

Ἐάν δὲ ἀγνοῖται ὁ τόπος ὅπου διαμένει ὁ ὀφειλέτης, ἢ προσκλήσεις ἐπιδίδεται εἰς τὸν δήμαρχον τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας του.

Ἄρθρον 3. Ἐάν οἱ φορολογούμενοι καὶ ἄλλοι ὀφειλέται τοῦ δημοσίου δὲν πληρώσωσιν ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις διαλαμβανόμενων προσκλήσεων, ὁ εἰσπράκτωρ συντάττει τῇ συμπράξει τοῦ δημοτικοῦ ὑπάλληλου ἀπογραφὴν τῶν κινητῶν καὶ κατάλογον τῶν ἀκινήτων πραγμάτων τῶν καθυστερούντων φορολογουμένων καὶ τῶν ἄλλων ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, καὶ διαβιβάζει τὰ ἐγγραφα ταῦτα ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν.

Ἐάν δὲ ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος ἀρνηθῇ ἢ ἀναβάλῃ τὴν σύμπραξιν του, ὁ εἰσπράκτωρ συντάττει πρᾶξιν περὶ τούτου ἐνώπιον δύο μαρτύρων, καὶ προχωρεῖ μετ' αὐτῶν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς καὶ τοῦ καταλόγου ἀνερίκτου δὲ ὄντος τούτου μεθ' ἑνὸς μόνου μάρτυρος διορίζει προσέτι φύλακα τῶν ἀπογραφέντων πραγμάτων, ἐάν τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα δραχμὰς, ἀλλ' ἐάν τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα δραχμὰς, ὁ εἰσπράκτωρ ἐμπιστεύεται τὴν φύλαξιν τῶν ἀπογραφέντων πραγμάτων εἰς τὸν ὀφειλέτην αὐτὸν, ὑποκείμενον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 171 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 4. Ὁ ταμίης ἅμα λάβῃ τὰς ἀποδείξεις τῆς πρὸς τοῦς καθυστερούντας εἰς ἀπότισιν τοῦ χρέους γενομένης προσκλήσεως, τὴν ἀπογραφὴν τῶν κινητῶν, καὶ τὸν κατάλογον τῶν ἀκινήτων πραγμάτων αὐτῶν, προβαίνει εἰς τὰ καταναγκαστικά μέτρα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων περὶ καθυστερούντων. Ἐπικειμένου ὁμως κινδύνου, ὁ ταμίης σκεπτόμενος μετὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, κατ' ἀπόφασιν διὰ πλειονοψηφίας σχηματιζομένην, προβαίνει εἰς τὰ καταναγκαστικά μέτρα, καὶ ἀνευ προηγουμένης προσκλήσεως, ἀπογραφῆς τῶν κινητῶν καὶ καταλόγου ἀκινήτων πραγμάτων τοῦ ὀφειλέτου. Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν κινητῶν πραγμάτων ἐνεργεῖται εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ οἰκείου δήμου ὡσάκτις τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς ἐξῆδομήκοντα πέντε.

Ἄρθρον 5. Οἱ καθυστερούντες ὀφειλέται ἅπαξ προσκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ ταμίου εἰς ἀπότισιν τοῦ χρέους αὐτῶν. Ἐάν δὲ ἡ μετὰ τὴν πρόσκλησιν γενομένη καταδίωξις ἀπρόθῃ ἐπὶ ματαίῳ, ἢ εἰσπραχθῇ μέρος μόνον τοῦ χρέους, ὁ ταμίης προβαίνει ἐκάστοτε ἀκολούθως εἰς τὴν καταναγκαστικὴν εἰσπραξίν τῶν ὀφειλομένων ἀνευ προηγουμένης ἄλλης προσκλήσεως.

Ἄρθρον 6. Αἱ κατασχέσεις κινητῶν πραγμάτων τοῦ ὀφειλέτου ἐνεργοῦνται ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς ἢ δύο μαρτύρων ὑπὸ κατασχέτου διοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου. Ἐάν ὁ κατασχέτης δὲν εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος δίδει τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον αὐτοῦ τῶν δὲ κατασχθέντων πραγμάτων διορίζεται φύλαξ ὑπὸ τοῦ κατασχέτου ὑπ' εὐθύνην του, ὡσάκτις ὁ δήμαρχος ἢ ὁ εἰδικὸς πρέσβης ἢ ὁ συμβολαιογράφος ἀρνηθῶσι νὰ παραλάβωσι ταῦτα ὑπὸ φύλαξιν τῶν, ἢ ὡσάκτις ἡ ὀφειλὴ ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα δραχμὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 7. Ὅσάκτις ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος ἀρνηθῇ, ἢ παραμείνῃ ἢ δὲν ἐνεργήσῃ προσηκόντως τὴν ἐκθεσιν τοῦ καταλόγου, ἢ τὴν τῶν ἀποσπασμάτων κοινοποίησιν, ἢ τοῦ ἀποδεικτικοῦ τὴν ἐκδοσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 1, ἢ προσκληθεὶς ἵνα συμπράξῃ μετὰ τοῦ εἰσπράκτορος πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς τῶν κινητῶν καὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἀκινήτων πραγμάτων τοῦ ὀφειλέτου ἀρνηθῇ ἢ ἀναβάλῃ τὴν σύμπραξιν, ἢ προσκληθεὶς παρὰ τῶν κατασχέτων νὰ ἐπιδείξῃ τὰ εἰς τὸν κατάλογον τῇ συμπράξει του καταγραφέντα κτήματα ἀρνηθῇ ἢ ἀναβάλῃ τὴν ἐπίδειξιν αὐτῶν, ἢ ὡσάκτις οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑπάλ-

ληλοι ἀρνηθῶσι νὰ παραλάβωσι πρὸς φύλαξιν τὰ κατασχθέντα πράγματα τιμωροῦνται μετ' ἐπὶ πρόστιμον δραχμ. 20—50 ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου ἐπιφυλαττομένου εἰς τὸ δημόσιον τοῦ δικαιώματος ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ ὑπάλληλου, ἐάν ἐκ τῆς ἀρνήσεως τῆς ὑπηρεσίας προέκυψε ζημία εἰς αὐτό.

Κατὰ τῆς ἐπιβαλλούσης τὸ πρόστιμον ἀποφάσεως τοῦ ἐπάρχου συγχωρεῖται προσφυγὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον ἐπικυροῖ ἢ μεταρρυθμίζει ἢ ἀκυροῖ τὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 8. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον γινόμενα ὑπὸ τῶν εἰσπρακτόρων ἢ κατασχέτων πράξεις συντάττονται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου· τὰ δὲ τέλη τῶν κατασχέτων διὰ τὰς παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένας κατασχέσεις τῶν κινητῶν πραγμάτων τοῦ ὀφειλέτου προσδιορίζονται κατὰ τὸ ἐκπλειστηριάσμα, ὅπερ δὲν ὑπερβαίνει τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος τοῦ ὀφειλέτου ὡς ἀκολούθως:

Ἐπὶ ἐκπλειστηριάσματος			
ἀπὸ δραχμ.	1—	50	25 λεπτά
»	»	51—	100 50 »
»	»	101—	500 75 » κατὰ πᾶσαν ἑκατοντάδα.
»	»	501—	1000 50 » »
»	»	1001	καὶ ἐπέκεινα 25

Ἐάν δὲν λάβῃ χώραν ὁ πλειστηριασμὸς, τὰ τέλη τῶν κατασχέτων ὑπολογίζονται κατὰ τὴν ἀνωτέρω διατίμησιν ἐπὶ τοῦ πρὸς ἄρσιν τῆς κατασχέσεως πληρωθέντος εἰς τὸ Ταμεῖον ποσοῦ.

Ἄρθρον 9. Ὅσοι τῶν ὁρισμῶν τοῦ Διατάγματος ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου 1835 καὶ τῶν Νόμων ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1837, καὶ 23 Ἰουνίου 1838 περὶ καταδίωξεως τῶν καθυστερούντων ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Μαΐου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 62 καὶ 68 τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου ε. ε. ΣΟΖ' νόμου περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΜΕΡΟΣ Α'

Περὶ ἐνοικιάσεως διὰ δημοπρασίαν τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 1. Αἱ δημοπρασίαι τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἐνεργοῦνται εἰς τὰς πρωτεύουσας

Άρθρον 2.

Η διάρκεια του αποκλειστικού δικαιώματος δύναται νά προσδιορισθῇ μέχρι πενήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ παραχωρήσεως αὐτοῦ Β. Διατάγματος.

Τῆς ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος τούτου προηγείται ἡ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζὴν παρακαταθεθεὶς τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν εἰς μετρητὰ ἢ εἰς Τραπεζικὰς μετοχάς, λόγῳ ἐγγυήσεως τῆς ἐκπληρώσεως τῶν δια τοῦ ἐπομένου ἄρθρου ἐπιβαλλομένων αὐτῷ ὑποχρεώσεων.

Άρθρον 3.

Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένου Β. Διατάγματος ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐναρξιν τῶν πρὸς οὐστάσιν τοῦ σιδηροδρόμου ἐργασιῶν, καὶ ν' ἀποπερατώσῃ αὐτὰς ἐντὸς δύο ἐτῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὁ ἐργολάβος δὲν κάμῃ ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν, ἡ δὲν ἀποπερατώσῃ αὐτὰς, καὶ θέσῃ εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὸν σιδηρόδρομον ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ταχθεισῶν προθεσμιῶν, θέλει κηρύττεσθαι δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἐκπτώτος τοῦ παραχωρηθέντος εἰς αὐτὸν δικαιώματος. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ λόγῳ ἐγγυήσεως παρακατατεθειμένον ποσὸν μεταδίδει αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ διατυπώσεως τινος εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ Δημοσίου· εἰς τὴν δευτέραν, τὸ μὲν παρακατατεθὲν ποσὸν γίνεται τοῦ Δημοσίου, τὰ δὲ πρὸς οὐστάσιν τοῦ σιδηροδρόμου ληφθέντα ἀκίνητα κτήματα, ἡ ἐγεγνημένα κτίρια καὶ ἄλλα ἔργα ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκθέσῃ, ὅπως εὐρίσκονται, εἰς δημοπρασίαν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐργολάβου, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ν' ἀποδεχθῶσι καὶ φέρωσιν εἰς πέρας τὸν σιδηρόδρομον οἱ ἐγορασταί. Πρὸ τούτου ὁμοῦ θέλει δοθῇ εἰς τὸν ἐργολάβον τεσσάρων μηνῶν τελευταία προθεσμία.

Καθ' ὅλην τῶν ἐργασιῶν τὴν διάρκειαν ὁ ἐργολάβος ἐξακολουθεῖ νὰ λαμβάνῃ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τοὺς κανονισμένους τόκους τῆς χρηματικῆς παρακαταθήκης.

Άρθρον 4.

Ὁ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηρόδρομος χαρακτηρίζεται ἔργον δημοσίας ἀνγκῆς, ἐπομένως ὁ ἐργολάβος ἔχει δικαίωμα εἰς καταναγκαστικὴν ἐκποίησην ἐπ' ἐκείνων τῶν γηπέδων καὶ οἰκοπέδων, τὰ ὅποια ἤθελον κριθῇ ἀναγκαῖα·

1) Εἰς τὸν σιδηρόδρομον καὶ εἰς τὸ περίφραγμα αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς οἰκίσκους τῶν ἐπιστατῶν καὶ ὁδοφυλάκων.

2) Εἰς τὴν οὐστάσιν κτιρίων καὶ καταστημάτων κατὰ τοῦς στοθμοὺς καὶ τὰ ἐπιβατηρία καὶ ἀποβατήρια μέρη.

3) Εἰς τὴν ἐξόρυξιν καὶ μεταφορὰν χωμάτων καθ' ὅσον ἡ προσωρινὴ αὐτῶν χρῆσις ἤθελον ἀποδειχθῇ μὴ ἀρκούσα.

4) Εἰς τὴν τυχόν κατασκευὴν ὁδῶν ἐπὶ τῷ σκιπῷ τοῦ νὰ τεθῶσιν εἰς συνάφειαν καὶ ἄλλα μέρη μετὰ τοῦ σιδηροδρόμου.

Τὰ ἐθνικὰ γήπεδα καὶ οἰκοπέδα, τὰ ὅποια ὁ σιδηρόδρομος καὶ τὰ παραρτήματά του ἤθελον καταλάβει, θέλουν παραχωρηθῇ δωρεάν εἰς τὸν ἐργολάβον, ὑποχρεῶν νὰ πληρώσῃ μόνον τὴν ἀξίαν τῶν ἐπ' αὐτῶν τυχόν οἰκοδομημάτων καὶ φυτειῶν.

Άρθρον 5.

Περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκποιήσεως εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς ἐνδιαλαμβανόμενας εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἀποφασίζει ὁ Νομάρχης ἀκούων τὴν γνώμην πενταμελὸς ἐπιτροπῆς, διοριζομένης παρ' αὐτοῦ, καὶ συγκειμένης ἐξ ἐνὸς μηχανικοῦ, ἐνὸς δικηγόρου, ἐνὸς ἰδιοκτῆτου, ἐνὸς ἐμπόρου καὶ τοῦ Δημάρχου τοῦ Δήμου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα. Δύνανται δὲ ἀμφότερα τὰ μέρη νὰ ἐκκαλέσωσι τὴν ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ὁ κύριος τοῦ κτήματος, τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἐκποίηση, ἡ ὁ ἐπίτροπος αὐτοῦ ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν

μόνον ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν αὕτη ἤθελε τῷ κοινοποιηθῇ.

Άρθρον 6.

Τῆς ἐκποιήσεως προηγείται πάντοτε ἀποζημίωσις ἐπὶ τῇ βάσει ἐκουσίου συμβιβασμοῦ· ἐν ἀποτυχίᾳ αὐτοῦ, ἡ ἀποζημίωσις ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκτιμήσεως, γινομένης ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τοῦ Νομάρχου, ὡς Προέδρου αὐτῆς, τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοῦ δημάρχου, ἐνὸς πληρεξουσίου τοῦ ἐργολάβου, καὶ ἐνὸς τοῦ κυρίου τοῦ κτήματος· ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει διὰ πλειονοψηφίας, ἔχουσα μέτρον τῆς ἐκτιμήσεως ὅχι τὴν ἀξίαν, τὴν ὅποιαν ἔλαβε τὸ κτῆμα διὰ τοῦ συστηθησομένου σιδηροδρόμου, ἡ παραρτήματός τινος αὐτοῦ, ἀλλὰ τὴν ὅποιαν εἶχε πρὶν ἢ κατασκευῇ τοῦ σιδηροδρόμου ἡ τοῦ παραρτήματος κοινοποιηθῇ. Ἐκδοθείσης τῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐνεργουμένης τῆς ἀποζημιώσεως, ὁ κύριος τοῦ κτήματος ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ αὐτὸ εἰς τὸν ἐργολάβον, καὶ χρείας οὕτης, καταναγκάζεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 7.

Πλὴν τοῦ δικαιώματος τῆς καταναγκαστικῆς ἐκποιήσεως παραχωρεῖται εἰς τὸν ἐργολάβον καὶ δικαίωμα παροδικῆς χρήσεως ξένων γαιῶν πρὸς ἐξόρυξιν χωμάτων, λίθων, χαλίκων καὶ ἄμμου, καὶ πρὸς οὐστάσιν διαμεσῶν ὁδῶν πρὸς μετακίνησιν τοῦ ὕλικου.

Ἡ ἀποζημίωσις, δὲ τὴν παροδικὴν χρῆσιν τῶν γαιῶν τούτων, γίνεται ἀπορραλλάκτως ὡς καὶ ἡ διὰ τὴν καταναγκαστικὴν ἐκποίησιν· ὡς μέτρον δὲ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως λαμβάνεται ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἐλάττωσις τῆς ἀξίας τῶν γαιῶν.

Άρθρον 8.

Ἡ ξυλεία, ὁ σιδηρός, καὶ ἄπαν ἐν γίνεσι τὸ πρὸς κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου ἀναγκαῖον ὕλικόν, πρὸς δὲ καὶ τὰ ὀχήματα, αἱ φορτηγαὶ ἄμαξαι, αἱ ἀκίνητοι καὶ κινηταὶ μηχαναὶ, τὰ παντὸς εἶδους ἐργαλεῖα, τὰ προσδιορισμένα εἰς τὴν οὐστάσιν καὶ τὴν κατὰ πρῶτον πλήρη ἐνέργειαν τοῦ σιδηροδρόμου ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς παντὸς τέλους κατὰ τὴν εἰς τὸ Κράτος εἰσαγωγὴν τῶν.

Άρθρον 9.

Ἄνευ ἀδείας τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν δὲν δύναται ὁ ἐργολάβος ν' ἀπαλλοτριώσῃ κἀνὲν τῶν εἰς τὸν σιδηρόδρομον ἢ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ ἀνηκόντων γηπέδων, οἰκοπέδων ἢ κτιρίων.

Άρθρον 10.

Πρὸς μεταφορὰν ἀνθρώπων καὶ πραγματικῶν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου θέλει γίνεσθαι χρῆσις τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ. Χρῆσις ἄλλης φυσικῆς δυνάμεως δὲν δύναται νὰ γίνῃ, εἰμὴ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 11.

Κατὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ αποκλειστικοῦ δικαιώματος, θέλουν προσδιορισθῇ δι' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ, αἱ διὰ τὴν μεταφορὰν τιμαί, εἰς τῶν ὁποίων τὴν εἴσπραξιν ὁ ἐργολάβος ἔχει δικαίωμα. Ἡ τιμὴ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀνθρώπων δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ ἀνωτέρα τῶν 75 λεπτῶν δι' ἕκαστον ἄνθρωπον εἰς τὰ ὀχήματα τῆς πρώτης τάξεως, καὶ 50 εἰς τὰ τῆς δευτέρας· ἡ τιμὴ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν πραγματικῶν θέλει προσδιορισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατ' εἶδος διαιρέσεως αὐτῶν εἰς τρεῖς τάξεις· καὶ διὰ μὲν τὰ τῆς πρώτης τάξεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 50 λεπτά, διὰ δὲ τὰς τῆς δευτέρας τὰ 40 λεπτά καὶ διὰ τὰς τῆς τρίτης τὰ 30 λεπτά τὰς ἑκατὸν οὐκίδας.

Αἱ τιμαὶ αὗται δὲν ἰσχύουσι διὰ τὰς ὀγκώδεις καὶ ἀδιαίρετους πραγματείας, αἵτινες ζυγίζουσι πλέον τῶν διακοσίων ὀκτώδων, οὔτε δι' ἐκείνας, αἵτινες, ἔχουσι ὄγκον ἡμίσεως κυβικοῦ

μετρήσεις τῶν ἀμπελῶν καὶ περιβολίων πρέπει νὰ εἰδοποιῶνται οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργῆται διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς 10 ἡμέρας πρὸ τῆς καταμετρήσεως.

Ἄρθρον 40. Ἀπαντα τὰ διαλαμβανόμενα κτήματα ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 φορολογοῦνται κατὰ ποιότητα, τῶν ὁποίων τὰς τάξεις ὁρίζει ἰδιαίτερος νόμος.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ποιότητος γίνεται ὡς ἐξῆς, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς συνήθους τιμῆς τῶν προϊόντων.

Ἀμα παρέλθῃ ἡ ὁριζομένη πρὸς καταμέτρησιν προθεσμία ὁ ἐπάρχος ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς μετὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου προσδιορίζουσι κατὰ πλειονοψηφίαν τὴν ποιότητα τῶν δηλουμένων ἢ ἐξακριβωμένων κτημάτων, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ καὶ τὴν γνώμην πέντε εἰς τοὺς δήμους α' καὶ β', τάξεως, καὶ τριῶν εἰς τοὺς δήμους γ' τάξεως, ἐκ τῶν ἐχόντων ἐντὸς τοῦ δήμου κτήματα, τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ προσδιορισθῇ ἡ ποιότης, ἐκλεγομένων διὰ κλήρου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου, καὶ προσκαλουμένων ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ ἐπάρχου.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως ἐνὸς ἢ πλείονων ἐκ τῶν κτηματιῶν, ἀναπληροῦνται οὗτοι ἐκ τῶν συμπληρωτικῶν μελῶν, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν πρώτην κλήρωσιν ἐκλέγει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.

Ἐὰν οὔτε οἱ κτηματίαι οὔτε οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, προσκληθέντες ἐπὶ ἀποδείξει, δὲν παρευρεθῶσιν ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν εἰς τὸ ἐπαρχεῖον, αἱ ἀρχαὶ προβαίνουν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποιότητος.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος συντάττονται πρωτόκολλα ἀμετάκλητα· ἐξαίρουνται τὰ πρωτόκολλα ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεχωρίσθη τυχὸν ἐναντία γνώμη ἀπὸ τοῦ κτηματίας, ἅτινα καθίστανται ἀμετάκλητα μετὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 41. Αἱ δηλώσεις διὰ τοὺς λαχανοκήπους, σικυῶνας (μπροστάνια) καὶ τῶν γαιῶν τῶν χρησιμευστῶν πρὸς καλλιέργειαν γρασιδίων, τριφυλλίων, γεωμήλων, κρομμύων, κοκαρίων, σκοροδίων, καπνῶν καὶ βαμβάκιων, γίνονται κατὰ πᾶν ἔτος, οἱ δὲ δήμαρχοι ὀφείλουσι α' νὰ πιστοποιῶσιν ἐπὶ τῶν τοιούτων δηλώσεων, ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἐδήλωσεν ἀκριβῶς τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ κτήματος, καὶ β' νὰ ἀποστέλλωσιν εἰς τὸν ἐφορὸν ὁμοῦ μετὰ τὸ βιβλίον τῶν δηλώσεων καὶ κατάλογον περιέχοντα τοὺς ἀμελήσαντας τὴν δήλωσιν.

Ἄρθρον 42. Αἱ δηλώσεις διὰ τὰς ἀμπελούς καὶ περιβόλια γίνονται ἐφάπαξ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ὡς καὶ τῶν πρωτοκόλλων τῆς καταμετρήσεως ἐπιβάλλονται ὁ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας καὶ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη. Ἐὰν ὅμως ἰδιοκτῆτης τις ἢ καλλιεργῆτης ἀμπελῶν ἢ περιβολίων νομίζῃ, ὅτι ἐνεγράφη τὸ κτῆμά του εἰς τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος ἀμετάκλητα καταστάνα πρωτόκολλα μετ' ἔκτασιν πλείωσαν τῆς πραγματικῆς, ἢ ὅτι ὑπῆχθη εἰς ἀνώτεραν ποιότητα, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἐκτάσεως καὶ ποιότητος, ἀναφερόμενος ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ ἐπάρχου ἐντὸς τῆς ὁριζομένης ἀπὸ τοῦ ἄρθρ. 36 προθεσμίας.

Τὸ αὐτὸ τῆς ἀναθεωρήσεως δικαίωμα ἀπολαύει καὶ τὸ δημόσιον, ἐὰν ὁ ἀρμοδῖος οἰκονομικὸς ἐφορὸς νομίζῃ ὅτι ἀμπελὸς τις ἢ περιβόλιον ἐνεγράφη εἰς τὰ πρωτόκολλα μετ' ἔκτασιν καὶ ποιότητα κατωτέραν τῆς πραγματικῆς.

Τὰ ἐξοδα τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν ἐνεργουμένης καταλογίζονται εἰς βᾶρος αὐτῶν καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμίων, ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τῆς εἰς τὰ πρωτόκολλα τοῦ

προηγούμενου ἔτους σημειουμένης ἐκτάσεως καὶ ποιότητος, ἐὰν δὲ κατώτερον ἐπιβαρύνουσι τὸ δημόσιον. Ὅταν ἡ ἀναθεώρησις ἐνεργῇται κατὰ παραγγελίαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφοροῦ, ἐὰν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἴσον ἢ κατώτερον, τὰ ἐξοδα ἐπιβαρύνουσι τὸ δημόσιον, ἐὰν δὲ ἀνώτερον τοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ καλλιεργῆτας.

Ἐὰν κάτοχοι ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοῦδικοκτῆτων ἀμπελῶν ἢ περιβολίων, ἅτινα ἐξακριβώθησαν ὡς ἰδιωτικά εἰς τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος ἀμετάκλητα καταστάνα πρωτόκολλα, φανερώσῃ πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορὸν ἐντὸς τῆς ὁριζομένης ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 36 προθεσμίας τὴν ιδιότητα τῶν κτημάτων, μένου ἀκαταζήτητοι διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ὁποῖον ἀπῆλυσαν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη.

Ἄρθρον 43. Αἱ ἀμπελοὶ ὅσαι ἐδηλώθησαν ἢ ἐξακριβώθησαν διὰ καταμετρήσεως μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1854, φορολογοῦνται καὶ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων καὶ πρωτοκόλλων, εἰς ᾗ ἐστηρίζετο ἡ φορολογία τοῦ 1854. Ἐξαίρουνται αἱ ἀμπελοὶ, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐζητήθη ἀναθεώρησις κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, καὶ τῶν ὁποίων ἡ φορολογία θέλει γίνεαι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 44. Ὁ δήμαρχος τιμωρεῖται.

α) μετὰ πρόστιμον δραχμῶν 5—50, ἐπιβαλλόμενον παρὰ τοῦ ἐπάρχου ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ ἀμέσως τὰς δηλώσεις ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν φορολογούμενον τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν· Ἄλλ' ἐὰν ἐντὸς 48 ὥρων ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δήμαρχον κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐκπληρώσῃ οὗτος τὸ καθήκον του, τιμωρεῖται μετὰ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 50—200 ὑποκείμενος συνάμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκειται καὶ ἐὰν ἀναβάλῃ πέραν τῆς νομίμου προθεσμίας κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος νόμου τὴν πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορὸν ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου, τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων.

β) Μετὰ πρόστιμον 20—200 δραχμῶν ἐὰν ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως βεβαιώσῃ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ψευδῶς τὴν ἔκτασιν ἢ τὴν ιδιότητα τοῦ κτήματος, ὑποκείμενος συνάμα καὶ εἰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Εἰσπραξίς.

Ἄρθρον 45. Ὁ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας εἰσπράττονται.

Διὰ τὰς ἀμπελούς τὴν 15 Νομβρίου.

Διὰ τὰ γρασιδία καὶ τριφυλλία τὴν 15 Μαΐου.

Διὰ τὰ βαμβάκια καὶ καπνὰ τὴν 1 Νομβρίου.

Διὰ τὰ λοιπὰ κτήματα καὶ προϊόντα τὴν 1 Σεπτεμβρίου.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ Τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων καὶ ἐπικαρπιῶν.

Ἄρθρον 46. Ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος, τῶν βλαάνων καὶ κικιδίων, τοῦ ῥιζαρίου, τοῦ πρινοκοκίου καὶ τῶν ξηρῶν σύκων ὅσων ὁ ἐγγεῖος φόρος δὲν ἐνοικιάζεται, εἰσπράττεται εἰς τὰ Τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν λεμονίων, πορτοκαλλίων καὶ κύτρων Τροικηνίας, Ἑρμιονίδος, Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας εἰσπράττεται ἐπίσης εἰς τὰ Τελωνεῖα τόσον κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, ὡς καὶ κατὰ τὴν διάθεσιν μεταφορᾶν αὐτῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικῶν βλαάνων καὶ κικιδίων, ὅσα δὲ ἐνοικιάζονται.

Αἱ περὶ μεταφορᾶς διατάξεις τοῦ Τελωνιακοῦ Νόμου ἐφαρ-

ἐκ τῶν τῆς ἐταιρίας τακτικῶν μελῶν θέλει διοικεῖ καὶ τὰ τῆς ἐταιρίας καὶ τὰ τοῦ εἰρημένου ὀρφανοτροφείου καταστήματος, ὀνομαζομένην α' ἐπιτροπὴ διοικοῦσα τὰ τῆς φιλάνθρωπικῆς ἐν Ἀθῆναις ἐταιρίας καὶ τὰ τοῦ Ἀμαληίου ὀρφανοτροφείου ὡς φέρουσα καὶ σφραγίδι ἐπίσημον μὲ τὴν ἄνω ἐπιγραφὴν.

24. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἐξακολουθήσει τὴν διοίκησιν τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου ἐπὶ τρία ἔτη, κατὰ τὸν παρόντα ὀργανισμὸν πρὸς παγίωσιν τοῦ ἔργου· μετὰ δὲ τὴν τριετίαν θέλει ἐνεργηθῇ ἡ ἀνανέωσις αὐτῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ (8—33).

Ἐὰν κατὰ τὸ δάστημα τῆς τριετίας συμπέσῃ περίπτωσις ἀντικαταστάσεως δι' ἀπουσίαν ἢ ἄλλην αἰτίαν γίνεταί, αὕτη παρὰ τῆς Σεπτῆς Προστάτιδος διοριζούσης μίαν ἐκ τῶν τριῶν μελῶν τακτικῶν προτεινομένων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν καθιδρυτῶν· τὸ αὐτὸ θέλει γίνεσθαι εἰς ὁμοίαν περίπτωσιν ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐφόρου.

25. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχουσα ἀνάγκην καὶ τῆς συμπράξεως ἐνδὸς γραμματέως θέλει ἀναθέτει τὰ χρέη αὐτοῦ εἰς ὃν τινὰ εὖρον πρόθυμον καὶ ἱκανὸν νὰ ἐκτελῇ αὐτὰ μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης φιλάνθρωπικῆς καὶ αὐταπαρνήσεως. Καὶ ὁ γραμματεὺς καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐκτελοῦσι τὰ χρέη τῶν ἀμειψιῶν.

26. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ συνεδριάζει τακτικῶς πρὸς σύσκεψιν κατὰ πᾶσαν πρώτην κυριακὴν ἐκάστου μηνός, καὶ ἐκτάκτως ὅσας ἢ χρεῖα τὸ καλῆται συγκαλουμένη ὑπὸ τῆς προέδρου αὐτῆς.

Καθήμενα τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

27. Ἡ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι καὶ τῆς ἐταιρίας· συγκαλεῖ καὶ προεδρεύει καὶ τὰς συνελεύσεις ταύτης· καὶ τὰς συνεδριάσεις ἐκείνης τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους. Διευθύνει τὸ γραφεῖον τοῦ Προέδρου, τὴν ἀνταπόκρισιν μετὰ τῶν ἐπιστελλόντων μελῶν τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους· ἐκδίδει τὰ διπλώματα τούτων καὶ ἐπιτηρεῖ τὴν εἰς καταλόγου· κατὰλληλον ἐπιγραφὴν αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἀνήκουσαν ἐπωνυμίαν, ἐπιτηρεῖ παρομοίως τὴν ἀκριβῆ κατὰστρωσιν τῶν ἐτησίων καὶ μηνιαίων προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν, καὶ τῶν πρακτικῶν τῶν κατὰ μῆνα συνεδριάσεων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐτησίου γενικῆς συνελεύσεως τῶν τακτικῶν μελῶν, καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῶν μελῶν τῆς ἐταιρίας, καθὼς καὶ τῶν τῆς ἐπιτροπῆς, εἰτάγει αὐτάς εἰς συζήτησιν μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειψηφίαν· ὑποβάλλει εἰς τὴν σύσκεψιν καὶ συζήτησιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐφόρου τὸν μηνιαῖον προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων· ὑπογράφει τὰ κατὰ τὸν εἰρημένον προϋπολογισμὸν ἐκδιδόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα, καθὼς καὶ τὸν τρέχοντα λογαριασμὸν μεταξὺ Διευθυντῆς τοῦ Καταστήματος καὶ τοῦ Ἐφόρου. Ἐπιθεωρεῖ καὶ προσυπογράφει μετὰ τοῦ Ἐφόρου τὰ πρὸς εἰσπραξίν τῶν συνδρομητῶν κλπ. διπλότυπα καὶ ἐν γένει ἐπιτηρεῖ καὶ διευθύνει πᾶν ὅ,τι πρὸς ὄφελος τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου ἀποφασίζεται συμφέρον· συμμερίζεται μετὰ τῶν τριῶν ἄλλων μελῶν τὴν ἐδομαδιαίαν ἐπιτήρησιν τοῦ Καταστήματος, καὶ ἐνεργεῖ τὰ τῆς ἐπιθεωρήσεως, ὅσας κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον.

28. Τὰ τρία ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς συνεδριάζουσι κοινῶς μετὰ τῆς Προέδρου καὶ τοῦ Ἐφόρου κατὰ τὰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους συνεδριάσεις καὶ συσκέπτονται μετ' αὐτῶν περὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς σύσκεψιν ὑποθέσεων, ὅσαι ἀφορῶσι τὰ τῆς ἐταιρίας συμφέροντα, τὴν αὐξήσιν αὐτῆς καὶ τὴν συντήρησιν καὶ βελτίωσιν τοῦ καταστήματος, ὅσον εἰσπράξεις, δαπάνας, ἐξετάσεις προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν, ἐγγραφὰς μελῶν, παραδοχὴν ὑποτρόφων κλπ. ἐν γένει περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν διοίκησιν τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ καταστήματος συσκέπτονται καὶ κατὰ πλειψηφίαν ἀποφασίζουσι καὶ χορηγοῦσι τὴν σύμ-

πραξίν των εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασισθέντων. Ἴδ' α' δὲ θέλει ἐνεργεῖ ἐκάστη πᾶν ὅ,τι ἐπιφορτισθῇ παρὰ τῆς Προέδρου ἐκ τῶν ἀφορῶντων τὰς τοῦ γραφείου ἐργασίας, καὶ ἐκτὸς τούτου τὴν καθ' ἐδομαδίαν ἐπιτήρησιν τοῦ καταστήματος, ἐπαγρυπνοῦσα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κανονισμοῦ, ἐμφυχόνοῦσα τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ νοθετοῦσα μητρικῶς καὶ ἐπανορθοῦσα τὰς παρεκτροπὰς τῶν τε κρατίων καθὼς καὶ τοῦ λοιποῦ πρωτοπικῶν. Ὅταν δὲ παρατηρήσῃ λάθ' ἡ ἀφορμὴ νὰ κάμῃ εἰς τὴν Διευθύντριαν καὶ τὴν διδασκίλισσαν, πρέπει αὐταὶ νὰ γίνωνται κατ' ἰδίαν.

29. Ὁ ἔφορος τῆς ἐταιρίας εἶναι καὶ μέλος τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς ἰσόψηφον μὲ τὰ λοιπὰ αὐτῆς μέλη, διορίζεται δὲ παρὰ τῆς Α. Μ. τῆς Προστάτιδος τῆς ἐταιρίας, προτεινόμενος ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτῆς τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ συμπράττῃ μετ' αὐτῶν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐταιρίας. Ὅθεν λαμβάνει μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν 4 μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ συσκέπτεται μετ' αὐτῶν περὶ πάντων. Ἰδίῳ δὲ ἐφορεύει τῆς περιουσίας τοῦ ὀρφανοτροφείου καὶ τῆς ἐταιρίας· φροντίζει περὶ τῆς κτλῆς καὶ οἰκονομικῆς χρήσεως αὐτῆς εἰς τὰς ἰνάγκας τοῦ καταστήματος· ἐπιμελεῖται περὶ τῆς αὐξήσεως αὐτῆς καὶ περὶ ἐπέκτασεως τῶν πόρων τῆς ἐταιρίας, ὥστε τὸ συστηνόμενον νῦν ὑπ' αὐτῆς ὀρφανοτροφεῖον οὐ μόνον νὰ καταστήσῃ αὐτοσυντήρητον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγαθοεργίαν του νὰ ἐπεκτείνῃ εἰς μεγαλῆτερον ἄριθμὸν κρατίων.

Ὁ ἔφορος εἶναι ἐν ταύτῳ καὶ τομίας τῆς ἐταιρίας· καὶ συνηγοροῦ τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς, ὅπου ἡ χρεῖα τὸ καλεῖται· ὅθεν κρατεῖ τὸ μητρώον τῶν τακτικῶν μελῶν συντηρητῶν καὶ συνδρομητῶν, ἐνεργεῖ τὰς χρηματικὰς εἰσπράξεις κατὰ τὴν τάξιν ἐπὶ διπλοτύπων ὑπογεγραμμένων παρ' αὐτοῦ καὶ παρὰ τῆς προέδρου, χορηγεῖ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ ἐνταλμάτων ὑπογεγραμμένων παρὰ τῆς προέδρου τὰς ἀναγκαῖας δαπάνας· πρὸς συντήρησιν τοῦ ὀρφανοτροφείου καὶ τοῦ γραφείου τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχων ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὸν παρὰ τῆς προέδρου πεμπόμενον μηνιαῖον προϋπολογισμὸν συζητηθέντα καὶ κυρωθέντα κατὰ τὴν μηνιαίαν συνεδρίαν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς· τούτου δὲ τὸν ἀπολογισμὸν ἐλπει ὑποβάλλει καὶ αὐτὸς ὁμοῦ μὲ τὰ ἀνήκοντα δικαιολογητικὰ ἐγγραφα εἰς τὴν ἐκομένην συνεδρίαν, ἀναγγέλλων συγχρόνως καὶ τὰς γινομένας κατ' ἐκείνον τὸν μῆνα εἰσπράξεις καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου. Ὁ ἔφορος δὲν δύναται νὰ χορηγήσῃ οὐδεμίαν δαπάνην μὴ ὑπάρχουσαν σημειουμένην εἰς τὸν μηνιαῖον προϋπολογισμὸν, καὶ ἐπὶ χρηματικοῦ ἐντάλματος, οὐδὲ νὰ ἐκτελέσῃ χαμμίαν ἀλλοίωσιν ἀφορῶσαν τὴν περιουσίαν τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου, ἂν δὲν προκηθῇ πρῶτις ὑπογεγραμμένη παρ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, φέρουσα καὶ τὴν ἔγκρισιν τῆς Σεπτῆς Προστάτιδος.

30. Ὁ γραμματεὺς θέλει ἐκτελεῖ τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τῆς προέδρου καὶ τῆς Ἐφορίας. Ὅθεν ἡ καταστιχῶσις τῶν ἐξόδων τῆς ἐταιρίας καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ καταστήματος, τὰ μητρώα τῶν μελῶν καὶ αἱ ἐγγραφὰὶ αὐτῶν κατὰ τὴν ἀνήκουσαν ἐπωνυμίαν εἰς ἰδίους καταλόγους, τὰ διπλώματα, τὰ διπλότυπα τῶν εἰσπράξεων, οἱ μηνιαῖοι προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοί, τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων καὶ τῶν συνελεύσεων εἶναι ἀντικείμενα τῆς ἐργασίας αὐτοῦ· ἐν συνόψει ὁ γραμματεὺς θέλει βοηθεῖ τὴν πρόεδρον, τὸν ἔφορον καὶ τὴν Διευθύντριαν τοῦ καταστήματος, χρησιμεύων ὡς σύνδικος ἐνεργείας μεταξὺ τῶν τριῶν· ἐκτὸς τούτων θέλει προέβλεπει καὶ ἐνεργεῖ τὴν ἐγκλίρον καὶ οἰκονομικὴν ἐφοδίαν ἐκ τῶν τραπεζῶν καὶ τῶν ἄλλων ἰναγκαιῶν τοῦ καταστήματος, συνεισφέροντος προσηγομένους μετὰ τῆς προέδρου καὶ τῆς Διευθυντῆς. Θέλει ἐπισκέπτεται ὅσον ἐνεστὶ συχνότερον τὸ κατάστημα, βοηθῶν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν εὐταξίαν, τὴν τήρησιν τοῦ κανονισμοῦ καὶ τὴν καλὴν διοίκησιν τῆς οἰκίας.

δ'. Τὴν ἐποχὴν τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου.

Ἄρθρον 20. Χορηγεῖται εἰς τὰς χήρας, τῶν ὁποίων τὰ εἰς σύνταξιν δικαιώματα πηγάζουσιν ἐκ θανάτου, προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 21 ἐδάφιον γ'. τοῦ Νόμου, πέντε ἐτῶν προθεσμία, διὰ νὰ υποβάλωσι τὰς αἰτήσεις των καὶ τὰ δικαιολογητικά των ἔγγραφα, ἀρχομένη ἀπ' ἧς κοινοποιήθῃ εἰς αὐτὰς ἡ θανὴ τῶν συζύγων.

Ἀλλ' αἱ αἰτήσεις των δὲν εἶναι δεκταί, ἐὰν μεταξὺ τῆς τρώσεως καὶ τῆς θανῆς πλέον τῶν δύο ἐτῶν ἐμεσολάβησαν.

Ἄρθρον 21. Ἡ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ ἐπιτροπὴ ὁρεῖται μετὰ τὴν ἐξελέγχσιν τῶν αἰτήσεων τῶν χηρῶν νὰ ἀναφέρῃ δι' ἐκθέσεως τῆς, ἂν τὰ ἔγγραφα, ὅσα καὶ οἷα νὰ ὑποβλήθωσιν ἀπαιτεῖται, ὑπεβλήθησαν. Ἐὰν δ' αἱ χήραι ὑπάγωνται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἁρθροῦ 21 ἐδάφιον γ'. τοῦ Νόμου, ἡ ἐπιτροπὴ ὁρεῖται ν' ἀναφέρῃ εἰς τὴν ἐκθεσιν καὶ ἂν τὰ ἔγγραφα ὑπεβλήθησαν ἐμπροθέσμως.

Ἐὰν δὲ τὰ περὶ ἐγγράφων εὔρε καλῶς ἔχοντα, καὶ περὶ χηρῶν πρόκειται, ὑπαγομένων εἰς τὰς κατηγορίας τῶν ἐδαφ. β'. ἢ γ'. τοῦ ἁρθροῦ 21 τοῦ Νόμου, ἡ περὶ τῶν ἐν τῷ ἐδαφ. δ'. τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ ἀναφερομένων χηρῶν ἀποστρατευσίμων ναυτικῶν, ἡ ἐπιτροπὴ ὁρεῖται ν' ἀναφέρῃ εἰς τὴν ἐκθεσὶν τῆς ῥητῆς, καὶ ὅσα ἐκ τῶν αἰτίων, εἰς ἃ ἀποδίδουσιν ἐκεῖναι μὲν τὸν θάνατον, αὐταὶ δὲ τὸ πάθημα, εἰς ὃ τὸ τῆς συντάξεως δικαίωμα τοῦ συζύγου στηρίζεται, παραδέχεται ὡς ἀποδεδειγμένα καὶ ὡς προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Νόμου.

Ἡ ἐκθεσίς τῆς ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ ἐπιτροπῆς παραπέμπεται μετὰ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ναυτικοῦ ἢ τοῦ στρατοῦ ἥτις ἀποφαίνεται, ἂν ἐκ τῶν ἐγγράφων ἐξαγεται, ὅτι ὁ θάνατος ἢ τὸ πάθημα, εἰς ὃ στηρίζεται τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τοῦ συζύγου, εἶναι ἀποδοτέα εἰς αἷτια παραδεδεγμένα, ὡς εἴρηται, παρὰ τῆς ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ τῶν τύπων, καθ' οὓς δικαιολογοῦνται καὶ ἐξελέγχονται αἱ τῶν ὀρφανῶν ἀξιώσεις περὶ ἀπολαυῆς συντάξεως, καὶ περὶ τῶν προθεσμιῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἡ δικαιολόγησις γίνεται.

Ἄρθρον 22. Τὰ ὀρφανὰ τῶν ἐν χηρείᾳ, ἢ ἐν διαζυγίῳ, ἢ χωρισμῷ ἀπὸ τραπεζῆς καὶ κοίτης ἀποθηνησκόντων ναυτικῶν καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀποθηνησκουσῶν ἢ εἰς δεύτερον γάμον συνερχομένων χηρῶν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου κεφαλαίου, ἐὰν μὴπω ἀναγνωρισθέντα δικαιώματα εἰς σύνταξιν οἱ γονεῖς αὐτῶν εἶχον.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Πρόσκαιροι διατάξεις.

Ἄρθρον 23. Αἱ ἐν τοῖς ἁρθροῖς 3 καὶ 4 προθεσμίαι παρατείνονται μέχρι παρελεύσεως τοῦ τρίτου μηνὸς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἐὰν ἔληξαν πρὸ τῆς δημοσίευσιν αὐτοῦ, ἢ λήγῃσι πρὶν ἢ ὁ ῥηθεὶς μὴν παρέλθῃ.

Ἡ δὲ ἐν τῷ ἁρθρῷ 9 προθεσμία, καὶ ἡ ἐν τῷ ἁρθρῷ 20 παρατείνονται μέχρι παρελεύσεως, ἐκεῖνη μὲν τοῦ ἑκτοῦ μηνός, αὕτη δὲ τοῦ πέμπτου ἔτους μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἐὰν ἔληξαν πρὸ τῆς δημοσίευσιν αὐτοῦ, ἢ ἐὰν λήγῃσι μετ' αὐτὴν πρὸ τῆς παρελεύσεως, ἐκεῖνη μὲν τοῦ ἑκτοῦ μηνός, αὕτη δὲ τοῦ πέμπτου ἔτους.

Ἄρθρον 24. Συγχωρεῖται εἰς τοὺς ἔχοντας ἀξίωσιν συντάξεως διὰ τραύματα ἢ νοσήματα, συμβάντα πρὸ τῆς δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ εἰς ὅσους ἀποκτήσωσι τὸ τοιοῦτον δικαίωμα διὰ τραύματα ἢ νοσήματα, συμβησόμενα

ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ, νὰ παρουσιάσωσι πρὸς ὑποστήριξιν τῶν αἰτήσεων των περὶ ἀπολαυῆς συντάξεως, τὰ ἐξῆς μόνον ἔγγραφα.

α. Τὸ ἐν τῷ ἁρθρῷ 7 ὁρισθὲν ἀπόσπασμα τοῦ ναυτικοῦ μητρώου.

β. Ἐπίσημον ἔγγραφο, βεβαιοῦν, ὅτι ἐτραυματίσθησαν κατὰ πόλεμον ἢ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιτεταγμένης ὑπηρεσίας, ἢ ὅτι ὑπέστησαν τὰς κακουχίας ἢ τὰ τυχαία αὐτῆς συμβλήματα, εἰς ἃ τὸ πάθημα ἀποδίδουσιν, καὶ δηλοῦν συγγρόνως καὶ τῆς τρώσεως, ἢ τῶν κακουχιῶν, ἢ τυχαίων συμβημάτων τὸ εἶδος, τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν τόπον.

Ἄρθρον 25. Αἱ χήραι, ὧν οἱ σύζυγοι ἀπέθανον πρὸ τῆς δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἢ ἀποθάνωσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ συνεπείᾳ τραυμάτων, συμβάντων κατὰ πόλεμον ἢ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιτεταγμένης ὑπηρεσίας, ἀπαλλάσσονται τῆς ἐν ἁρθρῷ 18 παραγρ. Γ'. ἐδαφ. γ'. ὑποχρεώσεως.

ΜΕΡΟΣ Ε'.

Καταληκτικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 26. Ἐπίσημα ἔγγραφα λογίζονται

αἱ περὶ τῶν γεγονότων ἀναφοραὶ, ἢ πιστοποιήσεις τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν, βεβαιουσῶν ὅτι γινώσκουσιν αὐτὰ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἢ ἐκ τῶν κατὰ τὴν τάξιν τῆς ὑπηρεσίας γενομένων εἰς αὐτὰς ἐκθέσεων προσώπων αὐτοπτῶν.

Αἱ πρὸ τῆς δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος τυχόν ἐκδοθεῖσαι ἀναφοραὶ ἢ πιστοποιήσεις τῶν εἰρημένων ἀρχῶν θεωροῦνται ὡς ἐπίσημα ἔγγραφα, καὶ ἂν τὸ μέσον τῆς γνώσεως τῶν γεγονότων δὲν ἦθελεν ὑπάρχει ἐν αὐταῖς ῥητῶς ἐκπερασμένον.

Ἄρθρον 27. Ἐὰν ἐν ἡ πλείονα ἐκ τῶν πρὸς ἀπολαυῆν συντάξεως ἀπαιτούμενων ἐγγράφων δὲν προσαχθῶσι κατὰ τὴν ἐξελέγχσιν, οἱ δὲ ἐνδιαφερόμενοι ἀποδείξωσιν ἐντὸς τῶν εἰς ὑποβολὴν τῶν ἐγγράφων ὁρισμένων προθεσμιῶν, ὅτι κωλύματος ἔνεκεν, ἀνεξαρτήτου τῆς βουλήσεώς των, ἢ προσαγωγῇ αὐτῶν ἀδύνατος κατέστη, θέλουσι χρησιμεύσει, ἀντὶ τῶν ἐλλειπόντων ἐγγράφων.

Ενορκοὶ ἀνακρίσεις, ληρθεῖσαι ὑπὸ ἀξιωματικῶν, ἢ ὑπαλλήλων, ἐπὶ τούτῳ παρ' Ἡμῶν διοριζομένων.

Ἄρθρον 28. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ καὶ οἱ ἀρμόδιοι ὑπάλληλοι ὁρεῖται νὰ χορηγῶσιν ἀντίγραφα ἐπικυρωμένα τῶν πρὸς ἀπολαυῆν συντάξεως ἀπαιτούμενων ἐγγράφων, ἅμα παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων αἰτηθῶσιν.

Ἄρθρον 29. Τὰ μέλη τῆς ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ναυτικῶν ἐξεταστικῆς ἐπὶ τῶν συντάξεων ἐπιτροπῆς θέλουσι διορισθῇ δι' ἰδιαίτερου Ἡμῶν Διατάγματος.

Ἄρθρον 30. Οὐδεμίᾳ σύ. ταξίς χορηγεῖται ἄνευ Ἡμετέρας ἐγκρίσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται τοῦ παρόντος ἡ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἰουνίου 1855.

ΟΘΩΝ

Δ. ΚΑΛΑΕΡΓΗΣ.

Στοιχ. Α. Ἐκθεσίς ἱατρικῆς ἐξέτασεως

Ὁ ὑποφαινόμενος ἱατρός προσεβλήθη παρὰ τοῦ (ἐπαταῖ ἢ θέσις, ὁ βαθμὸς, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ προσκαλέσαντος τὸν ἱατρὸν,) δυνάμει τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐγγράφου τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ ἐνώπιον τοῦ (ἐπαταῖ ὁ βαθμὸς, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ παρευρεθέντος εἰς τὴν ἐξέτασιν ἀξιωματικοῦ,)

σίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθήνησι τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΣΜΟΛΕΝΤΣ, Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Μ. ΠΟΤΑΝΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συγκαλέσεως τῶν Βουλῶν κατὰ τὴν 31 Ὀκτωβρίου ε. ε.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 30 Συντάγματος συγκαλοῦμεν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος ἔτους.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 44

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 29 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΤΕ΄.

Περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1855.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν,

Ἄρθρον 1.

Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτημάτων καὶ νομημάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσδημάτων τῶν εἰδικώτερον ἀπκριθλουμένων εἰς τὸν ἐπισυντημένον πίνακα τῶν ἐσόδων, καὶ τὰ προσηρητημένα εἰς αὐτὸν ἀναλυτικὰ φύλλα, ἐπιτρέπεται ἡ εἰσπραξὶς κατὰ τὸ 1855 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περὶ τινῶν ἐσόδων Νόμων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐσοδα τῆς χρήσεως 1855 ὑπολογίζονται εἰς δραχ. δέκα ἐπτὰ ἑκατομμύρια, ἑξακοσίας ἐξήκοντα τρεῖς χιλιάδας ὀκτακοσίας τέσσαρας, ἀριθμὸς 17,663,804. κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ

διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Μ. ΠΟΤΑΝΣ.

ΝΟΜΟΣ ΤΣ΄.

Περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1855.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Τὰ ἐξοδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1855 προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς εἴκοσι ἑκατομμύρια, ἑπτακοσίας τριάκοντα πέντε χιλιάδας, ὀκτακοσίας ὀγδοήκοντα τέσσαρας καὶ λεπτὰ πενήκοντα ἑξ, ἀριθμ. 20,735,884 56 καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυντημένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρητημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων ὡς ἐφεξῆς:

Α'. Εἰς χρέος δημόσιον, ἥτοι εἰς τόκους καὶ χρεωλύσιον τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυνάμεων

δανείου Δρ. 3,835,473:58

Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἐξοδα αὐτοῦ. » 50,376:22

Εἰς χρέος ἐσωτερικὸν καὶ τόκους . . . » 251,500—

Εἰς συντάξεις » 502,800

Β. Εἰς τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν . . . » 1,000,000—

Γ. Εἰς ἀποζημ. τῶν βουλευτικῶν σωμάτων » 530,000—

Δ. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτ.

σχέσεων. Δρ. 575,850 32

τῆς Δικαιοσύνης 1,385,462 40

τῶν Ἐσωτερικῶν 2,113,083 17

τῶν Ἐκκλησιασ. καὶ

τῆς Δημ. Ἐκπαιδ. 1,011,523 55

τῶν Στρατιωτικῶν 5,467,694 93

τῶν Ναυτικῶν 1,452,855 46

τῶν Οἰκονομικῶν 944,035 93. 12,951,405 76

Ε. Εἰς τὰ ἐξοδα Διοικήσεως ἐπιστὰς. καὶ εἰς-
πράξεως τῶν φόρων 1,394,329—

Σ. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς 220,000,—

Τὸ ὅλον δραχμαὶ 20,735,884 56

Ἄρθρον 2. Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1. ἐξοδα θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1855 ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὅποια δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

Ἄρθρον 3. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγουμένων πιστώσεων, ἐὰν αὐταὶ ἀνεῦ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐξαρκέσωσι διὰ τὰ ἐξοδα τῆς χρήσεως 1855, ἐπιτρέπεται νὰ δοθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἐν ἀπασίᾳ τῶν Βουλῶν ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἄρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν.

Βεβαίωσις.

Άρθρον 26. Ο έγγειος φόρος επί του ελαίου βεβαιούται διά μετρήσεως εις τὰ ελαιοτριβεῖα καὶ εἰσπράττεται εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκπίεσιν τοῦ ελαίου ἢ δὲ βεβαίωσις τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων ἐλαίων γίνεται διὰ ζυγίσεως εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποταμιεύσεως.

Εἰς τοὺς δήμους, ἐνθα δὲν ὑπάρχουν ελαιοτριβεῖα καὶ ἡ ἐκπίεσις τοῦ ελαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον, ὁ έγγειος φόρος βεβαιούται δι' ἐκτιμῆσεως εἰς ὁκάδας ἐλαίων. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξύ ἐνοικιαστοῦ καὶ φορολογουμένου ἡ βεβαίωσις γίνεται διὰ ζυγίσεως τῶν ἐλαίων. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοῦδικοκτῆτων ελαιοδένδρων.

Άρθρον 27. Ο έγγειος φόρος ἐπὶ τῶν κουκουλίων βεβαιούται δι' ἐκτιμῆσεως αὐτῶν εἰς λίτρας ἢ ὁκάδας, κατὰ τὴν ἐγχώριον συνθήκαι, ἐπὶ τῶν καλαμιωτῶν ἢ κλαρίων. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξύ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου ἡ βεβαίωσις γίνεται διὰ ζυγίσεως ἢ διὰ μετρήσεως τῶν κουκουλίων. Ἡ δὲ παραλαβὴ γίνεται ἀμέσως ἐν περιπτώσει ζυγίσεως.

Ο φορολογούμενος ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ διὰ τοῦ δημάρχου ἢ παρόδρου τὸν ἐνοικιαστὴν τουλάχιστον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς συλλογῆς τῶν κουκουλίων ἐκ τῶν καλαμιωτῶν ἢ κλαρίων διὰ νὰ ἐνεργῇ τὴν βεβαίωσιν. Ἀλλ' ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν εὕρῃσκηται εἰς τὸν τόπον, ἢ δὲν μεταβῇ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν βεβαίωσιν, ὁ φορολογούμενος προχωρεῖ εἰς τὴν συλλογὴν συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 11.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος δὲν συμμορφωθῇ μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος νόμου.

Άρθρον 28. Ο ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας έγγειος φόρος βεβαιούται διὰ μετρήσεως τῶν ὀρμανθῶν εἰς τὸ παράλιον, ἢ κατὰ τὴν διὰ ξηρᾶς εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους μεταφερόντων αὐτῶν. Ὅταν τὰ σύκα δὲν σχηματίζονται εἰς ὀρμανθοὺς ἡ βεβαίωσις γίνεται διὰ ζυγίσεως.

Ἡ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον βεβαίωσις γίνεται μέχρι τῆς 15 τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου. Ὅσα σύκα εὕρεθῶσι μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰς τὸν τόπον φορολογοῦνται διὰ μετρήσεως τῶν ὀρμανθῶν ἢ διὰ ζυγίσεως.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν σύκων τῶν ἀπὸ ἐθνικοῦδικοκτῆτα δένδρα παραγομένων βεβαιούται δι' ἐκτιμῆσεως. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξύ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου, ἡ βεβαίωσις γίνεται διὰ μετρήσεως τῶν ὀρμανθῶν ἢ ζυγίσεως εἰς τὸν τόπον τῆς συλλογῆς τῶν καρπῶν, ὅπου καὶ παραλαμβάνεται τὸ δικαίωμα.

Άρθρον 29. Ο εἰς εἶδος ἀποδιδόμενος έγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταριδος τῶν ἐπαρχιῶν Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος βεβαιούται δι' ἐκτιμῆσεως ἐπὶ τῶν ἀλωνίων, ἢ διὰ ζυγίσεως ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξύ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου.

Ο Δήμαρχος κοινοποιεῖ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς πρὸ πέντε ἡμερῶν τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρυγητοῦ κατὰ τμήμα ἢ καθ' ὅλον τὸν Δῆμον.

Ἐπελθούσης δὲ τῆς πρὸς ἐναρξιν τοῦ τρυγητοῦ προσδιορισμένης ἡμέρας, καὶ ἐὰν δὲν ἤθελε παρευρεθῇ ὁ ἐνοικιαστὴς, οὐχ ἥττον οἱ φορολογούμενοι προχωροῦσιν εἰς αὐτὸν, ἀπορρίπτομένης πάσης κατ' αὐτῶν ἀπαιτήσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀπαγορεύεται ὁμῶς ἡ ἀνάμιξις καρποῦ παραγομένου ἀπὸ κτήματα, ἀποδίδοντα τὸν έγγειον φόρον εἰς εἶδος, μετὰ καρπὸν παραγόμενον ἀπὸ τὰ ἀποδίδοντα τὸν φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων παραβῇ τὰς διατάξεις τοῦ προη-

γουμένου ἐδαφίου, ἡ ὑπαίρεσις ἀπὸ τὰ ἀλώνια καρπῶν ἐκ τοῦ εἰδος φορολογουμένου, ἢ δι' οἰουδήποτε ἄλλου τρόπου ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 8.

Άρθρον 30. Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων

α) Διὰ τὰ ἐλαία καὶ τὰς βρώσιμους ἐλαίας ἅμα ἑκάστου βιβλίου περαιούται

β) Διὰ τὰ κουκούλια τὴν 20 Ἰουλίου

γ) Διὰ τὰ σύκα τὴν 30 Νοεμβρίου

δ) Διὰ τὰς σταρίδας τὴν 15 Σεπτεμβρίου

Αποταμιεύσει τῶν καρπῶν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Άρθρον 31. Οἱ ἐν τῷ παρόντι κεφαλῷ ἐνδιαλαμβανόμενοι καρποὶ ἀποταμιεύονται εἰς ἀποθήκας δαπάνῃ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ μένουσι ὑπέγγυοι μέχρι ἐξοφλήσεως τοῦ ἐνοικίου. Ὀφείλει ἐπομένως ὁ ἐνοικιαστὴς, ἅμα ἐγκαθίσταται εἰς τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρόσοδον, νὰ γνωστοποιῇ ἐγγράφως εἰς τὸν Ταμίαν τὸ μέρος, ἐνθα θέλει συστήσῃ τὰς ἀποθήκας.

Τὸ δημόσιον ἐν ἀνάγκῃ διορίζει δαπάνῃ αὐτοῦ ἐπιτηρητὴν, ἔχοντα τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ παρευρίσκηται εἰς πᾶσαν παραλαβὴν καὶ παράδοσιν, νὰ σφραγίσῃ καὶ ν' ἀποσφραγίσῃ τὰς ἀποθήκας, καὶ νὰ κρατῇ βιβλίον εἰσαγωγῆς μονογραφημένον ἀπὸ τὴν Διοικητικὴν ἀρχήν.

Ὅπου ἡ παραγωγὴ εἶναι μικρὰ, ἡ ἐπιτήρησις ἀνατίθεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Δήμαρχον ἢ τὸν εἰδικὸν πάρεδρον.

Ὅσας ὁ ἐνοικιαστὴς πρόκειται νὰ ἐκποιήσῃ μέρος τῶν εἰς αὐτὸν ἀνηκόντων καρπῶν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὸν Ταμίαν καὶ νὰ καταθέτῃ πρὸ τῆς εἰς τὸν ἀγοραστὴν παραδόσεως τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον.

Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς εἰσπράξῃ ἀπὸ τινος τῶν φορολογουμένων εἰς χρήματα τοὺς παρ' αὐτοῦ ὀφειλομένους καρποὺς ἢ ἐκποιήσῃ λαθραίως ἢ ὑπεξαίρεσῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος ἐκ τῶν ἀποταμιευθέντων τιμωρεῖται μετὰ πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μετὰ τὴν διπλὴν ἀξίαν τοῦ μὴ ἀποταμιευθέντος, ἢ ἐκποιτηθέντος, ἢ ὑπεξαίρεθέντος ποσοῦ.

Τὸ τρίτον τοῦ πρόστιμου ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν κατακυρωτὴν, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ ἐπιτηρητοῦ τῆς ἀποθήκης.

Ἐὰν ὁμῶς ἀποδειχθῇ ὅτι συνήνεσεν οὗτος εἰς τὴν λαθραίαν ἐκποίησιν ἢ ὑπεξαίρεσιν, τιμωρεῖται μετὰ χρηματικὴν ποινὴν 100—500 δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένης καταδιώξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποιν. Νόμου.

Οἱ φορολογούμενοι ὀφείλουν νὰ μετακομίζωσι τὸν έγγειον φόρον καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων καὶ τῆς σταριδος ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς βεβαίωσεως εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν ἐνοικιαστῶν, τὰς ὁποίας ὀφείλουν οὗτοι νὰ συστήσωσι ἐντὸς τοῦ οἰκείου δήμου. Παρελθούσης ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης, κατάσχονται καὶ μετακομίζονται εἰς αὐτὰς δαπάνῃ τῶν φορολογουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 16. § 3 τοῦ παρόντος Νόμου.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ ῤητίνης, κατράμης καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων.

Ενοικίασις.

Άρθρον 32. Ο έγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ῤητίνης καὶ κατράμης ἐνοικιάζεται κατὰ Δῆμον ἢ ἐπαρχίαν.

Τὰ ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγόμενα κάστανα, κέρνα, κοκκονάρια, πότασσα καὶ λοιπὰ δασικὰ προϊόντα ἐνοικιάζονται κατὰ

Γενικοί Πρόξενοι, Πρόξενοι, Υποπρόξενοι και Προξενικοί Πράκτορες του ενός ή του άλλου των συμβαλλομένων μερών, δεν δύνανται, εν ούδεμιά περιπτώσει, να παρχωρήσωσι την σημαίαν ή τὸ δίπλωμα τοῦ ἔθνους των, οὐδὲ νὰ παρῶσι τὴν προστασίαν των εἰς οὐδὲν πλοῖον μὴ ἀνήκον πραγματικῶς εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν ἔθνος.

Θεωροῦνται ὡς Ἑλληνικά ἢ Ὀθωμανικά πλοῖα ὅσα ἤθελον πλέει καὶ κατέχεσθαι συμφώνως μετὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανονισμοὺς ἐν ἑκατέρᾳ τῶν Ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρον 23.

Οἱ Πρόσβεις καὶ ἄλλοι διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς καὶ οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι, Υποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ Πράκτορες τῶν δύο συμβαλλομένων δυνάμεων δὲν δύνανται ποτὲ νὰ ἀφαιρέσωσι δημοσίως ἢ κρυφίως τοὺς ὑπηκόους τῆς ἄλλης ἀπὸ τῆς νομίμου Ἀρχῆς των ἢ νὰ τοὺς προστατεύωσι διὰ διαβατηρίων ἢ διπλωμάτων.

Ἄρθρον 24.

Οἱ Πρόσβεις καὶ ἄλλοι διπλωματικοὶ Πράκτορες, ὡς καὶ οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι, Υποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ Πράκτορες τῶν δύο συμβαλλομένων δυνάμεων θέλουσιν ἀπολαύει ἐν τῇ Ἐπικρατεῖᾳ τῆς ἄλλης τῶν αὐτῶν τιμῶν, φιλοφρονήσεων, προνομίων καὶ προστασίας, ὧν ἀπολαύουσιν οἱ τῶν μάλλον εὐνοουμένων ἔθνων.

Θέλουσιν ἐξασκεῖ ἴσον δικαίωμα ἐπιτηρήσεως ἐπὶ τῶν ὁμογενῶν αὐτῶν, οἵτινες δύνανται νὰ προστρέχωσιν ἐλευθέρως εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν προξενικῶν αὐτῶν Ἀρχῶν κατὰ τὰς δίκας καὶ τὰς διαφοράς, αἵτινες ἤθελον ὑπάρχει ἀποκλειστικῶς μεταξὺ αὐτῶν ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων.

Αἱ διαφοραὶ καὶ δίκαι, αἵτινες ἤθελον ἐγερθῇ ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν δύο δυνάμεων, ἢ μεταξὺ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ τῶν ξένων ὑπηκόων καὶ τ' ἀνάπαλιν, αἱ διαφοραὶ καὶ δίκαι, αἵτινες ἤθελον ἐγερθῇ ἐν Τουρκίᾳ ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν δύο δυνάμεων, ἢ μεταξὺ Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ὑπηκόων ξένων δυνάμεων, θέλουσι δικάζεσθαι ἐν ἑκατέρᾳ τῶν Ἐπικρατειῶν κατὰ τὰς ἀρχάς, τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις, αἵτινές εἰσιν ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὰ μάλλον εὐνοούμενα ἔθνη.

Εὐνοεῖται ἐπίσης, ὅτι ἡ κατὰδίωξις, ἡ ἐκδίκασις καὶ ἡ τιμωρία τῶν κακούργημάτων, πλημμελημάτων καὶ ἄλλων ἀξιοποινῶν πράξεων, παρῶν τυχόν πρὸς ὑπηκόων τοῦ ενός τῶν δύο συνομολογούντων μερῶν ἐπὶ τῆς χώρας τοῦ ἄλλου, θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι συμφώνως μετὰ τὰς ἀρχάς, τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις, αἵτινές εἰσιν ἐν ἰσχύϊ ἐν ἑκατέρᾳ τῶν Ἐπικρατειῶν ὡς πρὸς τὰ μάλλον εὐνοούμενα ἔθνη.

Ἄρθρον 25.

Τὰ πλημμελήματα, κακούργηματα ἢ ἄλλαι ἀξιοποινίαι πράξεις, αἵτινες ἤθελον παρῶν ἐπὶ τινος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τοῦ ενός τῶν συμβαλλομένων μερῶν, εὐρισκομένου εἰς ὄρμον ἢ λιμένα τοῦ ἄλλου, παρ' ενός ἢ πλείονων ἀνθρώπων τοῦ πληρώματος καὶ ἑνὸς ἢ πλείονων ἀνθρώπων τοῦ αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρώματος ἄλλου πλοίου, φέροντος τὴν αὐτὴν σημαίαν ἢ ἐπιβάτας τοῦ αὐτοῦ ἔθνους, δὲν δύνανται νὰ καταδιώκωνται ὑπὸ τῶν ἐγγυρίων Ἀρχῶν. Ἡ ἀνάκρισις καὶ ἡ ἐκδίκασις ἀνατίθενται ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς Πρόξενους καὶ τὰς ἄλλας ἀρμοδίας Ἀρχάς ἐκείνου ἐκ τῶν δύο μερῶν τοῦ ὁποῦ ἢ σημαία ἤθελε καλύπτει τὸ πλοῖον, συμφώνως μετὰ τοὺς νόμους τῶν δύο Ἐπικρατειῶν. Τὸ αὐτὸ θέλει πράττεσθαι καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης οἰασθῆποτε διαφορᾶς ἐγερθησομένης μεταξὺ τῶν μνησθέντων προσώπων.

les Consuls Généraux, Consuls et Vice-Consuls de l'une et de l'autre des parties contractantes ne pourront, dans aucun cas, accorder le pavillon ou la patente de leur nation ni donner leur protection à aucun bâtiment qui n'appartiendrait pas effectivement à leurs pays respectifs.

Seront considérés comme navires Hellènes ou Ottomans ceux qui navigueront et seront possédés conformément aux réglemens en vigueur dans chacun des deux Etats.

Article XXIII.

Les Ministres et autres Agents diplomatiques, ainsi que les Consuls-Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents-Consulaires des deux Puissances contractantes ne pourront jamais soustaire publiquement ou secrètement les sujets de l'autre à leur autorité légitime, ou les protéger par des passeports ou par des patentes.

Article XXIV.

Les Ministres et autres Agents diplomatiques, ainsi que les Consuls-Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents Consulaires des deux Puissances contractantes jouiront dans les Etats de l'autre des mêmes honneurs, égards, privilèges et protection que ceux des nations les plus favorisées.

Ils exerceront un égal droit de surveillance sur leurs propres nationaux, et ceux-ci auront librement recours à la juridiction de leurs autorités consulaires dans leurs procès et différends qui pourront exister exclusivement entre eux en matière civile et commerciale.

Les différends et les procès qui pourront s'élever en Grèce en matière civile et commerciale entre les sujets des deux Puissances, ou bien, entre les sujets Ottomans et des sujets étrangers; et vice-versa, les différends et les procès qui pourront s'élever en Turquie en matière civile et commerciale entre les sujets des deux Puissances, ou bien entre les sujets Hellènes et des sujets étrangers seront jugés, dans l'un et l'autre pays, d'après les principes, lois et réglemens qui y sont en vigueur à l'égard des nations les plus favorisées.

Il est aussi entendu que la poursuite, la connaissance et la punition des crimes, délits et autres actions punissables qui seraient commis par les sujets de l'une des deux Parties contractantes sur le territoire de l'autre, auront lieu conformément aux principes, lois et réglemens qui sont et seront en vigueur dans les Etats respectifs à l'égard des nations les plus favorisées.

Article XXV.

Les délits, crimes ou autres actions punissables qui se commettraient à bord des bâtimens marchands de l'une des Parties contractantes, en rade ou dans les ports de l'autre, par un ou plusieurs hommes de l'équipage envers un ou plusieurs hommes du même pavillon ou des passagers de la même nation ne pourront être poursuivis ni jugés par les autorités locales; l'instruction et le jugement seront exclusivement dévolus aux Consuls ou autres autorités compétentes de celle des deux parties dont le pavillon couvrirait le navire, conformément aux lois respectives des deux pays.

Il en sera de même des différends de toute autre nature qui s'élèveraient entre les personnes susmentionnées.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

στα Κρητικά, εντός του εν Αθήναις κατά την πλατείαν Νομισματοκοπείου καταστήματος του Υπουργείου των οικονομικών, παρασκευάσονται ἀπ' ἐνός ὁ Κ. Περικλῆς Ἀργυροπούλου, Υπουργός των Οικονομικῶν, ἐνεργῶν ὑπὸ τὴν ιδιότητά ταύτην ὀνόματι τοῦ Δημοσίου, κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου τ. ε. τοῦ 1854 Β. Διατάγματος, καὶ ἀπ' ἑτέρου ὁ Πέτρος Γεωργίου Δημάκης Ἀλαγώνιος κτηματίας, κάτοικος Ἀθηνῶν, γνωστοί μοι ἐπαρόλγησαν ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν κατωτέρω μαρτύρων, ὅτι συμφερροῦνται μετὰ τὸ μνησθέν Β. Διατάγμα, ἔχον οὕτως.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οικονομικῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Υπουργῶν ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Παραχωροῦνται ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι διαλαμβανομένους ὅρους εἰς τὸν Πέτρον Γεωργίου Δημάκην πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν ἐνὸς ἀλληλοδιδασκτικοῦ καὶ ἐνὸς ἑλληνικοῦ σχολείου αἱ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Ἀλαγώνιας τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν κείμεναι τρεῖς διαλελυμένοι Μοναὶ μετὰ τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτάς κτημάτων τῶν σημειουμένων ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, ἥτοι

α) Ἡ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου, ἐπονομαζομένη Μελέ, μετὰ τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων κτημάτων, συνισταμένων 1) ἐκ τῆς περιφερείας τῆς Μονῆς, οὗσης ἐκτάσεως 30 περίπου στρεμμάτων καὶ 45 ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα. 2) ἐκ 200 περίπου ἐλαιοδένδρων καὶ 20 μωρεοδένδρων, κειμένων σποράδην ἐντὸς τοῦ χωρίου Τζερνίτζας. 3) ἐκ 13 περίπου στρεμμάτων γῆς ποτιστικῶν εἰς τρία τεμάχια διηρημένων, καὶ ἐκ 15 στρεμμάτων γῆς ξηρικῶν, εἰς πλείονα τεμάχια διηρημένων, κείμενα ἅπαντα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Τζερνίτζας.

β) Ἡ τῆς Παναγίας, ἐπονομαζομένη Σιδηρόπορτα, μετὰ τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων κτημάτων, συνισταμένων 1) ἐκ 50 περίπου στρεμμάτων γῆς, συνεχομένης μετὰ τῆς Μονῆς, καὶ περιέχοντα 300 περίπου ὀπωροφόρα δένδρα, ἥτοι συκῆας, μωρέας, καρύδας, ἐλαίας καὶ κυπρίσους. 2) ἐκ δύο περιτειχισμένων ἐλαιοπεριθολίων, συγκεκλιμένων ἀμφοτέρων ἐκ 4 περίπου στρεμμάτων, περιεχόντων 60 ἐλαιοδένδρα, καὶ ἀπεχόντων μέχρι βολῆς πυροβόλου ἐκ τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων 50 στρεμμάτων.

γ) Ἡ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων μετὰ τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων κτημάτων, συγκεκλιμένων 1) ἐκ 40 περίπου στρεμμάτων γῆς συνεχομένων μετὰ τὴν Μονὴν, καὶ περιεχόντων ἐλαίας, καρύδας, κλήματα καὶ ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα.

Ἄρθρον 2. Τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ Μονὰς ὀφείλει ὁ Π. Γ. Δημάκης νὰ ἐπισκευάσῃ ἰδίῳις ἀναλώμασιν ἐντὸς ἐνός ἐτους ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν παραδόσεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ κατασταθῶσι κατοικήσιμα τὰ διαμέτια αὐτῶν, αἱ δὲ αἰθουσαι χρήσιμοι διὰ τὰς παραδόσεις τῶν μαθημάτων· τὰ δὲ λοιπὰ κτήματα νὰ βελτιώσῃ διὰ τακτικῆς καλλιέργειας, καὶ ἐμφυτεύσεως ἄλλων ὀπωροφόρων δένδρων εἰς τὰ κενὰ μέρη· τοὺς δὲ ναοὺς νὰ ἐπισκευάσῃ ἐπίσης καὶ νὰ διατηρῇ εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ κακάλληλον δι' ἱεροπραξίας.

Ἄρθρον 3. Ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ κάρπωσις τῶν τριῶν κτημάτων τῶν Μονῶν, παραχωρεῖται εἰς τὸν Πέτρον Γ. Δημάκην ἐπὶ ἀποδόσει εἰς τὸ Δημόσιον καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον τῶν ἐγκτητικῶν φόρων, οἵτινες θέλουν προσδιορίζεσθαι κατ' ἔτος δι' ἐκτιμήσεως, ἐνεργουμένης κατὰ τὰς περὶ τούτου διατυπώσεις τῶν φορολογικῶν Νόμων καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἀποδιδόμενων Β. Διαταγμάτων, καὶ ἀποδίδονται παρὰ τοῦ ῥηθέντος Π. Δημάκης εἰς τὸ εἰρημένον Ταμεῖον. Πρὸς δὲ ἔσθαι μετὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζομενον ἐράπας εἰς δραχμὰς τετρακοσίας τεσσαράκοντα κατ' ἔτος θέλει ἀποδίδεσθαι παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Υπουργοῦ εἰς

τὴν ῥηθέντα Δημάκην λόγω συνδρομῆς εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ συστηθόμενα Σχολεῖα, καὶ θέλει ἐγγράφεσθαι τοῦτο εἰς τὸ οἰκτεῖον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ εἰρημένου Υπουργείου.

Ἄρθρον 4. Ὁ Π. Γ. Δημάκης ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ ἐντὸς ἐνός καὶ ἡμίσεως ἐτους ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν παραδόσεως τῶν μόνων ἐν ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον καὶ ἐν Ἑλληνικὸν ἐντὸς μιᾶς ἢ καὶ δύο ἐκ τῶν ἀνωτέρω Μονῶν κατὰ τοὺς περὶ τοιούτων Σχολείων ὑπάρχοντας τύπους.

Ὁ διορισμὸς τῶν διδασκάλων καὶ τοῦ Σχολάρχου γίνεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, οἱ δὲ μισθοὶ αὐτῶν ὅπως εἶναι κανονισμένοι πληρόνονται παρὰ τοῦ Πέτρου Γ. Δημάκης ἐξ ἰδίων αὐτοῦ χρημάτων. Ὁ αὐτὸς Δημάκης ὀφείλει νὰ διορίζῃ καὶ μισθοδοτῇ τοὺς ἀνγκαίους ὑπηρέτας τῶν σχολῶν καὶ νὰ χρηρῇ δωρεὰν εἰς τοὺς ἐνδεεῖς μαθητὰς τὰ ἀνγκαίαι διδασκτικὰ βιβλία.

Ὁφείλει ἐπίσης νὰ διατηρῇ ἓνα ἢ δύο ἱερεῖς διοριζομένους κατὰ πρότασιν αὐτοῦ παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μεσσηνίας διὰ νὰ ἱεροουργῶσιν.

Ἄρθρον 5. Αἱ παραδόσεις τῶν μαθημάτων καὶ αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν εἰς ἀμφοτέρω τὰ Σχολεῖα θέλουν γίνεσθαι κατὰ τὰ κανονισμένα διὰ τὰ ὁμοίωτα Σχολεῖα, διατηρουμένων πρὸς τοῦτοις ὅλων τῶν δικαιωμάτων ἐσπείρας τοῦ Κράτους.

Θέλει προσκληθῇ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μεσσηνίας μετὰ τοῦ Νομάρχου, τοῦ Γυμνασιάρχου καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ τοῦ Σχολάρχου Καλαμῶν καὶ δύο ἄλλων μελῶν διοριζομένων παρὰ τοῦ Π. Γ. Δημάκης νὰ ἐπιθεωρῶσιν ἅπαρ τοῦλάχιστον τοῦ ἐν αὐτοῦ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος διδασκτικὰ καταστήματα καὶ ἐξετάζωσιν ἂν γίνωνται καλῶς αἱ παραδόσεις τῶν μαθημάτων καὶ νὰ προτείνωσι τὰ δέοντα περὶ τῶν ἀπαιτούμενων βελτιώσεων εἰς τε τὸ ἐπὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως Υπουργείου καὶ τὸν καθιδρυτὴν Π. Γ. Δημάκην.

Τῇ γνωμοδοτήσει τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ἀπολύεται καὶ ἀντικαθίσταται δι' ἄλλου πᾶς διδάσκαλος καὶ αὐτὸς ὁ Σχολάρχης, ἐὰν ὁ καθιδρυτὴς Π. Γ. Δημάκης ἀναφέρῃ, ὅτι δεικνύει ἀμέλειαν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του ἢ καθίσταται σκανδαλώδης δι' ἄλλους λόγους ἢ διαγωγὴν του ἐν τῇ Σχολῇ.

Ἄρθρον 6. Ὁ Πέτρος Γ. Δημάκης ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ κατὰ τὰ ἀνωτέρω κανονισθέντα τὰς συστηθόμενας παρ' αὐτοῦ σχολὰς ἰδίᾳς δαπάναις. Μετὰ τὴν ἀποθιώσιν του ἢ διατήρησις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἐκ τῆς περιουσίας του ὑπὸ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης του. Ἐὰν δὲ πρὸ τῆς ἀποθιώσεώς του ἤθελεν ἀμελήσῃ τὴν διατήρησιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Σχολείων, καὶ ἐκ τῆς ἀμελείας του, ἢ τῆς μὴ ἐκπλήρωσεως τῶν ὑποσχέσεων του ἐπέλθῃ διάλυσις τῶν Σχολῶν, τὰ παραχωρούμενα εἰς αὐτὸν τρία διαλελυμένα Μοναστήρια μετὰ τῶν κτημάτων αὐτῶν ἐπανερχοῦνται αὐτοδικαίως εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον πρὸς ὄφελος τοῦ ὁποῦ μένουσιν ἅπασαι αἱ βελτιώσεις, αἵτινες ἤθελον πραγματοποιηθῇ παρὰ τοῦ Πέτρου Γ. Δημάκης, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀπαιτήσεως ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους αὐτοῦ, ἢ τῶν κληρονόμων του.

Ἄρθρον 7. Ἐὰν ἐν τῇ διαθήκῃ του ὁ Π. Γ. Δημάκης δὲν προσδιορίσῃ ἀνάλογον καὶ σταθερὸν χρηματικὸν ποσὸν πρὸς συντήρησιν τῶν δύο Σχολῶν, τὸ Δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ εἰρημένου, εἴτε ἤθελε διαθέσει αὐτὸν ὑπὲρ ἄλλων προσώπων ἢ καταστημάτων, εἴτε μὴ.

Ἄρθρ. 8. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον διατηρεῖ εἰς ἑαυτοῦ τὴν κυριότητα ἐπὶ τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος Διατάγματος παραχωρουμένων Μονῶν καὶ τῶν κτημάτων αὐτῶν. Δὲν δύναται

διάρκεια τοῦ ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ γενομένου δανείου παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μέχρι 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1855.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατιθε-
μεθα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἰουνίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 28—29. (Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 30,

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 12 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΔΑ'.

Περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ
στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ διὰ τὸ ἔτος 1855.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ δύναμις τοῦ Ναυτικοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1855
εἰς χιλίους τεσσαράκοντα ἑνὰ ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιω-
ματικούς, ναύτας καὶ λοιπούς.

Ἡ δύναμις τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς προσδιορίζεται διὰ τὸ
ἔτος 1855 εἰς δέκα χιλιάδας πεντακοσίους τεσσαράκοντα ἑνῶς
ἄνδρας, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ λοιπούς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διὰ τὸν στρατὸν τῆς γραμμῆς στρατολογία καὶ ἡ διὰ τὸ
ναυτικὸν ναυτολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1855 εἰς χι-
λίους πεντακοσίους.

Οἱ χίλιοι πεντακόσιοι οὗτοι ἄνδρες θέλουσι διανεμηθῇ κατ'
ἀνταλογία τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἐ-
παρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν Ἐπαρχῶν εἰς τοὺς Δήμους.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις δύο ἕως δέκα, συμπεριλαμβανομένου καὶ
τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας Νό-
μου τοῦ 1851, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ
1855 ἔτους.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ, Α. ΖΥΓΟΜΑΛΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουλίου 1855.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός.

Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποθιβάσεως πραγμάτων κομιζομένων διὰ πλοίων ἐξ
ἐπιχολέρων τόπων προερχομένων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουρ-
γοῦ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον Ζ' τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουνίου
1854 Ἡμετέρου Διατάγματος, καὶ τὸ ἄρθρον 158 τοῦ Ὑγειο-
νομικοῦ Κανονισμοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

α) Τὰ πλοῖα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπό-
πτου καὶ ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἕνεκα χολέρας, δύνανται
νὰ ἀποθιβάσωσι μὲ τὰς ἀπαιτούμενας ὑγειονομικὰς προφυλάξεις
εἰς πάντα λιμένα τοῦ Κράτους, ἐνθα ὑπάρχει ὑγειονομεῖον καὶ
ἰατρός, πράγματα καὶ πραγματείας παντὸς εἶδους, ἐξαιρουμέ-
νων τῶν ἐνδυμάτων, τῶν κλινοστρωμνῶν, καὶ ἄλλων ἐν καθη-
μερινῇ χρήσει τῶν ἀνθρώπων ὄντων πραγμάτων.

β) Τὰ πλοῖα ταῦτα, ὅμα μετὰ τὴν ἀποθίβασιν, ὀφείλου-
ν ἀποπλέωσιν εἰς τοὺς ὠρισμένους διὰ τὴν παραδοχὴν τῶν
λιμένας, καὶ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπιτρέπεται νὰ μείνωσιν
εἰς τὸν λιμένα ἐπέκεινα τῶν ἐξ ὠρῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξιώς των.

γ) Ἐὰν μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ πλοίου φανῇ νόσος, παρέχου-
σα ὑπόνοιαν χολέρας, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀποθίβασις οὐδενὸς
πράγματος, καὶ ἂν ἔρχισεν αὕτη, διακόπτεται ἀμέσως, καὶ τὸ
πλοῖον παραπέμπεται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ Η'
τοῦ ἀνωτέρου Διατάγματος μνημονευομένους λιμένας.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημο-
σιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Β. Διατάγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 31.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 22 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 59 καὶ 60 τοῦ ὑγειονομικοῦ
κανονισμοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θέλοντες νὰ διευκολύνωμεν τὴν συγκοινωνίαν ὅσον ἐνεστὶν
ἄνευ κινδύνου τῆς δημοσίου ὑγείας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρ.
59 καὶ 60 τοῦ ὑγειον. κανονισμοῦ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑ-
πουργοῦ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

α.) Τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἕνεκα χολέρας
ὑπόπτου ἢ ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως ἀτμόπλοια, καθὼς καὶ τὰ
τοιαύτης ὑγειονομικῆς κατηγορίας ἱστιοφόρα πολεμικὰ πλοῖα,
τὰ φέροντα ἰατροὺς ἀνεγνωρισμένους δύνανται νὰ εἰσπλέωσιν
εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν καὶ Κορινθιακὸν κόλπον.

β.) Τὰ ἐμπορικὰ ἱστιοφόρα πλοῖα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν
αὐτὴν κατηγορίαν τῆς πιστοποιήσεως ἕνεκα χολέρας δύνανται
νὰ εἰσπλεύσωσιν ὡσαύτως εἰς τοὺς εἰρημένους κόλπους ἄλλὰ
διὰ τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστο-

Τὸ γράμμα, τοῦ ὁποῖου τὸ βάρος ὑπερβαίνει τὰς 100 γραμμὰς, ὑπόκειται εἰς ταχυδρομικὸν τέλος λεπτ. 80, δι' ἐκάστην ἑκατοντάδα γραμμῶν, ἢ διὰ πᾶν κλάσμα ἑκατοντάδος.

Γράμματα ἀποστέλλόμενα ἐπὶ συστάσει ὑπόκεινται εἰς διπλάσιον ταχυδρομικὸν τέλος.

Ἄρθρον 2. Ἐκαστον φύλλον ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐξωφύλλου ὑπόκειται εἰς ταχυδρομικὸν τέλος λεπτ. δύο.

Τὸ αὐτὸ τέλος πληρώνεται καὶ ἐὰν τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος δὲν εἶναι πλήρες.

Βιβλία ἐκκλησιαστικά, διδασκτικά ἢ ἐπιστημονικά, καθὼς καὶ ἐντυπα πρωτόκολλα δευμένα ἢ ἀδεῖτα μέχρι τῶν 100 γραμμῶν βάρους ὑποβάλλονται εἰς πληρωρὴν ταχυδρομικοῦ τέλους λεπτ. 10. ἀπὸ δὲ τῶν 100—200 λεπτ. 20, αὐξανόμενου τοῦ τέλους κατὰ 10 λεπτὰ ἀνὰ πᾶσαν ἑκατοντάδα γραμμῶν.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐδαφίῳ γίνεται βαθμηδὸν καθόσον τὸ ἐπιτρέπει ἡ ἀνάγκη τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 3. Πᾶν φύλλον καταλόγου, προγράμματος, εἰδοποιήσεως ἢ μουσικῆς, ἀνευ διακρίσεως μεγέθους ὑπόκειται εἰς ταχυδρομικὸν τέλος λεπτ. 4.

Ἄρθρον 4. Τὰ δείγματα τῶν ἐμπορευμάτων ὑπόκεινται εἰς τὰ αὐτὰ τέλη, εἰς ἃ ὑπόκεινται καὶ τὰ γράμματα.

Ἄρθρον 5. Δὲν ὑπόκεινται εἰς ταχυδρομικὰ τέλη.

α) Τὰ ἐπίσημα ἐγγράφα τῶν διαφόρων ἀρχῶν τοῦ Κράτους.

β) Τὰ ἡμιεπίσημα, παρὰ τῶν ὑπουργῶν ἀποστέλλόμενα εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν ὑπηρεσιῶν, καὶ ἀπὸ τούτους πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς, καθὼς καὶ τὰ ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς τῆς χωροφυλακῆς, καὶ ἀπὸ τούτους πρὸς τὸν ἀρχηγὸν καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀποστέλλόμενα.

Ἄρθρον 6. Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη προπληρώνονται δι' ἐπιθέσεως γραμματόσημου ἐπὶ τῶν παραδιδόμενων εἰς τὰ ταχυδρομεῖα γραμμάτων ἐφημερίδων, δειγμάτων κλπ.

Ἡ ἐπιθεσις τοῦ γραμματόσημου γίνεται παρὰ τοῦ ἀποστέλλοντος αὐτὰ.

Τὰ μὴ φέροντα γραμματόσημον γράμματα καὶ λοιπὰ δὲν ἀποστέλλονται ἀλλὰ μένουσιν ἐκτεθειμένα εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ἐν ᾧ κατετέθησαν ὁλόκληρον τριμηνίαν πρὸς ἐπιστροφὴν.

Ἐὰν δὲ καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα δὲν ζητηθῶσι ῥίπτονται εἰς τὰ ἄχρηστα καὶ καταστρέφονται ἀφοῦ παρέλθῃ ἐπὶ ματαίῳ ἑτέρα τριμηνία.

Ἄρθρον 5. Τὰ διευθυνόμενα εἰς ξένα Κράτη, ὡς καὶ τὰ ἀπὸ ταῦτα ἀποστέλλόμενα γράμματα καὶ δείγματα ἐμπορευμάτων εἰς οἰονδήποτε ταχυδρομεῖον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἂν παραδοθῶσιν πρὸς ἀποστολὴν ἢ διανομὴν ὑπόκεινται εἰς ταχυδρομικὸν τέλος λεπτῶν 20, ὅταν τὸ γράμμα ἢ τὸ δαίγμα ἔχῃ 15 γραμμῶν βάρος, ἢ ἑλαττον.

Λεπτὰ 40 ὅταν ἔχῃ βάρος 16 ἕως 30 γραμμῶν.

» 60 ὅταν ἔχῃ βάρος 31—45 γραμμῶν, καὶ οὕτω καθεξῆς, αὐξανόμενου τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους κατὰ λεπτὰ 20 εἰς πᾶσαν 15 γραμμῶν αὐξήσιν.

Αἱ πικνὸς εἶδους ἐφημερίδες, τὰ περιοδικὰ συγγράμματα, οἱ κατάλογοι, τὰ προγράμματα καὶ εἰδοποιήσεις ὑπόκεινται εἰς τὰ αὐτὰ τέλη, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 3 ὁρισμένα.

Ἄρθρον 8. Τῶν διευθυνόμενων ἐκτὸς τοῦ Κράτους γραμμάτων, ἐντύπων καὶ δειγμάτων τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, ὡς καὶ εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας ἀνήκοντα προπληρώνονται κατὰ τὸ ἄρθρον 6, ὅταν ταῦτα ὑπόκεινται εἰς προπληρωρὴν τελῶν κατὰ τὰς ταχυδρομικὰς συμβάσεις, ἢ ὅταν οἱ ἀποστέλλοντες θέλωσι νὰ προπληρώσωσιν αὐτὰ, ἢ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ταχυδρομικὴ σύμβασις.

Ἡ ἐπιθεσις τοῦ γραμματόσημου εἰς τὰ γράμματα καὶ λοιπὰ, ὅσα ἐργονταὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν ἐπιθεδοσχημένα μὲ τέλη ἐνεργεῖται διὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου τῆς παραδόσεως, τόσον διὰ τὸ ἐξωτερικόν, καθὼς διὰ τὸ ἐσωτερικόν τέλος.

Τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῆς ἀνταλλαγῆς, λαμβάνοντα τοιαῦτα γράμματα καὶ λοιπὰ ἀνήκοντα εἰς ἄλλα ταχυδρομικὰ γραφεῖα, τὰ παραπέμπουσιν εἰς αὐτὰ δι' ἰδιαίτερου φύλλου εἰδοποιήσεως.

Ἄρθρον 9. Ἐὰν γράμμα, ἐντυπον ἢ δαίγμα, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐτέθη τὸ γραμματόσημον, δὲν ζητηθῇ, ἢ δὲν γείνη παραδεκτὸν μένει ἐκτεθειμένον ὁλόκληρον τριμηνίαν, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας τίθεται εἰς τὰ ἄχρηστα, καὶ καταστρέφεται, ἀφοῦ παρέλθῃ ἐπὶ ματαίῳ καὶ ἑτέρα τριμηνία.

Ἄρθρον 10. Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθῆσεται τὸ εἶδος καὶ τὸ σχῆμα τοῦ γραμματόσημου, ὁ τρόπος τῆς πωλήσεως καὶ ὁ ἐλεγχος τῆς ἐκτυπώσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ μέσον τῆς διαγραφῆς τοῦ γραμματόσημου, τοῦ ὁποῖου ἐγένετο χρῆσις.

Ἄρθρον 11. Ἀπαγορεύεται εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους νὰ κλείωσιν ἰδιωτικὰ γράμματα ἐντὸς ἐπιστήμων ἢ ἡμιεπιστήμων. Ὁ παραβάτης τῆς παρούσης διατάξεως τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δρ. 50, καὶ ἐν ὑποτροπῇ μὲ πρόστιμον δραχμῶν 100, ἐπιβαλλόμενον παρὰ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων, τὰ δὲ γράμματα παραδίδονται πρὸς οὓς διευθύνονται. Ὁ τρίς ὑποπεσὼν εἰς τὴν παράβασιν ταύτην ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 12. Ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος παραδεχθεὶς καὶ ἀποστείλας γράμματα, δείγματα ἐμπορευμάτων, ἐντυπα οἰονδήποτε εἶδους, μὴ φέροντα γραμματόσημον, ἢ φέροντα κατωτέρας ἀξίας, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 20—200, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 13. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀποστολὴ χρημάτων, τραπεζικῶν γραμματίων, ἢ ἄλλων εἰδῶν πολυτίμων διὰ τῶν συνήθων ἢ συστημένων γραμμάτων, ἢ διὰ τῶν ἐπιστήμων ἢ ἡμιεπιστήμων ἐγγράφων. Ἐὰν ἐναντίον τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἀποσταλῶσι χρήματα, τραπεζικὰ γραμμάτια, ἢ ἄλλα πολυτίμα εἶδη, καὶ ἀπολεσθῶσιν, ἢ ἀπώλεια αὐτῶν δὲν περέχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ δημοσίου εἰς τὸν ἀποστείλαντα. Μόνος ὁ ἀποστείλας γράμματα ἐπὶ συστάσει, ἐν περιπτώσει ἀπωλείας αὐτῶν, οἰονδήποτε βάρους καὶ ἂν ᾧσι, δικαιούται νὰ λάβῃ ἀποζημιώσιν δραχμὰς 25, ἐὰν ἡ ἀπώλεια αὐτῶν δὲν προῆλθεν ἐξ ἀνωτέρας βίας. Ἡ ἀποζημιώσις καταβάλλεται παρὰ τοῦ δημοσίου, ἀποδίδεται δὲ εἰς αὐτὸ παρὰ τοῦ αἰτίου τῆς ἀπωλείας.

Ἄρθρον 14. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ταχυδρόμους νὰ μετακομίζωσιν ἄλλα γράμματα ἢ πράγματα ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν φακέλων. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 15. Πίναξ ἀκριβῆς τῶν ἐξωτερικῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, εἰς τὰς ταχυδρομικὰς συμβάσεις στηριζόμενος, θέλει δημοσιευθῇ ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων.

Ἄρθρον 16. Ὅστις μεταχειρισθῇ γραμματόσημον, τοῦ ὁποῖου ἐγένετο χρῆσις, ἢ πωλήσῃ τοιοῦτον τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 50—500, ἐφαρμοζόμενης ἐν ὑποτροπῇ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Ὁ παραβάτης ἐὰν ᾔται ὑπάλληλος ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 17. Ὁ παρὼν Νόμος τίθεται εἰς ἐνέργειαν τὴν 1. Ἰανουαρίου 1856· ψηφισθεὶς δὲ παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ

ἄλλων κτημάτων τῶν ἐπισκοπῶν καὶ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων διατίθεται, βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἀνὰ χεῖρας τῶν καλλιεργητῶν ἔγγραφα.

Περὶ δημοπρασιῶν ἐν γένει.

Ἄρθρον 62. Οἱ ὅροι τῶν δημοπρασιῶν, αἱ συμφωνίαι τῆς ἐνοικιάσεως καὶ αἱ υποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν κανονίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 63. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—5 τοῦ παρόντος Νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς λοιποὺς ἐγγείους φόρους καὶ δικαιώματα ἐπικαρπίας, ἅτινα κατὰ τὸν αὐτὸν Νόμον ἐνοικιάζονται.

Περὶ διπλοτύπων.

Ἄρθρον 64. Τὰ ἄρθρα 10—13 περὶ διπλοτύπων τοῦ παρόντος Νόμου εἶναι κοινὰ δι' ὅλα τὰ προϊόντα, τῶν ὁποίων ὁ ἐγγείος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας διατίθενται κατὰ τὸν παρόντα Νόμον δι' ἐνοικιάσεως.

Περὶ προσωρινῶν ἐπιστάτων καὶ φυλάκων.

Ἄρθρον 65. Ἐάν πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν δημοπρασιῶν ἐπέλθῃ ἡ ἐποχὴ τῆς συλλογῆς τῶν προϊόντων, οἱ ἔφοροι διορίζουν ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης προσωρινούς ἐπιστάτας καὶ φύλακας ἔχοντας τὸ καθήκον νὰ ἐνεργῶσι τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τῶν φόρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ υποκειμένους εἰς τὰς προβλεπομένας δι' αὐτοῦ ποινὰς διὰ πᾶσαν παράβασιν. Ἡ ἀντιμισθία τῶν εἶναι εἰς βάρος τῶν ἐνοικιαστῶν, πρὸς οὓς ὀφείλουσι νὰ δίδωσι λόγον τῆς διαχειρίσεώς των.

Περὶ ἀντιπροσώπων τῶν ἐνοικιαστῶν.

Ἄρθρον 66. Οἱ ἐνοικιασταὶ δύνανται νὰ ἀναθέτωσι τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τῶν φόρων εἰς ἀντιπροσώπους των υποκειμένους διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὰς ὀριζομένας δι' αὐτοῦ ποινὰς. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν καταδικασθῶσιν εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, εἶναι δὲ ἀνίκανοι εἰς ἀπόδοσιν αὐτῶν, οἱ ἐνοικιασταὶ υποχρεοῦνται ἀλλήληγγρώς εἰς τὴν πληρωμὴν καὶ καταδιώκονται διοικητικῶς.

Περὶ ἀμέσου εἰσπράξεως τῶν μὴ ἐνοικιαζομένων φόρων καὶ δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 67. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως διατιθέμενοι κατὰ τὸν παρόντα Νόμον φόροι καὶ δικαιώματα, ἐάν δὲν τύχωσι κατὰ τὰς δημοπρασίας ἀναλόγων προσφορῶν, καθίσταν δὲν ὀρίζουσιν ἄλλως εἰδικαί περὶ τούτων διατάξεις, εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου δι' ἐπιστάτων καὶ φυλάκων διοριζομένων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἐξασκούντων ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ υποκειμένων εἰς ὅλας τὰς υποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν. Οἱ ἐπιστατοφύλακες οὗτοι θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπηρετῆς καὶ ὀρκίζονται τὸν ὠρισμένον διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὅρκον ἐνώπιον τῶν Οἰκονομικῶν ἐφόρων.

Περὶ ἐκποιήσεως καὶ παραχωρήσεως καρπῶν.

Ἄρθρον 68. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰδη συναζομένους καρποὺς διὰ δημοπρασίας ἢ λιανικῆς πωλήσεως, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 16 εἰς τοὺς φορολογουμένους.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουν κανονισθῇ οἱ ὅροι καὶ οἱ τύποι τῆς ἐκποιήσεως.

Περὶ τῶν καρπῶν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 69. Οἱ καρποὶ τοῦ δημοσίου, ἐπ' ὅσον εὕρισκονται εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ, δὲν ὑπόκεινται εἰς δημοτικὸν ἢ ἄλλον τινὰ φόρον.

Περὶ διαχειρίσεως τῶν ἀποθηκαρίων.

Ἄρθρον 70. Οἱ ἀποταμιευόμενοι εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας

καρποὶ διαχειρίζονται παρ' ἀποθηκαρίων διοριζομένων ἀπὸ τῶν ὑπουργείων τῶν Οἰκονομικῶν, δυνάμενον ἐπίσης ν' ἀναθέτῃ τὰ ἔργα ταῦτα εἰς δημοσίους ἢ δημοτικούς ὑπαλλήλους.

Τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν ἀποθηκαρίων ἐξελέγχουσιν οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι, καὶ καταλογίζουσιν εἰς βάρος των ὅλα τὰ τυχόντα ἐλλείμματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχυόντος πρωτοκόλλου τῶν τιμῶν τῶν σιτηρῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκκενώσεως τῶν ἀποθηκῶν· πᾶσα περὶ καταλογισμοῦ ἀπόφασις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, τὸ ὅποιον ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῆς ἡτιολογημένως, ἀρ' οὐ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ὑπολόγου.

Αἱ ἀποφάσεις αὗται ἐκτελοῦνται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἐλλειμμάτων ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου οἱ ἰσολογισμοὶ τῶν ἀποθηκαρίων παραπέμπονται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ τῶν παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων ὑποβαλλομένων ἰσολογισμῶν τῆς ἐν γένει φορολογίας τοῦ ἔτους, διὰ νὰ χρησιμεύσιν ὡς μέσον ἐξελέγξεως εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀποθηκαρίων ὡς ὑπολόγων.

Περὶ ἀνακρίσεως.

Ἄρθρον 71. Ἡ ἀνακρίσις τῶν παραβιάσεων τοῦ παρόντος Νόμου ἐνεργεῖται καὶ ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως παρὰ παντὸς ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, ἢ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἐφόρου προσλαμβάνοντος ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ ὠρισμένα.

Περὶ στερήσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 72. Ἐπιστάται, ὑποεπιστάται, φύλακες, ἀποθηκαριοὶ καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς βεβαίωσεως ἢ εἰσπράξεως ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετῆς, οἵτινες ὅπωςδήποτε ζημιώνουσι τὸν δημοσίον πρὸς ἴδιον ἢ ἄλλου τινος ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις παρὰ τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὠρισμέναις ποιναῖς καὶ εἰς τὴν στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ 2—6 ἐτῶν.

Περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν.

Ἄρθρον 73. Αἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. Διατάγματος παραβάσεις τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, δι' ὅσας ὁ παρὼν νόμος δὲν ἐπιβάλλει ὠρισμένην ποινὴν, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ μὲ πρόστιμον δραχ. 10—100, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς πολιτικῆς ἀποζημιώσεως, ἐάν ὡς ἐκ τῆς παραβάσεως ἐπέλθῃ ζημία.

Διτάξεις προσωρινῆς.

Ἄρθρον 74. Διὰ τὸ ἔτος 1855, ἐπιτρέπεται νὰ γίνωσιν αἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 36 δηλώσεις διὰ τὰ γρασίδια καὶ τριφύλλια μέχρι τῆς 20 Ἀπριλίου.

Ἄρθρον 75. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκον. Ὑπουργὸς παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐψηφισθεὶς δ' οὗτος παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἀπριλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἀπριλίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Ἄρθρον 4. Ἡ Κυβέρνησις θέλει διαπραγματευθῇ μετὰ τῆς ἑταιρίας καὶ προσδιορίσει ἀπὸ κοινοῦ.

α) Τὰ ἀρρῶντα τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου, τὸν ἀριθμὸν, τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀρχικὴν ταχύτητα τῶν συστηθησομένων ἀτμοπλοίων καὶ τὰ κατ' ἔτος ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ἀρριετέα ποσὰ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν καταβληθέντων εἰς τὴν σύστασιν καραλαίων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 2 καὶ 3.

β) Τὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια κατὰ τὸν § ε' τοῦ ἀρθροῦ 3 θέλουσιν ἀπολαύει τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας ἀφομοιούμενα μετὰ τὰ πολεμικά.

γ) Τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἡ ἑταιρία ὀφείλει νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὴν δι' ἀτμοπλοίων συγκοινωνίαν.

δ) τὰς ἐδρας τῆς διευθύνσεως καὶ τῶν υποδιευθύνσεων.

ε) Τὰς γραμμὰς τῆς συγκοινωνίας καὶ τὰ περὶ μεταβολῆς αὐτῶν.

ς) Τὰ ἀρρῶντα τὴν πυκνότητα καὶ τὴν τάξιν τῶν ἀπόπλων.

ζ) Τὸ τιμολόγιον διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων.

η) Τὰς σχέσεις τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Τεχνουργειῶν πρὸς τὴν ἑταιρίαν ἐν γένει, καὶ ἰδίως τὰ εἰς ταύτην παραχωρηθησόμενα ὠρελήματα διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς ἰδιωτικῆς ἀλλογραφίας.

θ) Τὰς σχέσεις τῆς ἑταιρίας πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ναυτικῶν, ἥτοι τὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἀποζημιώσεις αὐτῆς διὰ τὴν τυχόν μεταφορὰν στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς δυνάμεως εἰς τὰ μέρη, ὅπου προσορμίζονται τὰ ἀτμόπλοιά της καθὼς καὶ εἰς μέρη ἄλλα, παρὰ τὰ τῆς τακτικῆς συγκοινωνίας των.

ι) Τὰς ὀφειλομένας ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ἀποζημιώσεις διὰ τὴν τυχόν ἀπώλειαν ἢ βλάβην τῶν μεταφερομένων πραγμάτων.

ια) Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας ἐν περιπτώσει μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὁρῶν τῆς παραχωρήσεως.

ιβ) Τὰ ἀρρῶντα τὴν δημοσιότητα καὶ τὴν τάξιν τῶν τῆς λογοδοσίας.

ιγ) τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τῆς ἑταιρίας.

ιδ) Τὴν κυβερνητικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἄρθρον 5. Ἐὰν δὲν εὕρεθῃ ἑταιρία ἀναλαμβάνουσα τὰς εἰς τὸ ἀρθρον 2 ὀρισθείσας ὑποχρεώσεις, ἡ ἀτμοπλοϊκὴ τοῦ Κράτους συγκοινωνία δύναται νὰ διοργανισθῇ δαπάνη τοῦ δημοσίου, μὴ ὑπερβαίνουσα πρὸς τὸ παρὸν τὸ ἐν καὶ ἡμῖς ἑκατομύριον δραχμῶν.

Ἄρθρον 6. Ἡ δαπάνη αὕτη θέλει ἀπαντηθῇ ἢ διὰ τῶν τακτικῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, ἢ διὰ δανείου.

Ἄρθρον 7. Μέχρις οὗ ἡ Κυβέρνησις διαπραγματευθῇ τὸ δάνειον, ἀνοίγεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείων πίστωσις ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν. Ἄν τὸ δάνειον πραγματοποιηθῇ τὰ προκαταβληθέντα ὑπὸ τοῦ δημοσίου θέλουσιν ἐπιστραφῇ εἰς αὐτὸ ἐκ τῶν πρώτων χρημάτων τοῦ δανείου.

Ἄρθρον 8. Τὸ ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως εἰσόδημα προσδιορίζεται εἰδικῶς εἰς πληρωμὴν τοῦ τόκου καὶ ἀπότισιν τοῦ δανείου, καὶ εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐσόδων τῆς συντηρήσεως καὶ διοικήσεως τῆς ἀτμοπλοίας.

Ἄρθρον 9. Ἄν, ἐπιχειρησάσης τῆς Κυβερνήσεως τὴν σύστασιν τῆς ἀτμοπλοίας, παρουσιασθῇ ἐν τῷ μεταξὺ ἑταιρία τις, ἡ Κυβέρνησις δύναται καὶ τότε νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἐπιχείρησιν ἐπὶ τοῖς κατὰ τὸν παρὸν νόμον συμφερωτέροις ὁροις.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ

τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἀπριλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἀπριλίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 16.

ΑΘΗΝΑΙ, 29 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΠΒ'.

Περὶ τιμωρίας τῶν παραβαίνόντων τοὺς τύπους περὶ μεταφορᾶς δημοπρατικῶν καρπῶν ἐκ τῶν Παραδουναβίων λιμένων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρον μοναδικόν.

Πᾶς πλοίαρχος, ὅστις ἤθελε παραβῇ τὴν δοθεῖσαν παρ' αὐτοῦ ὑπόσχεσιν ἐνώπιον Προξενικῆς, ἢ ἄλλης Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς περὶ τῆς εἰς ῥητοὺς τόπους μεταφορᾶς δημοπρατικῶν καρπῶν ἐκ τῶν Παραδουναβίων λιμένων, καὶ περὶ μὴ παραχωρήσεως αὐτῶν εἰς πρόσωπα διὰ τοῦ ὑποσχετικοῦ ἀποκλειόμενα, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐξ μηνῶν μέχρι πέντε ἐτῶν, στερεῖται δὲ καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς πλοιαρχίας.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἀπριλίου 1855.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΠΑΡΑΤΗΜΑ τοῦ Ἀριθ. 16.

Τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Παρελείρηθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 17.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ ΣΠΗ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ 1855.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθ. 1. Ὁ ἐγγεὺς φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, ὅσα εἰσπράττονται δι' ἐνοικιάσεως, προσδιορίζονται διὰ τὸ 1855 ἔτος ὡς ἐξῆς.

ἐκθέσεις. Οἱ πραγματοποιούμενες ὁρίζονται πρὸ τῆς αὐτοψίας ἐνώπιον τοῦ ἐπαρχοῦ ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου τὸν νενομισμένον ὅρον.

Ἡ ἐκθεσις καταρτιζομένη κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ παρὰ πάντων ὑπογραφομένη φέρει πίστιν δημοσίου ἐγγράφου.

Ἐάν βεβαιωθῇ ἡ νόθευσις, ὁ ἐφόρος καταλογίζει τοὺς καρποὺς εἰς χρήματα εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Μετὰ τὸν καταλογισμόν οἱ μὲν νοθευμένοι καρποὶ ἐκποιῶνται διὰ δημοπρασίας κατὰ τὰς περὶ ἐκποιήσεως τῶν δημοσίων καρπῶν διατυπώσεις, ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς καταδιώκεται διὰ τὸ ἔλλειμμα ἐν ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς αὐτοψίας καὶ τῆς ἐκποιήσεως δὲν καλύπτεται τὸ χρέος τοῦ.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχει δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ φορολογουμένου πρὸς ἀποζημίωσιν, ἐάν τυχὸν ἡ ἔλλειψις ἢ ἡ νόθευσις ἐπῆλθον ἀπ' αὐτὸν διὰ παραβιάσεως τῶν σφαγίδων ἢ δι' ἄλλου τινὸς μέσου.

Ἄρθρον 20. Ἄμα γενῇ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 11 μετακόμισις ὁλοκλήρου ἢ μέρους τῶν ὀφειλομένων παρ' ἐκάστου φορολογουμένου καρπῶν, ὀφείλει ὁ μὲν ἐνοικιαστὴς νὰ σημειοῖ ὀπίσθεν τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ διπλοτύπου τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν καρπῶν ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν σάκκων, ὁ δὲ ἀποθηκάριος νὰ ἐκδώσῃ διπλότυπον παραλαβῆς, ἐμφαίνον τὸ ὄνομα τοῦ φορολογουμένου, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν καρπῶν, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ διπλοτύπου.

Ἐάν ὁ ἀποθηκάριος δὲν ἐκδώσῃ διπλότυπον, ἢ ἐκδώσῃ ἀποδείξιν χειρογραφὸν ἢ καὶ ἐντυπὸν παρὰ τοὺς κανονισμένους τύπους καταδιώκεται ὡς ἐνοχὸς ὑπεξαίρεσεως.

Ἐλλείμματα καὶ πλεονάσματα τῶν ἐνοικιαστῶν.

Ἄρθρον 21. Ἐάν μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς τῶν πρώτων καρπῶν δὲν ἀποσπασθῇ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος τοῦ ἐνοικιαστοῦ μετὰ τὸ ποσὸν τῶν ἀποταμιευθέντων εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας καὶ τῶν κρατηθέντων ὑπὸ τῶν φορολογουμένων καρπῶν, ὀφείλει οὗτος καὶ ὁ ἐγγυητὴς τοῦ ν' ἀναπληρώσῃ τὰ ἔλλείμματα τῶν δι' ὀμειδίων καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος καρπῶν, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς συγκομιδῆς. Παρελθούσης ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ οἰκονομικὸς ἐφόρος καταλογίζει τὸ ἔλλειμμα εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ἰσχύοντος πρωτοκόλλου εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, καὶ παραπέμπει τὸν χρηματικὸν πίνακα εἰς τὸν ταμίαν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἰσπραξίν αμέσως, κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν τμημάτων, εἰς τὰ ὅποια παράγονται ἀραβόσιτοι μεταφερόμενοι εἰς κώνους ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν φορολογουμένων, ὀφείλουσι ν' ἀποδίδωσι τὰ ἐκ τῶν ὀψίμων καρπῶν ἔλλείμματα τῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὀρίσεως ἐν τῷ ἄρθρ. 15 τεσσαρακονθήμερου προθεσμίας· ἄλλω καταλογίζονται εἰς χρήματα παρὰ τοῦ ἐφόρου καὶ εἰσπράττονται ὡς ἀνωτέρω.

Οἱ ἐνοικιασταὶ δύνανται καὶ πρὸ τοῦ καταλογισμοῦ, ἄλλοτε πᾶντοτε μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀλωνίων ἐκάστου εἶδους νὰ πληρώνωσιν τὰ ἔλλείμματα τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πληρωμῆς ἰσχύοντος πρωτοκόλλου.

Ἐάν τὸ ἔλλειμμα ἐνὸς εἶδους καρπῶν ἢ καὶ πλειότερων καλύπτεται ἀπὸ πλεονάσματα ἄλλου εἶδους καρπῶν, εἰ μὲν ταῖς εἰσῆχθησαν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἐκποιῶνται κατὰ τὰς περὶ ἐκποιήσεως τῶν δημοσίων καρπῶν διατυπώσεις, εἰ δ' εὐρίσκωνται εἰς χεῖρας τῶν φορολογουμένων εἰσπράττονται παρὰ τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰς τιμὰς τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ καταλογισμοῦ τῶν ἔλλειμμάτων πρωτοκόλλου. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ ἀντίτιμον συμπληρῶνται ἀπέναντι τοῦ χρέους τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ἀπαλλάττονται τοῦ τόκου τῆς ὑπερμερίας διὰ τὰ ἔλλείμματα, ὅσα τυχὸν καλύπτονται ἀπὸ καθυστερήματα τῶν φορολογουμένων στηριζόμενα εἰς ἐγκυρὰ διπλότυπα.

Ἄρθρον 22. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἀναθεωρεῖ καὶ μεταρρυθμίζει τὰς περὶ καταλογισμοῦ πράξεις τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων ἐξ ἐπαγγέλματος, ἢ κατ' αἵτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, ὅταν αὗται ἀντιβαίνωσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 23. Ἀπαγορεύεται ἐν γένει εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ εἰσπράττῃ, ἢ νὰ διαθέτῃ οἷουςδήποτε καρποὺς, πηγάζοντας ἀπὸ τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρὸς ὄσον, πρὶν εἰσχυθῶσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην καὶ συμπληρωθῶσιν ὁλόκληρα τὰ ποσὰ τῶν ἐνοικιασθέντων εἰδῶν.

Ἐχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ παραλαμβάνῃ ἐκ τῆς ἀποθήκης τοὺς πλεονάζοντας καρποὺς, καθὼς καὶ τοὺς μὴ συμπεριληφθέντας εἰς τὰς συμφωνίας τῆς ἐνοικιάσεως, ἐάν τοιοῦτοι εἰσῆχθησαν, καὶ νὰ εἰσπράττῃ εἰς εἶδος ἀπ' εὐθείας τοὺς εἰς χεῖρας τῶν φορολογουμένων μένοντες, ἀδεία τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, καινοποιομένη εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἀλλ' ἐάν τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον καρποὺς δὲν ἔχωσιν οἱ φορολογούμενοι νὰ ἀποδώσωσιν εἰς εἶδος, ὁ ἐνοικιαστὴς εἰσπράττει αὐτοὺς εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ καταλογισμοῦ τῶν ἔλλειμμάτων πρωτοκόλλου τῶν τιμῶν συνδρομῆ τοῦ ταμίου.

Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ μετακομίζωσι τοὺς εἰρημένους καρποὺς εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶναι συστημένη ἡ κεντρικὴ ἀποθήκη διὰ τοὺς καρποὺς τοῦ δήμου των, ἢ εἰς ἄλλον μὴ ἀπέχοντα τοῦ χωρίου των πλέον τῶν τριῶν ὥρων. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν μετακόμισιν αὐτῶν διὰ δυσβάτων ὁδῶν ἂν ὑπάρχωσι καλῆτεροι.

Ἄρθρον 24. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς φορολογουμένους νὰ ἀποδίδωσιν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, ἀνευ ρητῆς ἀδείας τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τοὺς ὀφειλομένους παρ' αὐτῶν καρποὺς. Οἱ παραβῆται τῆς παρούσης διατάξεως ὑποχρεοῦνται ν' ἀποδίδωσιν αὐτοὺς ἐκ νέου καὶ εἰς τὸ δημόσιον, ἐπιφυλαττομένου αὐτοῖς τοῦ δικαίωματος τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ τοῦ ἐλαίου, τῶν κουκουλιῶν, τῶν ξηρῶν σύκων Καλαμῶν καὶ Μεσσῆνης, καὶ τῆς σταφίδος τῶν ἐπαρχιῶν

Ἡλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος.

Ἐνοικιάσις καὶ εἰσπραξίς.

Ἄρθρον 25. Ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, τῶν κουκουλιῶν, τῶν ξηρῶν σύκων Καλαμῶν καὶ Μεσσῆνης, καὶ τῆς σταφίδος τῶν ἐπαρχιῶν Ἡλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος ἐγγεγραμμένος φόρος ἐνοικιάζεται κατὰ τμήμα ἢ δῆμον μέχρις ὁλοκλήρου ἐπαρχίας.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν ἡλικῶν καὶ σύκων ἐνοικιάζεται συνάμα μετὰ τὸν ἐγγεγραμμένον φόρον.

Ὁ ἐγγεγραμμένος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἀποδίδονται παρὰ τῶν φορολογουμένων εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς εἶδος.

Τὸ ἐνοίκιον πληρώνεται παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν εἰς τὸ δημόσιον εἰς χρήματα ὡς ἐφεξῆς·

α) Διὰ τὸ ἐλαιον, εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τὴν α'. Δεκεμβρίου οὗ αὐτοῦ ἔτους, τὴν β'. Ἰανουαρίου καὶ τὴν γ'. Φεβρουαρίου οὗ ἐπομένου ἔτους.

β) Διὰ τὰ κουκούλια τὴν 20 Αὐγούστου.

γ) Διὰ τὰ ξηρὰ σύκα τὴν 30 Σεπτεμβρίου καὶ τὴν 31 Ὀκτωβρίου.

δ) Διὰ τὰς σταφίδας τὴν 15 Ὀκτωβρίου.

Συντάσσεται δὲ κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 11 ὑπόδειγμα.
Ἄρθρον 78. Τὰ βιβλία τῶν λογαριασμῶν τῶν ὀφειλετῶν τοῦ ταμείου διαλαμβάνουσι τὰ ὀφειλόμενα, καὶ τὰ ἀπέναντι αὐτῶν πληρωνόμενα, προσέτι δὲ καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῶν εἰσῶντος καὶ εἰς πίστωσιν πληρωμῶν.

Συντάσσονται δὲ κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 12. ὑπόδειγμα.
Ἄρθρον 79. Τὸ βιβλίον τῶν ἀπληρώτων βοηθειῶν κρατεῖται σύμφωνα μετὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 ὑπόδειγμα.

Ἄρθρον 80. Αἱ ἐντολὴ πληρωμῆς τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς ἐκδίδονται ἐπὶ ἐνταλμάτων διπλοτύπων συντεταγμένων κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 14 ὑπόδειγμα, καὶ τῶν ὁποίων τὰ στελέχη διατηροῦνται εἰς τὴν ἀρχεὶα τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 81. Τὰ ἐξόδα τοῦ ταμείου τῶν χρηρῶν καὶ ὀφρῶν διακρίνονται εἰς τρία κεφάλαια, φέροντας τοὺς ἐξῆς τίτλους.

ΚΕΦ. 1.

Βοήθειαι χρηρῶν οἰκογενειῶν.

ΚΕΦ. 2.

Ἐξόδα κτημάτων.

ΚΕΦ. 3.

Ἰδία βοηθήματα.

Ἄρθρον 82. Τὰ ἐξόδα τοῦ ταμείου τῶν χρηρῶν καὶ ὀφρῶν τῶν ἀξιοματικῶν διακρίνονται εἰς τὰ ἐξῆς κεφάλαια.

ΚΕΦ. 1.

Κράτησις 1. τοῖς 0/0.

ΚΕΦ. 2.

Καταβολαὶ ἐγγράμων ἀξιοματικῶν.

ΚΕΦ. 3.

Διαφορὰ τριμήνου μισθοῦ προβιβαζομένων.

ΚΕΦ. 4.

Δωρήματα καὶ κληροδοτήματα.

ΚΕΦ. 5.

Τόκοι καὶ λοιπὰί πρόσοδοι.

ΚΕΦ. 1'.

Περὶ ἀποδόσεως καὶ ἐπεξεργασίας λογαριασμῶν.

Ἄρθρον 83. Ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ δίδει τὸν λογαριασμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ταμείου τῶν χρηρῶν καὶ ὀφρῶν κατ' ἔτος.

Ἄρθρον 84. Ὁ ἐτήσιος λογαριασμὸς διαλαμβάνει τὰ ἐξῆς λογιστικὰ ἔγγραφα.

1. Ὑπόμνημα τῶν πληρωθεισῶν βοηθειῶν, στηριζόμενον ἐπὶ τῶν τριμηνιαίων συνόψεων τῆς καταστάσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου, ἐπὶ τῶν τριμηνιαίων διανεμητικῶν καταστάσεων καὶ ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων τῆς πληρωμῆς τῶν βοηθειῶν.

2. Ὑπόμνημα τῶν ἐπὶ τῶν κτημάτων ἐξόδων, στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου προϋπολογισμοῦ, τοῦ φέροντος τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ τὴν συνάνεσιν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῆς γενομένης μεθοδεύσεως πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν προϋπολογισθέντων, ἐπὶ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐργολαβίας, ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων, καὶ ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ διαβεβαιούντος τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, ὑπογεγραμμένου παρὰ τῶν δύο μελῶν τῆς Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ γραμματέως αὐτῆς, τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ ἐπιστατήσαντος εἰς τὰ ἔργα ἀξιοματικοῦ τοῦ μηχανικοῦ.

3. Ὑπόμνημα ἐμφαίνον κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὰ ἐξόδα, δικαιολογούμενα διὰ τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων, αἵτινες διαλαμβάνουσιν τὰς κρατήσεις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιοματικῶν, δι' ἀντιγράφου τοῦ ἀνοικτοῦ λογαριαμοῦ τῆς Τραπεζῆς, εἰς ἣν ἤθελον εἶναι ἀποτεθειμένα κεφάλαια τοῦ Ταμείου, διὰ τῶν ἐνοικιαστηρίων τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον ἀνηκόντων κτιρίων.

4. Γενικὸν ἰσοζύγιον τῶν πιστώσεων καὶ χρεώσεων τοῦ ταμείου, συνωδυνμένον μετὰ ἀποσπάσματα τῶν βιβλίων τῶν λογιστῶν τῶν ὀφειλετῶν τοῦ ταμείου καὶ τῶν ἀπληρώτων βοηθειῶν, φέροντα τὰ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὑπόλοιπα αὐτοῦ.

Ἄρθρον 85. Αἱ ἀποδείξεις τῆς πληρωμῆς τῶν βοηθειῶν, φέρουσαι τὴν πιστοποίησιν τῶν ἀρμοδίων Διευρῶν, συντάσσονται κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 15 ὑπόδειγμα.

Ἄρθρον 86. Τὸν ἐτήσιον λογαριασμὸν ὑποβάλλει ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ στρατιωτικὸν λογιστήριον, τὸ ὁποῖον ἐπεξεργάζεται αὐτὸν, ἐξετάζον.

1. Ἄν τὰ ἐκ τῶν διαφόρων κρατήσεων τῶν ἀξιοματικῶν κεφάλαια ᾖναι ἀνάλογα μετὰ τὰς εἰς ἑκάστον ἀξιοματικὸν ἀπονεμηθείσας ἀποδοχὰς διὰ τῆς τριμηνιαίας καταστάσεως τῶν ἀποδοχῶν.

2. Ἄν οἱ τόκοι καὶ τὰ ἐνοίκια εἰσπράττωνται ἀκριβῶς κατὰ τοὺς ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς, καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια.

3. Ἄν τὸ ἀπονεμηθὲν μέρος βοηθείας εἰς ἑκάστην χρηρῶν οἰκογένειαν, ᾖναι ἀνάλογον μετὰ τὰ δικαιώματα αὐτῆς, μετὰ τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου, καὶ σύμφωνα μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

4. Ἄν τὰ ἐξόδα δικαιολογῶνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 59, 84, καὶ 85 τοῦ παρόντος διατάγματος.

5. Ἄν ἡ τοποθέτησις τῶν κεφαλαίων ἐνεργήθῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 55 ἄρθρου τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 87. Τὰ ἐνδεχόμενα πρὸς ζημίαν τοῦ ταμείου τῶν χρηρῶν καὶ ὀφρῶν λάβῃ καταλογίζονται εἰς βάρος τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, ὅστις ὀφείλει ν' ἀποζημιώσῃ ἀνεὺ ἀναβολῆς τὸ ταμεῖον.

Δύνανται δὲ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζημιῶν ἀπὸ τοῦ λαβόντος.

Ἄρθρον 88. Ἀμα περὶ τῆς ὀριστικῆς ἐπεξεργασίας τοῦ ἐτήσιου λογαριαμοῦ, τὸ στρατιωτικὸν λογιστήριον ἀποστέλλει αὐτὸν εἰς τὸ ταμεῖον, διαβιβάζει δὲ δι' ἀναφορᾶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ ὀριστικὸν πρωτόκολλον τῆς ἐπεξεργασίας.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 89. Ὅσας ὀριστικὴ ἀντικατάστασις συμπέσῃ μελῶν τινος, ἢ τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς, κλείονται τὰ λογιστικὰ βιβλία τοῦ ταμείου, συντάσσεται ἰσοζύγιον τῶν πιστώσεων καὶ χρεώσεων τοῦ, καὶ πρωτόκολλον ἀναφέρον περὶ τῆς παραδόσεως τῶν διαφόρων τίτλων ἰδιοκτησίας τοῦ ταμείου, καὶ τῶν συναλλαγματικῶν (ἐὰν ὑπάρχωσι), καὶ τῆς καταστάσεως ὅλων ἐν γένει τῶν λογιστικῶν καὶ λοιπῶν βιβλίων τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ πρωτόκολλον ὑπογράφεται παρ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς τε παραδιδούσης καὶ τῆς παραλαμβάνουσας ἐπιτροπῆς, παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 90. Πρωτότυπα τοῦ τε ἰσοζυγίου καὶ τοῦ πρωτοκόλλου, διαβιβάζονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἀθῆναι, τῇ 4 Ἰουλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

ΚΑΛΑΕΡΓΗΣ.

Εἰς χρέος δημόσιον	δραχ.	30,000
Εἰς ἀποζημιώσιν Βουλῶν	»	65,000
Εἰς Γενικὴν ὑπηρεσίαν	»	2,500
Εἰς ἐξόδα διοικήσεως	»	3,900
Εἰς διαφόρους πληρωμαί	»	138,768
Τὸ ὅλον δραχ.		240,168

Ἄρθρον 2. Ἡ ἐν τῷ προαγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναπληρωματικὴ πίστις θέλει διενεμηθῇ εἰς τὰ διάφορα Κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1855 κατὰ τὸν ὧδε προσηρημένον πίνακα.

Ἄρθρον 3. Τὰ ἐξόδα, δι' ἃ χρηγίται ἡ ἀνωτέρω πίστις

θίλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1855.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Δεκεμβρίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Μ. ΠΟΤΑΝΣ.

Π Ι Ν Α Κ

Ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1855.

Προϋ- πολογ.	Κεφ. Ἄρθρ.	Ὅρισμός τῶν ἐξόδων καὶ ὑπηρεσιῶν.	Ψηφισθεῖσα πίστως	
			Κατ' ἄρθρον	Κατὰ κεφάλ.
3		Συντάξεις.		
	8	Ὑπουργείου Ναυτικῶν	30000	30000
5		Ἀποζημιώσεις Βουλῶν.		
	1	Βουλὴ	40000	
	2	Γερουσία.	25000	65000
6		Κεντρικὴ ὑπηρεσία.		
	4	Βιβλία κλπ. Γενικοῦ Λογιστηρίου	1000	1000
8		Ταμεῖα.		
	6	Βιβλία καὶ ἐπιπλά	1000	
	8	Μεταθέσεις καὶ ἀπολύσεις ταμιῶν	500	1500
16		Χαρτόσημον.		
	2	Ὑλικόν.	3750	3750
18		Τυπογραφεῖον.		
	3	Ὑλικόν.	150	150
24		Ἀποζημιώσεις.		
	1	Γήπεδα καὶ ἐκτέλεισις δικαστ. αποφάσεων	138768	138768
Τὸ ὅλον δραχ.				240168

Ἀνακεφαλαιώσεις

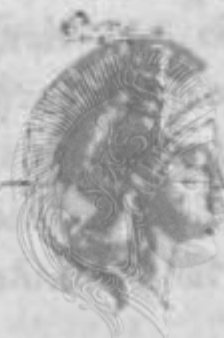
Α'. Χρέος Δημόσιον	30,000
Γ'. Ἀποζημιώσεις Βουλῶν	65,000
Δ'. Γενικὴ ὑπηρεσία	2,500
Ε'. Ἐξόδα διοικήσεως	3,900
Σ'. Διάφοροι πληρωμαί	138,768

Τὸ ὅλον 240,168

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1855

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 32.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Ιουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί κανονισμού του ταμείου των χρεών και όφρανών των αξιωματικών του στρατού της γραμμής, της χωροφυλακής και της όροφυλακής.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες υπ' όψιν το 27 άρθρον του υπό γράμ. ΣΚ', Νόμου, περί συστάσεως Ταμείου των χρεών και όφρανών των Αξιωματικών του Στρατού της Γραμμής, της Χωροφυλακής, και της όροφυλακής, τη προτάσει του Ημετέρου Υπουργού των Στρατιωτικών απερασάμεν και διατάττομεν.

Κ Ε Φ. Α'.

Περί καθηκόντων της διοικητικής του ταμείου επιτροπής.

Άρθρον 1. Η Διοικητική Επιτροπή φροντίζει.

α. Περί της τακτικής και εγκίρου εισπράξεως των όφειλομένων εις το ταμειον.

β. Περί της παρά των εισπραττόντων στρατιωτικών, ή άλλων ταμείων ταχείας διαδιθέσεως των εισπραττομένων εις το ταμειον των χρεών και όφρανών.

γ. Περί της ασφαλούς και παραγωγικής τοποθετήσεως των κεφαλαίων, τα όποια λαμβάνει κατά τας διατάξεις του νόμου, και τους εν τω παρόντι διατάγματι διαγεγραμμένους τύπους.

δ. Περί εμπροθέσμου χορηγίας των βοηθειών εις τας χηρευούσας οικογενείας.

ε. Περί της ενήμερου καταστάσεως των βιβλίων και της λογιστικότητας, ως και περί της εμπροθέσμου αποδόσεως των λογαριασμών.

ς. Εν γένει περί της νομίμου και τακτικής διαχειρίσεως των εμπεισπεστυμένων εις αυτήν κεφαλαίων.

Άρθρον 2. Η επιτροπή έχει σφραγίδα φέρουσαν εν τω μέσω τα Βασιλικά παράσημα, και κύκλω την εξής επιγραφήν « Ταμειον χρεών και όφρανών των Αξιωματικών ».

Κ Ε Φ. Β'.

Περί της τάξεως των εργασιών της διοικητικής Επιτροπής.

Άρθρον 3. Η επιτροπή συνεδριάζει δις της εβδομάδος τακτικώς, και εκτάκτως, όσάκις κατεπείγουσα ανάγκη το καλέση.

Αποφασίζει κατά πλειονοψηφίαν. Το μειονοψηφούν μέλος συνυπογράφει τας αποφάσεις της πλειονοψηφίας, δύναται δε να καταχωρίση (αν θέλη) την γνώμην του εις τα πρακτικά.

Άρθρον 4. Αι πράξεις της επιτροπής υπογράφονται παρ' όλων των μελών, προσυπογράφονται παρ' του γραμματέως, και φέρουσι την θεώρησιν του Βασιλικού Επιτρόπου.

Άρθρον 5. Ο Βασιλικός επιτροπος παρευρίσκεται εις όλας τας συνεδριάσεις της επιτροπής.

Άρθρον 6. Ουδεμία απόδειξις παραλαβής, και ουδεμία εντολή πληρωμής της επιτροπής ισχύει, εάν δεν φέρη τας υπογραφάς και των τριών μελών.

Άρθρον 7. Η επιτροπή συνεδριάζει και εργάζεται εν τω καταστήματι του υπουργείου των Στρατιωτικών εν ιδίω διαμακτίω, όπου φυλάττονται και τα αρχεία αυτής.

Άρθρον 8. Το αναγκαίον υλικόν γραφείου χορηγείται εκ των γραφικών εξόδων του υπουργείου των Στρατιωτικών.

Κ Ε Φ. Γ'.

Περί διορισμού του προέδρου, των μελών, του γραμματέως της διοικητικής Επιτροπής, και του βασ. Επιτρόπου.

Άρθρον 9. Ο πρόεδρος και τα μέλη της διοικητικής Επιτροπής διορίζονται παρ' Ημών, τη προτάσει του Υπουργού των στρατιωτικών, κατά τας διατάξεις του άρθρου 21 του υπό γράμ. ΣΚ'. Νόμου. Ο γραμματέας της επιτροπής διορίζεται παρ' του Υπουργού των στρατιωτικών αντικαθίσταται δε κατά διετίαν. Τα καθήκοντα του γραμματέως δύνανται να ανατεθώσιν επέκεινα των δύο ετών εις το αυτό πρόσωπον, εάν συγκατατίθεται εις τοῦτο.

Άρθρον 10. Ο Βασιλικός επιτροπος διορίζεται παρ' Ημών τη προτάσει του Υπουργού των στρατιωτικών. Επληροί δε τα καθήκοντα ταῦτα, ενόσω λόγοι υπηρεσίας δεν προκαλέσωσι την αντικατάστασιν του.

Άρθρον 11. Εάν ο πρόεδρος ή μέλος της επιτροπής κωλύηται πλέον των 15 ημερών, το υπουργειον ανατίθεται προσωρινώς τα καθήκοντα του τρίτου μέλους εις τον γραμματέα, όστις εκπληροί συγχρόνως και τα του γραμματέως.

Άρθρον 12. Εάν επέλθῃ απουσία του Προέδρου ή μέλους τινός της επιτροπής επέκεινα των δύο μηνών, δι' αδείας μεταθέσεως, ή άλλως πως, οι απόντες αντικαθίστανται όριστικώς.

Κ Ε Φ. Δ'.

Περί καθηκόντων του Προέδρου, των μελών του γραμματέως της επιτροπής και του Βασιλικού επιτρόπου.

Άρθρον 13. Ο πρόεδρος προσδιορίζει τας ημέρας και τας ώρας των συνεδριάσεων. Συγκαλεί τα μέλη εκτάκτως, όσάκις αναγνωρίση την ανάγκην.

Διευθίνει τας συνεδριάσεις, λαμβάνει και αποσφραγίζει τα προς την επιτροπήν έγγραφα.

Υπογράφει τα προς τας διαφόρους αρχάς έγγραφα, και επιτηρεί εν γένει την ταχείαν διεξαγωγήν των υποθέσεων.

Άρθρον 14. Τα μέλη εκπληροῦσιν όσας εργασίας αναθέσει ιδίως εις αυτά ο πρόεδρος.

Άρθρον 15. Ο γραμματέας όφείλει.

1. Να συντάσῃ τα πρακτικά των συνεδριάσεων.

2. Να συνθέτῃ τα προς τας διαφόρους αρχάς έγγραφα.

3. Να κρατῇ ενήμερα τα μητρώα και λογιστικά βιβλία.

4. Να συντάττῃ τας τριμηνιαίας διανεμητικὰς καταστάσεις των βοηθειών και τους ετήσιους λογαριασμούς.

5. Να συντάττῃ και να υποβάλλῃ εις την υπογραφήν της επιτροπής τα εντάλματα της πληρωμής των βοηθειών.

6. Να διατηρῇ εις τάξιν τ' αρχεία της επιτροπής.

Άρθρον 16. Ο Βασιλικός επιτροπος όφείλει να βεβαιούται.

1. Αν ή εισπραξις των εις το ταμειον όφειλομένων ενεργῇται τακτικώς, και αν διαδιβάζωνται τα εισπραττόμενα ποσά εις την επιτροπήν, κατά την παρ' του 39 άρθρου ώρισμένην προθεσίαν.

2. Εάν ή τοποθέτησις των διαδιβάζομένων εις την επιτροπήν κεφαλαίων ενεργῇται ταχέως.

3. Εάν κατά την όριστικήν τοποθέτησιν των κεφαλαίων του ταμείου τηρῶνται αι διατάξεις του νόμου, και οι τύποι του

διευθύνοντος τὰ ἔργα μηχανικοῦ, καθὼς καὶ ἡ ἀντιμισθία δὲ τὸ πολὺ ἐπιστατῶν πληρώνονται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἄρθρον 15. Διὰ Β. διατάγματος θέλουν κανονισθῇ α. Ἡ ἐκτασις τῶν οἰκοπέδων καὶ γηπέδων.

β. Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος νόμου κλήρωσις καὶ δημοπρασία, καὶ

γ. Οἱ ὅροι τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 δανείου.

Ἄρθρον 16. Τὰ ἄρθρα Γ. Δ. Ε. καὶ ΣΤ. τοῦ ΡΟΕ' νόμου, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις αὐτοῦ ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργοῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ. Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουλίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΤΓ'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῆς βρώμης ἐξαγωγικοῦ τέλους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῆς βρώμης προσδιορίζεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ε. ε. εἰς λεπτὰ δώδεκα ἐφ' ἑκάστου κοίλου. Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ παραταθῇ ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου καὶ πέραν τῆς 31 Δεκεμβρίου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ. Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰουλίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 34

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΣΔ'.

Περὶ συνθήκης Ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὑπογραφείσης ἐν Κωνσταντινῇ τὴν 27 Μαΐου 1855 (24 τῆς Σελήνης τοῦ Ραμαζανίου 1271), καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντ' ἀλλήλας ἐγένοντο ἐν Κωνσταντινῇ τὴν 9 Ἰουλίου 1855, (6 Ζιλλκαδὲ 1271).

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Ἡ κατὰ τὴν 27 Μαΐου 1855, ἡτοι, 24 τῆς Σελήνης τοῦ Ραμαζανίου 1271, κλεισθεῖσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐν Κωνσταντινῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Συνθήκη περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, συνισταμένη εἰς εἴκοσι ὀκτὼ ἄρθρα, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκδοθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 42.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Οκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΔΠ'.

Περί απαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν κλπ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγή δημητριακῶν καρπῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς βρώμης, ἀλεύρων, παξιμαδίων, γαλετῶν, ὀρυζίων, ὀσπρίων, γεωμήλων, ἄρτου, καὶ παντὸς εἶδους ζυμαρικῶν μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1856.

Ἡ ἀπογορεύσις αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ διὰ Β. Διατάγματος καὶ πέραν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἥ καὶ νὰ καταργηθῇ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἐὰν ἤθελον ἐκλείψει οἱ λόγοι τῆς ἀπαγορεύσεως.

Ὡσαύτως διαρκούσης τῆς ἀπαγορεύσεως δύναται εἰς ἐξαιρετικὰς τινὰς περιστάσεις, νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐξαγωγή διατάγῃ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ ἀπαγορεύσις ὅμως αὕτη δὲν ἰσχύει διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας προσορμιζομένων πολεμικῶν πλοίων. Εἰς δὲ τὰ ἐμπορικὰ ἐπιτρέπεται νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ τὰς ἀναγκαίας τροφὰς μέχρις ἐνὸς μηνὸς τὸ πολὺ ἀναλόγως τῆς ἀπιστάσεως τοῦ τόπου, ἐνθα πρόκειται νὰ πλεύσωσι, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παραβάτης τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατάξεως υποβάλλεται παρὰ τῆς ἀρμοδίας τελωνιακῆς ἀρχῆς εἰς πρόστιμον λεπτῶν μὲν 50 ἐφ' ἐκάστης ὁκτὸς δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἀλεύρων, δραχμῆς δὲ μιᾶς ἐφ' ἐκάστης ὁκτὸς παξιμαδίων, γαλετῶν, ὀρυζίων, ὀσπρίων, γεωμήλων, ἄρτου καὶ παντὸς εἶδους ζυμαρικοῦ, ὁ δὲ πλοίαρχος ἰδίως τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1836 περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. Διατάγματος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1855.

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαΐου 1855.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Μ. ΠΟΤΑΝΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 43.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1 Νοεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΔΘ'.

Περί χορηγήσεως ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχμ. 60,000 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης ἀναπληρωτική πιστώσις ἐκ δραχ. ἐξήκοντα χιλιάδων ἀριθ. 60,6000 ἐπὶ μὲν τοῦ Κεφ. Δ' ἀριθ. 2 (ἀποζημιώσεις Συνέδρων καὶ Ἐνόρκων) δραχ. 10,000, ἐπὶ δὲ τοῦ Κεφ. Η' ἀριθ. 4 (ἀποζημιώσεις μαρτύρων) δραχ. 50,000 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τούτου διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1855.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Μ. ΠΟΤΑΝΣ. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Μ. ΠΟΤΑΝΣ.

ΝΟΜΟΣ Τ'.

Περί χορηγήσεως ἐκτάτου πιστώσεως δραχ. 20,000 δι' ἐξόδα ἐκθέσεως Ἑλληνικῶν προϊόντων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Χορηγεῖται ἐκτακτὸς πίπτωσις ἐκ δραχμῶν εἰκοσακισχιλίων ἀριθ. 20,000 ἥτις θέλει χρησιμεύσει εἰς πληρωμὴν διαφόρων ἐξόδων διὰ τὴν εἰς Παρίσιους ἐκθεσιν τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ποσότης αὕτη θέλει καταλογισθῇ εἰς τὸν διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰδικὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπὸ ἰδιαίτερον κεφάλ. ΙΑ'. α' Ἐξόδα ἐκθέσεως Ἑλληνικῶν προϊόντων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Μ. ΠΟΤΑΝΣ.

ΝΟΜΟΣ ΤΑ'.

Περί ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχ. 60,000 διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτική πιστώσις ἐκ δραχμῶν ἐξήκοντα

λο ήμισυ δίδεται εις τὸν καταμνηντὴν, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ αὐτοῦ τοῦ φορολογουμένου.

Ἄρθρον 13. Οἱ ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι ν' ἀποστέλλωσιν ἀσφαλῶς εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφόρον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων βιβλίων, ἅμα ἕκαστον περαιούται, καθαρὰ καὶ εὐκρινῶς, ἀνευ σφυσμάτων καὶ ζυμμάτων. Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς 8 ἡμερῶν, ἀφ' οὗ περαιωθῇ ἕκαστον βιβλίον, δὲν παραδοθῇ εἰς τὸν ἐφόρον, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ, δικάζον κατὰ προτίμησιν, ἐπιβάλλει εἰς τὸν ὀλιγωρήσαντα ἐνοικιαστὴν χρηματικὴν ποινὴν ἐκ δραχμῶν 100 — 200 καὶ διατάττει τὴν ἐντὸς 24 ὥρων παράδοσιν τῶν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

Τῆς ποινῆς ταύτης δὲν ἀπαλλάσσεται καὶ ἂν μετὰ τὴν ὀκταήμερον προθεσμίαν παραδῶσθαι εἰς τὸν ἐφόρον τὰ εἰρημένα στελέχη.

Κράτεις καὶ μετακομίσεις τῶν δημοσίων καρπῶν.

Ἄρθρον 14. Τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 καρποὺς ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι, τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἐνοικιαστοῦ, νὰ μετακομίζωσι καὶ παραδίδωσιν εἰς τὴν ἐντὸς ἑκάστου δήμου προσδιοριζομένην παρὰ τοῦ ὑπουργείου κεντρικὴν ἀποθήκην.

Δύναται δὲ τὸ ὑπουργεῖον νὰ προσδιορίσῃ τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην καὶ εἰς τινὰ τῶν γειτνιαζόντων δήμων, δι' ἑκείνη μόνον τὰ χωρία τοῦ δήμου, τὰ ὅποια δὲν ἀπέχουσι πλεονέτερον τῶν 3 ὥρων.

Ἄρθρον 15. Ἐάνοι φορολογούμενοι, τῶν ὁποίων τὰ χωρία ἀπέχουσι τῆς κεντρικῆς ἀποθήκης πλέον τῆς μιᾶς ὥρας, δὲν εὐκολύνονται νὰ μετακομίσωσι τοὺς καρποὺς τῶν ἀμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, δύναται νὰ τοὺς ἀποταμιεύωσι προσωρινῶς εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου τῶν ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον ἐξ ἀναλογίας τοῦ ἀποταμιευθέντος ποσοῦ εἶναι εἰς βάρος τῶν. Ὁφείλουσιν ὅμως ἐντὸς 20 τῶν πολὺ ἡμερῶν νὰ μετακομίσωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς εἰδικῆς εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην. Παρελθούσης δὲ ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς δι' ἐξόδων τῶν ἀμελησάντων ἢ ἀρνηθέντων φορολογουμένων, τὰ ὅποια εἰσπράττονται διοικητικῶς. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν εὐρεθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς εἰδικῆς ἀποθήκης, ὁ οἰκονομικὸς ἐφόρος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του ἀνοίγει αὐτὴν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου καὶ ἐνεργεῖ τὴν μετακομίσιν, συντάττων περὶ τούτου πρωτόκολλον, ἐνῶ μνημονεύεται τὸ ποσὸν κατ' εἶδος τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην καρπῶν.

Πᾶσα εἰδικὴ ἀποθήκη ἐπιτηρεῖται, σφραγίζεται καὶ ἀποσφραγίζεται ἑκάστην ἑσπέραν καὶ πρωτὴν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του καὶ τοῦ Παρέδρου τοῦ χωρίου ἢ τοῦ ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ ἀντιπροσώπου του.

Τοὺς ἀρχαιοτάτους, οἵτινες μεταφέρονται εἰς κῶνους ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν φορολογουμένων, ὀφείλουσιν οἱ φορολογούμενοι νὰ ἀποξηραίνωσιν ἐντελῶς καὶ μετακομίζωσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην ἐντὸς 40 ἡμερῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν διπλοτύπων. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ἐφαρμόζονται κατὰ τῶν καθυστερούντων αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 16 §§ γ' καὶ δ' τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 16. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ θέρους τῶν πρώτων καρπῶν συντάσσεται διαρκῶς κατὰ δεκαπενθήμερίαν παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ταμίου πρωτόκολλον, δι' οὗ βεβαιούται ἡ τρέχουσα ἀγοραία τιμὴ τῶν ἐγχορίων καρπῶν.

Ἐκαστος τῶν φορολογουμένων δύναται νὰ κρατήσῃ τοὺς ὀφειλομένους παρ' αὐτοῦ καρποὺς πληρώων, κατὰ τὸ ἰσχύον πρωτόκολλον, τὸ ἀντίτιμον τῶν μὲν ἀλωνιζομένων εὐθὺς μετὰ

τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων μέτρησιν αὐτῶν, τῶν δὲ εἰς κῶνους ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν φορολογουμένων μεταφερομένων ἀραβοσίτων ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 15 ὁριζομένης τεσσαρακονθήμερου προθεσμίας. Ἐὰν δὲ μετέφερῃ ἤδη τοὺς ἀναγομένους εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν εἰς τὴν εἰδικὴν ἀποθήκην, δύναται νὰ τοὺς παραλάβῃ, ἀφοῦ παρουσιάσῃ εἰς τὸν εἰδικὸν πάρεδρον τοῦ χωρίου καὶ τὸν ἐνοικιαστὴν τριπλότυπον ἀποδεικτικὸν τοῦ ἀρμόδιου ταμίου ἢ διπλότυπον τοῦ ταμιακοῦ εἰσπράκτορος, ἐμφαίνον ὅτι ἐπλήρωσε τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος σηκώσῃ τὸ ἀλώνιον πρὶν ἢ μεταφέρειν εἰς τὴν εἰδικὴν ἢ κεντρικὴν ἀποθήκην τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ δημόσιον καρποὺς, ἢ πληρώσῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, οἱ καρποὶ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως κατάσχονται διοικητικῶς παρὰ τοῦ ἐφόρου ἢ τῶν ἀντιπροσώπων του καὶ μετακομίζονται δαπάνῃ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην. Ἐὰν αἱ θύραι τῶν οἰκίων τῶν κατακρατούντων τοὺς καρποὺς τοῦ δημοσίου φορολογουμένων εἰσὶ κλεισμέναι ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθ. 907 τῆς Πολιτικῆς δικονομίας.

Ἐὰν δὲν εὐρεθῶσιν εἰς τὰς οἰκίας τῶν φορολογουμένων καρποὶ, τὸ Δημόσιον καταλογίζει εἰς χρήματα τοὺς φόρους καὶ τὴν ἐπικαρπίαν εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν φορολογουμένων κατ' ἐκλογὴν, καὶ ἐνεργεῖ διοικητικῶς τὴν εἰσπράξιν. Ὁ εἰς χρήματα καταλογισμὸς ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς τιμῆς τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου.

Ἄρθρον 17. Πᾶς δήμος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται οἱ ἀποδιδόμενοι καρποὶ, εἶναι ὑπόχρεος νὰ χορηγῇ εἰς τὸ δημόσιον τὰς πρὸς ἀποταμίευσιν αὐτῶν ἀναγκαίους ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ὁ ἐπάρχος καὶ ὁ οἰκονομικὸς ἐφόρος προσδιορίζουσι. Τὸ ἐνοίκιον τῶν ἀποθηκῶν τούτων συμφωνεῖται μετὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἀποφασίζει ἀνεκκλητῶς ὁ εἰρηνοδίκης.

Ἐὰν δὲ ἀποποιήθῃ ὁ δήμος νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸ δημόσιον τὰς ἀναγκαίους ἀποθήκας, τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν συνιστᾷ εἰς ἄλλον πλησιέστερον δήμον τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, εἰς ἣν οἱ φορολογούμενοι τοῦ ἀποποιηθέντος δήμου ὑποχρεοῦνται νὰ μετακομίζωσι τοὺς καρποὺς, ἐπιφυλαττομένου αὐτοῖς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ παλαιτοῦ.

Ἄρθρον 18. Εἰς πᾶσαν κεντρικὴν ἀποθήκην θέλει χορηγηθῇ κοιλὸν δημόσιον ἴσως χωρητικότητος μὲ τὴν τοῦ κοιλοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ θέλουσιν παραλαμβάνεσθαι οἱ καρποὶ ὀφείλει ἐπομένως πᾶς ἐνοικιαστὴς νὰ μετρᾷ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων τοὺς καρποὺς διὰ κοιλοῦ ἴσως χωρητικότητος μὲ τὴν τοῦ κοιλοῦ τῆς κεντρικῆς ἀποθήκης, καὶ νὰ παραδίδῃ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ Δημόσιον, ἐσφραγισμένους ἐντὸς σάκκων, εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ νὰ τοὺς μετακομίσῃ εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην. Πᾶσα δὲ κατὰ τὴν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ ἀλώνια ἢ ἀπὸ τῆς εἰδικῆς ἀποθήκης παράδοσιν προκύψουσα τυχὸν ἑλλειψὶς τῶν καρπῶν καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅστις δύναται αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου του νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν παράδοσιν.

Ἄρθρον 19. Ἐὰν συμβῇ νόθευσις καρπῶν δι' οἰουδήποτε τρόπου ὁ ἐπάρχος, ὁ ἐφόρος καὶ ὁ ἀρμόδιος εἰρηνοδίκης διορίζουσι κατὰ πλειονοψηρίαν τρεῖς πραγματογνώμονας. Ἐὰν διαφωνήσωσιν οὗτοι εἰς τὸν διορισμὸν, ἑκάστου ἐπιμένοντος εἰς ἰδίαν γνώμην, ὑπερισχύει ἡ τοῦ Εἰρηνοδίκου, οἱ δὲ λοιποὶ δύο σημειοῦσι τοὺς λόγους τῆς διαφωνίας ἐν τῇ πρακτικῇ ἀμέσως μεταβιβάζομένους εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι προσλαμβάνοντες τοὺς πραγματογνώμονας βεβαιοῦσιν ἐπιτοπίως τὴν πράξιν δι' ἡτιολογημένης

Ἡ Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος στοιχ. ΣΚΗ'. ἀπεφασίσαμεν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Μαΐου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Μαΐου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀρθ. 23.

(Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀρθ. 24,

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΔ'.

Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ τὸ ἔτος 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστις δραχμῶν οἰκοσιπέντε χιλιάδων τετρακοσίων, καὶ λεπτῶν ὀγδοήκοντα ἀριθ. 25,400· 80 ἐπὶ τοῦ Κεφ. Ε'. ἄρθρ. 1 § 6'. τοῦ διὰ τὸ 1854 ἔτος προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου διὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν τροφίμων προκύψασαν ὑπέρβασιν τῆς ψηφισθείσης δαπάνης εἰς τροφοδοσίαν τῶν πληρωμάτων τοῦ Βασ. στόλου κατὰ τὸ 1854 ἔτος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν κυθωρεῖς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Ἰουνίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἰουνίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ Ναυτικῶν συντάξεων Νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ Ναυτικῶν συντάξεων Νόμου ὑπὸ

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ συντάξεων ἀποστρατείας διὰ πολυετῆ ὑπηρεσίαν.

Ἀρθρον 1. Αἱ διὰ πολυετῆ ὑπηρεσίαν ἀξιώσεις εἰς σύνταξιν ἐξελέγχονται παρὰ τῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν ἐξεταστικῆς ἐπὶ τῶν συντάξεων ἐπιτροπῆς, ἥτις λαμβάνει ὑπ' ὄψιν μόνον τὰ ἑξῆς καὶ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 27 τοῦ παρόντος Διατάγματος παραδεκτὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

α) Ἀπόσπασμα τοῦ ναυτικοῦ μητρώου, προσηκόντως ἐπικυρωμένον, ἐμφαίνον τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἐκστρατειῶν.

β) Ἀπόγραφον τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων, δηλοῦν τὴν ἐποχὴν τῆς γεννήσεως ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ἔγγραφον πιστοποίησιν δύο ἀξιοπίστων προσώπων.

Διὰ τοὺς εἰς τὸ ναυτικὸν μεταβάντας καὶ καταταχθέντας στρατιωτικοὺς λαμβάνει ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσιῶν τῶν ἀναγκαῖα κατὰ τὰς στρατιωτικὰς διατάξεις ἀποδεικτικά.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ συντάξεως ἀποστρατείας διὰ τραύματα ἢ νοσήματα.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ τῶν βλαβῶν, αἵτινες θεωροῦνται ἰσοδύναμοι μετὰ τὸν ἀκρωτηριασμόν, ἢ τὴν παντελῆ ἀχρησίαν ἐνὸς μόνου μέλους.

Ἀρθρον 2. Θεωροῦνται βλάβαι ἰσοδύναμοι μετὰ τὸν ἀκρωτηριασμόν, ἢ τὴν παντελῆ ἀχρησίαν ἐνὸς μόνου μέλους αἱ παραδεδεγμέναι ὡς τοιαῦται διὰ Βασ. Διατάγματος κατὰ γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ δύο ναυτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἱατρῶν, ἐνὸς μέλους τοῦ ἱατροσυνεδρίου, τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἱατρικῆς, καὶ τοῦ τῆς χειρουργικῆς κλινικῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ναυτικοῦ ἢ στρατιωτικοῦ ἱατροῦ, καὶ ἀποφαίνεται κατὰ πλειονοψηφίαν.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τῶν τύπων, καθ' οὓς δικαιολογοῦνται καὶ ἐξελέγχονται αἱ τῶν ναυτικῶν ἀξιώσεις εἰς σύνταξιν διὰ τραύματα ἢ νοσήματα, καὶ περὶ τῶν προθεσμιῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων ἡ δικαιολόγησις γίνεται.

Ἀρθρον 3. Ὁ ἀξιὼν ν' ἀπολαύσῃ σύνταξιν διὰ τραῦμα ἢ νόσημα ἀπαιτεῖται νὰ ὑποβάλῃ πρὶν ἀπέλθῃ τῆς ὑπηρεσίας, ἢ καὶ ἐντὸς τριῶν ἀπὸ τῆς ἀπελεύσεως ἡμερῶν, ἐὰν ἀπέρχηται καθ' ὑποχρέωσιν, αἴτησιν περὶ τούτου· ἐὰν δὲ δὲν ἔχῃ ἀνά χεῖρας πάντα τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς τοιαύτης αἰτήσεως ἀναγκαῖα ἔγγραφα, νὰ ὑποβάλῃ τοῦλάχιστον ἐντὸς τῶν εἰρημένων προθεσμιῶν αἴτησιν περὶ ἐξετάσεως τῆς σωματικῆς του καταστάσεως πρὸς βεβαίωσιν, ὅτι ἐπῆλθεν αὐτῷ πάθημα τι ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 14, 15, ἢ 16 τοῦ νόμου.

Ἀρθρον 4. α. Ἐὰν τὰ τραύματα ἢ τὰ νοσήματα τὰ δίδοντα δικαίωμα εἰς σύνταξιν, ἐπροξένησαν τελείαν τύφλωσιν, ἢ ἀκρωτηριασμόν, ἢ παντελῆ ἀχρησίαν ἐνὸς ἢ πλείονων μελῶν, οἱ τοιαῦτα παθόντες δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν ἀπολαύσιν τῆς συντάξεως, ἢ τὴν ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς των καταστάσεως, καὶ μετὰ τὴν ἀπέλευσίν των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς τῶν ἐξῆς προθεσμιῶν, ἀρχομένων ἀφ' ἧς ἀπῆλθον.

Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους, ἐὰν τὰ τραύματα ἢ τὰ νοσήματα ἐπροξένησαν ἀκρωτηριασμόν, ἢ παντελῆ ἀχρησίαν ἐνὸς μόνου μέλους.

Ἐντὸς δύο ἐτῶν, ἐὰν τελείαν τύφλωσιν ἐπροξένησαν, ἢ ἀκρωτηριασμόν, ἢ παντελῆ ἀχρησίαν δύο μελῶν.

να ακολουθῶσι τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν αὐτῶν μετὰ τῶν πολεμίων τόπων, ἐκτὸς τῶν πόλεων ἢ λιμένων καὶ ὧν ὑπάρχει ἀποκλεισμός ἢ πολιορκία διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης· ἀλλ' ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ ἐμπορεύωνται πράγματα θεωρούμενα ὡς λαθρεμπόριον τοῦ πολέμου καὶ οἰαδήποτε ἐργαλεῖα κατασκευασθέντα διὰ πολεμικὴν χρῆσιν.

Ἄρθρον 19.

Συμφωνεῖται, ὅτι οὐδὲν πολέμιον πλοῖον δύναται νὰ ἐφοπλισθῇ καὶ ἐφοπλιζέται εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰ παράλια τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν δύο ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Ἄρθρον 20.

Οἱ δύο ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διορισθῶσι παρὰ τῇ μιᾷ ἢ τῇ ἄλλῃ Αὐτῇ Πρέσβεις καὶ ἄλλους διπλωματικούς ὑπαλλήλους, καὶ νὰ διορίζωσι Γενικοὺς Προξένους, Προξένους, Ὑποπροξένους καὶ Προξενικοὺς Πράκτορας εἰς τὰς πόλεις καὶ τοὺς λιμένας τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης Ἐπικρατείας, ὅπου ἤθελε κριθῇ ἀναγκαῖον παρὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν Κυβερνήσεων.

Οἱ διορισθέντες παρὰ τῶν Ἡγεμόνων τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης Ἐπικρατείας Γενικοὶ Προξένοι, Προξένοι ἢ Ὑποπροξένοι δὲν δύνανται νὰ κάμωσιν ἐναρξιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν εἰμὴ προηγουμένης συγκαταθέσεως τοῦ Ἡγεμόνου ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ὁποίου διορίσθησαν. Πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἐφοδιάζεσθαι μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἐκτελεστήρια ἢ φερμάνια.

Συμφωνεῖται, ὅτι οἱ Γενικοὶ Προξένοι, Προξένοι, Ὑποπροξένοι καὶ Προξενικοὶ Πράκτορες τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης Δυναμείας δὲν δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι μετὰ τῶν ὑψηλῶν τοῦ Ἡγεμόνου ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ τοῦ ὁποίου ἐδρεύουσι.

Ἄρθρον 21.

Οἱ εἰρημένοι Γενικοὶ Προξένοι, Προξένοι, Ὑποπροξένοι καὶ Προξενικοὶ Πράκτορες ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγγυῶν Ἀρχῶν διὰ τὴν ἀνεύρεσιν, τὴν σύλληψιν, τὴν κράτησιν καὶ τὴν φυλάκισιν τῶν λειποτακτῶν τῶν πολεμικῶν καὶ ἐμπορικῶν πλοίων τοῦ τόπου τῶν. Πρὸς τοῦτο θέλουσιν ἀπειθύνεσθαι πρὸς τὰς ἀρμοδίας Ἀρχὰς καὶ θέλουσιν ἀπαιτεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους λειποτάκτας, ὧν ἡ ταυτότης δύναται ν' ἀποδειχθῇ ἐν περιπτώσει ἀμφισβήτησεως ἢ ἀμφισβολίας, διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων, ἅτινα βεβαιούσιν, ὅτι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος αἶτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν εἰρημένων πληρωμάτων. Τῆς δὲ ἀπαιτήσεως οὕτως ἀποδειχθείσης ἡ ἀπόδοσις δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι.

Οἱ τοιοῦτοι λειποτάκται μετὰ τὴν σύλληψιν τῶν θέλουσι τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εἰρημένων Γενικῶν Προξένων, Προξένων, Ὑποπροξένων καὶ ἐμπορικῶν Πρακτόρων, καὶ δύνανται νὰ φυλακίζωνται ἐν ταῖς δημοσίαις φυλακαῖς, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ καὶ δαπάνῃ τῶν ἐκζητούντων αὐτοὺς, ὅπως κρατηθῶσι μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἀνήκον πλοῖα, ἢ τῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν πατρίδα τῶν διὰ πλοίου τοῦ αὐτοῦ ἔθνους ἢ ἄλλου τινὸς οἰουδήποτε. Ἀλλ' ἐὰν διὰ τινὰ λόγον, προσερχόμενον ἐκ τοῦ Προξένου ἢ τοῦ Πράκτορος τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὁποίου ὁ λειποτάκτης συνελήφθη, οὗτος δὲν ἀποσταλῇ ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σύλληψεώς του, θέλει ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλει πλέον συλλαμβάνεσθαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

Ἐὰν μολταῦτα ὁ λειποτάκτης συνέπεσε νὰ πράξῃ κακούργημα ἢ πλημμέλημα, δύναται ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσις του μέχρι οὗ τὸ ἐπληρώθῃ τῆς ὑποθέσεως δικαστήριον ἐκδόσῃ τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἐκτελεσθῇ αὐτή.

Ἄρθρον 22.

Οἱ Πρέσβεις καὶ ἄλλοι διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι ὡς καὶ οἱ

autre pourront continuer leur commerce et navigation avec les villes ou ports qui seraient bloqués ou assiégés, par terre ou par mer; mais dans aucun cas, il ne leur sera pas permis de faire le commerce des articles réputés contrebande de guerre et d'instruments quelconques fabriqués à l'usage de la guerre.

Article XIX.

Il est convenu qu'aucun bâtiment ennemi ne pourra s'équiper ni s'armer dans les ports et échelles de l'une ou de l'autre des deux Hautes Parties contractantes.

Article XX.

Les deux Hautes Parties contractantes auront réciproquement le droit d'accréditer auprès des Cours respectives des Ministres et autres Agents diplomatiques, ainsi que de nommer des Consuls Généraux, des Consuls, Vice-Consuls et Agents Consulaires dans les ports ou villes de chacun des deux États où ils seront jugés nécessaires par les Gouvernements respectifs.

Les Consuls-Généraux, Consuls ou Vice-Consuls dûment nommés par leurs Souverains respectifs ne pourront entrer en fonctions qu'avec l'approbation préalable du Souverain dans les États duquel ils seront établis. A cet effet, il leur sera délivré les exequatur ou firmans nécessaires.

Il est convenu que les Consuls-Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents-Consulaires respectifs ne pourront pas être choisis parmi les sujets du Souverain dans les domaines duquel ils seront établis.

Article XXI.

Les dits Consuls-Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents commerciaux sont autorisés à requérir l'assistance des autorités locales pour la recherche, l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs des navires de guerre et marchands de leur pays. Ils s'adresseront pour cet objet aux autorités compétentes et réclameront par écrit les déserteurs susmentionnés dont l'identité pourrait être prouvée en cas de contestation ou de doute, par la communication des registres des navires ou rôles de l'équipage constatant que de tels individus ont fait partie desdits équipages, et cette réclamation, ainsi prouvée, l'extradition ne sera point refusée.

De tels déserteurs, lorsqu'ils auront été arrêtés, seront mis à la disposition des dits Consuls-Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents commerciaux et pourront être enfermés dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, pour être détenus jusqu'au moment où ils seront rendus aux navires auxquels ils appartenaient, ou renvoyés dans leur patrie par un bâtiment de la même nation ou un autre bâtiment quelconque. Mais si, par quelque raison provenant du fait du Consul ou Agent, sur la réclamation duquel le déserteur aurait été arrêté, celui-ci n'est pas renvoyé dans l'espace de quatre mois, à compter du jour de son arrestation, il sera mis en liberté et ne sera plus arrêté pour la même cause.

Toutefois, si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime ou délit, il pourra être sursis à son extradition jusqu'à ce que le Tribunal saisi de l'affaire, ait rendu sa sentence et que celle-ci ait reçu son exécution.

Article XXII.

Les Ministres et autres Agents diplomatiques, ainsi que

ήσεως, απαιτείται πρὶν εἰσελθῶσιν εἰς τοὺς κόλπους, νὰ εἰσέλθῃ τὰς πέντε τοὺλάχιστον ἡμέρας τῆς καθάρσεως των περὶ τῶν ὑπογεγραμμένων, λογιζομένων τῶν ἡμερῶν τοῦ πλοῦ, ὡς καὶ τῆς ἐν λένει τινὶ διατριβῆς των.

Τὰ προτιθέμενα νὰ εἰσπλεύσωσι κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα α. καὶ β'. εἰς τοὺς εἰρημένους δύο κόλπους ἀποκλίνοντα καὶ ἱστιοφόρα πλοῖα εἴτε πολεμικὰ εἴτε ἐμπορικὰ, θέλουν λαμβάνει τὴν ἀδείαν παρὰ τῶν ὀριζομένων εἰς τὸ ἄρθρ. 60 τοῦ ὡς ὡς κ. κανονισμοῦ ὑγειονομικῶν, εἰς ᾧ προστίθεται καὶ τὸ ὑγειονομικὸν Περικεῖν, διὰ τὸν εἰσπλῶν εἰς τὸ μεσημβρινόν μερὶ τοῦ Εὐβοϊκοῦ κόλπου.

Τὴν ἀδειαν ταύτην θέλουν ἐκδίδει ἐγγράφως τὰ εἰρημένα ὑγειονομικὰ, ἃ οὐ πεισθῶσι δεόντως, ὅτι τὰ πλοῖα δὲν φέρουν ἀσθεντοὺς ἐκ χολέρας ἢ δίδοντας ὑπόνοιαν τοιαύτης νόσου, καὶ ὅτι δὲν ἀπώλεσαν κατὰ τὸν πλοῦν τοιούτους. Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἀδεία προστίθεται εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως, καὶ ἀναφέρει ῥητῶς, ὅτι τὸ πλοῖον εὐρισκόμενον εἰς τὰς ὀριζομένας ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν α. καὶ β'. περιστάσεις, δύναται νὰ εἰσπλεύσῃ εἰς τὸν κόλπον πρὸς τὴν διευθύνεσθαι.

δ') Τὰ εἰσπλεύσαντα εἰς τοὺς εἰρημένους κόλπους μετὰ τὴν ἀπαιτούμενην ἀδειαν, ὀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσιν ἀκριβῶς, ὡς πρὸς τὴν παραδοχὴν των, εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὴν ἀποδίδασιν πραγμάτων, μετὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουλίου ε. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος, περὶ τῶν διὰ πλοίων ὑπόπτου καὶ ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως ἕνεκα χολέρας κομιζομένων πραγμάτων καὶ πραγματειῶν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κανονισμοῦ καὶ διαχειρίσεως τῶν διὰ τὴν διευθέτησιν τοῦ ἔργου τῆς διορύξεως τοῦ πορθμοῦ Χαλκίδος καὶ τῆς κατασκευῆς ἐπ' αὐτοῦ γεφύρας ἐξόδων κλπ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Β Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΒΑΛΛΑΔΟΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ διορύξεως τοῦ πορθμοῦ Χαλκίδος Νόμου ΣΣ', ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν διευθέτησιν τοῦ ἔργου τῆς διορύξεως τοῦ πορθμοῦ Χαλκίδος, καὶ τῆς κατασκευῆς γεφύρας ἐπ' αὐτοῦ καθ' ὃ δημοσίων ἔργων, καὶ εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν πρὸς ταῦτα ἐξόδων θέλουσι τηρεῖσθαι ἀκριβῶς οἱ ὅρισμοι τοῦ ἀπὸ α. Ὀκτωβρίου 1852 ΣΙΒ' Νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ πληρωμὴ τῶν εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ἐξόδων θέλει γίνεσθαι διὰ χρηματικῶν ἐντάλματων ἐκδιδομένων ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ἢ κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐφορευτικῆς τοῦ ἔργου ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰς γενικὰς περὶ πληρωμῆς δημοσίων ἐξόδων διατάξεις τοῦ μνησθέντος Νόμου.

Εἰς τὰ χρηματικὰ ταῦτα ἐντάλματα πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωνται ἐν τάξει ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα, δι' ὧν ἀποδεικνύεται εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ἡ δαπάνη ὅσας δὲ τὰ ἐντάλματα ταῦτα ἐκδίδονται ἀπὸ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, πρέ-

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1855.)

πει νὰ φέρωσιν ὑποχρεωτικῶς τὴν ὑπογραφήν τοῦ προέδρου, καὶ δύο τοὺλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν τῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ ἐντεῖληται πληρωμὴν μὴ ἐγκριθένσαν προηγουμένως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν εἰς καταπειγούσας ὁμῶς περιστάσεις καὶ μόνον ὅσας τὸ πληρωτέον ἐξόδον δὲν εἶναι ἀνώτερον τῶν ἑκατὸν ἀριθ. 100 δραχμῶν, δύναται ἡ ἐπιτροπὴ ὑπὸ ὅταν ἐαυτῆς εὐθύνῃ νὰ ἐκδώσῃ καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν χρηματικὸν ἐντάλμα διὰ τὴν πληρωμὴν. Ἀλλ' ὀφείλει συγχρόνως νὰ ἐξακτινῇ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ἥτις θέλει παραπέμπεσθαι πρωτοτύπως εἰς τὸν ταμίαν διὰ νὰ ἐπισυναφθῇ εἰς τὸ χρηματικὸν ἐντάλμα.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ὀφείλει εἰς τὸ δημόσιον λόγον κατὰ τὰς περὶ δευτερευόντων διατακτῶν διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, ἐξελέγγχει προχείρως τὰς γενομένας εἰσπράξεις τῶν διὰ τὸ προκείμενον ἔργον ψηφισθέντων φόρων καὶ ἄλλων δικαιωμάτων, καὶ ὑποβάλλει κατὰ μῆνα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν λογαριασμὸν τῶν γενομένων εἰσπράξεων καὶ τῶν ἐξόδων.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν εἰσπράξιν τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1853 Νόμου περὶ διορύξεως τοῦ πορθμοῦ Χαλκίδος κανονισθέντων φόρων, πορθμείων καὶ διωδίδων ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, ἢ ὅταν ἡ διαχείρισις αὐτῶν ἤθελε λήξει ἐντὸς τοῦ ἔτους, εἰς τὸ τέλος ταύτης, τὰ βιβλία καὶ τὸν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως ταύτης.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἐνεργούντες πληρωμὰς ἐξόδων τοῦ προκειμένου ἔργου ταμίαι, ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσιν κατὰ μῆνα εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τακτικῶς τὰ ἐξωφλημένα χρηματικὰ ἐντάλματα, ἀκολουθοῦντες καὶ ὡς πρὸς αὐτὰ τοὺς γενικοὺς περὶ πληρωμῆς δημοσίων ἐξόδων, καὶ περὶ λογοδοσίας κανόνας.

Ἄρθρον 7.

Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον κρατεῖ εἰδικῶς λογαριασμὴν τῶν βεβαιουμένων καὶ εἰσπραττομένων ἐσόδων καὶ τῶν γιγνομένων ἐξόδων, ἐξετάζει αὐτὰ κατὰ τὰ διατεταγμένα καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους παραπέμπει τὰ γραμμάτια, τῶν εἰσπράξεων, καὶ τὰ ἐξωφλημένα χρηματικὰ ἐντάλματα πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὡς ἀρμόδιον νὰ ἐλέγῃ αὐτά.

Ἄρθρον 8.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὶ θέλουσι δώσει τὰς ἀναγκαῖας περὶ διαχειρίσεως καὶ λογοδοσίας ὁδηγίας πρὸς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν καὶ πρὸς τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν εἰσπράξιν τῶν ἐσόδων καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ προκειμένου ἔργου.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσιευτέου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἰουλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

		Σελ.			Σελ.
Νόμος	τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς χρήσεως 1854.	» 63	Νόμος	περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 240,168 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. . . .	» 67
Διάταγμα	περὶ συγκαλέσεως τῶν Βουλῶν. . . .	» 64	»	περὶ χορηγήσεως ἐπὶ πιστώσει 15,000 κοιλῶν σίτου χάριν σπορᾶς εἰς τοὺς γεωργούς.	» 69
Νόμος	περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1855. . . .	» 64	»	περὶ προσδιορισμοῦ εἰς δραχ. ἀνὰ 2 ἑκάστον στατῆρα τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἀνθρώπων.	» 69
»	περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1854. . . .	» 64	»	περὶ προσδιορισμοῦ εἰς δραχ. ἀνὰ 2 ἑκάστον στατῆρα τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἀνθρώπων.	» 69
Διάταγμα	περὶ διαθέσεως τῶν ἀγοραζομένων καὶ δωρεῶν βιβλίων.	» 65	Διάταγμα	περὶ ὑγειονομικῶν μέτρων κατὰ τῆς νέου χολέρας ἐντὸς τοῦ Βασιλείου. .	» 69
Νόμος	περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Μεσσηνίαν.	» 65			

Άρθρον 14.

Θέλουσιν επίσης μεταχειρίζεσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀπολαύει τῶν αὐτῶν προνομίων καὶ ἀτελειῶν καὶ δὲν θέλουσιν πληρῶναι εἰμὴ τὰ τέλη, εἰς ἃ ὑπόκεινται οἱ ὑπήκοοι τῶν μάλ-
λον εὐνοουμένων ἐθνῶν ὡς πρὸς τὴν παραδοχὴν καὶ τὴν εἰσα-
γωγὴν εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην Ἐπικράτειαν τῶν προϊόντων
τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας ἐκατέρας τῶν Ἐπικρατειῶν, ὡς
καὶ παντὸς ἄλλου ἐμπορεύματος ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ προε-
λεύσεως καὶ ἂν ᾖ, ἐπιβιβασθέντων εἰς πλοῖα ἐκατέρας τῶν
Ἐπικρατειῶν καὶ ἀνηκόντων εἰς ὑπηκόους τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέ-
ρου τῶν δύο συνομολογούντων μερῶν, ἢ μετακομισθέντων διὰ
ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης ἐξ ἄλλων τόπων ὑπὸ τῶν ὑπηκόων τῆς
μίας ἢ τῆς ἄλλης Δυνάμεως, εἴτε ὅπως πωληθῶσιν εἰς τὸ ἐσω-
τερικὸν εἴτε ὅπως μετακομισθῶσιν εἰς ἄλλους τόπους.

Άρθρον 15.

Συμφωνεῖται προσέτι μεταξύ τῶν δύο ὑψηλῶν συμβαλλο-
μένων μερῶν, ὅτι ἐπίτροποι εἰδικοί θέλουσιν κανονίσει ὅσον δυ-
νατὸν ταχύτερον ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω βάσεων γενικὴν διατίμησιν δι'
ὅλα τὰ εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὑπη-
κόων ἐμπορεύματα, ὅπως τοῦτο πράττεται μεταξύ τῆς Ὑψη-
λῆς Πύλης καὶ τῶν δυνάμεων τῆς Εὐρώπης· ἐν δὲ τῷ μεταξύ
τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἢ ἐξαγομένων
ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ἐμπορευμάτων θέλουσιν πληρῶνε-
σθαι κατὰ τοὺς ὅρους καὶ κατὰ τὴν ἀξίαν τοὺς προσδιορισμέ-
νους ὡς πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῶν μάλλον εὐνοουμένων ἐκ τῶν
ἄλλων Δυνάμεων, ἂν δ' ἐγερθῇ ἀμυρισθήτης τις ἐπὶ τοῦ προσ-
διορισμοῦ τῆς ἀξίας μεταξύ τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων καὶ
τῶν ἐμπόρων, τὸ τελωνιακὸν τέλος θέλει καταβάλλεσθαι αὐ-
τούσιον.

Άρθρον 16.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν λαθρεμπορίας γενησομένης ἐν τῇ χώρᾳ
τῆς μίας τῶν δύο συμβαλλομένων Δυνάμεων ὑπὸ τῶν ὑπηκόων
τῆς ἄλλης, θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι εἰς τοὺς παραβάτας αἱ ποιν-
αὶ αἱ ὀριζόμεναι ὑπὸ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν οἵτινες ἰσχύ-
ουσιν ἢ θέλουσιν ἰσχύει ἐν τῇ χώρᾳ ὅπου ἡ λαθρεμπορία ἐπράχθη.

Άρθρον 17.

Οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι ὡς οὐδ' ἐκεῖνοι τῶν λοιπῶν φίλων τῆς
Ὑψηλῆς Πύλης Δυνάμεων δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσωσι μέρος
τῶν τακτικῶς συνεστημένων ἐν Τουρκίᾳ συντεχνιῶν, οὔτε νὰ
μετέρχωνται τὰς εἰδικῶς εἰς τὰς συντεχνίας ταύτας ἐπιφυ-
λαχθείσας βιομηχανίας. Ἀλλ' ἐὰν Ἕλληνες ὑπήκοοι εὐρεθῶσι,
συνεπείᾳ ἀρχαίου ἐθίμου, ἀποτελοῦντες μέρος τῶν συντεχνιῶν
τούτων, θέλουσιν μὲν διατηρεῖ τὴν ἐθνικότητα αὐτῶν, ἀλλὰ
θέλουσιν ὑποχρεῖσθαι νὰ ἐκπληρῶνσι τοὺς ὅρους εἰς οὓς ὑπό-
κεινται οἱ ὑπήκοοι τῆς Ὑψηλῆς Πύλης οἱ ἀποτελοῦντες μέρος
τῶν συντεχνιῶν τούτων, νὰ πληρῶνσι τὰ ἀπαιτούμενα διὰ
ταύτας δικαιώματα, καὶ νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὰ τέλη ὅσα
εἰδικῶς ἐπιβάλλονται εἰς αὐτάς· θέλουσιν δικάζεσθαι καὶ τιμω-
ρεῖσθαι, ἄνευ τῆς παρεμβάσεως τῶν διπλωματικῶν ἢ προξενι-
κῶν Πρακτόρων τοῦ ἐθνους τῶν, ἐν περιπτώσει παραβάσεως
τῶν εἰδικῶς ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων εἰς τὴν ἐξάσκησιν
τῆς βιομηχανίας τῶν ἐντὸς τῶν συντεχνιῶν τούτων. Ὁφείλουσιν
τέλος νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ὅλους τοὺς ὑπάρχοντας κανони-
σμοὺς τῆς συντεχνίας, εἰ ἢ τυχὸν εὐρίσκονται, ὡς καὶ εἰς τὰς
ἐπιτοπίους ἀστυνομικὰς διατάξεις περὶ τῶν αὐτῶν συντεχνιῶν.
Συμφωνεῖται, ὅτι οὐδεὶς τῶν ῥηθέντων Ἑλλήνων ὑπηκόων δύ-
νεται νὰ ἐξασκῇ καθήκοντα ἀρχηγοῦ οὐδεμιᾶς τῶν συντεχνιῶν
τούτων.

Άρθρον 18.

Ἐὰν συμβῇ ὥστε τὸ ἐν τῶν δύο ὑψηλῶν συνομολογούντων
μερῶν νὰ εὐρεθῇ εἰς πόλεμον, οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑτέρου δύνανται

Article XIV.

Ils jouiront également des mêmes prérogatives, franchises
et traitements et ne payeront que les droits auxquels sont as-
sujétis les sujets des nations les plus favorisées, quant à l'
admission et l'importation dans l'un et l'autre Etat, des arti-
cles, produit du sol ou de l'industrie des pays respectifs, et de
toute autre marchandise, de quelque espèce ou provenance
que ce soit, embarqués sur des bâtiments respectifs et étant
la propriété des sujets de l'une ou de l'autre des deux Par-
ties contractantes ou apportés, par terre ou par mer, d'autres
pays, par les sujets respectifs, soit pour être vendus à l'inté-
rieur, soit pour être transportés en d'autres pays.

Article XV.

Il est convenu, en outre, les deux Hautes Parties contra-
ctantes que des commissaires *ad hoc* régleront, le plus prom-
ptement possible, sur les bases ci-dessus mentionnées, un
tarif général pour toutes les marchandises importées ou ex-
portées par les commerçants Hellènes, ainsi que cela est pra-
tiqué entre la Sublime-Porte et les Puissances de l'Europe. En
attendant, les droits de douane sur les marchandises importées
et exportées par les sujets Hellènes seront payés selon les taux
et d'après la vapeur fixés à l'égard des sujets des autres
Puissances les plus favorisées et, s'il s'élève quelque contesta-
tion sur la fixation de la valeur entre les douaniers et les né-
gociants, la douane sera payée en nature.

Article XVI.

Dans tous les cas de contrebande commise dans les États
de l'une des deux Puissances contractantes par les sujets de
l'autre, on appliquera aux contrevenants les peines fixées par
les lois et règlements qui sont ou seront en vigueur dans les
États où la contrebande aura eu lieu.

Article XVII.

Les sujets Hellènes ne pourront pas, plus que ceux des
autres Puissances amies de la Sublime-Porte, faire partie des
corporations régulièrement établies en Turquie, ni exercer les
industries spécialement réservées à ces corporations. Mais si
des sujets Hellènes se trouvent, par suite d'un ancien usage,
faisant partie des dites corporations, ils conserveront leur natio-
nalité, mais ils seront tenus de remplir les conditions auxquelles
sont soumis les sujets de la Sublime-Porte faisant partie des
mêmes corporations; de payer les droits requis pour elles, et
de contribuer aux charges qui y sont spécialement affectées; ils
seront jugés et punis sans l'intermédiaire des Agens diplomati-
ques ou consulaires de leur nation dans les cas de contravention
aux obligations spécialement imposées à l'exercice de leur in-
dustrie dans ces corporations; enfin, ils seront tenus de se sou-
mettre à tous les règlements établis de la corporation dans
laquelle ils se seront trouvés et à ceux de police du pays
concernant ces mêmes corporations. Il est convenu qu'aucun
des dits sujets Hellènes ne pourra exercer les fonctions de chef
d'une de ces corporations.

Article XVIII.

S'il arrivait que l'une des deux Hautes Parties contra-
ctantes se trouvât engagée dans une guerre, les sujets de l'

*Αρθρον 26.

Εν περιπτώσει αποδιδώσας υπηκόου Έλληνοσ εν τῇ Ἐπι-
κρατείᾳ τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Σουλ-
τάνου, ἡ Ὀθωμανοῦ ἐν Ἑλλάδι, ἡ προξενικὴ Ἀρχή, εἰς τὴν
διοικητικὴν τῆς ὁποίας ἤθελεν ὑπάγεσθαι ὁ ἀποδιδώσας, θέλει
λαβεῖν κατοχὴν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ὅπως τὴν διαβιβάσῃ εἰς
τοὺς κληρονόμους του.

Εν ἐλλείψει προξενικῆς Ἀρχῆς ἐν τῷ τόπῳ ὁ ἀρμόδιος δι-
καστὴς τοῦ μέρους ἐκείνου ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ τὴν ἀπογρα-
φὴν καὶ τὸ προϊόν τῆς κληρονομίας εἰς τὴν πλησιεστέραν προ-
ξενικὴν Ἀρχὴν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀπαιτήσεως δικαιώματος.

*Αρθρος 27.

Ἡ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη συνομολογοῦσιν ἀμοιβαίως,
ὅτι πᾶν πλεονέκτημα, ὅπερ παραχωροῦσιν ἢ παραχωρήσωσιν
εἰς τοὺς ἐμπόρους, τὰ προϊόντα καὶ τὴν ναυτιλίαν τρίτου τι-
νὸς ἔθνους, προσκαταί ἢ προσκτηθήσεται καὶ εἰς τοὺς ἐμπόρους,
τὰ προϊόντα καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν ἰδίων αὐτῶν Ἐπικρατειῶν.

Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι, ὡς πρὸς τὰ πλεονεκτήματα ὅσα τὸ ἐν
τῶν συμβαλλομένων μερῶν παραχωρεῖ εἰς τὰ προϊόντα ἐνὸς ἄλ-
λου Κράτους μόνον ἐπὶ ἐξασφαλίσει ἰδιαιτέρων πλεονεκτημά-
των, δικαιούται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ἄλλου πλεονεκτήματα
ἀνάλογα.

*Αρθρον 28.

Τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη συνομολογοῦσι νὰ μὴ δέχων-
ται πειρατὰς εἰς οὐδένα τῶν λιμένων, μυχῶν, ὁρμῶν τῶν Ἐπι-
κρατειῶν τῶν νὰ κάμνωσι χρήσιν ὅλης τῶν νόμων τῆς αὐστη-
ρότητος κατὰ τῶν ἐγνωσμένων ὡς πειρατῶν προσώπων καὶ
κατὰ τῶν διαμενόντων ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν ἀτόμων, ὅσοι
ἤθελον ἀποδειχθῇ ἔνοχοι ἀλληλογραφίας ἢ συμμετοχῆς μετ'
ἐκείνων.

Πᾶν πλοῖον ἢ φορτίον, ἀνῆκον εἰς τοὺς υπηκόους τῶν ὑψη-
λῶν συνομολογούντων μερῶν, ὅπερ οἱ πειραταὶ ἤθελον συλλά-
βει καὶ ὀδηγήσει εἰς τοὺς λιμένας τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου Κρά-
τους, θέλει ἀποδιδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ τοὺς ἔχοντας
τακτικὴν πληρεξουσιότητα ἐπιτρόπους αὐτῶν, οἵτινες ἤθελον
ἀποδείξει τὴν ταυτότητα τῆς ἰδιοκτησίας ἢ δὲ ἀπόδοσις θέλει
γίνεσθαι καὶ ἐὰν ἐπωλήθῃ τὸ πρᾶγμα.

Ἡ παρούσα Συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις
αὐτῆς θέλουσιν ἀνταλλαγῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐντὸς ἐξ
ἐβδομάδων ἢ ταχύτερον, εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ Πληρεξούσιοι ὑπέγρα-
ψαν αὐτὴν καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῆς τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Κανλιτζιᾷ, τὴν 27 εἰκοστὴν ἐβδόμην Μαΐου
χίλια ὀκτακόσια πεντήκοντα πέντε, (εἰκοστὴν τετάρτην τῆς
Σελήνης τοῦ Ῥαμαζανίου, χίλια διακόσια ἐβδμηκόντα ἑν).

Υπογ. Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

(Τ. Σ.)

Υπογ. ΦΟΥΑΔ.

(Τ. Σ.)

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα μέρη καὶ ἀρθρὰ
ὑποσχομένοι δι' ἡμᾶς καὶ τοὺς ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ προσβάλω-
μεν αὐτὴν, ἢ νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν, ὑπογράψαντες τὴν παρούσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέσαμεν τὴν τοῦ Βασιλεῖος ἡμῶν σφραγίδα.
Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πεντηκοστῷ πέμπτῳ,
τῆς δὲ ἡμετέρας Βασιλείας τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ.

Ο Θ Ω Ν

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουλίου 1855.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Π. ΒΑΡΒΟΥΓΑΝΗΣ.

Article XXVI.

En cas de décès d'un sujet Hellène dans les États de S. M. Impériale le Sultan, ou d'un sujet Ottoman en Grèce, l'autorité consulaire, de la juridiction de laquelle dépendra le décédé, prendra possession de la succession de celui-ci pour la transmettre à ses héritiers. En l'absence de l'autorité consulaire sur les lieux, le juge compétent de la localité sera tenu de transmettre l'inventaire et le produit de la succession à l'autorité consulaire la plus proche, sans réclamer aucun droit.

Article XXVII.

Les Hautes Parties contractantes conviennent mutuellement que tout avantage qu'elles accordent ou accorderont aux commerçants, aux produits ou à la navigation d'une nation tierce est ou sera immédiatement acquis aux commerçants, aux produits et à la navigation de leurs États respectifs.

Il est pourtant entendu que quant aux avantages que l'une des parties contractantes n'accorde aux produits d'un autre État que sur l'assurance d'avantages particuliers celle-ci sera en droit de réclamer de l'autre des avantages analogues.

Article XXVIII.

Les deux Parties contractantes conviennent de ne pas recevoir des pirates dans aucun des ports, baies, ancrages de leurs États; d'employer toute la rigueur des lois contre toutes les personnes connues pour être des pirates et contre les individus résidant dans leurs territoires qui seraient convaincus de correspondance et de complicité avec elles. Tous les navires et cargaisons appartenant aux sujets des Hautes Parties contractantes que les pirates prendraient ou conduiraient dans les ports de l'une ou de l'autre, seront restitués à leurs propriétaires ou à leurs fondés de pouvoirs, dûment autorisés, qui prouveront l'identité de la propriété, et la restitution sera faite, même quand l'article aurait été vendu.

Le present Traité sera ratifié et les ratifications en seront échangées à Constantinople dans l'espace de six semaines, ou plus tôt, si faire se peut.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Canlidgia, le vingt-sept Mai mil huit cent cinquante-cinq, (vingt-quatre de la lune de Ramazan mille deux cent soixante-onze).

Signé. A. G. COUNDOURIOTIS.

(L. S.)

Signé. FUAD.

(L. S.)

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργὸς
Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Ο Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσηγογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ
Κ. Λυκούργου Κρεστενίτου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν υποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παραιτήσιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ Κ. Λυκούργου Κρεστενίτου, καὶ ἐκφράζομεν αὐτῷ τὴν Ἡμετέραν εὐαρίσκειαν διὰ τὰς μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου ὑπηρεσίας του.

Ο Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσηγογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ
Κυρίου Δημητρίου Καλλέργη.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν υποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παραιτήσιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ Κυρίου Δημητρίου Καλλέργη ὑποστρατήγου.

Ο Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσηγογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Δ. ΒΟΥΓΑΡΙΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ
Κ. Ἀνδρέα Ζυγομαλά.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν υποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παραιτήσιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Ζυγομαλά.

Ο Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσηγογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Σπυρίδωνος Τρικουπῆ ὡς Ὑπουργοῦ
ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν παρὰ τῇ Α. Μ. τῇ Βασιλίᾳ τῆς Μεγάλης Βρετανίας Ἡμέτερον Πρόεδρον καὶ Γερουσιαστὴν Κύριον Σπυρίδωνα Τρικουπῆν.

Ο Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσηγογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κυρίου Μ. Ποτλῆ ὡς Ὑπουργοῦ
ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης τὸν Κύριον Μ. Ποτλὴν δικηγόρον.

Ο Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσηγογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1855.

ΟΘΩΝ.

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κυρίου Νικολάου Σιλήδεργου
ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν Κύριον Νικόλαον Σιλήδεργον μέχρι τοῦδε Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ο Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσηγογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1855.

ΟΘΩΝ

Δ. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κυρίου Λεωνίδα Σμόλενσ
ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν Κύριον Λεωνίδα Σμόλενσ, συνταγματάρχην.

ΝΟΜΟΣ ΣΟΘ'.

Περί εκδόσεως 400,000 φύλλων χαρτοσήμου άνευ του
υδατίνου σημείου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής και της Γερουσίας
άπεφασίσαμεν και διατάττομεν.

Άρθρον μοναδικόν.

Έπιτρέπεται ή εκδόσις σφραγιστού χάρτου μέχρι τετρακο-
σίων χιλιάδων φύλλων, μη φέροντος το έν τω άρθρω έκτω του
Νόμου περί χαρτοσήμου μνημονεύόμενον υδατινον σημείον.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς παρά της Βουλής και της Γερου-
σίας και κυρωθείς σήμερον παρ' Ημών, θέλει δημοσιευθ ή διά
της έφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθ ή ως νόμος του
Κράτους.

Έν Αθήναις, την 15 Απριλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη σφραγίς του Κράτους.

Έν Αθήναις, την 15 Απριλίου 1855.

Ο Υπουργός της Δικαιοσύνης

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Άριθ. 15.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Απριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΗ'.

Περί ισχύος και καθ'όλον το 1855 έτος του ΣΟΒ' νόμου περί
άναστολής της εκτελέσεως του Νόμου περί όργάνισμδ
των Προξενικών αρχών, έκτός του έμπορικού γραφείου
της έν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής και της Γερουσίας
άπεφασίσαμεν και διατάττομεν.

Άρθρον μοναδικόν.

Η ισχύς του από 23 Μαρτίου 1854 Νόμου περί άναστο-
λής της εκτελέσεως του περί όργανισμδ των προξενικών αρ-
χών Νόμου, έκτός του έμπορικού γραφείου της έν Κωνσταντι-
νουπόλει Πρεσβείας παρατείνεται και επί όλον το έτος 1855.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς παρά της Βουλής και της Γερου-
σίας, και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθ ή και
εκτελεσθ ή ως Νόμος του Κράτους.

Έν Αθήναις, την 15 Απριλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη σφραγίς του Κράτους.

Έν Αθήναις, την 15 Απριλίου 1855.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΝΟΜΗΣ ΣΗΑ'.

Περί συστάσεως άτμοπλοϊκής συγκοινωνίας μεταξύ των
νήσων και των παραλίων μερών της Ελλάδος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής και της Γερουσίας
άπεφασίσαμεν και διατάττομεν.

Άρθρον 1. Προς σύστασιν άτμοπλοϊκής συγκοινωνίας μετα-
ξύ των νήσων και των παραλίων μερών της Ελλάδος, δύνα-
ται τ ή Βασιλική εγκρίσει να σχηματισθ ή διά μετοχών άνώνυ-
μος έταιρία υπό τους εις τά έπομενα άρθρα περιεχομένους όρους.

Άρθρον 2. Η έταιρία υποχρεούται:

α) Να διατηρ ή εις ένέργειαν και εις καλήν κατάστασιν του-
λάχιστον τρία ή τέσσαρα άτμόπλοια και να έχ η έν άλλο δια-
θέσιμον, ούδέν δ' εξ αυτών κατωτέρως των 70 ιππων δυνάμεως.

β) Να έχ η εις τά άτμόπλοιά της την Ελληνικήν σημαίαν
και τους πλοίαρχους, και 3/4 τουλάχιστον του πληρώματος
ένός εκάστου εξ υπήκόων Ελλήνων, εξαιρουμένων των μηχαν-
ικών, οίτινες δύνανται να ήναι και μη υπήκοοι Έλληνες.

γ) Να συστήσ η έργοστάσιον προς έπισκευήν των μηχανών
των άτμοπλοίων και των λεβήτων αυτών.

δ) Να κατασκευάσ η νεοδόχον ή να φέρ η και στήσ η μηχαν-
ήν, δι' ης να έλκωνται τά πλοιά της εις την ξηράν, ότε ήθε-
λε καταστή τοϋτο αναγκαίον δι' έπισκευήν των πλοίων της.

ε) Να μεταφέρ η δωρεάν διά των άτμοπλοίων της τά επί-
σημα έγγραφα της Κυβερνήσεως και τά χρήματα του δημο-
σίου και τά χαρτόσημα καθ' όλα τά μέρη, όπου προσορμίζον-
ται τά άτμόπλοιά της.

Άρθρον 3. Απέναντι των υποχρεώσεων τούτων της έταιρίας
ή Κυβέρνησις δύναται να παραχωρήσ η εις αυτήν τά εξής πλεο-
νεκτήματα.

α) Προνόμιον αποκλειστικόν μέχρι δώδεκα ετών, λογιζο-
μένων άφ' ης τεθώσιν εις ένέργειαν τ' άτμόπλοια της έταιρίας.

β) Μετοχήν του δημοσίου κατά το έν πέμπτον του συνό-
λου των κεφαλαίων της έταιρίας, μη δυνάμενον όμως να υπερ-
βή τάς 400,000 δραχμών.

γ) Την εις τους μετόχους εξασφάλισιν τόκου μέχρι 5 τοίς
εκατόν κατ' έτος επί των καταβληθησομένων κεφαλαίων των
πληρωτέου καθ' εξαμηνίαν. Όθεν όσάκις μετά την άφαίρεσιν
των εξόδων της συντηρήσεως και διοικήσεως και των κατ' έτος
αναγκαίων ποσών προς εξόφλησιν των κεφαλαίων της πρώτης
συστάσεως, το καθαρόν έσοδον δέν ήθελεν άποφέρει τον ειρη-
μένον καθ' εξαμηνίαν τόκον, ή Κυβέρνησις θέλει άναπληροί
αυτόν εκ του δημοσίου ταμείου.

δ) Ατέλειαν εισαγωγής προς άπαρτισμόν, έπισκευήν και
συντήρησιν των άτμοπλοίων και του έργοστασίου, των μεν προς
χρήσιν αυτής μηχανών και γαιωνθράκων έφ' όσον διαρκεί ή
έταιρία, του δέ λοιπού ύλικού επί εξ έτη.

ε) Αφρμώσιν των άτμοπλοίων της έταιρίας με τά πολε-
μικά, και άπολαυήν των αυτών με τά πλοία ταύτα δικαιω-
μάτων.

ς) Παραχώρησιν παρά του δημοσίου ή του δήμου των αναγ-
καίων γηπέδων προς σύστασιν του ναυπηγείου, του έργοστασίου
και των λοιπών αναγκαίων καταστημάτων της έταιρίας, επί
τ ή εκτιμήσει τ ή προσδιορισμένη και διά τά δημόσια έργα.

ζ) Την υπό την επιτήρησιν της Κυβερνήσεως δι' υπαλλήλων
της έταιρίας εκτέλεσιν της έντός των άτμοπλοίων άστυνομίας
κατά τον επί τούτω υπό του Υπουργείου των Εσωτερικών
εκδοθησόμενον άστυνομικόν κανονισμόν.

παρατάσσονται διατάγματα πρὸς τούτους δὲ ἂν ἐνεργῶνται τὰ πρὸς ἐξουσίαν αὐτῶν ἀναγκαῖα μέτρα.

Ἐὰν ἡ ἀναγνώρισις τῶν δικαιωμάτων τῶν χρεουσῶν οἰκογενειῶν ᾖ συνήθως μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἐὰν τὸ μέρισμα τῶν βοηθειῶν εἶναι ἀνάλογον μετὰ τὰ δικαιώματα ἐκάστης χρεουσῆς οἰκογενείας, καὶ μετὰ τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου, σύμφωνα μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἐὰν ἡ πληρωμὴ τοῦ μερίσματος ἐνεργῇται τακτικῶς.

Ἐὰν ἡ παραλαβὴ τοῦ μερίσματος ἀποδεικνύεται κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐὰν τὰ μητρώα κρατῶνται ἐν τάξει, καὶ φέρουσι τὰς εἰς ἐκαστὴν οἰκογένειαν συμβαινούσας μεταβολάς.

Ἐὰν τὰ λογιστικὰ τοῦ ταμείου βιβλία κρατῶνται κατὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι διαγεγραμμένους τύπους, καὶ αἱ ἀναγραφαὶ αὐτῶν εἰσὶν ἐνήμεροι.

19. Ἐὰν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπιτροπῆς συντάττονται τακτικῶς.

11. Ἐὰν τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπιτροπῆς διατηρῶνται ἐν τάξει.

Ἄρθρον 17. Ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος μονογραφεῖ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ ταμείου, καὶ ἐπιτηρεῖ νὰ μὴν εἰσχωρῶσιν εἰς τὰ βιβλία τοῦ ταμείου παρεισγραφαὶ καὶ διαγραφαὶ, τῶν ὁποίων τὸ πρωτότυπον δὲν φαίνεται καθαρῶς.

Ἄρθρον 18. Ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος διαβιβάζει κατὰ μῆνα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐκθεσίαν περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπισυνάπτων 1. κατὰστασιν συνοπτικὴν τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου, διελαμβάνουσαν τὴν διάθεσιν αὐτῶν. 2. Ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν χρευῶν, αἵτινες ἤθελον συμβῆναι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μηνός.

Ἄρθρον 19. Ὅσακις ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος νομίσῃ ὅτι πρὸς τὰς τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς περὶ διαθέσεως κεφαλαίων, ἢ περὶ ἀναγνώσεως δικαιωμάτων χρεουσῆς οἰκογενείας, ἀπάδει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ἢ ὅτι δὲν ἐξεπληρώθη τύπος τις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἀποστέλλει τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, αἵτινες καταχωροῦνται εἰς τὰ πρακτικά.

Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐνδῶσῃ εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, οὗτος δὲ δὲν ἀρκεσθῇ εἰς τὰς ἐξηγήσεις αὐτῆς, ὑποβάλλει ἰδίαν περὶ τούτου ἀναφορὰν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον μετ' ἀντιγράφου τῶν πρακτικῶν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 20. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν μετὰ τὴν ἀνήκουσαν ἐξέτασιν τῶν ὑποβληθέντων παραδέχεται τὴν πρᾶξιν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς ἢ προσκαλεῖ αὐτὴν νὰ συμμορφωθῇ μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος, δικαιολογῶν τὴν πρὸς ἀκλήσιν.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ βεβαιώσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν χρεουσῶν οἰκογενειῶν.

Ἄρθρον 21. Ἀμα συστήθῃ ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ, τὰ στρατιωτικὰ σώματα καὶ καταστήματα ὀφείλουσιν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν νὰ διαβιβάζωσιν εἰς αὐτὴν ὀνομαστικὴν κατὰστασιν τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγγράμων ἀξιωματικῶν, συντεταγμένῃ κατὰ τὸ συναπτόμενον ὑπ' ἀριθ. 1, ὑπόδειγμα.

Ἄρθρον 22. Ἐκ τῶν καταστάσεων τούτων ἡ ἐπιτροπὴ σχηματίζει τὸ γενικὸν μητρῶον τῶν ἐν τῷ στρατῷ ἐγγράμων ἀξιωματικῶν. Τὸ μητρῶον θέλει συνταχθῇ κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 ὑπόδειγμα.

Ἄρθρον 23. Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνός τὰ σώματα ἀποστέλλουσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν κατὰστασιν τῶν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἐγγράμων ἀξιωματικῶν ἐπελθουσῶν μεταβολῶν.

Ἡ κατὰστασις αὕτη συντάσσεται, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 3, ὑπόδειγμα.

Ὅσακις δὲν συμπέσωσι μεταβολαί, αἱ καταστάσεις ἀποστέλλονται μετὰ τὴν σημείωσιν «οὐδεμία μεταβολή».

Ἄρθρον 24. Αἱ ἀφορῶσαι τὰς οἰκογενείας τῶν ἀξιωματικῶν μεταβολαὶ εἰσὶν αἱ ἐξ ἧς.

α'. Γάμος τοῦ ἀξιωματικοῦ, τῆς γήρας ἢ τέκνου θήλειος.

β'. Γέννησις τέκνου.

γ'. Θάνατος τοῦ ἀξιωματικοῦ, τῆς συζύγου αὐτοῦ ἢ τοῦ τέκνου.

δ'. Προβιβασμὸς τοῦ ἀξιωματικοῦ.

ε'. Πρώτος διορισμὸς.

ς'. Στέρησις τοῦ βαθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν διὰ παραιτήσεως ἢ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

ζ'. Διάζευξις, ἢ χωρισμὸς ἀπὸ κοίτης καὶ τραπέζης.

Ἡ ἡμερομηνία τῶν μεταβολῶν σημειοῦται πάντοτε ὁλογράφως.

Ἄρθρον 25. Αἱ μεταβολαὶ τὰς ὁποίας διελαμβάνουσιν αἱ μηχαναὶ αὐταὶ καταστάσεις ἐγγράφονται ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ μητρώου, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ κρατῇ ὁ γραμματεὺς ἐνήμερον.

Ἄρθρον 26. Διὰ τὴν ἀκριβῆ ἀναγραφὴν τῶν ἐν ταῖς οἰκογενείαις μεταβολῶν, πᾶς ἐγγαμὸς ἀξιωματικὸς ὀφείλει, ἂν ἐπέλθῃ εἰς τὰ τέκνα ἢ τὴν σύζυγον αὐτοῦ μεταβολή τις τῶν ὑπὸ τὰ γράμματα α, β, γ καὶ ζ, ἐν τῷ 24 ἄρθρῳ διαγραφεισῶν, ν' ἀναφέρῃ αὐτὴν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ σώματος εἰς ᾧ ἀνήκει, ἐπισυνάπτων τὰ ἀναγκαῖα δικαιολογητικὰ ἐγγράφα.

Τὰς λοιπὰς μεταβολὰς ἐγγράφει αὐτεπαγγέλτως τὸ σῶμα εἰς τὰς μηχαναὶς καταστάσεις μεταβολῶν.

Ἄρθρον 27. Τὰς ὀνομαστικὰς καταστάσεις καὶ τὰς τῶν μεταβολῶν τῶν ἐγγράμων ἀξιωματικῶν τῶν Γενικῶν ἐπιτελῶν, τῶν ἐπιτελῶν φρουρίων, τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν, τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑγείας, τῶν στρατοδικῶν, τῶν διαθεσίμων, τῶν ἐν ἀρχίᾳ, ἐν ἀποτάξει καὶ συνταξιοῦχων ἀξιωματικῶν, διαβιβάζουσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὰ σχετικὰ φρουραρχεῖα.

Ἄρθρον 28. Ἐὰν εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν ἐν ἀρχίᾳ, ἐν ἀποτάξει καὶ συνταξιοῦχων ἀξιωματικῶν, δὲν ὑπάρχῃ φρουραρχεῖον, τὰς ὀνομαστικὰς αὐτῶν καταστάσεις καὶ τὰς τῶν μεταβολῶν αὐτῶν συντάττει καὶ διαβιβάζει ἡ χωροφυλακὴ.

Ἄρθρον 29. Τὰς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ὑπασπιστῶν τοῦ Βασιλέως, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν γραμμὴν καὶ ὁροφυλακὴν διαβιβάζει τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 30. Ἀνὰ ἐγγαμὸς ἀξιωματικὸς ἀποδιώσῃ, ἢ γήρα αὐτοῦ καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς οἱ κηδεμόνες τῶν τέκνων τοῦ ὑποβάλλουσι δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ταμείου τῶν χρεῶν καὶ ὀφρανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τὴν περὶ βοηθείας αἰτησίαν, δηλοποιῶντες συγχρόνως τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν.

Ἄρθρον 31. Εἰς τὴν ἀναφορὰν τῆς γήρας ἐπισυνάπτεται πιστοποιητικὸν ταυτότητος, ἐκδιδόμενον ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου φρουραρχείου, ἐν ἐλλείψει δὲ φρουραρχείου παρὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 32. Μετὰ τὴν παρὰ τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων πάσης χρεουσῆς οἰκογενείας, τὰ ἀπαρτίζοντα αὐτὴν μέλη ἐγγράφονται εἰς τὸ μητρῶον τῶν χρεουσῶν οἰκογενειῶν, τὸ ὁποῖον συντάσσεται κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 ὑπόδειγμα.

Διαγράφεται δὲ ἐκ τοῦ μητρώου τῶν ἐγγράμων ἀξιωματικῶν ὁ ἀποθανὼν οἰκογενειάρχης.

ΚΕΦ. Σ'.

Περὶ ἐκπαίδεως.

Ἄρθρον 33. Ἡ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν κράτησις ἐνός τοῖς 0/0 ἐνεργεῖται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

Ἄρθρον 34. Ἡ κράτησις ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος

ΑΘΗΝΑΝ
ΔΟΚΙΜΑΝ

πήχους, ζυγίζουσιν ὀλιγώτερον τῶν ἑκατὸν ὀκάδων· ἡ τιμὴ δὲ τὴν μεταφορὰν τῶν τοιούτων πραγματειῶν θέλει προσδιορίζεσθαι δι' ἰδιαίτερας μεταξὺ τῶν φορτωτῶν καὶ τοῦ ἐργολάβου συμφωνίας.

Ἄρθρον 12.

Πλὴν τῶν διὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἐξ ἄλλων ἀστυνομικῶν λόγων ἀκηγορευμένων πραγματειῶν, ὧν τῶν λοιπῶν τὴν μεταφορὰν ὀφείλει νὰ διευκολύνῃ ὁ ἐργολάβος ἀνευ διακρίσεως προσώπων, ἐπιφυλαττομένων ὁμῶς τῶν εἰς τὴν Κυβερνήσιν παραχωρηθέντων δικαιωμάτων διὰ τὴν στρατιωτικὴν, ναυτικὴν καὶ ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν (ἄρθρον 20, § 3Τ).

Ἄρθρον 13.

Τὰς μεταξὺ τοῦ ἐργολάβου καὶ τῶν ἰδιωτῶν περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ τιμολογίου διαφορὰς, λύει δι' ἀποφασεῶς τοῦ Ὁ Νομάρχης, ἐπιφυλαττομένης τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἄρθρον 14.

Παραχωρεῖται εἰς τὸν ἐργολάβον τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀστυνομίαν τῆς ὁδοῦ δι' ἰδίων ὑπαλλήλων, οἵτινες διαφροντίζουσιν αὐτὴν κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν ἐκδοθησόμενον κανονισμόν.

Οἱ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου διοριζόμενοι ἔχουσι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἀστυνομικὰ αὐτῶν καθήκοντα, τὰς ιδιότητας τῶν δημοσίων ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

Ἄρθρον 15.

Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ διατηρῇ τὸν σιδηρόδρομον καὶ τὰ διαμετακομιστικὰ μέσα διηνεκῶς εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε ἡ μεταφορὰ νὰ γίνηται ἀσφαλῶς καὶ συμφῶνως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιχειρήσεως· δύναται δὲ νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τοῦτο διοικητικῶς.

Ἄρθρον 16.

Δι' ἄλλων ἐργολάβων σύστασις δευτέρου σιδηροδρόμου, ὅστις ἔχων τὴν αὐτὴν μὲ τὸν πρῶτον διεύθυνσιν νὰ ἐ-ὄνη τὰς δύο πολεῖς, δὲν συγχωρεῖται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρον 17.

Ὁ ἐργολάβος δύναται κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, τῇ Βασιλικῇ ἐγκρίσει, νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας σιδηρόδρομον καὶ νὰ συστήσῃ καὶ κλάδους αὐτοῦ, ἐφαρμοζομένων εἰς τοὺς νέους τούτους σιδηροδρόμους ὧν τῶν ὅρων τοῦ παρόντος Νόμου, πλὴν τοῦ περὶ διασκέας τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον συντελεσθῇ μὲ τὸ τῆς κυρίας ὁδοῦ, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκταθῇ πέραν αὐτοῦ ἀνευ Νόμου.

Ἄρθρον 18.

Ἄν ὁ ἐργολάβος τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας σιδηροδρόμου δὲν θελήσῃ νὰ ἐπιχειρήσῃ, ἔχων τὴν προτίμησιν ἐπὶ ἴσοις ὅροις, τὴν ἐξακολουθήσιν αὐτοῦ ἢ τὴν σύστασιν κλάδων, δύνηται ἡ τοιαύτη ἐπιχειρήσις νὰ παρ'χωρηθῇ εἰς ἄλλους· ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται τότε, καθ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς κινήσεως τοῦ σιδηροδρόμου τὸ ἐπιτρέπουσι, καὶ καθ' ὅσον δὲν ἤθελε συμφωνήσῃ ἰδιαίτερος μὲ τοὺς ἐργολάβους τῶν προσθέτων ὁδῶν, νὰ συγχωρῇ εἰς τούτους νὰ ἐνεργῶσι τὴν μεταφορὰν οἱ ἴδιοι διὰ τοῦ σιδηροδρόμου του, καὶ προσέτι ν' ἀνεγείρῳ ἐπ' αὐτοῦ δι' ἰδίων ἐξόδων τ' ἀναγκαῖα καταστήματα.

Διὰ τὴν ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἐνδεχομένην ζημίαν καὶ βλάβην λαμβάνει παρὰ τῶν εἰρημένων ἐργολάβων πλήρη ἀποζημίωσιν. Τὸ ποσὸν αὐτῆς προσδιορίζεται, ἐν ἐλλείψει ἐκουσίου συμβιβασμοῦ, ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ τεσσάρων πραγματογνωμόνων, διοριζομένων τῶν μὲν δύο ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου τοῦ Πειραιικοῦ σιδηροδρόμου, τῶν δὲ ἄλλων ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου τοῦ νέου σιδηροδρόμου.

Ἄρθρον 19.

Ληξιάσης τῆς διαρκείας τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος, ὁ σιδηρόδρομος μετ' ὧν τῶν ἀκινήτων παραρτημάτων αὐτοῦ, τιθέμενος ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου εἰς καλὴν κατάστασιν, μεταβαίνει, αὐτοδικαίως, εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τῆς Κυβερνήσεως ἀναλαμβάνουσας τὴν ἐνέργειάν του ἢ ἀπ' εὐθείας, ἢ δι' ἐνοικιάσεως πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου.

Τὰ λοιπὰ μετακομιστικὰ μέσα, ἢτοι τὰς μηχανὰς, σμάξας, καὶ ἄλλα κινητὰ, δύναται νὰ προσαποκτήσῃ ἡ Κυβέρνησις, δι' ἰδιαίτερας μετὰ τοῦ ἐργολάβου συμφωνίας.

Ἄρθρον 20.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει διαπραγματευθῇ μετὰ τοῦ ἀναδεχθέντος τὴν ἐπιχειρήσιν ἐργολάβου, καὶ ἀποφασίσει ἀπὸ κοινοῦ·
α) Τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου, καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς δι' ὧν τῶν διαμέσεων σημείων·

β). Τὸ εἶδος τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου, καὶ τὰ ἀφορῶντα τὰ μετακομιστικὰ μέσα·

γ). Τὰ περὶ διαρκείας τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος·

δ). Τὸ Τιμολόγιον·

ε). Τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν καθ' ἑκάστην ἀναχωρήσεων καὶ τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως·

ς). Τὰς σχέσεις τῆς ἐργολαβίας πρὸς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων, καὶ πρὸς τὴν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν διοίκησιν·

ζ). Τὰς ὀφειλομένας ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ἀποζημιώσεις διὰ τὴν τυχόν ἀπώλειαν ἢ βλάβην τῶν μεταφερομένων πραγμάτων·

η). Τὰ ἀφορῶντα τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ὁ ἐργολάβος ἤθελε παύσει ἐκπληρῶν τοὺς γενικοῦς ἢ μερικοῦς ὅρους τῆς συμφωνίας·

θ). Τὰ περὶ μετοχῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν μετόχων, εἴαν ἡ ἐργολαβία παραχωρηθῇ εἰς ἐταιρίαν, καὶ περὶ τῶν σχέσεων αὐτῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς τὸ κοινόν·

ι). Τ' ἀφορῶντα τὸ ἐφορευτικὸν τῆς Κυβερνήσεως δικαίωμα.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Νοεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Νοεμβρίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΤΗ'.

Περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 240,168 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Χορηγείται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἀναπληρωματικὴ πίστις ἐκ δραχμῶν διακοσίων τεσσαράκοντα χιλιάδων καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα ὀκτώ ἀριθμ. 240,168 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, τῆς χρήσεως 1855 καταλογιζομένων ὡς ἐφεξῆς.

Β'. Τὸν καθηγητὴν τοῦ Ἡμετέρου Πανεπιστημίου, καὶ μέχρι τοῦδε ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κ. Π. Ἀργυρόπουλον Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Λυκούργου Κρεστανίτη ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν Κ. Λυκούργον Κρεστανίτην.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Βουλευτοῦ Κ. Π. Βάρβογλη ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης τὸν Βουλευτὴν Κ. Παν. Βάρβογλην.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1855.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ πρώην Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 24 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν τὸν μέχρι τοῦδε Νομάρχην Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας Κ. Ἀνδρέαν Ζυγομαλάν.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Ἰουνίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς διεύθυνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν Κ. Π. Ἀργυρόπουλον.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἀναθέτομεν προσωρινῶς εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων ὑπουργὸν Κ. Π. Ἀργυρόπουλον τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ Β. εὐαρεσκείας πρὸς τὸν προσωρινῶς διευθύναντα τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ὑποστράτηγον Κ. Δ. Καλλέργην.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διορίσαντες ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν τὸν μέχρι τοῦδε Νομάρχην Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας Κ. Ἀνδρέαν Ζυγομαλάν, ἐκφράζομεν τὴν ὑψηλὴν Ἡμῶν εὐαρέσκειαν πρὸς τὸν μέχρι τοῦδε προσωρινῶς διευθύναντα τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸν καὶ ὑποστράτηγον Κ. Δημήτριον Καλλέργην.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ Β. εὐαρεσκείας πρὸς τὸν μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν Κ. Π. Ἀργυρόπουλον ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διορίσαντες τὸν μέχρι τοῦδε ὑπουργὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, καθηγητὴν τε τοῦ φερωνύμου Ἡμῶν Πανεπιστημίου Κ. Π. Ἀργυρόπουλον, ὑπουργὸν ἑτέρου ὑπουργείου, εὐαρεστούμεθα νὰ ἐκφράσωμεν εἰς αὐτὸν τὴν Βασιλικὴν Ἡμῶν εὐαρέσκειαν διὰ τὰς ὁποίας προσήνεγκε λόγου ἀξίας ἐκδουλεύσεις.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψαι καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουνίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 49.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΤΘ'.

Περὶ χορηγήσεως ἐπὶ πιστώσει 15,000 κοιλῶν σίτου χάριν σπορᾶς εἰς τοὺς γεωργούς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον νὰ χορηγήσῃ ἐπὶ πιστώσει καὶ ἐπὶ σκοπῷ σπορᾶς μέχρι 15,000 κοιλῶν σίτου εἰς τοὺς ἔχοντας ἀπόλυτον καὶ ὁμολογούμενην ἀνάγκην γεωργούς ὑπὸ τῶν ἐξῆς ὁρῶν.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἀρμοδία διοικητικὴ ἀρχὴ συμβουλευομένη τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς σχηματίζει τὸν κατάλογον τῶν γεωργῶν, εἰς οὓς πρέπει νὰ χορηγηθῇ ὁ πρὸς σπορὰν ζητούμενος σίτος προσδιορίζουσα καὶ τὸ ποσὸν τὸ εἰς ἕκαστον αὐτῶν δοθησόμενον.

Ἄρθρον 3. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταλόγου τούτου διανέμεται ἐπιμελείᾳ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς ἕκαστον γεωργὸν τὸ εἰς αὐτὸν, ἀνάλογον ποσόν, ὅπερ θέλει λαμβάνει παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἀποθηκαρίου ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἄρθρον 4. Ὁ χορηγηθησόμενος εἰς τοὺς γεωργούς σίτος θέλει ὑπολογισθῇ εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυόντων δεκαπενθημέρων πρωτοκόλλων περὶ τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς χορηγίας, θέλει δὲ ἀποδοθῇ συνάμα μετὰ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς εἶδος, ὑπολογιζομένης τῆς ἀξίας αὐτοῦ κατὰ τὰς προσδιορισθησόμενας ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀποδόσεώς του ἐν τοῖς πρωτοκόλλοις τιμᾶς.

Ὁ ὀριστικὸς ὅμως προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἀποδοτέου σίτου ὑπολογίζεται κατὰ τὰς τιμὰς τῶν πρωτοκόλλων τῆς δευτέρας δεκαπενθημερίας τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ἄν δὲ ἡ ἀξία τοῦ παρὰ τοῦ δημοσίου ἐν τοῖς ἀλωνίοις ληφθέντος ποσοῦ σίτου ὑπερβαίνει τὸ ὀφειλόμενον ἀντίτιμον, τὸ δημόσιον ἀποδίδει αὐτὸ εἰς εἶδος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Εν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΤΑΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Εν Ἀθήναις, τὴν 24 Δεκεμβρίου 1855.

Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Μ. ΠΟΤΑΝΣ.

ΝΟΜΟΣ ΤΙ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ εἰς δραχ. 2 ἀνὰ ἕκαστον στατῆρα τοῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους ἀνθρώπων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν,

Τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς δύο ἀριθ. 2 κατὰ καντάριον.

Διὰ Βασιλικῷ δὲ διατάγματι, δύναται νὰ ἐλαττωθῇ ἢ καὶ νὰ καταργηθῇ, τὸ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενον τέλος καὶ νὰ ἐξακολουθῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ εἰσπράττεται τὸ μέχρι τοῦδε ἐπιβαλλόμενον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Εν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΤΑΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Εν Ἀθήναις, τὴν 24 Δεκεμβρίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Μ. ΠΟΤΑΝΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὑγειονομικῶν μέτρων κατὰ τῆς νόσου χολέρας ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 4 καὶ 13 § ε. τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου, καὶ τὰ ἄρθρα 363, 364 καὶ 365 τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ, καὶ θέλοντες νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν δημόσιον ὑγείαν ἀπὸ τῆς νόσου χολέρας με ὅσον ἐνεστὶν ὀλιγωτέραν ζημίαν τῶν συμφερόντων τῆς συγκοινωνίας.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

1. Οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τόπον ὑπαγόμενον εἰς κἀθαρσιν ἕνεκα χολέρας, εἰσελθόντες ἐναντίον τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων εἰς τόπον τοῦ Ἡμετέρου Κράτους ἄνοσον, περιορίζονται ἀμέσως ἐξω τοῦ χωρίου, τῆς κωμοπόλεως ἢ τῆς πόλεως, εἰς ἣν εἰσῆλθον, ἐντὸς οἰκήματος μεμονωμένου καὶ ὅσον τὸ δυνατόν μεμακρυσμένου ἀπὸ πᾶν ἄλλο οἶκημα, καὶ προσκαλεῖται ἀμέσως ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἢ δημοτικῆς Ἀρχῆς ὁ πλησιέστερος δημόσιος ἰατρός, ἢ, εἰς ἐναντίαν περίστασιν, ὁ πλησιέστερος ἀνεγνωρισμένος ἰατρός, πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτῶν. Διακόπτεται δὲ προσωρινῶς ἡ συγκοινωνία τῶν πόλεων, κωμοπόλεων ἢ χωρίων, μεθ' ὧν ἐκοινώνησαν οἱ ὑπὸ κἀθαρσιν οὗτοι ἄνθρωποι.

2. Ἐὰν οἱ ὑπὸ κἀθαρσιν ἄνθρωποι εὐρέθησαν, καταλύσαντες εἰς οἰκίαν μετ' ἄλλων μὴ ὑπὸ κἀθαρσιν ἀνθρώπων, περιορίζονται καὶ οὗτοι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

3. Ἐκαστος ἰατρός, εἴτε δημόσιος, εἴτε ἰδιωτικὸς, προσκαλούμενος εἰς ἐπίσκεψιν τοιοῦτων ἀνθρώπων ὑπὸ κἀθαρσιν, ὀφείλει νὰ ὑπακούσῃ, ἄνευ ἀναβολῆς, εἰς τὴν πρόσκλησιν (ὅρα ἄρθρ. 634 τοῦ Ποιν. νόμου). Οἱ προσκληθέντες ἰατροὶ θέλουν ἐξετάζει μετ' ἐπιμελείας τοὺς ὑπὸ κἀθαρσιν ἀνθρώπους, ἐὰν ἦναι ἐντελῶς ὑγεῖς ἢ πάσχουσιν ὁποιοδήποτε σύμπτωμα δίδον ὑπόνοιαν χολέρας, καὶ θέλουν ἀναφέρει εἰς τὴν πρόσκλησιν αὐτοὺς Ἀρχὴν ἐγγράφως καὶ ἀκριβῶς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων τῶν.

4. Ἐὰν οἱ εἰσελθόντες ὑπὸ κἀθαρσιν ἄνθρωποι εἰσελθοῖσι παρὰ τοῦ ἰατροῦ ἐντελῶς ὑγεῖς καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τοὺς τρεῖς, ἢ ἦναι μὲν περισσότεροι τῶν τριῶν ἐρχονται ὅμως

Άρθρον 4.

Αί εργασίαι καθυποβάλλονται εις την έγκρισιν του ύπουργου υπό των άρμοδίων τμηματάρχων ή εισηγητών άφου όμως προεξετασθώσι και προτυπογραφώσι τά σχέδια υπό του γενικού γραμματέως, ως κατωτέρω ρηθήσεται.

Άρθρον 5.

Καθήκοντα του γενικού Γραμματέως

Ο γενικός γραμματέας του ύπουργείου τούτου, εκτός της διευθύνσεως του ενός των τμημάτων έχει και τά εξής γενικώτερα καθήκοντα, ενεργούμενα υπό αυτού υπό τας άμέσους διαταγάς του ύπουργού.

1) Αποσφραγίζει πών εισερχόμενον έγγραφον.

2) Φροντίζει περί της καταλλήλου διανομής των υποθέσεων εις τά διάφορα τμήματα ή γραφεία, και επιβλέπει εις την έντελεστέραν και ταχυτέραν αυτών επεξεργασίαν.

3) Επιβλέπει τό προσωπικόν του ύπουργείου, και φροντίζει ώστε οι υπάλληλοι νά φοιτώσι και εργάζωνται εις τας εργασίμους ημέρας και ώρας κατά τά περί τούτου διατεταγμένα.

4) Προπαρασκευάζει μετά των άρμοδίων τμηματάρχων ή εισηγητών τά νομοσχέδια και τά σχέδια των γενικών διαταγμάτων και των προς εκτέλεσιν των νόμων και γενικών διαταγμάτων οδηγίων του ύπουργείου, και προτυπογραφεί έν γένει πών σχέδιον, πριν υποβληθ ή εις την υπογραφήν του ύπουργού προς βεβαίωσιν ότι έλαβε γνώσιν αυτού· άν δ' έχη τι νά παρατηρήσ η επί τινος έγγραφου, και τοι μή υπαγομένου εις εκείνα, εις την παρασκευήν των όποίων είναι υπόχρεως νά συμπράξ η, και δέν συμφωνήσ η επί τέλους με τον άρμοδίον εισηγητήν, θέλει υποβάλλει τας παρατηρήσεις του εις τον ύπουργόν, όστις ακούσας άμφοτέρους, θέλει διατάξει τό πραχθισόμενον. Προς τούτοις λαμβάνει γνώσιν πάντων των παρά του ύπουργού εκδιδομένων διαταγών και των λοιπών την υπογραφήν αυτού φερόντων έγγράφων.

5) Δύναται νά συγκαλή τους τμηματάρχας προς κοινήν σύσκεψιν διαφόρων υποθέσεων.

6) Υπογράφει υπό τον τύπον ακατ' έντολήν του ύπουργού.

α) Πών έγγραφον δι' ου ζητούνται ή δίδονται πληροφορίες παρά του ύπουργείου.

β) Τας κατά νόμον εκδιδόμενας κανονικάς άδείας άπουσίας προς τους υπαλλήλους.

γ) Έγγραφα δι' ών παραπέμπονται προϋπολογισμοί και απολογισμοί προς επεξεργασίαν.

δ) Έγγραφα διευθύνοντα εις αρχάς υποθέσεις προς σύσκεψιν ή γνωμοδότησιν.

ε) Έγγραφα παραπέμποντα εις την επί των διδακτικών βιβλίων επιτροπήν βιβλία ή χειρόγραφα προς εξέτασιν και γνωμοδότησιν.

ς) Δηλοποιήσεις προς γνώσιν και οδηγίαν του κοινού.

ζ) Επιστροφάς έγγράφων αποστελλομένων προς γνώσιν του ύπουργείου, ή εσφαλμένως εις αυτό διευθυνομένων, ή κατά παράθεσιν της προς άλληλογραφίαν κανονισμένης τάξεως· και

η) Πών έγγραφον άφορών την προπαρασκευήν υποθέσεως μή εισέτι ώρίμου εις όριστικήν του ύπουργείου απόφασιν.

Άρθρον 6.

Αί διατάξεις του Ημετέρου όργανικού διατάγματος της 3/15 Απριλίου 1833 άφορώντος την ύπηρεσίαν των ύπουργείων έν γένει μένουσιν εις πλήρη ισχύν καθ' όλα αυτών τά μέρη, τά μή άντικείμενα εις τό παρόν Ημών διάταγμα.

Άρθρον 7.

Η δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος διατάγματος

ανάτιθεται εις τον Ημέτερον Υπουργόν των Εκκλησιαστικών και της δημοσίας Εκπαιδεύσεως.

Αθήναι τή 17 Φεβρουαρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Γ. ΨΥΛΛΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διορισμού προς αναπλήρωσιν εκλιπόντος εκτελεστού της Ριζαρείου διαθήκης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ίδόντες τά άρθρα 66, 85, 153 της διαθήκης του αοιδίμου Γ. Ρ. Ριζάρη· κατά πρότασιν του Ημετέρου ύπουργού των Εκκλησιαστικών και της Δημοσίας Εκπαιδεύσεως, προσδιορίζομεν, εκ των υποβληθέντων Ημιν τριών υποψηφίων διά την θέσιν εκτελεστού της Ριζαρείου διαθήκης, την ούσαν άρτι κενήν ένεκα της αποβιώσεως του μακαρίτου Γεωργίου Γεναδίου του εκ Ζαγορίου, τον έν τω έπωνύμω Ημών Πανεπιστημίου επίτιμον Καθηγητήν της πειραματικής φυσικής Κύριον Δημήτριον Στρούμπον εκ Ζαγορίου.

Έν Αθήναις, την 18 Ιανουαρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Γ. ΨΥΛΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΟΛ'.

Περί ισχύος κατά τό ε. ε. 1855 των περί φορολογίας των ζώων και μελισσιών ΣΜΕ'. ΣΜΑ'. και ΣΕΤ'. Νόμων

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής και της Γερουσίας άπεφασίσαμεν και διατάττομεν ως εξής.

Άρθρον μοναδικόν.

Ο από 5 Σεπτεμβρίου 1853 ΣΜΕ'. νόμος περί φορολογίας των ζώων και ο υπό την αυτήν ήμερομηνίαν ΣΜΑ'. περί φορολογίας των μελισσιών διά τό 1854 έτος, καθώς και ο από 3 Μαρτίου 1854 ΣΕΤ'. περί του χρόνου της δηλώσεως των ζώων ισχύουν άπαραλλάκτως και διά τό 1855, και επί τη βάσει αυτών θέλει ενεργηθ ή και κατά τό έτος τούτο ή βεβαίωσις και ή είσπραξις των έν αυτοίς προσδιοριζομένων φόρων, ως και ή βεβαίωσις του φόρου των χοίρων διά τό 1856 έτος.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς παρά της Βουλής και της Γερουσίας και παρ' Ημών σήμεραν κυρωθείς θέλει δημοσιευθ ή διά της έφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθ ή ως νόμος του Κράτους.

Έν Αθήναις, την 28 Φεβρουαρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΕΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη σφραγίς του Κράτους.

Έν Αθήναις, την 28 Φεβρουαρίου 1855.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ησκειάς δηλ. Κατήχησιν καὶ ἱερὰν ἱστορίαν, τὰς καθημερι-
νὰς προσευχὰς καὶ τὴν ἐννοίαν αὐτῶν, ὥστε νὰ ἐννοῶσιν αὐτὰς
καὶ νὰ μὴ τὰς ἀποστοματίζωσι μόνον ὡς ψιττακοί, καθὼς καὶ
ἐν ᾧ, τι ἂν διδάσκωνται πρέπει νὰ τὸ ἐννοῶσι καὶ νὰ τὸ ἐκ-
αίωσι κατ' ἐννοίαν. Ἐν γένει πρέπει νὰ διδάσκωνται ὅσα εἰς
δημοτικὰ σχολεῖα, τὰ ἐντελῶς διωργανισμένα (ἀνώτερον καὶ
πρώτερον τμήμα αὐτῶν) εἶναι διατεταγμένα μαθήματα, γυ-
μναζόμενα ἰδίως εἰς τὸ νὰ ἐκθέτωσιν ὀρθῶς καὶ σαφῶς τὰς ιδέας
τὴν προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως. Ἐκ δὲ τῶν χειροτεχνημάτων
καὶ γυναικείων ἔργων πρέπει νὰ μανθάνωσιν ἐν γένει ὅσα συν-
τίθενται πρὸς ὄφελος αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ τῆς κοινωνίας, εἰς
προετοιμάζονται. Ἰδίως δὲ ῥαπτικὴν καὶ καντιστικὴν παντὸς
ἔργου, πλούσιον ψιλῶν καὶ χονδρῶν ἐνδυμάτων καθ' ὅλην τὴν
ἐντέλειαν, μαγειρικὴν πρὸς κατασκευὴν τῶν κυριωτέρων τοῦ
λαχιστον ἐδεσμάτων, ἐν γένει δὲ ὅλην τὴν οἰκιακὴν ὑπηρεσίαν
καὶ διακόσμησιν, καὶ ὅσα καλὴ οἰκοδέσποινα ὀφείλει νὰ γνωρί-
ζη ἐντελῶς. Πρὸς ἀπόκτησιν τούτων ὀφείλουσι τὰ κοράσια νὰ
λαμβάνωσι μέρος εἰς ὅλην τὴν οἰκιακὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κατα-
στήματος, βοηθοῦσαι ἐναλλάξ εἰς ὅλας τὰς ἐσωτερικὰς ἐργασίας,
οἷον εἰς πλῆσιν, εἰς μαγειρείον, εἰς τὴν διάταξιν καὶ διακόσμη-
σιν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν λοιπὴν περιποίησιν τῆς οἰκίας· αἱ
δὲ πλέον ἡλικιωμέναι θέλουσιν ἐπιφορτίζεσθαι νὰ προσέγωσι
καὶ νὰ περιποιῶνται τὰς μικροτέρας ἀδελφὰς τῶν εἰς πᾶσαν
περίστασιν.

16. Τὰ ἐργάχειρα τῶν κορασίων ἀφοῦ φθάσωσιν εἰς ἱκανὴν
ἐντέλειαν θέλουσι χρησιμεύσει ὡς πόρος τοῦ καταστήματος·
ἀλλ' ἐν μέρος ἀνάλογον τῆς ἀξίας αὐτῶν (τὸ ἥμισυ, ἢ τὰ δύο
τρίτα) θέλουσι προσδιορισθῇ πρὸς ὄφελος τοῦ ἐργαζομένου κορα-
σίου, καὶ θέλει ἐξασφαλισθῇ ὡς ἱερὸν, παρακατιθέμενον ἐκαστοτε
εἰς τὸ ταμιευτήριον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν ὀνό-
ματι αὐτοῦ τοῦ κορασίου. Τὸ συμπωθητόμενον θέλει χρησιμεύσει
εἰς τὸ κοράσιον μετὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ ἐκ τοῦ καταστήματος, ὡς
ἐφόδιον. Παρεκτὸς τούτου ἕκαστον κοράσιον πρὶν ἢ ἐξέλθῃ τοῦ
καταστήματος ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ μίαν τινα τῶν γυναικείων
τεχνῶν εἰδικῶς καὶ ἐντελῶς ἐκτὸς τῶν ἄλλων αὐτοῦ γνώσεων,
διὰ τῆς ὁποίας νὰ δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ πορίζεται ἐντίμως τὰ
πρὸς διατήρησιν ἐκυτοῦ ἀναγκαῖα, ὅταν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ.

17. Τὸ κατάστημα ὑποχρεοῦται οὐ μόνον εἰς τὴν χρηστὴν
καὶ κόσμιν ἀγωγὴν τῶν ἐν αὐτῷ παραλαμβανομένων κορασίων,
ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τῶν ἐξερχομένων ὑποτρόφων τῆς ἐταιρίας πε-
ραιτέρω διαγωγὴν καὶ ἀποκατάστασιν, ὥστε νὰ φροντίζῃ καὶ
περὶ τῆς εἰς τὴν κοινωνίαν ἐντίμου διαβιώσεως αὐτῶν προμη-
θεύων εἰς ἐκάστην τῶν ἐξερχομένων κοινωνικὴν ὑπαρξιν ἀνέλο-
γον μὲ τὰ ἡθικά καὶ φυσικά αὐτῆς προτερήματα. Πρὶν δὲ ἐξέλ-
θωσιν ἐκ τοῦ καταστήματος, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετῶσι δύο
ἔτη ἐντὸς καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ καταστήματος, καὶ τοῦτο θέλει
γίνεσθαι καθόσον ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ χρεῖαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν τῷ
κατάστημα. Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ἐπομένως θέλει προσδιορίζει μίαν
ἐνιαυσίαν χρηματικὴν ἀμοιβὴν εἰς τὴν ὑπηρετοῦσαν ἀναλόγως
τῆς ἱκανότητος αὐτῆς καὶ τῆς ἐκτελουμένης ὑπ' αὐτῆς ὑπηρε-
σίας.

18. Ὁ κανονισμὸς τοῦ καταστήματος θέλει διαλάθει προ-
σεῖτε καὶ περὶ τῶν καθηκόντων τῆς διευθυντρίας καὶ τῆς διδα-
σκαλίσσης λεπτομερῶς, καθὼς καὶ περὶ τῶν τοῦ λοιποῦ προσω-
πικοῦ, περὶ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ περὶ διατηρήσεως τῆς
εὐταξίας καὶ πειθαρχίας, περὶ τῶν ὥρων τῆς ἐργασίας καὶ τῶν
ἔργων καὶ τῶν μαθημάτων κλπ. Τὴν δ' ἐπιτήρησιν ἐπὶ τῆς ἐν
ἀκριβείᾳ ἐκτελέσεως τοῦ κανονισμοῦ τούτου ἔχει ἡ ἐπιτροπὴ,
καθὼς καὶ τὴν ὅλην διοίκησιν τοῦ καταστήματος.

19. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἐκάστη τῶν τεσσάρων Κυριῶν
τῶν διωρισμένων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν θέλει ἔχει τὴν ἐπιτήρησιν

καθ' ἑβδομάδα ὁλόκληρον, φοιτῶντα καθ' ἐκάστην εἰς τὸ κατὰ-
στήμα καὶ ἐπεβλέπουσα τὰ πάντα, καὶ διατάττουσα τὰ δέον-
τα, ὥστε πάντα νὰ γίνωνται κατὰ τὸν κανονισμὸν καὶ πρὸς
τὸν σκοπὸν τοῦ καταστήματος. Ὅταν δὲ συμβῇ τις ἐκτακτος
καὶ ἀπρόβλεπτος περίστασις, συνεννοεῖται ἀμέσως ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ
τῆς προέδρου, ἥτις δίδει τὰς ἀναγκαῖας διαταγὰς, προσ-
καλοῦσα καὶ εἰς ἐκτακτον συνεδρίσιν τὴν ἐπιτροπὴν, ἐὰν ἡ χρεία
τὸ καλῇ διὰ νὰ σκεφθῇ ἐπὶ τοῦ συμβάντος καὶ ἀποφασίσῃ τὰ
δεόντα· ἐκτὸς δὲ τοιαύτης περιστάσεως αἱ τακτικαὶ συνεδριά-
σεις, τῆς ἐπιτροπῆς γίνονται κατὰ πᾶσαν πρώτην κυριακὴν ἐκά-
στου μηνός, ὅτε καὶ ἐκίστη τῶν Κυριῶν ὑποβάλλει ὅσα ἀξία
λόγου κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς ἐπιθεωρήσεώς της παρατηρήσει
ἐπὶ τὰς ὑπηρεσίας, ἢ περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ καταστήματος.
Ἐκάστης δὲ συνεδριάσεως βαστάζεται πρωτόκολλον πρακτικῶν,
ἐνῷ ἐκθέτονται περιληπτικῶς καὶ αἱ προκείμεναι ὑποθέσεις καὶ
αἱ ἐπ' αὐτῶν συσκέψεις καὶ συζητήσεις, καθὼς καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν
ἀποφάσεις γινόμεναι κατὰ πλειοψησίαν. Ἡ δὲ προέδρος ἔχει
καὶ τὸ χρέος τῆς ὑπερτάτης ἐπιθεωρήσεως τοῦ καταστήματος καὶ
τὸ δικαίωμα τοῦ ἐνεργεῖν αὐτὴν, ὅσαςκις ἡ χρεία τὸ καλέσῃ.

20. Οἱ ἄσχετοι μὲ τὴν ἐταιρίαν δὲν λαμβάνουσιν ἐπ' οὐδενὶ
λόγῳ τὴν ἀδειαν νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ κατάστημα. Ὅσοι τούτων
ἐπίσημοι ἢ γνωστοὶ ἐπιθυμοῦσι τοῦτο, εἰσάγονται εἰς αὐτὸ ἐπὶ
τῇ αἰτήσῃ ἐνὸς μέλους τακτικοῦ, τὸ ὁποῖον συνοδεύει τὸν εἰσα-
γόμενον καὶ ξεναγεῖ μετὰ τῆς ἐπιτηρύσεως Κυρίας τῆς ἑβδομά-
δος εἰς τὸ κατάστημα κατὰ ὠρισμένας ἡμέρας καὶ ὥρας (5,
6, 8). Τὰ δὲ τακτικὰ μέλη τῆς ἐταιρίας παρεκτὸς τῶν ἀνω-
ρήθεισων ἰδίων ἐπισκέψεων ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ συνέρχωνται
εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ καταστήματος
κατὰ τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις τῶν κορασίων διὰ νὰ πληροφο-
ρῶνται ἰδίως ὁμμάσι περὶ τῆς καταστάσεως αὐτοῦ, περὶ τῶν
προόδων τῶν κορασίων καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀγαθοεργ-
γίας τῶν.

21. Ἐκτὸς τῆς ἡμέρας τῶν ἐξετάσεων τὸ κατάστημα ἔχει
ἰδίαν ἐορτὴν τὴν 21 Νοεμβρίου (κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Εἰσο-
δεῶν τῆς Θεοτόκου, ἣν περ ἐπικαλεῖται ἰδίαν βοηθὸν καὶ ἀντι-
λήπτριαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἰδίαις δαπάναις θέλει τελεῖ ἀρχιερα-
τικὴν ἱεουργίαν καὶ μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν καθιδρυτῶν καὶ συν-
τηρητῶν τοῦ ὀρφανοτροφείου. Τότε θέλει γίνεσθαι καὶ ἑτέρα
τῶν μελῶν τῆς ἐταιρίας συνέλευσις, ἢ τῶν ἐκλογῶν (33)

22. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα συμβουλευομένη τὴν πεῖ-
ραν καὶ τὰς παρατηρήσεις τῶν μελῶν, νὰ φέρῃ τροποποιήσεις
πρὸς βελτίωσιν εἰς τὸν κανονισμὸν τοῦ καταστήματος, (ἢ καὶ
τῆς ἐταιρίας) καθυποβάλλουσα τὰ ἀφωρῶντα τὰς ὁργανικὰς
μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν Ὑψ. ἔγκρισιν τῆς Σεπτῆς Προστάτιδος·
ἀλλ' αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἀλλοιόνωσιν
ἢ νὰ μεταβάλλωσι τὸν ἀρχικὸν σκοπὸν τῆς ἐταιρίας τοῦ ὀρφα-
νοτροφείου. Ἐπιθεωρήσεις τοῦ καταστήματος καὶ τῶν πράξεων
τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γίνηται ἐτησίως διὰ καταλ-
λήλου προσώπου ἀποστελλομένου ὑπὸ τῆς Σεπτῆς Προστάτιδος,
ἥτις πρὸς πλειοτέραν ὑπόληψιν καὶ παγίωσιν τοῦ ὀρφανικοῦ τού-
του Καταστήματος θέλει βεβαίως ἐπιτρέψει νὰ ὑποβάλλωνται
εἰς τὴν ἐπίκρισιν καὶ ἐπιδοκιμασίαν τῆς Μεγαλειοτάτης Αὐτῆς
ὅλα τὰ πρακτικὰ τοῦ ἔτους, αἱ πρόοδοι, αἱ ἐλπίδες καὶ ἐλλείψεις
τοῦ καταστήματος.

Διοικήσεις τῆς Ἐταιρίας καὶ τοῦ Ἀμαληίου Ὀρφανοτροφείου.

23. Προστάτης τοῦ ὀρφανοτροφείου καὶ τῆς πρὸς συντήρησιν
αὐτοῦ φιλανθρωπικῆς ἐν Ἀθήναις ἐταιρίας ἀνακηρύσσεται ἡ Α.
Μεγαλειότης ἡ Βασιλισσα τῆς Ἑλλάδος. Ὑπὸ τὴν προστασίαν
τῆς Α. Μ. καὶ τὴν ἔγκρισιν Αὐτῆς, μία τετραμελὴς ἐπιτροπὴ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ

Τῶν Μεξικανικῶν χρυσῶν νομισμάτων παραλλήλοισι μετὰ τὰ ἑλληνικὰ νομίσματα.

Εἶδος νομισμάτων.	Μετρικὸν βάρος εἰς γραμμὰς		Χρυσοῦ	Ἐπιμίσ- ξως		Ὀλικόν	Λογισμὸν		Παρατηρήσεις
	Δρ.	Λ.		Δρ.	Λ.				
							Δρ.	Λ.	
1 Τῶν 20 ταλλήρ. Double-Aigle.	30,082	3,342	33,424	115	70	Ἡ ἀξία τοῦ χρυσοῦ κατὰ τὸ ἐν Ἑλλάδι παραδεχόμενον νόμισμα.			
2 » 10 » Aigle.	15,041	1,671	16,712	57	85	Εἰς τὸν ὅσον λογίζεται 15 1/2 δραχμαὶ ἀνωτέρω τοῦ ἀργύρου. Νῦν γραμμὴ ἀργύρου τιμᾶται 21847 τὴς δραχμῆς.			
3 » 5 » Demi-Aigle.	7,520	0,836	8,356	28	92				
4 » 2 1/2 » Quart d'Aigle.	3,760	0,418	4,178	14	46				
5 » 1 » Dollar.	1,504	0,1677	1,6718	5	78				

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Φεβρουαρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 5 καὶ 6 (Παραλείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 7.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 2 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Ἐπὶ διοργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῶν ἑκκλησιαστικῶν κτλ. ὑπουργείου καὶ τῶν γραφῶν τοῦ παρ' αὐτῷ Γενικοῦ Γραμματέως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδόντες τὸν περὶ διοργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων ΑΓ' νόμον, τῆς 3 Ἰουνίου 1846 καὶ ἰδίως τὰ ἀρθρὰ 3 καὶ 17 αὐτοῦ.

Καὶ θέλοντες νὰ ἐνεργῇται τοῦ λοιποῦ σκοπιμώτερον ἐπὶ καὶ ταχύτερον ἐνταυτῷ ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ ἐπὶ τῶν ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τοῦ διέποντος τὸ ρηθὲν ὑπουργεῖον, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν νὰ διακριθῇ αὕτη ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς ἀρθροῖς ἐκτίθεται.

Ἐπὶ δὲ θεωροῦντες ὅτι εἰς ἐπίτευξιν τοῦ εἰρημένου σκοποῦ μάλιστα, ἀπαραίτητος εἶναι καὶ ἡ διαγραφὴ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ τῶν καθηκόντων τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ὑπουργεῖῳ γενικοῦ γραμματέως, κανονίζομεν καὶ ταῦτα συνάμα ἐν τῷ παρόντι ἡμῶν διατάγματι.

Ἄρθρον 1.

Διαίρεσις τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ ἐπὶ τῶν ἑκκλησιαστ. καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου διακρίνεται εἰς δύο τμήματα. Τμήμα Α'. ἐκκλησιαστικόν, περιλαμβάνον ὅλας τὰς ἀφορώσας τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν κλήρον ὑποθέσεις, ὅσαι κατὰ τὸ ἐκδοθὲν τῆς 3/15 Ἀπριλίου 1833 ἡμέτερον ὀργανικὸν διάταγμα ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου. Τμήμα Β'. ἐκπαιδευτικόν, περιλαμβάνον ὅλας τὰς ὑποθέσεις, ὅσαι εἰς αὐτὸ ἀνήκουσι κατὰ τὸ ἀρτι μνημονευθὲν ἡμέτερον διάταγμα τοῦ 1833 ὑποδιαιρούμενον εἰς τρία γραφεῖα.

α) Τὸ τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως.

β) Τὸ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

γ) Τὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας.

Ἐκτὸς τῶν τμημάτων τούτων, ὑπάρχουσι προσέτι καὶ τρία γραφεῖα, α) τὸ τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τῆς διεκπεραιώσεως, β) τὸ τῆς καταχωρίσεως, καὶ γ) τὸ λογιστικόν, ἔργον τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις σύνταξις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου, πρὸς δὲ καὶ ἡ προσημείωσις ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ τῶν προσερχομένων ἢ κληροδοτούμενων κεφαλαίων ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 2.

Τοῦ πρώτου ἢ ἐκκλησιαστικοῦ τμήματος προΐσταται τμηματάρχης, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνατίθεται ἡ ἐνέργεια ὅλων τῶν εἰς αὐτὸ ὑπαγομένων ὑποθέσεων· ἔχει δὲ παρ' αὐτῷ καὶ βοηθόν, λαμβανόμενον ἐκ τῶν γραμματέων ἢ καὶ γραφέων ἐν ἐλλείψει γραμματέως. Τοῦ δὲ δευτέρου ἢ ἐκπαιδευτικοῦ τμήματος προΐσταται ὁ γενικὸς γραμματεὺς, ὅστις παρὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὅλου τμήματος, ἰδίως ἐνεργεῖ τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀναγομένας εἰς τὸ πρῶτον τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων τριῶν τοῦ τμήματος τούτου γραφείων, ἥτοι τὰς τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως· ἔχει δὲ τὸ γραφεῖον τοῦτο καὶ βοηθόν ἐκ τῶν γραμματέων. Αἱ ὑποθέσεις δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου γραφείου ἥτοι αἱ ἀποστέλλονται τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὰς ἀρχαιοτήτας, διεξάγονται αὐταὶ μὲν ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐκεῖ δὲ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ διδασκαλείου καὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐδρευόντων ἀμφοτέρων παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ ὡς ἐπικουρικῶν εἰσηγητῶν εἰς τοὺς εἰρημένους κλάδους, ὅπως καὶ μέλει τοῦδε.

Τῶν γραφείων τοῦ λογιστικοῦ, τῆς καταχωρίσεως, τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τῆς διεκπεραιώσεως προΐστανται πρῶτης ἢ δευτέρας τάξεως γραμματεῖς ἔχοντες παρ' ἑαυτοῖς βοηθοὺς τοὺς ἀναγκαίους γραφεῖς, καὶ διατελοῦντες ὑπὸ τὴν ἀμείστον διεύθυνσιν τοῦ γενικοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 3.

Οἱ παρὰ τοῖς προϊσταμένοις τῶν τμημάτων καὶ τῶν γραφείων ὑπηρετοῦντες γραμματεῖς ἢ γραφεῖς καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τῶν ἐν ἀδείᾳ ἀπόντων ἢ ἄλλως κωλυομένων ὑπαλλήλων ἐν γένει, προσδιορίζονται καὶ μετατίθενται δι' ὑπουργικῆς διατάξεως.

Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας.

31. Ἐκαστον μέλος τῆς ἑταιρείας λαμβάνει δίπλωμα πρὸς ἀναγνώρισιν, φέρον καὶ τὴν χαρακτηριστικὴν ἐπωνυμίαν τοῦ ἑκείνου οἷον τοῦ καθιδρυτοῦ, τοῦ συντηρητοῦ, τοῦ συνδρομητοῦ, τοῦ εὐεργέτου κλπ. καὶ ὑπὸ τὸ αὐτὸ χαρακτηριστικὸν ἐγγράφεται καὶ εἰς τὰ μητρώα τῆς ἑταιρείας. Τὸ δίπλωμα ἐκδίδεται καὶ ὑπογράφεται παρὰ τῆς προέδρου καὶ προσυπογράφεται καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως φέρον τὴν σφραγίδα τῆς ἑταιρείας, καὶ τὸ ἐμπίπτει αὐτῆς, τὸ ὁποῖον ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ θέλει προσδιορίσει.

32. Τα τακτικὰ μέλη τῆς ἑταιρείας, οἱ συντηρηταὶ καὶ συνδρομηταὶ ἀναδέχονται τὰς ὑποχρεώσεις, καὶ χαίρουσι τὰ δικαιώματα, τὰ διαγραφόμενα εἰς τὰ 5, 6, 8, 9 καὶ 10 ἄρθρα τοῦ παρόντος. Συνέρχονται δ' ἐτησίως καὶ εἰς δύο γενικάς συνελεύσεις προεδρευομένας ὑπὸ τῆς Προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς (25).

α) Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐξετάσεων τῶν κορασιῶν (ἄρθρ. 19).

β) Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐτησίου ἐορτῆς τοῦ καταστήματος (ἄρθρον 20).

Κατὰ ταύτην τὴν δευτέραν συνέλευσιν συνέρχονται μετὰ τὴν ἱερὰν λειτουργίαν καὶ τὴ μνημόσυνον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ὀρφανοτροφείου, ὅπου ἀναγινώσκεται ἑκθεσίς παρὰ τοῦ Γραμματέως ἢ τοῦ ἑφόρου, διαλαμβάνουσα περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἑταιρείας καὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου καὶ τῶν συνδρομῶν καὶ δαπανῶν τῶν κατὰ τὸ ἔτος γινομένων, ἢ περὶ πρὺπολογισμοῦ καὶ ἐν γένει περὶ τῶν πράξεων καὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐπιτροπῆς, διανεμυμένων τότε εἰς τὰ μέλη καὶ τῶν κατὰ τὸ ἔτος πρακτικῶν αὐτῆς. Μετὰ ταῦτα ὅσα τῶν μελῶν ἔχουσι νὰ χάρωσιν τινας παρατηρήσεις, ἢ προτάσεις, δίδουσιν αὐτὰς ἐγγράφους εἰς τὴν Πρόεδρον, ἀφοῦ οἱ δίδοντες ἀναγγεῖλωσιν εἰς ἐπήκοον πάντων τὴν διδομένην ἐγγράφως πρότασιν καὶ τὸν σκοπὸν αὐτῆς ἐχούσης ἀντικείμενον τὴν πρόδον τῆς ἑταιρείας καὶ τὴν ὠφέλειαν τοῦ καταστήματος ἢ δὲ σκέψιν περὶ παραδοχῆς καὶ ἐνεργείας, ἢ μὴ, ἀνατίθεται εἰς τὴν διοικοῦσαν ἐπιτροπὴν, ἥτις χρεὸς ἔχει νὰ λαμβάνῃ αὐτὰς ὑπ' ὄψιν ἐν δέοντι καὶ ἀποφασίζῃ ἐπ' αὐτῶν ὅ, τι ἐγκρίνῃ. Αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς, καὶ οἱ λόγοι οἱ περὶ αὐτῶν μνημονευόμενοι εἰς τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς, θέλουν γίνεσθαι γνωστοὶ εἰς τὴν ἐπομένην συνέλευσιν.

33. Κατὰ τὴν αὐτὴν συνέλευσιν, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν τριετίαν θέλουν γίνεσθαι καὶ αἱ ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς διοικοῦσης ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Πρόκειται ὁ κατάλογος ὁ ὀνομαστικὸς τῶν Κυριῶν, ὅσαι εἶναι τακτικὰ μέλη, διηρημένος κατὰ στήλας, ἐξ ὧν ἑκάστη εἶναι ἐπιγεγραμμένη μὲν ἐν τῶν ἐπιθέτων εὐεργέται, καθιδρυταί, μέλη ἀπλῶς. Ἐκαστον δὲ ὄνομα κατὰ τὸ ὁποῖον φέρει χαρακτηριστικὸν ἐπιθετον γράφεται εἰς τὴν ἀνήκουσαν στήλην· εἰς ἄλλην δὲ τετάρτην στήλην σημειώνεται ἀντικρὺ ἑκάστου ὀνόματος τὸ ποσὸν τῆς κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος πληρωθείσης μηνιαίας συνδρομῆς τριῶν δραχμῶν. Ἡ πρόδος ἀφοῦ κηρύξῃ τὴν ἐναξίν τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἀναγινώσκει εἰς ἐπήκοον πάντων τὸν ἄνω ρηθέντα κατάλογον ὁλόκληρον, καὶ κατόπιν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 8 § 5 καὶ τὴν τοῦ 9 τοῦ παρόντος πρὸς ὑπόμνησιν τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἐκλογέως καὶ ἐκλεξιμοῦ.

Μετὰ ταῦτα προχωροῦσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν γινομένην διὰ ψηφιδελτίων· τὰ παρόντα μέλη εἰς τὴν συνέλευσιν ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου, ψηφίζουσι τέσσαρας Κυρίας ἐκ τῶν εἰς τὴν στήλην τῶν εὐεργετῶν καὶ καθιδρυτῶν Κυριῶν. Ἡ Πρόεδρος μετὰ τὴν διαλογὴν ἀνακηρύσσει ὡς ὑποψηφίους εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐπιτροπῆς τέσσαρας Κυρίας ἐπὶ τὰς λαβούσας τὴν σχετικὴν πλειψηφίαν. Καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ κατὰ πλειψηφίαν ἄλλας τέσσαρας Κυρίας ὑποψηφίους. Τὰ δὲ

ὀκτὼ ὀνόματα ταῦτα ὑποβάλλει ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Α. Μ. τῆς Προστάτιδος. Ἡ δ' Α. Μ. λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἐν ἐνεργείᾳ τέσσαρα μέλη τῶν Κυριῶν τῆς διοικοῦσας ἐπιτροπῆς ἐκλέγει ἐκ τῶν δώδεκα τὰ τέσσαρα μέλη τῆς ἀνανεομένης ἐπιτροπῆς. Τότε ἡ παύουσα Πρόεδρος κοινοποιεῖ τὴν ἀπόφασιν τῆς Α. Μ. εἰς τὴν νέαν ἐπιτροπὴν, τὴν συγκαλεῖ καὶ παραδίδει εἰς αὐτὴν τὰ ἐγγραφα καὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ καταστήματος.

34. Τὸ δὲ πέμπτον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ὁ ἑφορος ἐπὶ τριετίαν, καὶ αὐτὸς συνυπηρετῶν μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἢ ὁ αὐτὸς διορίζεται κατὰ τὴν νέαν περίοδον, ἢ ἄλλος ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Α. Μ. προτεινομένων τριῶν ὑποψηφίων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν συντηρητῶν καὶ συνδρομητῶν τοῦ ὀρφανοτροφείου.

Ἀκροτελεύτια ἄρθρα.

35. Ἐκάστη περίοδος τῆς διοικοῦσης ἐπιτροπῆς λογίζεται τριετία, καὶ κατὰ πᾶσαν τριετίαν λήγουσαν, γίνεται ἡ ἀνανέωσις αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω. Ἐὰν δ' ἐν τῷ μεταξύ συμπέσῃ περίπτωσις ἀποδιώσεως, ἢ ἀποδημίας μέλους τινὸς αὐτῆς, γίνεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς πρότασις περὶ ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ τοῦ μέλους, ὑποβαλλομένων τριῶν ὑποψηφίων ἐκ τῶν ἄνω ρηθέντων καταλόγων εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Α. Μ. τῆς Προστάτιδος.

36. Ὁ παρὼν διοργανισμὸς τῆς φιланθρωπικῆς ἑταιρείας τῶν Κυριῶν θέλει τηρηθῇ ἀμετακίνητος εἰς πάντα ἐπὶ δύο περιόδους ὁλοκληρούς, ὅπως ἐγκριθῇ νῦν δημοσιεύεται. Ἐὰν δὲ κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα τοῦ χρόνου ἡ πείρα ἀποδείξῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν (ὡς ἐκ τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ φωτιζομένην, ἢ ἐκ παρατηρήσεων τῶν μελῶν) τὴν ἀνάγκην τροποποιήσεων ἢ συμπληρώσεων καὶ ἐλλείψεων τινῶν, τότε ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Προστάτιδα, ἑκθεσιν τῶν περιστάσεων καὶ λόγων τῶν ἀποδεικνυόντων αὐτὴν τὴν ἀνάγκην, προτείνουσα καὶ τὰς τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις τὰς φαινομένας καταλλήλους. Ἡ δὲ Α. Μ. σταθμίζουσα πάντα ἐν τῇ Αὐτῆς συνέσει θέλει ἀποφασίζῃ τὸ συμφερότερον εἰς τὴν ἑταιρίαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Ἰουνίου 1855.

ΜΑΡΙΑ ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ,
ΚΥΡΙΑΚΟΤΑ ΚΡΙΕΖΗ,
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ Μ. ΡΕΝΙΕΡΗ,
ΛΟΓΚΙΑ ΡΙΖΟΥ
ΖΩΗ ΣΟΤΤΣΟΥ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 27.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 20 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παρατάσεως τῆς διαρκείας τοῦ ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ γενομένου δανείου παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς μέχρι 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1858.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργοῦ, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 14 Οκτωβρίου 1853 ΣΝΒ. Νόμου, καὶ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 14 Μαρτίου 1854 ἡμετέρου Διατάγματος, ἐγκρίνομεν νὰ παραταθῇ ἡ

Ο ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κυρίου Ἀθανασίου Α. Μιαούλη ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν τὸν Κύριον Ἀθανάσιον Α. Μιαούλην, πλοίαρχον 6. ταξέως τοῦ Βατ. ναυτικοῦ.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῶν καθηκόντων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν Κ. Νικόλαον Σιλήβεργον.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ Ὑπουργείων ὀργανικοῦ Νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βατ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ Κυρίου Σ. Τρικούπη ἀνατίθενται προσωρινῶς τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑπουργείου τούτου εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν Κ. Ν. Σιλήβεργον.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῶν καθηκόντων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν Κ. Μ. Ποτλῆν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ Ὑπουργείων ὀργανικοῦ Νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου ἀνατίθενται προσωρινῶς εἰς τὸν ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κ. Μ. Ποτλῆν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 39.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 4 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΛΣ'.

Περὶ τριμήνου πιστώσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ κάμῃ χρῆσιν ποσοῦ ἴσου μὲ τὸ τεταρτημόριον τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1854, διὰ τὰ ἔξοδα τῶν μηνῶν Αὐγούστου, Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου τοῦ 1855 ἀπέναντι τοῦ ψηφισθησομένου προϋπολογισμοῦ διὰ τὸ ἔτος 1855.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Ν. ΣΙΑΛΗΒΕΡΓΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1855.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Μ. ΠΟΤΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 40,

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 7 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῶν καθηκόντων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κ. Δ. Γ. Βούλγαρην.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀσθενούντος τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ Κυρίου Ν. Σιλήβεργου, εὐαρεστούμεθα νὰ ἀναθέσωμεν προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου εἰς τὸν ἡμέτερον Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κύριον Δ. Γ. Βούλγαρην Γερουσιαστήν.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Μ. ΠΟΤΛΗΣ.

εν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Διὰ τὴν διατροφήν τῶν ὑποδίκων

Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων

Δι' ἐξοδα μεταφορᾶς ὑποδίκων

Δι' ἐξοδα ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν

Διὰ γενικά μέτρα ἀσφαλείας

Διὰ τὴν διατροφήν καταδίκων.

Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων.

Διὰ δικαιώματα καὶ προμηθείας χαρτοσήμου.

Διὰ παραχωρήσεις ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν τετηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν εἰς τοὺς δήμους.

Δι' ἐξοδα καλλιέργειας τῶν ἀλικῶν καὶ μετακομίσσεως τῶν αὐτῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1855.

ΟΘΩΝ

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΤΑΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Μ. ΠΟΤΑΝΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 45.

(Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 46

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 3 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διαθέσεως τῶν ἀγοραζομένων ἢ δωρουμένων βιβλίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως διατάττομεν.

Α'. Τὰ ἐκ τῶν πρὸς ἐκδοσιν βιβλίων ἐν τοῖς ἐτησίαις προϋπολογισμοῖς καταχωρισμένων ποσῶν ἀγοραζόμενα, ἢ παρὰ διαφορῶν ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς νεολαίας δωρούμενα εἰς τὴν Κυβέρνησιν βιβλία, καὶ περὶ ὧν δὲν ὠρίσθη ἄλλως πῶς εἰδικώτερον, δύνανται νὰ διατεθῶσιν ὑπὸ τοὺς ἐφεξῆς ὅρους.

1) Εἰς ἕκαστον τῶν Γυμνασίων, καὶ, ὅπου δὲν ὑφίστανται τοιαῦτα, εἰς ἕκαστον Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, θέλουσι συστήθῃ βαθμηδὸν Βιβλιοθήκαι. Πρὸς πλουτισμὸν δὲ, ἡ πρώτην σύστασιν αὐτῶν, θέλουν παραχωρεῖσθαι ἐκάστοτε παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου ἀριθμὸς ἀνάλογος βιβλίων, τῶν διὰ τὰ εἰρημένα Σχολεῖα καταλλήλων θεωρουμένων, ἀφοῦ

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1855).

προηγουμένως ληφθῇ ἡ ἀπαιτούμενη πρόνοια περὶ τοῦ μέρους, ὅπου ταῦτα θέλουν ἐναποτεθῇ, καὶ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλουσι μένει ἀναφαιρέτα καὶ ὅσον ἐνδέχεται ἀκέραια, χρησιμεύοντα πρὸς μόνας τὰς ἐν τοῖς καταστήμασι μελέτας τῶν Διδασκάλων καὶ μαθητῶν τῶν τε Γυμνασίων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων.

2) Εἰς ἀποδεδειγμένως ἐνδεεῖς καὶ συγχρόνως ἐπιμελεῖς μαθητάς, καὶ ἰδίως εἰς τοὺς ὑποπρόφους τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ παραχωρῇ ἐκάστοτε τὸ Ὑπουργεῖον ἐκ τῶν βιβλίων τούτων τὰ πρὸς τὰς σπουδὰς αὐτῶν ἀναγκαιότερα, ἀφοῦ βεβαιωθῇ δι' ἀποδεικτικῶν ἐνυπογράφου τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων περὶ τῶν ἀνωτέρω ἰδιοτήτων τοῦ μαθητοῦ.

3) Ἐπίσης δύναται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ βραβεύῃ διὰ τῶν βιβλίων τούτων καὶ ἐκ τῶν κατ' ἔτος διακρινομένων εἰς τὰς δημοσίας ἐξετάσεις μαθητῶν τῶν τε Γυμνασίων, τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Δημοτικῶν Σχολείων, καὶ τοῦ Διδασκαλείου, τοὺς δι' ὅλου τοῦ ἔτους, παρεκτὸς τῆς ἐπιμελείας, καὶ ἐπὶ χρηστονθείᾳ διακριθέντας, καὶ ὡς τοιοῦτους μαρτυρουμένους ὑπὸ τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν διδασκάλων.

4) Ὅλοι αὗτοι αἱ χορηγίαι πρέπει νὰ γίνωνται δι' ἐπιστήμων τοῦ Ὑπουργείου ἐγκρίσεων, τὰς ὁποίας ὀφείλει ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν διατήρησιν τῶν βιβλίων νὰ καταχωρίζῃ ἐκάστοτε ὑπ' ἀριθμὸν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κρατούμενον ὑπ' αὐτοῦ βιβλίον, ὥστε εἰς πᾶσαν μὲν περίστασιν, ἰδίως δὲ καὶ ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, νὰ παρουσιάζῃ τακτικὸν ἰσολογισμόν τῶν ληφθέντων καὶ δοθέντων.

Β'. Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσιεύσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἀθῆναι τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 47.

(Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 48.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 28 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΤΖ'.

Περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τῇ Βασιλικῇ ἐγκρίσει δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰς ἰδιόκτην ἢ ἐταιρίαν δικαίωμα ἀποκλειστικὸν πρὸς σύστασιν σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ἐπὶ τῇ βίσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νομοῦ.

Α'. 'Επί τῶν δημητριακῶν καρπῶν.

Ἐγγειος φόρος 10 τοῖς 0/0· δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 0/0.

Β'. 'Επί τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν.

Ἐγγειος φόρος ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 0/0, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν, ὅσαι χρησιμεύουσι πρὸς βρώσιν ἢ παράγονται εἰς δέ-
μους ἐνθα δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, λεπτὰ δύο τὴν ὁκάν.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτὰ δύο ἐφ' ἐκάστης ὁκάς ἐλαιῶν.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπράττεται διὰ λο-
γαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτὰ ὀκτώ τὴν ὁκάν.

Γ'. 'Επί τῶν κουκουλίων.

Ἐγγειος φόρος 10 τοῖς 0/0.

Δ'. 'Επί τῶν ξηρῶν σύκων Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης.

Ἐγγειος φόρος 10 τοῖς 0/0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας 10 τοῖς 0/0.

Ε'. 'Επί τῆς σταφίδος Ἡλείας, Ὀλυμπίας καὶ
Γόρτυνος.

Ἐγγειος φόρος 10 τοῖς 0/0.

ΣΤ'. 'Επί τῆς ῥητίνης, κατρίμης καὶ λοιπῶν δασικῶν
προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινακοκκίου.

Ἐγγειος φόρος 10 τοῖς 0/0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγο-
μένης ῥητίνης 15 τοῖς 0/0.

Ἀρθρ. 2. Ὁ κατὰ στρέμμα εἰσπραττόμενος ἔγγειος φόρος
καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατωτέρω κτημά-
των καὶ προϊόντων, προσδιορίζονται ἀναλόγως τῆς κατὰ μέσον
ὄρον ἐτησίας προσόδου ὡς ἑξῆς.

Εἶδος κτήματος ἢ προϊόντος.	Κατὰ μέσον ὄρον ἐτησία προσόδου τοῦ στρέμματος.	Ἐγγειος φόρος		Δικαίωμ ἐπικαρπ	
		Δ	Λ	Δ	Λ
Ἀμπελοι.	Ἐλαττον τῶν δρ. 10 . .	1	..	1	..
	Ἀπὸ 10 ἕως 19 . .	1	50	1	50
	» 20 » 29 . .	2	50	2	50
	» 30 » 39 . .	3	50	3	50
	» 40 καὶ ἐπέκεινα .	4	50	4	50
Περιδόλια.	Ἐλαττον τῶν δρ. 60 . . .	4	..	4	..
	Ἀπὸ δρ. 60 — 99 . . .	8	..	8	..
	» » 100 καὶ ἐπέκεινα	12	..	12	..
Ἀμυγδαλέαι.	ἄνευ διακρίσεως ποιότητος	2	..	2	..
Λαχανόκηποι, σικυῶνες, γα- μήλα, κρίμματα καὶ σκόρδα.	Ἐλαττον τῶν δρ. 45 . . .	3	..	1	50
	Ἀπὸ δρ. 45 ἕως 64 . . .	5	50	8	25
	» » 65 καὶ ἐπέκεινα	8	..	12	..
Γρασίδια καὶ τριφύλλια.	Ἐλαττον τῶν δρ. 30 . . .	2	..	3	..
	ἀπὸ δρ. 30 καὶ ἐπέκεινα.	3	50	5	25
Καπνὰ καὶ κοκ- κάρια . . .	Ἐλαττον τῶν δρ. 50 . . .	2	50	3	75
	ἀπὸ δρ. 50 ἕως 69 . . .	6	..	9	..
	» » 70 καὶ ἐπέκεινα.	8	50	12	75
Βαμβάκια . .	Ἐλαττον τῶν δρ. 20 . . .	1	..	1	50
	ἀπὸ δρ. 20 ἕως 29 . . .	2	..	3	..
	» » 30 » 39 . . .	3	..	4	50
	» » 40 καὶ ἐπέκεινα	4	..	6	..

Τὰ συστάδην πεφυτευμένα ὑπωροφόρα δένδρα ἐξομοιοῦνται
μὲς περιδόλια.

Ἀρθρ. 3. Ὅλοι οἱ ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πίνακι ἀνα-
φερομένων κτημάτων παραγόμενοι καρποί, ὑπόκεινται εἰς τὴν
κατὰ στρέμμα φορολογίαν.

Ἀρθρ. 4. Τὰ ἐν τοῖς ἀμπελοῖς ἢ περιβολίοις κείμενα δένδρα
τῶν ὁποίων τὸ προϊόν κατ' ἄλλον τρόπον ἀποδίδει τὸν ἐγ-
γειον φόρον, δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φο-
ρολογίαν.

Ἀρθρ. 5. Εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιοῦματος ἐπικαρπίας κατὰ
τὰ ἄρθρ. 1 καὶ 2 ὑπόκεινται οἱ ἐξ ἐθνικῶν ἀγρῶν παραγόμενοι
καρποί, καὶ τὸ προϊόν τῶν φυτειῶν, ὅσοι ἐγένοντο ἐπὶ ἐθνικῆς
γῆς, τῇ ἀδείᾳ τῶν πρώην ιδιοκτητῶν αὐτῆς Ὀθωμανῶν, κα-
θὼς καὶ τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρθρ. 6. Ὁ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος καὶ
τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, ὅσα εἰσπράττονται εἰς τὰ Τελω-
νεῖα, καθὼς καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπάρ-
χοντος δασμολογίου, προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς.

Σταφὶς δι' ἐκάστην χιλιάδα ἐνετικ. λιτρῶν	Ἐγγειος φόρος		Ἐγγειος φόρος καὶ δικ. ἐπικαρπ.		Ἐξαγωγικὸν τέλος	
	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
Βαλκανίδα 1) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας	15	..	..	..	9	..
» 2) Διὰ τὰς ἐπαρχίας Πα- τρῶν καὶ Ἡλίας . .	..	..	3	..	..	60
» 3) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν Αἰ- τωλίαν καὶ Τριγωνίαν.	..	..	2	50	..	60
» 4) Διὰ τὴν Κέυν, Λακω- νίαν καὶ Λακαϊδαίμονα	1	10	..	..	..	65
» 5) Διὰ τὴν Ἀττικὴν, Ἀνα- τολικὴν Ἑλλάδα καὶ λοι- πὴν Πελοπόννησον. . . .	1	05	..	..	..	60
Κικίδια 1) Διὰ τὴν Μεσσηνίαν, Πά- τρας, Ἡλείαν, Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριγωνίαν.	..	..	..	25	..	6
» 2) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους	..	10	..	..	..	6
Πρινακοκκίον ἐφ' ἐκάστης ὁκάς.	1	50	..	..	..	90
Ῥιζάριον ἐφ' ἐκάστου κανταρίου	2	..	..	..	1	20
Ξηρὰ σύκα » »	1	..	..	..	..	60
Λεμόνια ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος	1	..	..	..	..	60
Πορτοκάλια » »	2	..	..	..	1	20
Κύτρα ἐφ' ἐκάστης ὁκάς	02	..	..	..	..	01

Ἐάν ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἡλείας, Ὀλυμπίας
καὶ Γόρτυνος, καὶ τῶν ξηρῶν σύκων Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης
δὲν ἐνοικιασθῇ, εἰσπράττεται, ὁ μὲν ἐπὶ τῆς σταφίδος κατὰ
τὴν ἐξαγωγήν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν σύκων κατὰ τὴν ἐξαγωγήν καὶ
τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν, ἀμφότεροι μετὰ τοῦ τέλους τῆς
ἐξαγωγῆς εἰς τὰ τελωνεῖα, κατὰ τὸν ἀνωτέρω πίνακα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 35. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 36.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 29 Αυγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί ανοίξεως διόδου επί της βορείου πλευράς των φυλακῶν Μενδρεσέ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Επί τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν ἀνοίξιν διόδου ἐπὶ τῆς ἀρκτικῆς πλευρᾶς τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν τοῦ Μενδρεσέ τὸ πλάτος τῆς διόδου ταύτης προσδιορίζομεν εἰς Β. πήχεις δύο καὶ ἡμισυν.

Ἡ εἰς τὸ ἐγκριμένον σχεδίων τῆς Ἡμετέρας πρωτεύουσας ἐπιφερομένη αὕτη μεταβολὴ ἐνεργηθήσεται κατὰ τὸ διάγραμμα τὸ ἐπισυνημμένον, τὸ φέρον τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός θελεῖ δεῖξιαι τελεῖται καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 37.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Σεπτεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΕΪ.

Περί τῶν ἐκ προικοκτησιῶν καθυστερούντων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Οἱ λαβόντες προικοδότησιν, δυνάμει τῶν ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 καὶ 13 Νοεμβρίου 1836 νόμων, ἀπαλλάττονται τῆς πληρωμῆς τῶν συμπεφωνημένων τόκων ἐπὶ τῶν διαφόρων πιστώσεων τῶν χορηγηθεισῶν εἰς αὐτοὺς, καὶ τῶν τόκων τῆς ὑπερμερίας διὰ τὰς ληξάσας ἤδη δόσεις τῶν πιστώσεων τούτων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ποσόν, ἐφ' ᾧ κατεκυρώθησαν εἰς ἕκαστον προικοδοτηθέντα ὀνικά κτήματα, θέλει ἐξοφληθῇ χρεωλυτικῶς εἰς 35 ἐτησίαις

δόσεις· ἐκάστη δόσις, περιέχουσα 2 τοῖς 0/0 χρεωλυτροῦ καὶ 2 0/0 τόκον ἐπὶ τοῦ τιμήματος, θέλει πληρῶναι κατὰ πᾶσα, πρώτην Ὀκτωβρίου, ἀρχομένης τῆς πληρωμῆς ἀπὸ τοῦ 1855. ἔτους.

Ἄρθρον 3.

Τὰ μέχρι τοῦδε πληρωθέντα ὑπὸ τῶν προικοδοτηθέντων διὰ χρεωλύσια, δεκαετεῖς πιστώσεις καὶ τόκους συμπεφωνημένους καὶ ὑπερμερίας, θέλουσι συμπληρωθῇ μετὰ τὰς ἐτησίαις δόσεις, ἐκπιπτομένου ἀναλόγου ποσοῦ ἐξ ἐκάστης αὐτῶν.

Ἐὰν ὅμως τὰ παρ' αὐτῶν πληρωθέντα ποσὰ ὑπερβῶσι τυχὸν τὸ ὅλον τῶν ἐτησίων δόσεων, δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ὑπερβάλλοντος ποσοῦ.

Ἄρθρον 4.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τῶν ἀπαιτούμενου χρόνου δύνανται οἱ προικοδοτηθέντες νὰ πληρώσωσι διὰ μιᾶς τὸ κεφάλαιον τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα 2 καὶ 3 ἄρθρα ἐκδοθησομένων ὁμολογιῶν.

Ἄρθρον 5.

Μεταξὺ τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὸν ἔγγειον φόρον 3 τοῖς 0/0 κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 νόμου καὶ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1836, οἱ βουλομένοι νὰ ὠφελιωθῶσιν ἐκ τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου θελοῦν ὑπαχθῇ εἰς τὸν ἔγγειον φόρον, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμων.

Τὰ ἐξ ἔγγειου φόρου 3 τοῖς 0/0 μέχρι τοῦδε καθυστερούμενα, συγκεφαλαιούμενα ἀτόκως, θελοῦν προστεθῇ εἰς τὸ ἀρχικὸν τίμημα τῶν κτημάτων καὶ πληρωθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 6.

Οἱ μέχρι τοῦδε προικοδοτηθέντες δύνανται νὰ παραιτήσωσι τὰ λόγῳ προικοδοτήσεως παρ' αὐτῶν ληθέντα ἔθνικά κτήματα, εἰὰν δηλώσωσι διὰ δικαστικὸν κλητῆρος, ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, τὴν ἀπόφασιν τῶν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας τῶν.

Ἐκ τῶν παραιτούμενων κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον οἱ μὴ λαβόντες κατοχὴν τῶν κτημάτων ἀπαλλάττονται πάσης ὑποχρεώσεως πρὸς τὸ δὲμόσιον, οἱ δὲ λαβόντες κατοχὴν ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσιν ἀτόκως λόγῳ δικαιοῦματος ἐπικαρπίας 2 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ τιμήματος δι' ἕκαστον ἔτος τῆς κατοχῆς τῶν, ἔτι δὲ δι' ἔγγειον φόρον ἕτερον 3 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ῥηθέντος τιμήματος, εἰὰν ἐσυμφωνήθῃ ἡ πληρωμὴ αὐτοῦ εἰς χρήματα.

Ἄρθρον 7.

Ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ὀφειλομένου ποσοῦ θέλουσιν ἀφαιρεθῇ ὅλα τὰ τυχὸν μέχρι πληρωθέντα εἴτε λόγῳ ἔγγειου φόρου, 3 τοῖς 0/0, εἴτε ἀπέναντι τῶν δόσεων τοῦ τιμήματος, εἴτε λόγῳ συμπεφωνημένων ἢ ὑπερμερίας τόκων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον, ἐξασφαλιζόμενον δι' ὑποθήκης, θέλει πληρωθῇ ἀτόκως εἰς δώδεκα ἐτησίαις ἴσας δόσεις, ἀρχομένης τῆς πληρωμῆς αὐτῶν ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου ε. ε.

Ἐὰν ὅμως τὰ παρ' αὐτῶν πληρωθέντα ὑπερβαίνωσι τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀφειλόμενον ποσόν, οἱ παραιτηθέντες δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν οὐδεμίαν ἀπαιτήσιν ἐπιστροφῆς τοῦ πλεονάσματος τούτου.

Οἱ παραιτούμενοι δὲν ἔχουσι δικαίωμα ν' ἀπαιτήσωσιν ἀποζημίωσιν διὰ βελτιώσεως, τὰς ὁποίας τυχὸν ἐπίφερον εἰς τὰ κτήματα ταῦτα, ἢ δι' ἄλλον οἰονδήποτε λόγον.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδοθῶσι τὰ δι' ἐλλειψίν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων ἢ διὰ παράβασιν τύπων περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοπρασίας μήπω ἐκδοθέντα προικοκτησίας ἐγγράφα, εἰὰν τὰ

6'. Ἀλλ' ἀπαιτεῖται πρὸς παραδοχὴν τῶν αἰτήσεων τῶν νὰ ἐξήτησαν, πρὶν ἀπέλθωσι τῆς ὑπηρεσίας, ἢ καὶ ἐντὸς τριῶν μετὰ τὴν ἀπέλευσιν ἡμερῶν, ἐὰν καθ' ὑποχρέωσιν ἀπῆλθον, τὴν ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς τῶν καταστάσεως πρὸς βεβαίωσιν τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος.

Ἄρθρον 5. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν φροντίζει, ἵνα αἱ ἐξετάσεις τῆς σωματικῆς καταστάσεως τῶν αἰτουμένων αὐτάς, ἢ τὴν ἀπολαυτὴν τῆς συντάξεως, ἐνεργῶνται δι' αὐτοψίας ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν, αἵτινες κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 ὁρίζονται εἰς ὑποβολὴν τῶν αἰτήσεων, ἢ, ἂν τοῦτο ἀκατόρθωτον ᾖ, καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῶν εἰρημένων προθεσμιῶν, ἀλλ' ὅσον ἐνεστὶ τάχιστα.

Οἱ δ' αἰτούμενοι τὴν ἐξέτασιν ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσι καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτοψίαν, ἅμα ἐπὶ τούτῳ προσκληθῶσιν.

Ἄρθρον 6. α'. Αἱ περὶ σωματικῆς καταστάσεως ἐξετάσεις ἐνεργοῦνται ἐνώπιον ἀξιωματικοῦ τινος τοῦ ναυτικοῦ ὑπ' ἐνός ἢ δύο ναυτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἰατρῶν.

β'. Ὑπ' ἐνός μὲν ἰατροῦ ἐνεργοῦνται, ὅταν ἀφορῶσι τὴν βεβαίωσιν μόνον τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος (ἄρθρ. 4 ἐδάφ. β'), ὑπὸ δύο δὲ, ὅταν ἀφορῶσι τὴν βεβαίωσιν, ὅτι ἐπῆλθεν ἐκ τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος πάθημα τι ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 14, 15, ἢ 16 τοῦ Νόμου (ἄρθρ. 3 καὶ ἄρθρ. 4 ἐδάφ. α').

γ'. Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, ὁ ἰατρός ὀφείλει, μετὰ προηγουμένην αὐτοψίαν, νὰ χαρακτηρίσῃ ἀκριβῶς τὸ τραῦμα ἢ τὸ νόσημα, ἀναφέρων τούτου καὶ τὰ παρατηρηθέντα συμπτώματα.

δ'. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ὀφείλουσιν οἱ ἰατροὶ πρὸς τοὺς εἰρημένους, καὶ ν' ἀποφανθῶσιν.

1. Ἄν τὸ πάθημα ᾖ ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ρηθέντων ἁρθρῶν τοῦ Νόμου προβλεπομένων, ἀναφέροντες ῥητῶς καὶ αἰτιολογούμενως τὸ ὑπ' οὗ προβλέπεται ἄρθρον ἐν δὲ τὸ πάθημα ᾖ βλάβη, μὴ περὶδεγμένη εἰσέτι συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὡς ἰσοδύναμος μὲ τὸν ἀκρωτηριασμόν ἢ τὴν παντελῆ ἀχρησίαν ἐνός μόνου μέλους, θεωρητέα ὅμως, κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν, ὡς τοιαύτη, οἱ ἰατροὶ θέλουσι γνωμοδοτήσει περὶ τούτου καὶ ἀναφέρει τοὺς λόγους.

2. Ἄν ᾖ ἀνίατον ἂν δηλαδὴ, κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν, ᾖ ἀνεπίδεκτον τοιαύτης βελτιώσεως, ὅποια ἀρκεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὴν δεινότητα τῶν ὑπὸ τῶν ρηθέντων ἁρθρῶν τοῦ Νόμου προβλεπομένων παθημάτων.

ε'. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως σημειοῦται ἐν ἐκθέσει, συντασσόμενη κατὰ τὸν προσηρτημένον εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα τύπον ὑπὸ στοιχείων Α, ἣτις υπογράφεται παρὰ τῶν ἰατρῶν, θεωρεῖται παρὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν προϋσταμένην ἀρχὴν ἐντὸς δύο τοῦ πολὺ ἡμερῶν μετὰ τὴν περάτωσιν τῆς ἐξετάσεως.

Ἄρθρον 7. Πρὸς ὑποστήριξιν αἰτήσεως περὶ ἀπολαυτῆς συντάξεως διὰ τραῦμα, ἢ νόσημα, ἀπαιτεῖται νὰ προσάξῃ ὁ αἰτούμενος αὐτὴν τὰ ἐξῆς δικαιολογητικά ἔγγραφα.

α'. Ἀπόσπασμα τοῦ ναυτικοῦ μητρώου, προσηκόντως ἐπικυρωμένον, ἐμφαίνον τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἐκστρατειῶν.

β'. Ἐπίσημον ἔγγραφον βεβαιῶν, ὅτι ἐτραυματίσθη κατὰ πόλεμον, ἢ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιτεταγμένης ὑπηρεσίας, ἢ ὅτι ὑπέστη τὰς κακουχίας, ἢ τὰ τυχαία αὐτῆς συμβλήματα, εἰς δὲ τὸ νόσημα ἀποδίδει, καὶ δηλοῦν συγχρόνως καὶ τῆς τρώσεως ἢ τῶν κακουχιῶν, ἢ τυχαίων συμβαμάτων τὸ εἶδος, τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν τόπον, ἐπὶ δὲ καὶ τὸ τετρωμένον τοῦ σώματος μέρος, ἐὰν περὶ τραύματος πρόκειται.

γ'. Πιστοποιητικὸν τοῦ ἰατροῦ, ὅστις πρῶτος ἐνοσήλευσεν αὐτόν, ἀφ' οὗ ἐτραυματίσθη, ἢ ἐκ τῶν κακουχιῶν, ἢ τυχαίων

συμβαμάτων ἐνόησε καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ ἰατροῦ, ὅστις τυχὸν ἐνοσήλευσεν αὐτόν, ὅτε ἐπῆλθεν ἐκ τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος τὸ πάθημα, εἰς δὲ τὴν ἀξίωσιν τῆς συντάξεως στηρίξει.

Ἐκ τῶν πιστοποιητικῶν τούτων ἀπαιτεῖται, τὸ μὲν νὰ περιέχῃ τὴν ἐποχὴν τῆς νοσηλεύσεως καὶ ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ τραύματος, ἢ τοῦ νοσήματος, τὸ δὲ νὰ ἐμφαίνῃ, ὅτι ἐπῆλθεν ἐκ τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος πάθημα τι ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 14, 15, ἢ 16 τοῦ νόμου, ἐκείνου ἐξ αὐτῶν, τὸ ὁποῖον ἐπῆλθε, ῥητῶς ἀναφερομένου, καὶ νὰ δηλῇ προσέτι καὶ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν τοῦτο ἐπῆλθε καὶ τὰς ὁργανικὰς βλάβας, ἐξ ὧν ἐπήγαγεν.

Ἄρθρον 8. Ὁ αἰτούμενος τὴν ἀπολαυτὴν τῆς συντάξεως μετὰ τὴν ἀπέλευσιν τοῦ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖται νὰ προσάξῃ, πρὸς τοὺς εἰρημένους, καὶ τὴν κατὰ τὴν ἀπέλευσιν γενομένην, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 6 βεβαίωσιν τῆς σωματικῆς τοῦ καταστάσεως ἢ βεβαίωσεως τοιαύτης μὴ γενομένης, τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι ἐγκαίρως αὐτὴν ἐξήτησεν.

Ἄρθρον 9. Τὰ ἐν τοῖς ἁρθροῖς 7 καὶ 8 ὁριζόμενα ἔγγραφα ἀπαιτεῖται νὰ ὑποβάλλωνται ἐντὸς ἐξ τοῦ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς τυχὸν ἀπελεύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐν δὲ τῇ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 4. περιπτώσει, ἢ προθεσμίᾳ αὕτη ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἁρθρῷ ἀναφερομένων.

Ἄρθρον 10. Πᾶσα περὶ ἀπολαυτῆς συντάξεως ἢ περὶ ἐξετάσεως σωματικῆς καταστάσεως αἴτησις καὶ πάντα τὰ πρὸς ὑποστήριξιν αἰτήσεως περὶ ἀπολαυτῆς συντάξεως ἀπαιτούμενα ἔγγραφα, ὑποβάλλονται διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ εἰς τὸ ἐπί των Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον αἱ δὲ ἀρχαί, αἱ λαμβάνουσαι παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων τὰς αἰτήσεις καὶ τὰ ἔγγραφα, ὀφείλουσι νὰ δίδωσιν εἰς αὐτοὺς ἀπόδειξιν παραλαβῆς.

Ἄρθρον 11. Ὑποβληθείσης αἰτήσεως περὶ ἀπολαυτῆς συντάξεως, ἢ ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ναυτικῶν ἐξεταστικὴ ἐπὶ τῶν συντάξεων ἐπιτροπὴ ἐξετάζει.

α'. Ἄν τὰ ἔγγραφα (αἱ περὶ ἀπολαυτῆς συντάξεως καὶ περὶ ἐξετάσεως τῆς σωματικῆς καταστάσεως αἰτήσεις καὶ τ' ἄλλα), ὅσα καὶ οἷα νὰ ὑποβληθῶσιν ἀπαιτεῖται, ὑπεβλήθησαν ἤδη, καὶ ὑπεβλήθησαν ἐμπροσθέντως.

β'. Ἄν αἱ πρὸς βεβαίωσιν τῆς σωματικῆς καταστάσεως αὐτοψίαι, αἵτινες τυχὸν νὰ ἐνεργηθῶσιν ἔπρεπεν, ἐνηργήθησαν τούτου δὲ μὴ γενομένου, ἂν ἡ τοιαύτη ἔλλειψις προῆλθεν ἐξ αἰτίων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων.

Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξετάσεως συντάσσει ἢ ἐπιτροπὴ καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἐκθεσιν αἰτιολογημένην, ἐν ἣ, ἐὰν πάντα εὖρε καλῶς ἔχοντα, θέλει προσέτι ῥητῶς ἀναφέρει, καὶ ὅσα ἐκ τῶν αἰτίων, εἰς δὲ ὅ τὴν σύνταξιν αἰτούμενος ἀποδίδει τὸ πάθημα, περὶδεχεται ὡς ἀποδεδειγμένα καὶ ὡς προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 10 τοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 12. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐξετάσεως προκύψῃ, ὅτι ὁ τὴν σύνταξιν αἰτούμενος δὲν ἐξεπλήρωσε πᾶν ὅ,τι πρὸς ἀπολαυτὴν αὐτῆς νὰ ἐκπληρώσῃ ἀπαιτεῖτο, ἢ αἰτήσεις ἀπορρίπτεται δι' αἰτιολογημένης τοῦ Ὑπουργοῦ ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 13. α'. Ἐὰν ἡ αἴτησις δὲν ἀπορρίφῃ, ὁ Ὑπουργὸς διευθύνει τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα εἰς ἐτέραν ἐπιτροπὴν, διοριζομένην παρ' αὐτοῦ, καὶ συγκεκριμένην ἐξ ἐνός ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ ναυτικοῦ καὶ δύο ναυτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἰατρῶν, τὰ ἐξῆς δὲ ἐργάζονται καθήκοντα.

β'. Ἐὰν ἐξετάσις δὲν ἐγένετο προηγουμένως, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἐδάφ. δ'. πρὸς βεβαίωσιν, ὅτι ἐπῆλθεν τὸ αἰτούμενον τὴν ἀπολαυτὴν τὴν συντάξεως πάθημα τι ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 14, 15 ἢ 16 τοῦ Νόμου, οἱ ἰατροὶ ἐνεργοῦσιν αὐτοὶ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 3.

(Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 4,

ΑΘΗΝΑΙ, 17 Φεβρουαρίου.

Αριθ. 1,297.

ΔΗΛΟΠΟΗΣΙΣ

Περί αναδημοσίευσως του ΣΕΘ. Νόμου περί χορηγήσεως πιστώσεως εκ δραχ. 60,000 εις τὸ Ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης

Παρατηρήσαντες, ὅτι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1854 ΣΕΘ. Νόμου περί χορηγήσεως πιστώσεως εις τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν εκ δραχ. ἐξήκοντα χιλιάδων παρεσέφρυσεν τυπογραφικὸν λάθος, σημειωθεῖσων ἐξ ἀντὶ ἐξήκοντα χιλιάδων δραχμῶν, διατάττομεν τὴν εκ νέου δημοσίευσιν αὐτοῦ ὡς ἐφεξῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Φεβρουαρίου 1854.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΕΘ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Υφιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου π. ε. β. Διατάγματος χορηγηθεῖσα πίστωσις εκ δραχ. 60,000 ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἁρθρῶν 15 καὶ 16 τοῦ περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου ἐπικυροῦται.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀνωτέρω πίστωσις θέλει ἐπιβαρύνει τὸ Κεφ. Γ'. ἄρθρ. 5 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1853, καὶ θέλει πληρωθῇ ἀπὸ τὰ ἐσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ὁμωνύμου χρήσεως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΑΜΒΟΣΙΑΔΗΣ Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἀπριλίου 1854.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Σ. ΠΗΛΛΗΚΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί χορηγήσεως πιστώσεως εκ δραχμῶν 50,000 εις τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν πράξιν

τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. § Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Χορηγεῖται πίστωσις εκ δραχμῶν πεντήκοντο χιλιάδων ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐνεστώτος ἔτους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, καταλογιζομένη ὑπὸ εἰδικὸν κεφάλαιον Γ α Ἐξοδα ἀπρόβλεπτα. »

2. Ἡ διὰ νόμου τακτοποίησις τῆς πιστώσεως τῆς θέλει γίνεαι σύμφωνα μετὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαΐου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως εκ δρ. 16946.63 εις τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῶν βουλευτικῶν σωμάτων χορηγεῖται διὰ τοῦ παρόντος Βασ. Διατάγματος ἐκτάκτος πίστωσις εκ δραχμῶν δεκαεξὶ χιλιάδων ἑνεακοσίων τεσσαράκοντα ἐξ καὶ λεπτῶν ἐξήκοντα τριῶν (16,946.63) ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ ἐνεστώτος ἔτους τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ Βασ. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τὸν κεφ. VII α Ἐξοδα ἀπρόβλεπτα, » ἄρθρον 2, Ἐξοδα ἐπανόδου

Ἄρθρον 2.

Ἡ τακτοποίησις τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως θέλει ζητηθῇ, συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ διαληφθέντος Νόμου, ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ τῶν Βουλῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Αὐγούστου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΛΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί παραλληλισμοῦ τῶν ξένων χρυσῶν τε καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων μετὰ τὰ Ἑλληνικά.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1853 Ἡμετέρον Διάταγμα περὶ παραλληλισμοῦ τῶν ξένων χρυσῶν τε καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων μετὰ τὰ Ἑλληνικά, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ διατάττομεν νὰ δημοσιευθῇ δεόντως ἡ συναπτομένη εἰς τὸ παρὼν διάταγμα διατίμησις τῶν χρυσῶν μεξικανικῶν νομισμάτων πασαβάλλα μένων μετὰ τὰ Ἑλληνικά.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὼν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Φεβρουαρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΛΟΣ.

Δὲν θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς οὐδεμίαν προσωπικὴν συνεισφορὰν (contribution), ὅποιασδήποτε φύσεως καὶ ᾗ.

Ἄρθρον 3.

Τόσον οἱ ἀναγκαῖοι τεσκερῆδες καθὼς καὶ αἱ ἀναγκαῖαι ἀδείαι ὁδοιπορίας καὶ φερμάνια θέλουσιν ἐκδίδεσθαι πρὸς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ ὁδοιποροῦντας Ἕλληνας ὑπηκόους ἄνευ χρονοτριβῆς ἢ δυσκολίας παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν τῆς Ὑψηλῆς Πύλης.

Ὡσαύτως οἱ ἐν Ἑλλάδι ὁδοιποροῦντες Ὀθωμανοὶ ὑπηκοοὶ θέλουσιν ἐροδιαζεσθαι ἄνευ χρονοτριβῆς ἢ δυσκολίας παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μὲ τὰς ἀνάγκαις ἀδείας ὁδοιπορίας.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τῶν δύο ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν, εἴτε κενά, εἴτε ἔχοντα φορτίον ἐμπορευμάτων ἢ ἄλλων εἰδῶν οἷον ὅποτε, θέλουσι πλέει ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ καὶ ἀσφαλείᾳ ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτῶν σημαίαν εἰς τὰς θαλάσσας καὶ τὰ ὕδατα ἑκατέρου αὐτῶν. Δύνανται νὰ εἰσέρχωνται ἀκωλύτως εἰς τοὺς κόλπους, μαχοὺς, λιμένας καὶ ὅρμους τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης Ἐπικρατείας ν' ἀποδιβάξωσι κατὰ τὸ δοκοῦν ὅλον ἢ μέρος τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν, νὰ ἐξάγωσιν ἐκ νέου τὰ μὴ τυχὸν πωληθέντα ἐπιτοπίως, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται ὡς πρὸς ταῦτα τὰ ἐμπορεύματα εἰς τέλη ἄλλα ἢ ἀνώτερα ἐκείνων, ἅτινα πληροῦνται ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι παρὰ τῶν πλοίων τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν, καὶ νὰ λαμβάνωσιν οἷον ὅποτε φορτίον πρὸς ἐξαγωγήν.

Δὲν δύνανται νὰ ὑποχρεοῦνται κατ' οὐδένα τρόπον εἰς τὸ νὰ ἐκφορτώνωσι τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν παρὰ τὴν θέλησιν των, οὐδὲ νὰ παραχωρῶσιν αὐτὰ χάριν ἐταιρίας, σωματείου ἢ οἰουδήποτε, ἄλλου εἰς τιμὰς, αἵτινες δὲν ἔθελον συμφέρεαι αὐτοῖς, ἢ ν' ἀγοράζωσιν ἄλλα μὴ ὄντα τυχὸν τῆς ἐκλογῆς των. Ἐπίσης δὲν θέλουσι παρεμποδίζεσθαι ἢ ναυλοῦναι παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει καὶ δι' οὐδ' ἓν πρόσαιν.

Ὅλας τὰς περιπτώσεις ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται μὲ τοὺς νόμους τοὺς ἰσχύοντας ἐν ἑκατέρᾳ τῶν Ἐπικρατειῶν ὡς πρὸς τὰ πλοῖα τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν.

Ἄρθρον 5.

Τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς ἅπαντας τοὺς λιμένας τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ τὰ Ὀθωμανικὰ πλοῖα εἰς ἅπαντας τοὺς λιμένας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου κατὰ τὴν εἴσοδον, τὴν διαμονὴν, καὶ τὴν ἐξοδον αὐτῶν, δὲν θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι παρὰ τῶν τελωνιακῶν, τῶν λιμενικῶν καὶ τῶν ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων εἰς ἐπίσκεψιν, εἰμὴ καθ' ἃς περιπτώσεις καὶ καθ' ὅσας τύπους αὕτη ἐνεργεῖται ὡς πρὸς τὰ πλοῖα τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν· τὰ ἀνωτέρω δὲ πλοῖα καὶ τὰ φορτία αὐτῶν δὲν θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς τελωνιακὰ, λιμενικὰ, ὑγειονομικὰ ἢ ἄλλα δικαίωματα διάφορα ἢ ἀνώτερα τῶν πληρονομένων εἰς τὸ ἐν ἢ τὸ ἄλλο Κράτος ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν ἐθνῶν.

Ἄρθρον 6.

• Ὅ,τι διωμολογήθη ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡς πρὸς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν πλοίων ἑκατέρας τῶν Δυνάμεων θέλει ἐφαρμόζεσθαι ἐπίσης εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, ὅσα, κενά ἢ μὲ φορτίον, θέλουσι διαπλέει ἐκ τῆς Λευκῆς Θαλάσσης εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον καὶ ἐναλλάξ, διὰ τῶν πορθμῶν τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τοῦ Βοσπόρου, καὶ τὰ ὅποια, ἄλλως τε, θέλουσιν ἀποκαύει τῆς αὐτῆς ἐλευθερίας καὶ θέλουσι μεταχειρίζεσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ τὰ τῶν ἄλλων εὐνοουμένων Δυνάμεων.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν συμβῇ ναυάγιον πλοίου Ἑλληνικοῦ ἢ Ὀθωμανικοῦ εἰς

Ils ne seront soumis à aucune contribution personnelle de quelque nature que ce soit.

Article III.

Les teskerés, papiers de route et firmans nécessaires seront délivrés aux sujets Hellènes qui voyagent en Turquie, sans retard ni difficultés par les autorités compétentes de la Sublime Porte.

Pareillement, les sujets Ottomans qui voyagent en Grèce seront pourvus, sans retard ni difficulté, par les autorités compétentes du Gouvernement Hellénique, des papiers de route nécessaires.

Article IV.

Les bâtiments marchands des deux Hautes parties contractantes, soit sur lest, soit chargés de marchandises ou d'objets quelconques navigueront en pleine liberté, sous leur propre pavillon, dans les mers et eaux appartenant à chacune d'elles. Ils pourront entrer librement dans les golfes, baies, ports et mouillages de l'un et de l'autre pays, y décharger à volonté toutes ou partie de leurs marchandises, en réexporter celles qui ne seront pas vendues sur les lieux, sans payer sur ces marchandises des droits autres ou plus forts que ceux acquittés dans ces cas par les nations les plus favorisées, et prendre tout chargement pour l'exportation.

Ils ne pourront être obligés d'aucune manière à décharger tout ou partie de leurs marchandises contre leur gré, ni forcés de les délivrer en faveur de quelque compagnie ou corporation ou de qui que ce soit, à des prix qui ne pourraient pas leur convenir, et d'en acheter d'autres qui ne seraient pas de leur choix. Ils ne seront pas, non plus, empêchés ou nolisés malgré eux dans aucun cas, ni sous aucun prétexte.

Dans tous les cas, ils seront tenus de se conformer aux règlements qui sont en vigueur dans les États respectifs à l'égard des bâtiments des nations les plus favorisées.

Article V.

Les navires Helleniques, dans tous les ports de l'Empire Ottoman, et les navires Ottomans, dans tous les ports du Royaume Hellénique, soit à leur entrée, soit durant leur séjour, soit à leur sortie, ne seront assujettis par les officiers de la Douane, du port ou de la quarantaine, à être visités que dans les cas et dans les formes où cela se pratique à l'égard de ceux des nations les plus favorisées, et ces navires et leurs cargaisons ne paieront d'autres, ou de plus forts droits de Douane, de port, de quarantaine ou autres que ceux payés dans les États respectifs par ces mêmes nations.

Article VI.

Ce qui a été stipulé dans l'article précédent relativement à la visite des navires respectifs sera également applicable aux navires de commerce Hellènes, chargés ou sur lest qui passeront de la Mer Blanche dans la Mer Noire et vice-versa, par les détroits des Dardanelles et du Bosphore, et qui, d'ailleurs, jouiront de la même liberté et seront traités dans les mêmes conditions que ceux des Puissances les plus favorisées.

Article VII.

S'il arrive que quelque navire Hellène ou Ottoman fasse

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 33.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 29 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΥΒ΄,

Περὶ κατασκευῆς λιμένος ἐν Κατακόλῳ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Ἀπαντὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ Β΄ τοῦ ΡΟΕ΄ νόμου ἀναφερόμενα ἔργα θέλουσιν ἐκτελεσθῇ εἰς τὸν ὅρον Κατακόλου, ἀντὶ τοῦ ὅρου Ἀγίου Ἀνδρέου.

Ἄρθρον 2. Οἱ διὰ τῶν § α, ἕως ια. τοῦ ἄρθρου Α΄ τοῦ ΡΟΒ΄ νόμου ἐπιβαλλόμενοι φόροι δύνανται μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ εἰσπράττονται καὶ διὰ μονοετοῦς ἐνοικιαστέως.

Ὁ ἐνοικιαστὴς προσφέρει ἀξιώχρεον ἐγγύησιν, καὶ συντρέχει μετὰ τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν βεβαίωσιν τῶν φόρων, εἰσπραττομένων πάντοτε παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου Κατακόλου.

Αἱ περὶ λαθραίας ἐξαγωγῆς καὶ μεταρροῆς ἢ μὴ ἀκριβοῦς δηλώσεως ἢ διασκήψεως, ὡς καὶ αἱ περὶ ἄλλων ὑπερβάσεων ποινικαὶ διατάξεις τῶν ἐν ἰσχύϊ περὶ τελωνείων νόμων, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἐπιβαλλομένους φόρους διὰ τοῦ ΡΟΕ΄ καὶ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 3. Ἐπὶ τοῦ σταριδοκαρποῦ τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας τοῦ ἐξαγομένου ἢ μεταφερομένου ἐκ τῆς θέσεως Σωτήρος, καὶ καθ’ ὅλην τὴν πρὸς Μεσημβρίαν αὐτῆς παραλίαν ὁ φόρος περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κανονιζομένου· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξ ἄλλων θέσεων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ὀχθῶν τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ ἐξαγομένου ἢ μεταφερομένου σταριδοκαρποῦ πληρώνεται ὁλόκληρος ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φόρος.

Ἄρθρον 4. Ἐκαστος τῶν κατὰ τὸν παρόντα καὶ τὸν ΡΟΕ΄ νόμον φορολογουμένων δήμεων τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας δύναται νὰ ἐπιβῇ ἢ ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ παραγομένου σταριδοκαρποῦ, κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτοῦ καὶ δημοτικὸν φόρον μέγας ἐνός τοῖς ἐκατὸν, ἐὰν ἢ ὑπὸ τῶν λοιπῶν νόμων καὶ Β. διαταγμάτων ἐπιτετραμμένη δημοτικὴ φορολογία δὲν ἐπαρκῇ εἰς τὰ τακτικὰ αὐτοῦ ἐξόδα.

Ἄρθρον 5. Αἱ ἐθνικαὶ γαῖαι καὶ ἡ ὑποδύχιος ἀκτὴ, τῆς ὁποίας θέλει καταλάβει τὸ σχέδιον τοῦ πρὸς τὸν λιμένα Κατακόλου συνοικισμοῦ μετὰ τῆς ζώνης αὐτοῦ ἐχούσης βάθος χιλίων Β. πήχεων λογιζομένων ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν ὄριον τοῦ σχεδίου, παραχωροῦνται πρὸς τοὺς συνοικισθησόμενους, προτιμωμένων τῶν διὰ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ΡΟΕ΄ νόμων φορολογουμένων.

Ἄρθρον 6. Τὰ κατὰ τὸ σχέδιον οἰκόπεδα παραχωροῦνται εἰς τοὺς συνοικισθησόμενους δωρεάν. Ὁ πρῶτος ἀναγγέλλων ἐαυτὸν ὡς συνοικὸν ἐκλέγει τὸ οἰκόπεδον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὀφείλει ἐντὸς ἐνός ἐτους ν’ ἀποπερατώσῃ τελείαν οἰκοδομήν τινά μικράν ἢ μεγάλην.

Μεταξὺ δύο ἢ πλεοντέρων ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀναγγελ-

λομένων, καὶ τὸ αὐτὸ οἰκόπεδον ζητούντων, ὁ κληρὸς προσδιορίζει τὸν ἐγκαταστησάμενον εἰς αὐτό.

Ἐξαιροῦνται τῆς ὡς ἀνωτέρω παραχωρήσεως. α. Τὰ κατὰ τὸ σχέδιον ἐπὶ τῆς αἰμασίας οἰκόπεδα τῆς παραλίας γραμμῆς, διατιθέμενα κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 7. β. Τὰ πρὸς χρῆσιν δημοσίαν οἰκόπεδα. Τὰ τελευταῖα ταῦτα ὡς καὶ τὰ πρὸς δημοτικὴν ὡσαύτως χρῆσιν γήπεδα, παραχωροῦνται δωρεάν.

Ἄρθρον 7. Τὰ τῆς παραλίας γραμμῆς οἰκόπεδα καὶ τὰ τὴν ζώνην ἀπαρτίζοντα γήπεδα παραχωροῦνται διὰ μιᾶς καὶ ὀριστικῆς δημοπρασίας.

Τὸ ἐκ τῆς δημοπρασίας τίμημα πληρώνεται εἰς δύο ἴσας ἐτησίαις δόσεσι· τούτων ἡ μὲν πρώτη ἅμα ἀναγνωρισθῇ τὸ ἔγκυρον τῆς δημοπρασίας, ἡ δὲ δευτέρα τὴν 1 Νοεμβρίου τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἐτους.

Τὸ τίμημα τοῦτο εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΡΟΕ΄ νόμου καὶ χρησιμεύει πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ Β΄ τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀναφερομένων ἔργων.

Ἄρθρον 8. Ὅστις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συνοικῶν δὲν οἰκοδομήσῃ ἐντὸς τοῦ ἐτους, ἢ ὅστις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 ἀγοραστῶν δὲν πληρώσῃ ἐμπροθέσμως, πρὸς τὴν ἀπωλείαν τῆς πληρωθείσης δόσεως, μενούσης ἀνεῦ τινὸς διατυπώσεως πρὸς ὄφελος τοῦ λιμένος, ἀποβάλλεται καὶ τοῦ οἰκοπέδου ἢ γηπέδου, τὸ ὁποῖον μεταβιβάζει αὐτοδικαίως μετὰ τὰς τυχούσας ἐπ’ αὐτοῦ βελτιώσεις, καὶ ἀνεῦ τινὸς ἀποζημιώσεως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, διὰ νὰ διατεθῇ αὐτῇς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἢ 7 ὑπὲρ ἄλλου συνοικοῦ ἢ ἀγοραστοῦ.

Ἄρθρον 9. Διὰ τὴν ὁλοσχερῇ κατασκευὴν τοῦ λιμένος τοῦ φόρου τῶν δημοτικῶν καταστημάτων, τῶν ὑδραγωγείων καὶ φρεάτων καὶ τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὁδῶν, ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ χρῆσις ἐλευθέρᾳ παντός δικαιώματος τῶν καθ’ ὅλην τὴν παραλίαν λίθων.

Ἄρθρον 10. Ἡ ἀπὸ Πύργου εἰς Κατάκολον ὁδὸς χαρακτηριζομένη ὡς ἐθνικὴ θέλει τελειοποιεῖται, καὶ συντηρεῖται ὡς τοιαύτη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὁδοποιίας ΣΤ΄ νόμου.

Ἄρθρον 11. Τὸ παρὰ τῷ Κατακόλῳ ἔλος Κάστα καλούμενον ἀποξηρανθήσεται ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἀποξηράνσεως τοῦ Βοιωτικοῦ πεδίου νόμου· αἱ ἀποξηρανθησόμεναι ἐθνικαὶ γαῖαι ἐκποιῶνται τοῖς μεταρροῦσι δαπανηθησόμενοις πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ Β΄ τοῦ ΡΟΕ΄ νόμου ἀναφερομένων ἔργων.

Ἄρθρον 12. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον Α΄ τοῦ ΡΟΕ΄ νόμου ἐρρορευτικὴ ἐπιτροπὴ σύγκαιται ἐκ πέντε μελῶν· τούτων δύο διορίζει ἡ Κυβέρνησις, δύο ἄλλα ἐκλέγει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Λετρίνων, πέμπτον δὲ μέλος καὶ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι ὁ ἐπαρχὺς Ἠλείας.

Ἐκ τῶν πρώτων τεσσάρων μελῶν τὸ ἥμισυ ἀνανεοῦται κατ’ ἐτος, κατὰ τὸν προειρημένον τρόπον, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Τὸ αὐτὸ μέλος δόναται νὰ διορισθῇ καὶ ἐκλεχθῇ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη.

Ἄρθρον 13. Ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δήμεων νόμου, ἢ πραγματοποιήσεως δανείου χρησίου ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς προκυμαίας, καὶ ἀποδοθησόμενον ἐκ τῶν εἰσπραττομένων δικαιωμάτων τοῦ λιμένος.

Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τῶν διὰ τὸν λιμένα καὶ τὰ λοιπὰ ἔργα ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἀποτελεῖ μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τοῦ δήμου Λετρίνων.

Ἡ κατὰ τὸν ΡΟΕ΄ νόμον φορολογία ἰσχύει μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοήκοντος ἐτους.

Ἄρθρον 14. Ἡ μισθοδοσία καὶ αἱ λοιπαὶ ἀποδοχαὶ τοῦ

εξετάσιν τῆς σωματικῆς καταστάσεως τοῦ (ἔπεται ὁ βαθμὸς τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἐξετασθέντος).
Λαβὼν δὲ ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 6 τοῦ κανονίζοντος τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ναυτικῶν συντάξεων Νόμου Βασιλ. Διατάγματος καὶ τὴν προσήκουσαν ἐνεργήσας ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου ἀξιωματικοῦ αὐτοψίαν τῇ (ἔπεται ὁλόγραφος ἢ χρονολογία τῆς αὐτοψίας.)

Βεβαίω.

Ἐπεται λεπτομερὲς ἐκθεσις περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξετάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 6.
Ἡ παρούσα συνετάχθη καὶ ὑπεγράφη, ἐν (σημειοῦται ὁ τόπος) τῇ (σημειοῦται ὁλόγραφος ἢ χρονολογία τῆς συνθέσεως καὶ ὑπογραφῆς.)

ὑπογραφή τῶν ἱατρῶν.

Εθεωρήθη

Βαθμὸς, ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ παρευρεθέντος εἰς τὴν ἐξέτασιν ἀξιωματικοῦ

Σημ. Ὁ αὐτὸς τύπος ἐκθέσεως χρησιμεύει καὶ ὅταν γίνεται ἡ ἐξέτασις παρὰ δύο ἱατρῶν, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι τηρεῖται εἰς τὴν σύνθεσιν αὐτοῦ ὁ πληθυντικὸς ἀριθμός.

Στοιχ Β'. Ἐκθεσις ἱατρικῆς ἐξετάσεως.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἱατροὶ προσεκλήθημεν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. . . διατάγης τοῦ ἐξετάσωμεν, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ (ἔπεται ὁ βαθμὸς, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ παρευρεθέντος εἰς τὴν ἐξέτασιν ἀξιωματικοῦ) τὰ περὶ σωματικῆς καταστάσεως τοῦ (ἔπεται ὁ βαθμὸς, τὸ ὄνομα, καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἐξετασθέντος), αἰτουμένου σύνταξιν ἀποστρατείας διὰ τραῦμα (ἢ διὰ νόσημα.)

Λαβόντες δὲ ὑπ' ὄψιν

α. Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ κανονίζοντος τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ναυτικῶν συντάξεων Νόμου Β. Διατάγματος.

β. Τὴν αἴτησιν τοῦ (βαθμὸς, ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ αἰτουμένου τὴν σύνταξιν).

γ. Καὶ πάντα τ' ἀφορῶντα αὐτὴν ἔγγραφα.

δ. Ἐνεργήσαντες δὲ δι' αὐτοψίας ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου ἀξιωματικοῦ, καὶ τὴν προσήκουσαν τῆς σωματικῆς καταστάσεως ἐξέτασιν τῇ (σημειοῦται ὁλόγραφος ἢ χρονολογία τῆς ἐξετάσεως.) *

Βεβαιούμεν

ἔπεται λεπτομερὲς ἐκθεσις περὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 ζητημάτων

Ἡ παρούσα συνετάχθη καὶ ὑπεγράφη, ἐν (σημειοῦται ὁ τόπος) τῇ (σημειοῦται ὁλόγραφος ἢ χρονολογία τῆς συνθέσεως καὶ ὑπογραφῆς.)

(ὑπογραφή τῶν ἱατρῶν)

Εθεωρήθη

Βαθμὸς, ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ παρευρεθέντος εἰς τὴν ἐξέτασιν ἀξιωματικοῦ

(*) Τὰ τοῦ εἰσαφύτου τούτου δὲν γράφονται, εἰς ἐγένετο προλαβόντως ἢ περὶ τῆς ὁ λόγος ἐξέτασις.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 25.

ΑΘΗΝΑΙ, 21 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ Κ. Γ. Ψύλλα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ἔνεκα λόγων ὑγείας ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν παραίτησιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ καὶ Γερουσιαστοῦ Κ. Γεωργίου Ψύλλα, ἐκφράζοντες αὐτῷ τὴν ἄκραν ἡμῶν εὐαρέσκειαν διὰ τὴν μετ' ἀφοσιώσεως ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαΐου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ Κ. Α. Λόντου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν παραίτησιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ καὶ Γερουσιαστοῦ Κ. Ἀναστασίου Λόντου, ἐκφράζοντες αὐτῷ τὴν ἄκραν ἡμῶν εὐαρέσκειαν διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀφοσιώσιν του κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν του.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κ. Α. Μαυροκορδάτου ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ περὶ διορισμοῦ τοῦ μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ Κ. Π. Ἀργυροπούλου ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν.

Α'. Τὸν Ἡμέτερον Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ μέχρι τοῦδε Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Κ. Α. Μαυροκορδάτον, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω . Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δηλοποιούμεν πρὸς αὐς τινὰς ἀνήκει, ὅτι, συναρθείσης τὴν 27 Μαΐου 1855 μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἥς τὸ περιεχόμενον ἔπεται.

Ἐπειδὴ ἡ συνομιλῶνσις συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐκρίθη ἐκατέρωθεν ἐπίσης ἀναγκασία, καθὼς μέλλουσα συντείνει εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῶν εὐτυχῶς ὑφισταμένων φιλικῶν σχέσεων, ἡ Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος καὶ ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος ὁ Σουλτάνος, ἐνθουσιάζονται νὰ συναινένωσιν ὅπως τοιαύτη συνθήκη διαπραγματευθῇ καὶ συναρθῇ, συμφώνως μὲ τὰς φιλικὰς καὶ γειτονικὰς σχέσεις τῶν δύο Ἐπικρατειῶν καὶ πρὸς ἀμοιβαίαν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τῶν δύο ὑψηλῶν συνομιλοῦντων μερῶν.

Διὰ τὰς ζητήσεως δὲ καὶ ὁρίσωσιν ἐκ συμφώνου τὰ ἄρθρα τῆς ὁριζήσεως συνθήκης, αἱ εἰρημέναι Α.Α. ΜΜ. κηδύοντο νὰ διορίσωσιν ὡς πληρεξούσιους, ἦτοι:

Ἡ μὲν Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Ὀθων Α΄, τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Γ. Κουντουριώτην, Πρόεδρον Αὐτοῦ Ὑπουργόν.

Ἡ δὲ Α. Α. Μεγαλειότητος, ὁ Σουλτάνος Ἀπουλ Μετζιτ-Χάν, τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸ Μεχμέτ-Φουάδ Πασᾶν, Ὑπουργόν Αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Πρόεδρον τοῦ ἀνωτέρου Συμβουλίου τοῦ Τανζιματίου, φέροντα τὸ παράσημον 1. τῆς τοῦ Αὐτοκρατορικῆς Τάγματος τοῦ Μετζιτιῆ, τὸ παράσημον τοῦ Αὐτοκρατορικῆς Τάγματος τῆς Προσωπικῆς Ἀξίας, τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Τάγματος τοῦ Σιδηροῦ Στέμματος τῆς Αὐστρίας, τοῦ Τάγματος Ἰσαβέλλης τῆς Καθολικῆς τῆς Ἰσπανίας, τοῦ Τάγματος τοῦ Πύργου καὶ τοῦ Εἴρους τῆς Πορτογαλλίας, τοῦ Τάγματος τῶν Ἀγίων Μαυριτίου καὶ Λαζάρου τῆς Σαρδηνίας, τὸν Σταυρὸν τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Αὐτοκρατορικῆς Τάγματος τοῦ Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς τῆς Γαλλίας κλπ. κλπ.

Οἵτινες, ἀφοῦ ἐκοινοποίησαν ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν τάξει, ὥρισαν καὶ διωμολόγησαν κοινῇ συμφωνίᾳ τὴν παροῦσαν Συνθήκην, συγκεκριμένην ἐκ τῶν ἐφεξῆς ἁρθρῶν.

Ἄρθρον 1.

Οἱ ὑπῆκοι τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος, τοῦ Σουλτάνου, δύνανται ἐν ἑκάτερα τῶν Ἐπικρατειῶν νὰ μετέρχονται ἀμοιβαίως τὸ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης ἐμπόριον μετὰ πληρεστάτης ἐλευθερίας καὶ ἀσφαλείας.

Ὅθεν θέλουσιν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ὁδοιπορῶσι, διαμένωσι καὶ ἐνοικιάζωσι οἰκίας καὶ ἀποθήκας χάριν ἐμπορίου καθ' ἅπαντα τὰ μέρη τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, ἐνθα ἡ ἀδεία αὕτη χορηγεῖται εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν λοιπῶν, μᾶλλον εὐνοουμένων, Δυνάμεων, ἄνευ οὐδεμιᾶς παρενοχλήσεως ἢ διαταράξεως κατὰ τὰς ἐμπορικὰς τῶν πράξεις, καὶ θέλουσιν ἀπολαβεῖ ἀμοιβαίως πληρεστάτης προστασίας καὶ φιλοξενίας.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ὑπῆκοι τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων μερῶν εἰσιν ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ τοῦ ἐτέρου ἀπηλλαγμένοι πάσης στρατολογίας καὶ πάσης στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν, ὅποιασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ᾖ.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1855).

La conclusion d'un Traité de commerce et de navigation entre le Royaume de Grèce et l' Empire Ottoman ayant été jugée de part et d' autre également nécessaire, comme devant servir à consolider l'établissement des relations amicales heureusement existantes, il a plu à Sa Majesté Hellénique et à Sa Majesté Impériale le Sultan d' agréer qu'un pareil Traité soit négocié et conclu, conformément aux rapports de bon voisinage entre les deux États et à l' avantage réciproque des intérêts des deux Hautes parties contractantes.

Et à l' effet de discuter et d' arrêter les articles du dit Traité, Leurs susdites Majestés ont daigné nommer pour Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de Grèce Othon 1er, le Sieur André G. Coundourioti, Son Ministre Résident; et Sa Majesté Impériale le Sultan Abdul-Medgid Khan, Son Excellence Méhémet Fuad Pacha, Son Ministre des affaires étrangères, Président du Haut Conseil du Tansimat, décoré de l' ordre Impérial du mérite personnel, Grand' Croix de l' ordre du Sauveur de Grèce, de l' ordre de la Couronne de Fer d' Autriche, de l' ordre d' Isabelle la Catholique d' Espagne, de l' ordre de la Tour et de l' Épée de Portugal, de l' ordre des SS. Maurice et Lazare de Sardaigne, Commandeur de l' ordre Impérial de la Legion d' honneur de France, etc. etc.

Lesquels, après s' être donné réciproquement communication de leurs pleins pouvoirs respectifs trouvés en bonne et due forme, ont réglé et conclu d'un commun accord le présent Traité consistant dans les articles suivants.

Article I.

Les sujets de S. M. le Roi de la Grèce et ceux de S. M. Impériale le Sultan pourront, dans chacun des deux États, exercer réciproquement le commerce par terre et par mer avec une entière liberté et sécurité.

Par conséquent, ils auront la faculté de voyager, séjourner et louer des maisons et des magasins pour faire le commerce dans tous les lieux des États respectifs, où cette permission est accordée aux sujets des autres Puissances les plus favorisées, sans qu'ils puissent être maltraités ou inquiétés dans l'exercice de leur commerce, et ils seront traités de part et d' autre avec une parfaite protection et hospitalité.

Article II.

Les sujets de l'une des parties contractantes seront dans les États de l' autre exempts de toute conscription et de tout service militaire sur terre et sur mer, de quelque nature qu' il soit.

Ἄρθρον 30. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων δύναται νὰ διατάτῃ καὶ μονοήμερους δημοπρασίας καρπῶν κατὰ μι-
κρὰς μερίδας, μὴ ὑπερβαίνουσας τὴν ἀξίαν τῶν 1000 δραχμ.

Δύναται ὡσαύτως νὰ διατάτῃ καὶ λιανικὴν πώλησιν ἀνευ
δημοπρασίας ὅπου τὸ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον, κανονίζον ῥητῶς τὸν
ἐλάχιστον ὅρον τῶν τιμῶν ἐκάστου εἶδους καρπῶν κατὰ κοιλόν.

Ἄρθρον 31. Αἱ μονοήμεροι δημοπρασίαι διευθύνονται παρὰ
τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ ἐφόρου, ἢ παρ' ἑνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου
καὶ ἑνὸς διοικητικοῦ, καὶ ἐν ἐλλείψει τοῦ τελευταίου παρὰ τοῦ
ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου ἢ δημάρχου ἢ εἰδικοῦ παρέδρου ἐνεργεῖται
δὲ εἰς τὴν ἐδρὰν τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ εἰς τὸν τόπον, ὅπου
εἶναι συστημέναι αἱ ἀποθήκαι, ἢ καὶ ἀλλοῦ, κατ' ἐγκρίσιν
τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Δι' ἐκάστην μονοήμερον δημοπρασίαν προηγεῖται διακήρυξις,
ὑπογραφομένη εἰς μὲν τὴν ἐδρὰν τῆς ἐφορίας παρὰ τοῦ ἐφόρου,
εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη παρὰ τοῦ ἀποθηκαρίου ἢ ἄλλου οἰκονομι-
κοῦ ὑπαλλήλου, καὶ δημοσιευομένη διὰ τοιχοκολλήσεως πρὸ
24 ὥρων ἐπὶ ἀποδείξει τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, συνωδευμένα μὲ τὴν ἀπό-
δειξιν τῆς δημοσιεύσεως τῆς διακήρυξεως, ὑποβάλλονται εἰς τὸ
ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων ὑπὸ τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ ἐφόρου
διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου.

Τὰ ἄρθρα 12—15 τοῦ παρόντος διατάγματος ἐφαρμόζον-
ται ἀναλόγως καὶ ὡς πρὸς τὰς μονοήμερους δημοπρασίας.

Ἄρθρον 32. Οἱ διὰ μονοήμερων δημοπρασιῶν ἀγορασταὶ εἶ-
ναι ὑπόχρεοι νὰ παραλάβωσι τοὺς καρποὺς ἐντὸς πέντε ἡμε-
ρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ἀφοῦ προηγουμένως
καταβάλλωσι τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸ ταμεῖον, ἢ ὅπου ἤθελε δια-
τάξῃ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων, καὶ προσαγάγωσιν
εἰς τὸν ἐφορον ἢ τὸν ἀποθηκάρειον τὸ περὶ τούτου τριπλότυπον
γραμμῆτιον συμψηφισμοῦ τοῦ ἀρμοδίου ταμείου, ἢ τὸ διπλότυ-
πον ἀποδεικτικὸν τοῦ εἰσπράκτορος.

Ἐὰν δὲν παρουσιάσωσι διπλότυπον ἢ τριπλότυπον ἀποδεικτι-
κὸν ἐντὸς τῆς πενθημέρου προθεσμίας, ἢ καταβάλλωσι μέρος μό-
νον τοῦ ἀντίτιμου, καθὼς καὶ ἐὰν, καταβάλλοντες ὁλόκληρον
τὸ ἀντίτιμον, δὲν παραλάβωσι ἐμπροθέσμως τοὺς καρποὺς,
ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 29.

Ὁ ἀναπλειστηριασμὸς ὅμως ἐνεργεῖται ὅπως καὶ αἱ μονοή-
μεροι δημοπρασίαι.

Ἄρθρον 33. Τὸ ἀντίτιμον τῶν διὰ λιανικῆς πωλήσεως ἐκ-
ποιουμένων καρπῶν καταβάλλεται ἀμέσως καὶ πρὸ τῆς παρα-
λαβῆς αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἀγοραστὰς ὅπου ἤθελε διατάξῃ τὸ ἐπὶ
τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων.

Ἄρθρον 34. Ἡ πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς ἐν γένει παράδοσις
τῶν ἐκποιουμένων καρπῶν ἐνεργεῖται διὰ τοῦ αὐτοῦ κοιλοῦ
τῆς ἀποθήκης.

Δι' ἐκάστην παράδοσιν συντάσσεται πρωτόκολλον ὑπογρα-
φόμενον παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἢ τοῦ
εἰδικοῦ παρέδρου καὶ τοῦ ἀποθηκαρίου, κατὰ τὸν δοθησόμενον
ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων τύπον.

Οἱ ἀγορασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραλάβωσι τοὺς καρποὺς
εἰς τὴν ἡμετέραν εὐρεθὴ κατὰστασιν, καθὼς καὶ ἐὰν ἤθελεν εὐρεθῇ
ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ ἐκποιηθέντος, χωρὶς νὰ ἔχωσι κανὲν δι-
καιώμα ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 35. Τὰ δικαιώματα τοῦ κήρυκος, τὰ τέλη τοῦ χαρ-
τοςήμου καὶ τὰ ἐξόδα τῆς παραλαβῆς τῶν καρπῶν εἶναι εἰς
βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Εἰδικὴ διάταξις.

Ἄρθρον 36. Ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι διατά-

ξεων, αἱ μὲν περὶ ἐνοικιάσεως τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δι-
καιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ἐνοικιά-
σεις α) τῆς ἐπικαρπίας καὶ τοῦ ὅλου προϊόντος τῶν ἐκκλησια-
στικῶν κτημάτων, καὶ β') τοῦ ὅλου προϊόντος τῶν ἀδιαθέτων
ἐθνικῶν ἐλαιοδένδρων, σταφυδαμπελῶν, βαλανοδένδρων κλπ.
αἱ δὲ περὶ ἐκποιήσεως τῶν καρπῶν ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν
ἐκποίησιν τῶν καρπῶν τῶν προμνησθέντων κτημάτων.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν
ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 19.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 20 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ ΣΠΕ'.

Περὶ παραχωρήσεως τριῶν διαλελυμένων μοναστηρίων εἰς τὸν
Πέτρον Γ. Δημάκην ἐξ Ἀλαγωνίας πρὸς σύστασιν σχολείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1854 Β. Διατάγματος
γενομένη εἰς τὸν Πέτρον Γεωργίου Δημάκην παραχώρησις τῆς
χρήσεως καὶ νομῆς τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Ἀλα-
γωνίας τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν τριῶν διαλελυμένων Μοναστη-
ρίων τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Μελέ, τῆς Παναγίας
Σιδιτροπόρτας, καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων μετὰ τῶν κτημά-
των αὐτῶν, πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν Σχολείων, ἐνός ἀλ-
ληλοδικακτικοῦ καὶ ἐνός Ἑλληνικοῦ, ἐγκρίνεται.

Κατὰ συνέπειαν ἄπνυτες οἱ περιεχόμενοι, εἰς τὸ ἀπὸ 17
τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὑπ' ἀριθ. 14.575 συμβόλαιον ὅροι ἐκτελεσθή-
σονται ὁλοκληρῶς καὶ ἀκριβῶς. Τὸ Συμβόλαιον δὲ τοῦτο προσ-
αρτᾶται εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαΐου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐπέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαΐου 1855.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Ἀριθ. 14.575.

Ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ κατοικοῦ Ἀθηνῶν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 2

1853

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Ἰανουαρίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 1.

(Παρελείφθη).

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 30,000 ἐπὶ τοῦ Κεφ. II'.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρα 16 καὶ 18 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, καθὼς καὶ τὴν ἀπὸ 7 τρέχοντος μηνὸς πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῷ Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάτουμεν.

Ἄρθρον 1.

Χορηγεῖται ἐκτάκτος πίστωσης ἐκ δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων (ἀριθ. 30.000) ἐπὶ τοῦ ἤδη προστεθέντος κεφαλαίου II'. « Νόσι ἐπιδημικαί » τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ παρελθόντος 1854 ἔτους τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς πληρωμὴν τῶν γεννημένων ὑπὲρ τῆς δημοσίου γείας ἐξόδων, ἐπιφυλαττομένης ἐν καιρῷ τῆς διὰ νόμου κυρώσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοῦ Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰανουαρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 30,000 ἐπὶ τοῦ Κεφ. Γ'. ἄρθρον 1.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρα 15 καὶ 16 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, καὶ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ παρελθόντος ἔτους νόμου, καθὼς καὶ τὴν ἀπὸ 7 τρέχοντος μηνὸς πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάτουμεν.

Ἄρθρον 1.

Χορηγεῖται πίστωσης ἀναπληρωτικῇ δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων (ἀριθ. 30,000) ἐπὶ τοῦ Κεφ. Γ'. ἄρθρ. 1, « Γενικά μέτρα ἀσφαλείας » τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ παρελθόντος 1854 ἔτους τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, ἐπιφυλαττομένης ἐν καιρῷ τῆς διὰ νόμου κυρώσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

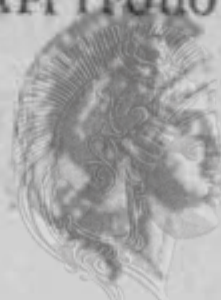
Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰανουαρίου 1853.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

των ἀραβοσίτων τοῦ φορολογουμένου μετροῦνται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ παρευθὺς διὰ κοφινίου ἢ ἄλλου μέτρου ἐσφαγισμένου ἀπὸ τὸν ἐπαρχὸν καὶ τὸν ἐφορὸν, καὶ σημειοῦνται εἰς κατάλογον, ὑπογραφόμενον καθ' ἐσπέραν παρ' αὐτοῦ, τοῦ δημάρχου ἢ εἰδικοῦ παρέδρου καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος ἐκάστου φορολογουμένου, ὡς ἐμετρήθη. Περὶ τὰ μέσα τῆς καταμετρήσεως τῶν ἀλωνίων ἐκάστου χωρίου, γεμίζεται με κώνους, λαμβανομένους ἀναλόγως ἐξ ὧν τῶν ποιότητων, τὸ κοφινίον ἢ μέτρον, κοπανίζονται παραχρῆμα οἱ ἐν αὐτῷ καρποὶ καὶ προσδιορίζεται διὰ ζυγίσεως ἢ διὰ κοιλοῦ τὸ βάρος αὐτῶν. Ἐὰν δὲν συμφωνήσωσι τὰ μέρη περὶ τὴν πλήρωσιν ἐνὸς καὶ μόνου κοφινίου ἢ μέτρου, γεμίζονται δύο, τὸ ἐν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τὸ ἄλλο παρὰ τοῦ φορολογουμένου, καὶ ἐνεργοῦνται τὰ ἀνωτέρω.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης δοκιμασίας ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον καὶ βεβαιοῦται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τοῦ δημάρχου ἢ εἰδικοῦ παρέδρου, καὶ τοῦ ἱερέως.

Ἐν ἐλλείψει ἢ ἀρνήσει τοῦ ἱερέως ὁ κατάλογος καὶ τὸ πρωτόκολλον ὑπογράφονται ἀπὸ τρεῖς μάρτυρας λαμβανομένους ἐκ τῶν ἰδίων φορολογουμένων.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς δοκιμασίας ἀνάγεται εἰς κοιλὰ (ὕπολογίζομενον ἐκάστου κοιλοῦ πρὸς 20 ὀκάδας) τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς, ἐκπίπτονται ἐξ αὐτοῦ 18 τοῖς 0/0 λόγῳ φύρας, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου προσδιορίζεται ὁ φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, καὶ ἐκδίδεται ἀμέσως τὸ ἀνήκον διπλότυπον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 10 ἄρθρου. Η

Β'. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς συλλογῆς τῶν ἀραβοσίτων ἐκάστου φορολογουμένου ζυγίζονται εὐθὺς διὰ στατῆρος οἱ κῶνοι εἴτε ἀποφλοιωμένοι εἴτε μὴ (ἐὰν δὲν προτιμᾷ ὁ φορολογούμενος πρὸς εὐκολίαν τὴν ζύγισιν ἐνὸς μόνου μέτρου, δι' οὗ θέλει μετρηθῇ ὁλόκληρος ὁ σωρὸς), καὶ σημειοῦται τὸ βάρος αὐτῶν εἰς κατάλογον, συντασσόμενον κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον. Ἐκ τοῦ ὀλικοῦ δὲ βάρους ἐκπίπτονται λόγῳ φύρας, ἐὰν μὲν οἱ κῶνοι εἶναι ἐντελῶς ἀποφλοιωμένοι 35 τοῖς 0/0, ἐὰν δὲ με τοὺς φλοιούς 40 τοῖς 0/0, ἐπὶ δὲ τοῦ καθαροῦ ὑπολοίπου προσδιορίζεται ὁ φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, καὶ ἐκδίδεται τὸ διπλότυπον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 10 ἄρθρου.

Ὅστις τῶν δημάρχων ἢ εἰδικῶν παρέδρων ἀρνήθῃ, προσκαλούμενος ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν, νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωρεῖται πειθαρχικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 73, τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἀναπληροῦται διὰ τριῶν μαρτύρων λαμβανομένων ἐκ τῶν ἰδίων φορολογουμένων.

Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐμφανισθῇ αὐθουμήτως διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν βεβαίωσιν καθ' ἓνα τῶν ἀνωτέρω τρόπων, αὕτη ἐκτελεῖται κατὰ πρόσκλησιν τῶν φορολογουμένων ὑφ' ἐνὸς ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 10. Μετὰ τὴν μέτρησιν ἢ ζύγισιν τῶν καρπῶν ἐκάστου φορολογουμένου καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου καὶ τῆς ἐπικαρπίας ὁ ἐνοικιαστὴς σημειοῖ αὐτὰ ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς εἰς τὸ διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ἰδιοχείρως ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀποσπασμα ὁ ἐνοικιαστὴς, ὅστις ἐγγεγραμμένος εἰς τὸν φορολογούμενον. Ἀλλ' ἐὰν οὗτος ἔχῃ ἀντιρρήσεις, εἴτε ὡς πρὸς τὸ σημειωθὲν ποσόν, εἴτε ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ καρποῦ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ κτήματος, δύναται νὰ σημειώσῃ αὐτὰς ἐντὸς ἢ ὀπισθεν τοῦ στελέχους· τούτου δὲ ἀγγραμμάτου ὄντος, ὑπογράφει τὸ στέλεχος ἢ τὰς ἀντιρρήσεις ἄλλος τῆς ἐμπιστοσύνης του, ἐνώπιον τοῦ παρέδρου ἢ τοῦ ἱερέως, καί, ἐν ἐλλείψει ἢ ἀπουσίᾳ τούτων, ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὑπογραφουμένων καὶ τούτων, ἢ γενομένης μνείας τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν εἰσὶν ἀγράμματοι. Ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος ἀρνή-

ται νὰ ὑπογράψῃ τὸ στέλεχος, ὁ ἐνοικιαστὴς καλεῖ δύο μάρτυρας, ἐξ ὧν ὁ εἰς πρέπει νὰ ᾔναι ὁ πάρεδρος ἢ ὁ ἱερεὺς τοῦ οἴκειου ἢ τοῦ πλησιεστέρου χωρίου, διὰ νὰ ὑπογράψωσιν αὐτὸ πρὸ μόνην τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀπὸ μέρους τοῦ φορολογουμένου γενομένης ἀρνήσεως.

Τὸ στέλεχος τοῦ τοιοῦτοτρόπως συνταχθέντος διπλοτύπου καθίσταται διοικητικῶς ἐκτελεστόν, ἐκτὸς ἐὰν ἀνασταλῇ δικαστικῶς ἢ ἐκτέλεσίς του, καθὼς καὶ ὁπότεν φέρῃ ἀντιρρήσεις, ὅτε ἐκτελεῖται μόνον ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦ φόρου τὸ μὴ ἀμφισβητούμενον ἀπὸ τὸν φορολογούμενον, καὶ τοῦτο, ἐὰν πρόκηται περὶ γαιῶν, τῶν ὁποίων τὸ δημόσιον δὲν διατηρεῖ τὴν νομικὴν κατοχὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 11. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ εὐθὺς μετὰ τὴν μέτρησιν ἢ ζύγισιν τὸ διπλότυπον, ὁ φορολογούμενος προσκαλεῖ τὸν δημάρχον, ἢ τὸν εἰδικὸν πάρεδρον, ἢ τὸν ἐφορὸν, ἢ τὸν εἰρηνοδίκην, καὶ ἐνεργεῖ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ δευτέραν μέτρησιν, ἢ ζύγισιν, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἐγγράφεται εἰς πρωτόκολλον, ἐν ᾧ μνημονεύεται ῥητῶς καὶ ἡ ιδιότης τοῦ κτήματος ἐξ οὗ παρήχθη. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο συντεταγμένον εἰς διπλοῦν ἐνώπιον δύο μαρτύρων, καὶ ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὰ παρευρεθέντα πρόσωπα, τὸ μὲν ἀρνεῖται εἰς τὸν φορολογούμενον, τὸ δὲ παραπέμπεται ἀπὸ τὴν συντάξασαν αὐτὸ ἀρχὴν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορὸν, διὰ νὰ προσδιορίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ τὰ εἰσπρακτέα ποσά. Ὅστις τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων ἀρνήθῃ νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, ὁ μὲν ἐνοικιαστὴς δὲν ἐκδώσῃ τὸ διπλότυπον, ὁ δὲ φορολογούμενος δὲν φροντίσῃ περὶ τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου, ὀφείλει ὁ ἐφορὸς νὰ διορίξῃ πρὸς ἐκδόσιν τοῦ διπλοτύπου ἀντιπρόσωπόν του, τοῦ ὁποίου ἡ ἀντιμισθία καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρον 12. Ὁ ἐνοικιαστὴς τιμωρεῖται

α) Μὲ πρόστιμον δραχμῶν 15—100, ἐὰν ἀμελήσῃ τὴν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων, ἢ ἀμέσως μετὰ τὴν διὰ δοκιμῆς βεβαίωσιν τῶν ἀραβοσίτων κατὰ τὸ ἄρθρον 11, τακτικὴν ἐκδόσιν τῶν διπλοτύπων.

β) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμ. 100—500 ἐὰν χαρακτηρίσῃ κτήματα ἐθνικὰ ἢ ἐθνικοιδιόκτητα ὡς ἰδιωτικὰ, ἢ ὡς ἐθνικοιδιόκτητα κτήματα ἐθνικὰ.

γ) Μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ μειωθέντος φόρου, ἐὰν παραλείψῃ ὀλατελῶς τὴν εἰς τὸ διπλότυπον ἐγγραφὴν τοῦ φόρου, ἢ ἐγγράψῃ ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρποῦ, τὸ ὁποῖον καταμετρήσῃ.

δ) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100—500 ἐὰν ἐν γράφῃ εἰς τὸ διπλότυπον πλεονέτερον ποσὸν τοῦ παραχθέντος καρποῦ.

ε) Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 15—200 ἐὰν ἀνακαλῇ ῥῆθ' οἰαδήποτε ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπὶ ἡγήσεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου.

ς) Μὲ πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μετὰ τὸ διπλότυπον τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ, ἐὰν εἰσπράξῃ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ φορολογουμένου καρποῦ, κατὰ παράβασιν τοῦ 23 τοῦ παρόντος Νόμου.

Εἰς τὰς ὑπὸ στοιχ. β'. —εἰ περιπτώσεις ἐνεργεῖται κατ' αὐτὸ τοῦ καὶ ποινικὴ καταδίωξις κατὰ τὸ ἄρθρον 200 τοῦ Ποινικοῦ Κόμου.

Τὸ ἥμισυ τοῦ τριπλοῦ φόρου, τοῦ πρόστιμου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ δὲ ἄλ-

προικοδοτηθέντα κτήματα περιήλθον εις την κατοχήν των προικοδοτηθέντων, και αποδεικνύεται ή ταυτότης, ή έκτασις και τὸ τίμημα τῶν κτημάτων αὐτῶν.

Ἄρθρον 9.

Ὡς, γενομένης ἀναθεώρησεως τῆς καταμετρήσεως προικοδοτηθέντων κτημάτων, προκύψῃ ἔλλειμμα, θέλει ἐκπίπτεισθαι τὸ ἐλλειμμα τοῦτο χρηματικὸν ποσὸν ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ κτήματος. Ἐὰν δὲ προκύψῃ πλεόνασμα, τὸ ἀντίτιμον τοῦ πλεονάσματος τούτου θέλει πληρωθῇ εἰς τὸ δημόσιον παρὰ τοῦ προικοδοτηθέντος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ κατ' ἀναλογίαν τοῦ τιμήματος, εἰς ὃ παρεχωρήθη τὸ κτῆμα. Ἄλλως, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, τὸ δημόσιον ἀναλαμβάνει αὐτοδικαίως τὴν κατοχήν καὶ τὴν κυριότητα τοῦ πλεονάσματος ἀνευ τινὸς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀποζημιώσιν δι' ἀνδράποτε λόγον.

Ἄρθρον 10.

Ὅταν οἱ προικοδοτηθέντες θελήσωσι νὰ πληρώσωσι διὰ μιᾶς τὸ κεφάλαιον τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 ἐκδότημένων ὁμολογιῶν, θελοῦσιν εἶσθαι δεκτὰ εἰς τὴν πληρωμὴν τὰ φαλαγγιστικὰ γραμμάτια μόνον κατὰ τὸ 1/5.

Οἱ μὴ θελοντες νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου ὀφείλουσι νὰ ἐπιδώσωσι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον ἑγγράφον περὶ τούτου δηλώσιν ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰδὲ μὴ, θεωροῦνται ὡς ἀποδεχθίντες τὰς τοῦ παρόντος νόμου διατάξεις.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Αὐγούστου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1855.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 38

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραιτήσεως τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κ. Α. Μαυροκορδάτου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν παραίτησιν τοῦ ἡμετέρου Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κυρίου Α. Μαυροκορδάτου, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κυρίου Γ. Βούλγαρη.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1855.)

γικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν τὸν Γερουσιαστὴν Κύριον Δημήτριον Γ. Βούλγαρη.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκφράσεως Βασιλικῆς εὐαρεσκείας πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κ. Α. Μαυροκορδάτου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δεχθέντες τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παραίτησιν τοῦ ἡμετέρου Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κυρίου Α. Μαυροκορδάτου, ἐκφράζομεν αὐτῷ τὴν ἄκραν ἡμῶν εὐαρέσκειαν διὰ τὴν μετὰ προθυμίας καὶ ἀκαμάτου ζήλου ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνατεθειμένων εἰς αὐτὸν ἐκβριθῶν καθηκόντων καὶ διὰ τὰς διακεκριμένας ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας κατὰ τὴν ὀφείκειαν τῆς Πρωθυπουργίας του εἰς κρίσιμους περιστάσεις προσένεγκεν εἰς τὸν Θρόνον καὶ τὴν Πατρίδα.

Ὁ ἡμετέρος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὼν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ Κυρίου Παναγιώτη Βάρβογλη.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παραίτησιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ Κ. Παναγιώτη Βάρβογλη, καὶ ἐκφράζομεν αὐτῷ τὴν ἡμετέραν εὐαρέσκειαν διὰ τὰς μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου ὑπηρεσίας του.

Ὁ ἡμετέρος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὼν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ Κ. Π. Ἀργυροπούλου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εὐαρεστούμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παραίτησιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ Κ. Π. Ἀργυροπούλου, καὶ ἐκφράζομεν αὐτῷ τὴν ἡμετέραν εὐαρέσκειαν διὰ τὰς μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου ὑπηρεσίας του.

των επαρχιών, ή και εις άλλας πόλεις ή κομποπόλεις κατ' έγκρισιν του επί των Οικονομικών Υπουργείου.

Άρθρον 2. Η πρώτη δημοπρασία κηρύττεται διά διακήρυξεως του οικονομικού εφόρου, δημοσιευμένης εις όλα τα χωρία και τοιχοκολλημένης εις την πρωτεύουσιν της επαρχίας δέκα τουλάχιστον ημέρας πρό της έναρξεως της δημοπρασίας και διαρκεί τρεις κατά συνέχειαν ημέρας από της 9 π. μ. μέχρι της 12.

Η δημοσίευσις γίνεται διά των δημοτικών αρχών και βεβαιούται από τον πρόεδρον του χωρίου, ή, εν έλλείψει ή απουσία του, υπό ενός των ιερέων του χωρίου. Αί περί της δημοσιεύσεως αποδείξεις αποστέλλονται διά του δημάρχου εις τον οικονομικόν έφορον πρό της έναρξεως της δημοπρασίας.

Η διακήρυξις παραπεμπει εις τους όρους του νόμου και του παρόντος διατάγματος· ρητώς δέ περιέχει·

α) Το τμήμα του οποίου ή πρόσδοδος ένοικιάζεται, ως και τά συγκροτούντα αυτό χωρία.

β) Τα όρια αυτών.

γ) Εάν ή ένοικίασις γίνεται εις χρήματα ή εις καρπούς, και εν τη τελευταία περιπτώσει κατανομάζονται ρητώς τά είδη των καρπών, επί των οποίων γίνεται ή προσφορά.

δ) Την ημέραν της έναρξεως και της λήξεως της δημοπρασίας, ως και τον τόπον, όπου αυτή ενεργείται·

ε) Εάν ή έγκρισις του αποτελέσματος της δημοπρασίας έπιφυλάχη εις το υπουργείον των Οικονομικών ή ανετέθη εις τας διενεργούσας την δημοπρασίαν αρχάς. Εν τη τελευταία περιπτώσει μνημονεύεται ο αριθμός και ή ημερομηνία της διαταγής του υπουργείου, δι' ής δίδεται ή πληρεξουσιότης της έγκρίσεως· και

ς) Εάν τυχόν ή κηρυττομένη δημοπρασία άπεφασίσθη να υπάρχει τελευταία.

Άρθρον 3. Το επί των Οικονομικών Υπουργείον ανατιθέμενον την έγκρισιν του αποτελέσματος των δημοπρασιών εις τας διενεργούσας αυτά αρχάς, θέλει εκάστοτε προσδιορίζει και τον ελάχιστον όρον κατωτέρω του οποίου δεν επιτρέπεται να χορηγηθ ή προσηρμημένη έγκρισις. Ο όρος ούτος δεν δημοσιεύεται.

Άρθρον 4. Προκειμένου περί δημοπρασίας ενεργουμένης εις ώραν επί τοσοτον προτεγγίζουσιν την καταλληλον πρός βεβαίωσιν του φόρου εποχήν, ώστε ενεργουμένης νέας δημοπρασίας δεν ήθελε μείνει ο απαιτούμενος καιρός διά να αναλάβη ο ένοικιαστής εγκαίρως την επιχείρησιν του, ή δημοπρασία εκείνη, τη διαταγή του επί των Οικονομικών Υπουργείου, κηρύττεται τελευταία, δημοσιευμένου και του ελάχιστου όρου.

Αί δε λαβούσαι το δικαίωμα της έγκρίσεως των δημοπρασιών αρχαί, και άνευ της τοιαύτης διαταγής, κηρύττουσιν αυτάς εις την ανωτέρω περίπτωσιν τελευταίας, εντός του τεθέντος παρά του υπουργείου ελάχιστου όρου.

Πλην, εάν εν τώ μεταξύ επήλθεν ουσιώδης τις μεταβολή των περιστατικών, εφ' ών ήθεμελιώθη ο ελάχιστος όρος, αί αὐτοί αρχαί λαμβάνουσιν την γνώμην του Ταμίου μεταβάλλουσιν αναλόγως και τον όρον τουτον πρό της έναρξεως της δημοπρασίας, συντάττουσαι περί τούτου και αποστέλλουσιν εις το υπουργείον ήτιολογημένιν έκθεσιν, εν ή προτυπογράφει και ο Ταμίας.

Προσφορά μικρότερα του ελάχιστου όρου δεν λαμβάνεται υπό όψιν.

Άρθρον 5. Μη κηρυχθείση της δημοπρασίας ως τελευταίας, ενεργείται νέα δημοπρασία α) όταν εις το αποτέλεσμα αυτής του μέν μη υπερβαίνοντος τας 15000 δραχ. ή 5000 κοιλιά καρπών γίνη νέα προσφορά ανωτέρα τούτου κατά 5 0/0, του δε υπερβαίνοντος τά ποσά ταύτα ανωτέρα κατά 3 0/0 και β) όταν εις το επί των Οικονομικών Υπουργείον,

απορρίψαν το αποτέλεσμα της προλαβούσης ως άτύμφορον διά το δημόσιον, δεν διατάττει την εις λογαριασμόν του δημοσίου εισπραξιν.

Δύναται επίσης να διαταχθ ή νέα δημοπρασία όταν ή προλαβούσα ήθελεν άκυρωθ ή ενεκα παρατυπίας.

Άρθρον 6. Αί επαναληπτικαί δημοπρασίαι κηρύττονται διά περιληπτικής διακήρυξεως του οικονομικού εφόρου, αναφερομένης εις τους όρους της πρώτης και περιεχούσης ρητώς τους εν τοις εδαφίοις α, γ, δ, ε, και ς· του άρθρου 2 όρους. Αρχονται δε μετά τρεις ημέρας άφ' ής ή διακήρυξις του οικονομικού εφόρου τοιχοκολληθ ή εις μόνον τον τόπον της δημοπρασίας επί αποδείξει του δημάρχου, και διαρκούσι τρεις κατά συνέχειαν ημέρας από της 9 π. μ. μέχρι της 12.

Άρθρον 7. Πάσα περί επαναλήψεως δημοπρασίας αίτησις παραδίδεσθ εις αποδείξει εις τον έπαρχον, ή, εν έλλείψει τουούτου, εις τον ειρηνοδίκην της περιφερείας, εν ή ενεργείται ή δημοπρασία, και διαβιβάζεται παρ' αυτού άμέσως επί αποδείξει εις τον οικονομικόν έφορον, όστις όφείλει να εκδώσ η εντός 24 ώρων την διακήρυξιν του, εάν ο πλειοδότης φέρη τας απαιτούμενας από το άρθρον 3 του Νόμου έγγυήσεις, και δύναται, να λάβ η χώραν νέα δημοπρασία κατά το άρθρον 5 του παρόντος Διατάγματος. Την διακήρυξιν ταύτην όφείλει να εκδώσ η και αν περιήλθεν ήδη εις αυτόν ή Υπουργική έγκρισις της άρτι πεπεραιωμένης δημοπρασίας, δεν κοινοποιήθη όμως εισέτι εις την δημοτικην αρχήν κατά το άρθρον 14.

Δύναται να υποβληθ ή και άπ' ευθείας εις το επί των Οικονομικών Υπουργείον ή περί επαναλήψεως της δημοπρασίας αίτησις. Εν τοιαύτη όμως περιπτώσει απαιτείται ώστε ή υπογραφή και το αξιόχρεον του πλειοδότη, ή του έγγυητου αυτού, ή και άμφοτέρων αν ή χρεία το καλέσ η, να ήναι επιβεβαιωμένα από την αρμοδιαν δημοτικην αρχήν· άλλως ή αίτησις δεν λαμβάνεται υπό όψιν.

Η περί επαναληπτικής δημοπρασίας αίτησις είτε εις τας επαρχιακάς αρχάς παραδίδηται, είτε άπ' ευθείας εις το Υπουργείον, πρέπει να ήναι έγγραφος και να περιέχη ολογράφως και αριθμητικώς το περιπλέον προσφερόμενον ποσόν.

Άρθρον 8. Διαρκούσης της δημοπρασίας οί πλειοδότη άποτείνουσι τας προσφοράς των εις τον δημόσιον κήρυκα συμφώνως πρός την διακήρυξιν (άρθρον 2, γ.) είτε εις χρήματα, είτε εις κοιλιά καρπών όμοειδών με τους εν αυτή σημειούμενους, ο δε κρατών τά πρακτικά υπάλληλος έγγράφει κατά σειράν ως εκφωνούνται μετά του ονόματος του πλειοδότη.

Κλάσματα δραχμών ή κοιλών δεν είναι δεκτά.

Πάσα προσφορά είναι υποχρεωτική διά τον πλειοδότην.

Η υποχρέωσις δε αυτή μεταβαίνει αλληλοδιαδόχως από τον πρώτον εις τους ακόλουθους και επιθερύνει όριστικώς τον τελευταίον πλειοδότην.

Πλειοδότης δεν θεωρείται εί μη ο γενόμενος δεκτός ως αξιόχρεως, ή ο παρουσιάσας έγγυητήν ως αξιόχρεων αναγνωρισθέντα, και κατά το ποσόν, καθ' ο έγένετο δεκτός.

Άρθρον 9. Οί οικονομικοί έφοροι όφείλουν να σημειώνωσιν ακριβώς τά όρια εκάστου τμήματος και εις τά πρακτικά της δημοπρασίας, οί δε συναγωνιζόμενοι υποχρεούνται επί ποινή απορρίψεως πίσης περί αποζημιώσεως απαιτήσεως κατά του δημοσίου να ζητώσιν έγγράφως και επί αποδείξει πρός της κατακυρώσεως όσας διασαφήσεις θεωρούν αναγκαίας περί όρίων ή θέσεων.

Τας διασαφήσεις ταύτας όφείλουσιν αί διενεργούσας τας δημοπρασίας Αρχαί να κοινοποιώσ η πρό της άποπερατώσεως αυτών διά προγράμματος, τοιχοκολλουμένου εν τώ τόπω της δη-

ἀπὸ ἀπλῶς ὑποπτον τόπον, παύει ἀμέσως ἡ διακοπὴ τῆς συγκοινωνίας τῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων, μεθ' ὧν ἐκοινωνήσαν. Ἐὰν δὲ οἱ εἰσελθόντες ἄνθρωποι ὁμοῦ ἦναι περισσώτεροι τῶν τριῶν καὶ ἔρχονται ἐξ ἐπιχολέρου τόπου, ἡ συγκοινωνία μένει διακεκομμένη, καὶ οἱ τόποι οὗτοι τίθενται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων ἕνεκα χολέρας.

Ἐὰν τις τῶν ὑπὸ κάθαρσιν ἀνθρώπων εὗρεθῇ πάσχων σήπτωμά τι φέρον ὑπόνοιαν χολέρας, τότε τὰ χωρία, αἱ κωμοπόλεις καὶ πόλεις, μεθ' ὧν ἐκοινωνήσαν, τίθενται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων ἕνεκα χολέρας· ἐὰν δὲ ἡ νόσος φανῇ χολέρα, τότε τίθενται ταῦτα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπιχολέρων.

Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν, ἐὰν δὲν ᾖναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι οἱ ὑπὸ κάθαρσιν ἄνθρωποι δὲν ἐκοινωνήσαν καὶ μετ' ἄλλων τόπων, κειμένων πλησίον ἐκείνου, εἰς ἣν εὗρεθῆσαν κοινωνήσαντες καὶ ὅτι ἡ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ διαμονὴ τῶν δὲν ὑπερέβη τὰς ἐξ ὥρας, τίθενται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπιχολέρων ὁμοῦ μετὰ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ὅλοι οἱ κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν περιοχὴν αὐτῶν κείμενοι τόποι, συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

5. Οἱ ἀποχωρισθέντες ἐκ τῶν χωρίων, κωμοπόλεων ἢ πόλεων ὑπὸ κάθαρσιν ἄνθρωποι, ἐὰν ᾖναι πλησίον λοιμοκαθαρτήριον, παραπέμπονται ἐκεῖ ἀσφαλῶς, ἐὰν δὲ δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτον κατάστημα, ἢ ἐὰν οἱ ἄνθρωποι, πάσχοντες, δὲν δύνανται νὰ μετακομισθῶσιν ἀκινδύνως, τότε μένουσιν εἰς τὸ οἶκον, ἐν ᾧ ἀπεχωρίσθησαν, ἐὰν τοῦτο ἀπέχῃ διακόσια τοὐλάχιστον μέτρα τῆς τελευταίας οἰκίας τοῦ χωρίου, τῆς κωμοπόλεως ἢ πόλεως, καὶ ἔχῃ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὴν υγίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐν αὐτῷ, καὶ περαιῶνουν ἐκεῖ τὴν κάθαρσιν τῶν. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ οἶκος ἔχον τὰ εἰρημένα προσόντα, ἀνεγείρεται ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ δήμου εἰς τὴν εἰρημένην ἀπόστασιν παράπηγμα. Εἰς πᾶσαν δὲ περίστασιν οἱ καθαρζόμενοι θέλουν ἐπισκέπτεσθαι καθ' ἑκάστην, καὶ, χρείας οὗσης, θέλουν θεραπεύεσθαι παρὰ ἱατροῦ ἀνεγνωρισμένου.

6. Ὅταν ἄνθρωποι ἐρχόμενοι ἐκ τόπων διατελούντων ὑπὸ κάθαρσιν ἕνεκα χολέρας, εἰτέλθωσιν εἰς τόπους τοῦ Κράτους ἀνόσους καὶ δὲν ἀνευρίσκωνται, ἢ ἀνεχώρησαν ἤδη, οἱ τόποι οὗτοι, καθὼς καὶ ἄλλοι, εἰς οὓς ὑποτίθεται μετὰ μεγάλης πιθανότητος, ὅτι οἱ ὑπὸ κάθαρσιν ἄνθρωποι ἦλθον, τίθενται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων, ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι πληροφορίες, ὅτι οἱ εἰσελθόντες ἔπασχον συμπτώματα ὑποπτα χολέρας· ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦτα πληροφορίες, οἱ εἰρημένοι τόποι θεωροῦνται ὡς ἐπιχολέροι.

7. Ὅταν εἰς τινὰ τόπον τοῦ Κράτους φανῇ νόσος φέρουσα συμπτώματα χολέρας, ἐν ᾧ μὲν αὕτη θεωρεῖται ἀμφίβολος ὁ τόπος μεθ' ὅλης τῆς ὑγειονομικῆς αὐτοῦ περιοχῆς τίθεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου καθάρσεως· ἅμα δὲ ἡ νόσος χαρακτηρισθῇ ὡς Ἀσιατικὴ χολέρα, ἔστω καὶ σποραδικὴ ἀκόμη, καθὼς καὶ εἰς τὴν περίστασιν, ἣν προβλέπει τὸ ἄρθρον 4 § 3 τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὁ τόπος τίθεται ἀμέσως εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπιχολέρων.

8. Ἡ ὑγειονομικὴ περιοχὴ τόπου τεθέντος ὑπὸ ὁποιοῦνδήποτε κατηγορίαν καθάρσεως ἕνεκα χολέρας, ἐμπεριλαμβάνει ὅλους τοὺς τόπους τοὺς κειμένους περὶ αὐτοῦ εἰς ἀπόστασιν τεσσάρων μέχρις ἐξ ὥρων ὁδοιπορικῶν. Ἡ δὲ περιφέρεια τῆς ὑγειονομικῆς περιοχῆς συνιστᾷ τὴν ὑγειονομικὴν γραμμὴν.

9. Ὅταν πληροφορηθῇ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τινος τόπου, μὴ ἐδρεύοντος ἐκεῖ Ἐπαρχοῦ, ὅτι συνέβη ἐν αὐτῷ περιστατικόν τι ἐκ τῶν μνημονευομένων εἰς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἢ ὅτι ὑπάρχει ὑπόνοια χολέρας, ἢ ὅτι ἐφάνη πραγματικῶς ἡ νόσος αὕτη, οφείλει νὰ προκηρύττῃ καὶ ἐνεργῶς ἀμέσως τὴν διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας, καὶ νὰ εἰδοποιῇ ἐνταυτῷ τὸν ἀρμοδίον Ἐπαρχον καὶ τὰς πλησιοχώρους δημοτικές ἀρχάς, ἔτι δὲ καὶ τὰς κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πλησιοχώρους ὑγειονομικὰς ἀρχάς, αἵτινες θέλουν σημειοῦν τὸ περιστατικόν εἰς τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις τῶν πλοίων, τὰ ὅποια ἤθελον ἀναχωρήσει πρὶν φθάσῃ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐπαρχοῦ.

10. Ὁ Ἐπαρχος, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου συνέβη συγκοινωνία μετὰ ὑπὸ κάθαρσιν ἀνθρώπων, ἢ ἐφάνη ἡ νόσος χολέρα ἢ καὶ ὑπόνοια αὐτῆς, ἅμα εἰδοποιηθεὶς περὶ τοῦ συμβάντος, ἐκτιμᾷ τὰς περιστάσεις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ κηρύττει ἀναλόγως αὐτῶν ὑποπτον ἢ ἐπιχολέρον τὸν τόπον μόνον, ἢ καὶ συνέβη τὸ περιστατικόν, ἢ καὶ ὅλην τὴν ὑγειονομικὴν περιοχὴν αὐτοῦ. εἰδοποιεῖ ἀμέσως ἡ τὰς ὁμοίους διοικητικὰς ἀρχάς περὶ τοῦ συμβάντος καὶ τῶν ληφθέντων μέτρων, καὶ γνωστοποιεῖ τὰ ὀνόματα τῶν συνοικιῶν χωρίων, κωμοπόλεων ἢ καὶ πόλεων, μέχρι τῶν ὁποίων ἐκτείνεται ἡ ὑγειονομικὴ περιοχὴ τῆς δικαιοδοσίας του, τοποθετεῖ κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν γραμμὴν, ἢ, ἐὰν ἀποκλεισθῇ ὁ τόπος μόνος, κατὰ τὰ ὅρια τοῦ ἀποκλεισμοῦ, τοὺς ἀναγκαίους ἐκτάκτους ὑγειονομικοὺς καὶ δημοτικοὺς φύλακας ὑπιστηριζομένους ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν συγκοινωνίαν, εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὰς κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑγειονομικὰς ἀρχάς πρὸς ὁδηγίαν τῶν, καὶ κάμνει γνωστὴν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς δικαιοδοσίας του, συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου, τὴν κατηγορίαν τῆς καθάρσεως, εἰς ἣν ἐτέθη ὁ τόπος, καὶ τὰ διαταχθέντα ὑγειονομικὰ μέτρα, δημοσιεύων ἐνταυτῷ καὶ τὰς ἐπιβάλλομενας παρὰ τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου ποινὰς εἰς τοὺς παραβάοντας τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις πολίτας καὶ ὑπαλλήλους.

Ἐὰν κείνται ἐντὸς τῆς ὑγειονομικῆς περιοχῆς τοῦ τόπου ὅστις ὑποβάλλεται εἰς τὴν κάθαρσιν, τόποι ὑπαγόμενοι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἄλλων ἐπαρχῶν. οὗτοι οφείλουν, ἅμα εἰδοποιηθέντες περὶ τοῦ ληφθέντος μέτρου, νὰ ἐνεργῶσι τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας τῶν τῆς δικαιοδοσίας τῶν τόπων τῶν κειμένων ἐντὸς τῆς ὑγειονομικῆς περιοχῆς τοῦ ὑποβληθέντος ὑπὸ κάθαρσιν τόπου, καὶ νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ὅσα ὀρίζονται εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον. Οἱ ἐπαρχοὶ ὁμοῦ οὗτοι ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος, ὅταν ὁ ἐπαρχος τοῦ μολυνθέντος τόπου διακόψῃ τὴν συγκοινωνίαν μόνου αὐτοῦ, ἐὰν θεωρῶσι τὸ μέτρον ἀνεπαρκές, νὰ διακόπτωσι τὴν συγκοινωνίαν τῶν τόπων ὅλων τῆς δικαιοδοσίας τῶν, τῶν κειμένων ἐντὸς τῆς ὑγειονομικῆς περιοχῆς τοῦ μολυνθέντος τόπου, καὶ νὰ εἰδικοποιῶσιν ἀμέσως διὰ τὸ ληφθέν παρ' αὐτῶν μέτρον τὸν ἐπαρχον τοῦ μολυνθέντος τόπου, ὅστις οφείλει νὰ συμμορφωθῇ πάραυτα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐντὸς τῆς ὑγειονομικῆς περιοχῆς τῆς δικαιοδοσίας του κειμένους τόπους, εἰς οὓς ἀποφασίσῃ ὁριστικῶς ὁ προϊστάμενος Νομάρχης, ἢ ὅταν ᾖναι μεταξύ δύο Νομαρχῶν, ἢ διαφωνία, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

11. Ἡ διάρκεια τοῦ ὑγειονομικοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὑπὸ κάθαρσιν τιθεμένων τόπων τοῦ Κράτους λογιζέται κατὰ τὰς διαφόρους περιστάσεις ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Διὰ τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων
α. Ὅταν ἐγείνην ἡ συγκοινωνία μετ' ἀνθρώπων πλεόν τῶν τριῶν ἐρχομένων ἀπὸ τόπους ὑπαγομένους εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως ἕνεκα χολέρας ἀποδειχθέντων δὲ ἐντελῶς υγιῶν, ἀργεῖται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐχωρίσθησαν εἰς ἰδιαίτερον οἶκον, ἔξω τῆς πόλεως, κωμοπόλεως ἢ χωρίου, καὶ λήγει τὴν ἑκτὴν ἡμέραν.

β'. Ὅταν οἱ ὑπὸ κάθαρσιν ἄνθρωποι δὲν ἀνευρίσκωνται ἢ ἀνεχώρησαν ἤδη, δὲν ὑπάρχῃ δὲ πιθανότης, ὅτι ἔπασχον συμ-

α. Ὅταν ἐγείνην ἡ συγκοινωνία μετ' ἀνθρώπων πλεόν τῶν τριῶν ἐρχομένων ἀπὸ τόπους ὑπαγομένους εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως ἕνεκα χολέρας ἀποδειχθέντων δὲ ἐντελῶς υγιῶν, ἀργεῖται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐχωρίσθησαν εἰς ἰδιαίτερον οἶκον, ἔξω τῆς πόλεως, κωμοπόλεως ἢ χωρίου, καὶ λήγει τὴν ἑκτὴν ἡμέραν.

β'. Ὅταν οἱ ὑπὸ κάθαρσιν ἄνθρωποι δὲν ἀνευρίσκωνται ἢ ἀνεχώρησαν ἤδη, δὲν ὑπάρχῃ δὲ πιθανότης, ὅτι ἔπασχον συμ-

χιλιάδων ἀριθ. 60,000 δι' ἐξόδα δημοσίου ασφαλείας κατα-
λογισθησομένη εἰς τὸ κεφ. Γ'. ἄρθρ. 1 «Γενικά μέτρα ασφα-
λείας» τοῦ διὰ τὸ ἐν. ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ
τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Μ. ΠΟΤΑΝΣ.

ΝΟΜΟΣ ΤΒ'.

Περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 1,500,000 δι' ἀγορὰν
ξενικοῦ σίτου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω, Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκτακτος
πίστωσις δραχμῶν ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου διὰ ἀγορὰν
ἑκατὸν περίπου χιλιάδων κοιλῶν ξενικοῦ σίτου καὶ δι' ἐξόδα
συντηρήσεως καὶ πωλήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς πωλήσεως τοῦ σίτου τούτου θέλει κρα-
τηθῇ ἰδιαίτερος λογαριασμός, τοῦ ὁποῖου τὸ ἀποτέλεσμα θέλει
συμπεριληφθῇ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ 1855.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Μ. ΠΟΤΑΝΣ.

ΝΟΜΟΣ ΤΓ'.

Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 50,000
δι' ἐκτακτὰ ὑγειονομικὰ ἐξόδα.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω, Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐνεκὰ τῆς ἐνσκηψάσης χολέρας εἰς τὸν Νομὸν Αἰτωλίας
χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ πίστις ἐκ δραχ. πενήτην καὶ
χιλιάδων ἀριθ. 50,000 καταλογισθησομένη ὑπὸ τὸ κεφ. Δ'.

«Δημόσιος ὑγεία» Ἄρθρ. 7. «Ἐκτακτὰ ὑγειονομικὰ» τοῦ διὰ
τὸ ἐνεστὼς ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν
Ἑσωτερικῶν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος
τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλῃ σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἀθήνησι 27 Ὀκτωβρίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Μ. ΠΟΤΑΝΣ.

ΝΟΜΟΣ ΤΔ'.

Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 1,394,000 ἐπὶ τοῦ
προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν
τῆς χρήσεως 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω, Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀναπλη-
ρωματικὴ πίστις, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ, διὰ τὸ
ἔτος 1854 δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου τριακοσίων ἐννεήκοντα
τεσσάρων χιλιάδων ἀριθμ. 1,394,000 ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς κεφα-
λαίων καὶ ἄρθρων.

Κεφ. 1	Ἄρθρ 1	μισθὸς ἀξιωματικῶν δρ.	115,000
»	»	» 2 » στρατοῦ »	160,000
» 2	μόνον	Τροφὰς »	177,500
» 3	»	Νομὴ »	60,000
» 4	» 1	ἱματισ. ἐπὶ τῆς καταθ. »	240,000
» »	» 2	ἔκτος »	10,000
» »	» 4	Σκεύη καθαριότητος. »	600
» 5	» 1	Ἀντικατὰς. ὀπλισμοῦ »	250,000
» »	» 3	Πολεμ. καὶ ὀλικὸν πολεμ. »	116,500
» »	» 5	Τύμπανα καὶ σάλπιγ. »	13,500
» 6	» μόνον	ἵππων ε α »	28,000
» 7	» 1	Ἀντικατ. ἵπποσκευῆς »	7,500
» »	» 2	Συντήρησις »	5,000
» 8	» 1	Ἀντικατ. στρατωνισμοῦ »	20,000
» »	» 3	Ἐνοίκια. ἰδιωτ. οἰκιῶν »	15,000
» »	» 4	Φυλακεία. »	1,000
» 9	» 2	Νοσηλεῖα στρατοῦ. . »	17,000
» 10	» 2	Σχολεῖον Εὐελπίδων. »	20,000
» 11	» 1	Ἐξόδα γραφείων . . »	9,000
» »	» 2	Ἐπιμίσθια γραφείων. »	2,700
» »	» 3	Ὑπομνηματάρια . . . »	600
» 12	» μόνον	Ὀδοιπορ. καὶ μετακομ. »	34,000
» 13	» »	Στρατολογίας »	7,500
» 15	» 1	Δαπάναι στρατοδικείων »	1,600
» »	» 2	Συντήρ. φυλακισμένων »	2,000
» 16	» 1	» οἰκοδομῶν . . . »	5,000
» 19	» μόνον	Χωροφυλακὴ »	75,000

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-

τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν, εἰς ἃς ὁ ἀξιωματικὸς ᾔθελεν ἔχει δικαίωμα κατὰ τὰς μεταβολὰς του· αἱ ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος τούτου ἐνδεχόμεναι κρατήσεις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Ἄρθρον 35. Ἡ εἰσπραξις τῶν καταβολῶν τῶν ἤδη ἐγγάμων ἀξιωματικῶν γίνεται δι' ἀναλόγου ἐπὶ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτῶν κρατήσεως ἐπὶ δέκα ἔτη.

Ἄρθρον 36. Ἡ διαφορὰ τοῦ τριμήνου μισθοῦ τῶν προδιβαζομένων ἀξιωματικῶν καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, τὸ δὲ μέχρι τοῦδε ἀνήκον εἰς τὸ δημόσιον, μέρος αὐτῆς κρατεῖται εἰς ὄφελος τοῦ Ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

Ἄρθρον 37. Αἱ εἰς ὄφελος τοῦ Ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν κρατήσεις ἐνεργοῦνται ἐπὶ τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων, εἰς τὰς ὁποίας θέλουν προτεθῇ τρεῖς στήλαι ἐπὶ τούτῳ.

Ἄρθρον 38. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν, ἡ σχετικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου ὑποβάλλει εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ σώματος συναλλαγματικὴν, φέρουσαν τὸ ἄθροισμα τῶν εἰς ὄφελος τοῦ Ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν γενομένων κρατήσεων.

Ἄρθρον 39. Ἡ συναλλαγματικὴ αὕτη πέμπεται αὐθημερὸν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν με ἀντίγραφον τῆς μηνιαίας μισθοδοτικῆς καταστάσεως, ἐπικυρωμένον παρὰ τοῦ διοικητοῦ τοῦ σώματος.

Ἄρθρον 40. Αἱ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ Βασιλέως, τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 40 ὁρισθέντων, τῶν ἐπιτελῶν φρουρίων, τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, τῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν, τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑγείας, καὶ τῶν Στρατοδικῶν κρατήσεις διαβιβάζονται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, κατὰ τοὺς αὐτοὺς τυποὺς, παρὰ τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου.

Ἄρθρον 41. Τὰς ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς ὁρισμένας κρατήσεις ἐνεργεῖ τὸ ἀρχηγεῖον τῆς χωροφυλακῆς, καὶ διαβιβάζει τὸ μηνιαῖον ἄθροισμα αὐτῶν εἰς τὴν διοικητικὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 39 ἁρθρου.

Ἄρθρον 42. Αἱ εἰς ὄφελος τοῦ Ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν κρατήσεις ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ὀροφυλακῆς ἐνεργοῦνται ἐπὶ τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων, παρὰ τῶν σχετικῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς ὀροφυλακῆς.

Ἀντίγραφον τῶν μισθοδοτικῶν τούτων καταστάσεων διευθύνουσιν οἱ εἰρημένοι ἐπιθεωρηταὶ εἰς τὸ στρατιωτικὸν λογιστήριον. Τοῦτο δὲ, μετὰ τὴν συγκέντρωσιν ὅλων τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς ὀροφυλακῆς, διαβιβάζει εἰς τὴν διοικητικὴν ἐπιτροπὴν ταύτας, καὶ συναλλαγματικὴν φέρουσαν τὸ γενικὸν ποσὸν τῶν κρατηθέντων.

Ἄρθρον 43. Διὰ τοὺς διαθέσιμους, ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν ἀποτάξει Ἀξιωματικοὺς συντάσσεται παρὰ τῶν μισθοδοτουσῶν αὐτοὺς στρατιωτικῶν ἀρχῶν κατάστασις μισθοδοτικῆ, διαλαμβάνουσα τὰς εἰς ὄφελος τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν κρατήσεις, αἵτινες διαβιβάζονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο, κατὰ τοὺς διαγραφέντας τυποὺς ἐν τῷ 40 ἁρθρῳ.

Ἄρθρον 44. Τὰς ἐπὶ τῶν συντάξεων τῶν Ἀξιωματικῶν, καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν διατελούντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἄλλων ὑπουργείων κρατήσεις ἐνεργοῦσιν εἰς ὄφελος τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τὰ μισθοδοτοῦντα αὐτοὺς διοικητικὰ ταμεῖα.

Διαβιβάζουσι δὲ κατὰ μῆνα τὰ κρατηθέντα εἰς τὴν διοικητικὴν ἐπιτροπὴν διὰ γραμματίου παραλαβῆς, εἰς ὃν συνάπτουσιν ὀνομαστικὴν κατάστασιν τῶν δικαιοῦχων εἰς οὓς ἀνήκουν, καθὼς καὶ τὸ εἰς ἕκαστον εἶδος κρατήσεως ἀνήκον ποσόν. Ἡ κατάστασις αὕτη συντάσσεται κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 5. ὑπόδειγμα.

Ἄρθρον 45. Ἡ πρὸς πληρωμὴν τῆς καταβολῆς ἑκάστου

ἐγγάμου ἀξιωματικοῦ κράτησις, παύει ὅτε ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ σχετικὸν ταμεῖον ἡ σῶμα τὴν συμπλήρωσιν τῆς καταβολῆς.

Ἄρθρον 46. Αἱ καταβολαὶ τῶν μελλόντων νὰ ἔλθωσιν ἀπὸ τοῦδε εἰς γάμον ἀξιωματικῶν πληρώνονται διὰ μιᾶς. Διὰ τοῦτο αἱ προϊστάμεναι αὐτῶν ἀρχαὶ δὲν θέλουσιν ἐκδίδει τὴν κοινοποίησιν τοῦ ἐπιτρέποντος τὸν γάμον Βασιλ. Διατάγματος, πρὶν ἢ οἱ ἔχοντες συμφέρον ἀξιωματικοὶ παρουσιάσωσιν εἰς αὐτάς τὴν ἀπόδειξιν τῆς εἰς τὸ μισθοδοτοῦν αὐτοὺς ταμεῖον πληρωμῆς τῆς καταβολῆς.

Ἄρθρον 47. Αἱ συναλλαγματικαί, δι' ὧν διαβιβάζονται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τὰ εἰσπραττόμενα εἰς λογαριασμὸν αὐτῶν, ἐκδίδονται εἰς βάρος τοῦ φρουραρχείου Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 48. Αἱ συναλλαγματικαὶ αὗται ἐξοφλοῦνται παρὰ τοῦ φρουραρχείου εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν ἐμφάνισιν καὶ πρὸ πάσης ἄλλης δαπάνης.

Ἄρθρον 49. Ἡ ἐξόφλησις τῶν συναλλαγματικῶν τούτων δὲν ὑπόκειται εἰς χαρτόσημον.

Ἄρθρον 50. Τὰ ἐκ δωρημάτων ἢ κληροδοτημάτων προερχόμενα, καὶ ἀνήκοντα εἰς τὸ ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν κεφάλαια, ἅμα ληφθῶσι παρὰ τινος τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ταμείων, παραδίδονται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν διοικητικὴν ἐπιτροπὴν.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ διαθέσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 51. Διάθεσις κεφαλαίων τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, πρὸς ἀγορὰν κτημάτων ἐπιτρέπεται μόνον, ἐὰν ταῦτα εἴσι κτίρια, κείμενα ἐντὸς τῆς πρωτευούσης.

Ἄρθρον 52. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει ταμεῖον.

Ἄρθρον 53. Τὰ διὰ συναλλαγματικῶν τῶν σωμάτων διαβιβάζόμενα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην κεφάλαια ἐγγράφει εἰς ἔσοδα ἢ ἰδίᾳ ἐπιτροπῇ, καὶ παραλαμβάνει μὲν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ ταμείου τοῦ φρουραρχείου Ἀθηνῶν, ἐξοφλοῦσα τὰς συναλλαγματικὰς, ὀφείλει ὅμως νὰ παρακαταθέσῃ αὐθωρεῖ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν (Βασ. Διατάγμα τῆς 16 Ἀπριλίου 1855.)

Ἄρθρον 54. Τὰς ἀποδείξεις τῆς Τραπεζῆς, ὡς καὶ πάντα τίτλον ιδιοκτησίας ὁποιασδήποτε, πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὰς συναλλαγματικὰς, πρὶν παραδοθῶσιν, ἡ Ἐπιτροπὴ διατηρεῖ ἐντὸς κιβωτίου ἔχοντος τρεῖς κλεις, ἐξ ὧν κρατεῖ μίαν ἕκαστον μέλος.

Ἄρθρον 55. Πρὶν ἢ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίσῃ τὴν ὁριστικὴν διάθεσιν ποσοῦ τινος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ὅλας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες, ἐστηριγμένας εἰς βεβαίαις ἀποδείξεις.

Ἄρθρον 56. Ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν τῶν συζητήσεων περὶ ὁριστικῆς διαθέσεως ποσοῦ τινὸς ὀφείλει ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. Δὲν δύναται δὲ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, πρὶν λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 57. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν συγκατάθεσιν του, ἀλλ' ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ ἐγγράφως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως, στηριζομένους εἰς ὁρισμένα ἀντικείμενα, καὶ οὐχὶ εἰς γενικὰς σκέψεις, ἥτοι, α ἂν ὑπάρχῃ παράβασις διατάξεως τινος τοῦ νόμου, ἢ β ἂν ἡ ἐκ τῆς προτεινομένης ποσότητος κεφαλαίων πρόσδοδος δὲν ᾔηται ὑπέρμετρος καὶ πλεονάζουσα. Αἱ παρατεταταὶ αὗται ἐνστάσεις πρέπει νὰ στηρίζονται εἰς ἐπισκοπὰς πράξεις, ἀντίγραφα τῶν ὁποίων διαβιβάζονται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρον 58. Ἀπχωρεῖται πᾶσα ὁριστικὴ διάθεσις ποσοῦ

ζονται και εις την μεταφοράν των προϊόντων, ατίνα μεταφερόμενα δὲν υπόκεινται εις οὐδέα φόρον.

Ἄρθρον 47. Τὰ ἀνωτέρω προϊόντα λαθραίως εξαγόμενα υπόκεινται εις πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου, δικαιώματος ἐπικαρπίας καὶ τελωνικοῦ δασμοῦ, τὰ δὲ λαθραίως μεταφερόμενα λεμονοπορτοκάλια καὶ κύτρα υπόκεινται εις πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου. Διὰ τὰς λοιπὰς παραβάσεις ποινιζόνται αἱ ἀνάλογοι διατάξεις τοῦ Τελωνιακοῦ Νόμου.

Τὸ τριτημῶριον τοῦ λόγῳ ποινῆς λαμβανομένου ποσοῦ δίδεται εις τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις.

Ἄρθρον 48. Ὅταν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 46 μνησθέντα προϊόντα παράγονται ἐκ κτημάτων, ατίνα ἀποδίδουν τὸν ἐγγεῖον φόρον εις χρήματα 3 0/0 τὸ παραχθέν ποσὸν ἐκάστου κτήματος ἀτιμᾶται κατ' ἔτος παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης, καὶ σημειοῦται ἐν πρωτοκόλλῳ ὡς καὶ τὸ ποῖον τοῦ καρποῦ.

Επὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τὰ προϊόντα τῶν κτημάτων τούτων ἀπαλλάσσονται τῆς εις τὰ Τελωνεῖα πληρωμῆς τοῦ ἐγγείου φόρου.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ φορολογίας τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 49. Ὁ ἐγγεῖος φόρος τῶν προϊόντων τῶν δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου, συμπελαμβανομένου καὶ τοῦ οἴνου, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὴν εξαγωγὴν ἢ τὴν μεταφοράν αὐτῶν διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης, τοῦ μὲν ἐλαίου, τῆς κατεργασμένης ἢ ἀκατεργάστου μετάξης καὶ τῶν κουκουλίων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐνιαυσίου Νόμου, τῶν δὲ λοιπῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ μῆνα διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου, τοῦ ἐφόρου ἢ τελωνοῦ καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης.

Ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος, τῶν βαλάνων καὶ κικιδίων, τοῦ πρινοκοκκίου, τοῦ ῥιζαρίου καὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἐγγεῖος φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς περὶ τούτου εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 50. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φόρος εἰσπράττεται εις τὸ τελωνεῖον Γυθείου, τὸ ὑποτελωνεῖον Λιμενίου, τὸ σταθμαρχεῖον Ἀλμυροῦ καὶ τὰ φυλακεῖα Κυτρίων καὶ Καρδαμύλης.

Ἄρθρον 51. Οἱ μετακομίζοντες ἀπὸ τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας εις τὴν Λακωνίαν ὁμοειδῆ μετὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 49, ἀναφερόμενα προϊόντα εἴτε διὰ νᾶτ' ἀεὶ ἐξαγάγῃσι εἴτε διὰ νᾶτ' ἀεὶ πωλώσῃσι ἐκεῖ, ὀφείλουσι νὰ διαβάνωσι διὰ μιᾶς τῶν τριῶν ὁδῶν, ἢ διὰ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γύθειον, ἢ διὰ τῆς ἀπὸ Ἀρχοντικῶν εἰς Γύθῃ διὰ θάλασσαν, τῆς ἀπὸ Καλάμας εἰς Ἀλμυρὸν, καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται μετὰ διαβατήρια παρὰ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν ἀρχῶν, ὁποῖον θέλει δηλοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτίων, καὶ τὸ βάρος καὶ εἶδος τῶν προϊόντων. Ἀρμοδίον δὲ εἶναι οἱ δήμαρχοι τῶν δήμων ἀπὸ τῆς περιφέρειαν τῶν ὁποίων λαμβάνονται καὶ μεταφέρονται τὰ προϊόντα εις Λακωνίαν. Τὰ διαβατήρια ταῦτα θέλουν παρουσιάζει εις ἕνα τῶν ἀρμοδίων κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐφόρων, παρὰ τοῦ ὁποίου θέλουν ἐφοδιάζεσθαι μετὰ ἀποδεικτικὸν πρὸς ἐλευθέραν εξαγωγὴν ἢ κατανάλωσιν τῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 52. Ὁ μεταφέρων διὰ ξηρᾶς Λακωνικὰ προϊόντα εις ἄλλην τοῦ Κράτους ἐπαρχίαν ὀφείλει νὰ πληρῶνῃ τὸν νομιζόμενον ἐγγεῖον φόρον εις μίαν τῶν κατὰ τὴν Λακωνίαν τελωνιακῶν ἀρχῶν ἐπὶ διπλοτύπῳ ἀποδείξει τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ παρακαταθέτῃ εις ἕνα τῶν κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐφόρων, ὅστις, ἀφ' οὗ βεβαιωθῇ ὅτι περιέχονται ἀκριβῶς ἐν αὐτῇ τὰ μεταφερόμενα προϊόντα, ἐκδίδει ἄδειαν ἐλευθέρως μεταφορᾶς.

Ἐπιτρέπεται νὰ πληρῶνται ὁ φόρος καὶ εις τὸν ἀρμοδίον ἐφορον. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει ὁ ἐφορος νὰ ἐκδίδῃ ἐκτὸς τῆς περὶ ἐλευθέρως μεταφορᾶς ἀδείας καὶ διπλοτύπον ἀποδείξει πληρωμῆς.

Ἄρθρον 53. Ὅστις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 51, ἀναφερομένων δημάρχων δηλώσῃ ὡς προϊόντα τοῦ δήμου τοῦ προϊόντα τῆς Λακωνίας υπόκειται εις τὴν ποινὴν τὴν ὁρισμένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 54. Αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ τῆς Λακωνίας θέλουν θεωρεῖ καὶ φορολογεῖ ἀνεξαιρέτως ὡς Λακωνικὰ προϊόντα, ὅσα δὲν συνοδεύονται μετὰ τακτικὰ τῶν ἐφόρων ἀποδεικτικὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 51.

Ἄρθρον 58. Ὅστις ἐξάγει ἢ μεταφέρει διὰ θαλάσσης λαθραίως προϊόντα τῆς Λακωνίας, ἢ μεταφέρει τοιαῦτα διὰ ξηρᾶς εις τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας δι' ἄλλης ὁδοῦ παρὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 51, ἀναφερομένας, υπόκεινται εις τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 47, ποινάς.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν σταφιδαμπέλων καὶ μωρεοδένδρων, καὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἀδιαθέτων ἐθνικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 56. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν σταφιδαμπέλων οἷασθῆποτε ἐπαρχίας ἐνοικιάζεται, βεβαιοῦται δὲ καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ παρόντος Νόμου.

Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποδίδωσιν εις τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ τὸν ἀναλογοῦντα ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἐγγεῖον φόρον, ὅπου οὗτος εἰσπράττεται εις τὰ Τελωνεῖα.

Ἄρθρον 57. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν μωρεοδένδρων εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου τὴν 1 Ἰουνίου.

Ἄρθρον 58. Τὸ προϊόν τῶν ἀδιαθέτων ἐθνικῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, συκῶν, ἐλαίων, βαλανοδένδρων, μωρεῶν κλ. ἐνοικιάζεται εις χρήματα, τὸ δὲ ἐνοίκιον πληρώνεται κατὰ τὰς προσδιοριζόμενας παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐποχάς.

Ὅστις συλλέξῃ βαλάνους καὶ κικίδια ἐξ ἐθνικῶν δένδρων, ἐξαιρουμένων τῶν κατὰ τὴν Μεσσηνίαν, Πάτρας, Ἡλείαν, Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν κειμένων, ἀνεὺ ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8.

Τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης δίδεται εις τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀνακάλυψις ἐγένετο ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ τοὺς ἐπιστάτας αὐτοῦ, ἢ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 59. Τὸ προϊόν τῶν προσηροτημένων εις τὸ ἐν Τίρυνθι κατάστημα ἐθν. γαιῶν διατίθεται ἐπὶ τῇ βάσει Β. Διατάγματος.

ΚΕΦ. Η.

Γενικαὶ διατάξεις.

Περὶ νομικῆς κατοχῆς τῶν ἐθν. καὶ ἑκκλ. κτημάτων.

Ἄρθρον 60. Τὸ Δημοσίον ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ εις ἑαυτὸ τὴν νομικὴν κατοχὴν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν καὶ κτημάτων, ἐφ' ὅσων ἐλάβανε δικαίωμα ἐπικαρπίας μέχρι τέλους τοῦ 1843, ἐκτὸς ἐὰν ἀπώλεσιν αὐτὴν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ διὰ ῥητῆς παραιτήσεως.

Περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 61. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῶν καθηκόντων τοῦ Ὑπουργείου τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν Κ. Μ. Ποτλῆν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀσθενούντος τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ Κ. Ν. Σιληβέργου, εὐαρεστούμεθα νὰ ἀναθέσωμεν προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργείου εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν Κ. Μ. Ποτλῆν.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῶν καθηκόντων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν Κ. Ἀθ. Μιαούλην.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων Νόμου, εὐαρεστούμεθα νὰ ἀναθέσωμεν προσωρινῶς τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, τὰ ὅποια μέχρι τοῦδε ἦσαν ἀνατεθειμένα εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν, εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν Κ. Ἀθ. Μιαούλην.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραδοχῆς τῆς παραιτήσεως τοῦ Κ. Ν. Σιληβέργου ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀπὸ τῆς προσωρινῆς διεύθυνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κλπ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστούμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τὴν αἰτηθεῖσαν παραίτησιν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ Κυρίου Ν. Σιληβέργου, ὡς καὶ τὴν παραίτησιν τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς προσωρινῆς διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου Ὑπουργείου, τοῦ ὁποῦ τὰ καθήκοντα ἀνεθέσαμεν προσωρινῶς εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν Κύριον Μ. Ποτλῆν διὰ τοῦ ἀπὸ 3 ἐνεστῶτος μηνὸς ἡμετέρου Διατάγματος.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Ν. Σιληβέργου ὡς Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ὁ Κ. Ν. Σιληβέργος διορίζεται Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κυρίου Ἀλεξάνδρου Κοντοσταύλου ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν Κύριον Ἀλέξανδρον Κοντοσταύλον.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1855.

ΟΘΩΝ.

Α. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Χ. Χριστοπούλου ὡς Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν, καὶ διορίζομεν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τὸν μέχρι τοῦδε Διευθυντὴν τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς Κύριον Χ. Χ. Χριστοπούλου, ἀπαλλάσσοντες τῆς προσωρινῆς διεύθυνσεως τοῦ Ὑπουργείου τούτου τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν Κύριον Α. Μιαούλην.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1855.

ΟΘΩΝ

Α. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

Σελ.	Σελ.
Διάταγμα	περί Β. εὐαρεσκειᾶς εἰς τὸν μέγχι τοῦδε ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν Π. Ἀργυροπούλου. 34
»	περί διορισμοῦ τοῦ μέγχι τοῦδε ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Π. Ἀργυροπούλου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν. 35
»	περί ἀμνηστίας. 35
»	περί συστάσεως ἐν Ἀθήναις ὀρφανοτροφείου κορασιῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης. 35
Διάταγμα	περί παρατάσεως τῆς διαρκείας τοῦ ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ γενομένου δανείου παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μέχρι τοῦ 32 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1858. 39
Νόμος	περί στρατολογίας καὶ ναυτολογίας καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ διὰ τὸ ἔτος 1855. 40
Διάταγμα	περί ἀποδιδάσεως πραγμάτων κομιζομένων διὰ πλοίων ἐξ ἐπιχολέρων τόπων προερχομένων. 40
»	περί τροποποιήσεως τῶν ἀρθρῶν 59 καὶ 60 τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ. 40
»	περί κανονισμοῦ καὶ διαχειρίσεως τῶν διὰ τὴν διευθέτησιν τοῦ ἔργου τῆς διορύξεως τοῦ κορθμοῦ Χαλκίδος καὶ τῆς κατασκευῆς ἐπ' αὐτοῦ γεφύρας ἐξόδων. 41
»	περί κανονισμοῦ τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς ὁροφυλακῆς. 42
Νόμος	περί κατασκευῆς λιμένος ἐν Κατακόλῳ. 47
»	περί τοῦ ἐπὶ τῆς βρώμης ἐξαγωγικοῦ τέλους. 48
»	περί συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. 48
Διάταγμα	περί ἀνοίξεως διόδου ἐπὶ τῆς βορείου πλευρᾶς τῶν φυλακῶν Μενδρεσέ. 56
Νόμος	περί τῶν ἐκ προικοκτησιῶν καθυστασσερῶντων. 56
Διάταγμα	περί παραιτήσεως τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου Α. Μαυροκορδάτου. 57
»	περί ἐκφοάσεως Β. εὐαρεσκειᾶς εἰς αὐτόν. 57
»	περί παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ Π. Βάρβολης. 57
»	περί παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὑπουργοῦ Π. Ἀργυροπούλου. 57
»	περί παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ Α. Κρεστενίτου. 58
»	περί παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ Α. Καλλέργη. 58
Διάταγμα	περί παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ Α. Ζυγομαλά. 58
»	περί διορισμοῦ τοῦ Σ. Τρικέπου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν. 58
Διάταγμα	περί διορισμοῦ τοῦ Μ. Ποτλῆ ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης. 58
»	περί διορισμοῦ τοῦ Ν. Σιληδέργου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. 58
»	περί διορισμοῦ τοῦ Α. Σιμόλεντε ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν. 58
»	περί διορισμοῦ τοῦ Α. Μιαούλη ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν. 59
»	περί προσωρινῆς ἀναθέσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸν Ν. Σιληδέργον. 59
»	περί προσωρινῆς ἀναθέσεως τοῦ ὑπουργείου Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. εἰς τὸν Μ. Ποτλῆν. 59
Νόμος	περί τριμήνου πιστώσεως. 59
Διάταγμα	περί προσωρινῆς ἀναθέσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν Δ. Βούλγαρην. 59
»	περί προσωρινῆς ἀναθέσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸν Μ. Ποτλῆν. 60
»	περί προσωρινῆς ἀναθέσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. εἰς τὸν Α. Μιαούλην. 60
»	περί παραδοχῆς τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ Ν. Σιληδέργου. 60
»	περί διορισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὡς προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. 60
»	περί διορισμοῦ τοῦ Α. Κοντοστάλου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. 60
»	περί διορισμοῦ τοῦ Χ. Χριστοπούλου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. 60
Νόμος	περί κυρώσεως ἐκτάκτων καὶ ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1854 ἐκ δραχ. 448, 731, 63 00. 61
»	περί ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν. 62
»	περί χορηγήσεως ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχ. 60,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης. 62
»	περί χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 20,000 δι' ἐξόδα ἐκθέσεως Ἑλληνικῶν προτόντων. 62
»	περί ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχ. 60,000 διὰ γενικά μέτρα ἀσφαλείας. 62
»	περί ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 1, 500,000 δι' ἀγορὰν ξενικοῦ σίτου. 63
»	περί ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχ. 50,000 δι' ἐκτακτὰ ὑγειονομικά ἐξόδα. 63
»	περί ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχ. 1,394,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ

Ἄρθρον 2. Τὰς δημοπρασίας ἐνεργοῦσιν ὁ οἰκονομικὸς ἑφορὸς καὶ ὁ ἐπαρχὸς εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας, ἐν αἷς δὲν ὑπάρχει ἐπαρχος, ὁ εἰρηνοδίκης ἀναπληροῖ αὐτόν.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς διενεργοῦντας ἢ ἐπιτηροῦντας τὰς δημοπρασίας ὑπαλλήλους νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων εἴτε ὡς ἐνοικιασταί, εἴτε ὡς ἐγγυηταί, εἴτε ὡς συνεταῖροι. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς μὲν τοὺς δημάρχους καὶ δημοταρχικούς παρέδρους νὰ λαμβάνωσιν ὡς ἀνωτέρω μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων τοῦ οἰκείου δήμου, εἰς δὲ τοὺς εἰδικούς παρέδρους τοῦ οἰκείου χωρίου.

Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης ὑποβάλλονται εἰς χρηματικὴν ποινὴν 50—300 δραχμῶν.

Ἄρθρον 3. Εἶναι δεκτοὶ εἰς τὰς δημοπρασίας ὡς ἐνοικιασταί ἢ ἐγγυηταί, α) οἱ ὁμολογουμένως ἀξιοχρεοὶ ὡς τοιοῦτοι δὲν θεωροῦνται οἱ ὑπερήμεροι ὀφειλέται τοῦ δημοσίου, καὶ β) οἱ παρουσιάζοντες πιστοποιητικὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, βεβασιῶντα τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἀκινήτου αὐτῶν περιουσίας, καὶ ἀποδεικτικά τοῦ ἀρμοδίου ὑποθηκοφύλακος, βεβασιῶντα ὅτι τὰ κτήματα εἶναι ἐλευθέρως πάσης ὑποθήκης. Ἀπαγορεύεται δὲ νὰ ἐνοικιάτῃ τις πρόσδοτον ἀξίαν ἀνωτέρας τῆς εἰς τὴν ἐξετημένην ἢ ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ του συνάμα.

Ἄρθρον 4. Τὸ δημόσιον ἔχει διὰ τοῦ παρόντος νόμου δικαίωμα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπ' ὅλων τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ. Ἡ ὑποθήκη αὕτη ἐγγραφομένη ἐπιμελεία τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου περιορίζεται εἰς κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ πραγματικὴ ἀξία εἶναι ἴση μὲ τὴν καθ' ὑπολογισμόν ἀξίαν τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Ὅσοι ἐνοικιασταί ἢ ἐγγυηταί ἐκποιήσωσιν ἢ ὑποθηκεύωσιν πρὸς τρίτους πρὸ τῆς κατακυρώσεως ἢ μετ' αὐτὴν τὰ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου προσεγεγνημένα κατὰ τὴν δημοπρασίαν κτήματα καταδιώκονται καὶ τιμωροῦνται ἐπὶ παραβίσει τοῦ άρθρου 396 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 5. Οἱ διενεργοῦντες τὰς δημοπρασίας ὑπαλλήλοι ἀποπέμπονται τῆς ὑπηρεσίας, ὑπεχρεοῦνται νὰ ἀποζημιώσωσι τὸ δημόσιον καὶ καταδιώκονται κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον α) ἐὰν παραδεχθῶσιν ὡς ἐνοικιαστὰς ἢ ἐγγυητὰς μὴ ὁμολογουμένως ἀξιοχρεοὺς, ἢ μὴ προσαγαγόντας τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 πιστοποιητικὰ περὶ τοῦ εἶδους, τῆς ἀξίας καὶ τῆς ἐλευθέρως ὑποθήκης περιουσίας τῶν, καὶ β) ἐὰν ἀποκλείσωσι τοῦ ὑπερθελατισμοῦ τοὺς ἐφωδιασμένους μὲ τοιαῦτα πιστοποιητικὰ, ἢ τοὺς ὁμολογουμένως ἀξιοχρεοὺς.

Οἱ ὑποθηκοφύλακες καὶ οἱ δημάρχοι α) ἐὰν ἐκδόσωσιν ἐν γνώσει ψευδῆ πιστοποιητικὰ περὶ τῶν κτημάτων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν καὶ β) ἐὰν ἀρνηθῶσιν τὴν ἐκδοσὶν ὡν ἀνωτέρω πιστοποιητικῶν εἰς τοὺς αἰτοῦντας τοιαῦτα ἰδιοτήτας, καθίστανται ὑπόχρεοι εἰς ἀποζημίωσιν, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 487 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Βεβαιοῦσιν τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 6. Οἱ φορολογούμενοι ἀρχοῦνται τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος ἀκωλύτως, ὀφείλουσιν ὅμως 1) οἱ καλλιεργοῦντες ἐθνικούς ἀγροὺς, συνορεύοντας μὲ ἰδιωτικούς, ἢ μὲ ἐθνικούς μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδος ἀπόδοσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας, καὶ 2) οἱ καλλιεργοῦντες ἰδιωτικούς ἀγροὺς, συνορεύοντας μὲ ἀγροὺς μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδος ἀπόδοσιν τοῦ ἐγγείου φόρου, νὰ ζητῶσι προοριστικῶς παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τὴν περὶ θερισμοῦ ἄδειαν, τὴν ὁποῖαν οὗτος ὀφείλει νὰ δίδῃ παρενθὺς ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦσιν εἰς τὸ θέρος. Ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς τοὺς

καλλιεργοῦντας ἀγροὺς ἰδιωτικούς καὶ ἐθνικούς νὰ θερίζωσι ταυτοχρόνως ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ καρποῦς ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν. Ἡ ἐκλογὴ μένει εἰς τὸν φορολογούμενον.

Ἄρθρον 7. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεως νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θέρους, τῆς συγκομιδῆς τῶν δεματίων καὶ τοῦ ἀλωνίσματος ἢ κοπανίσματος τῶν καρπῶν, νὰ σφραγίζωσι καὶ ἀποσφραγίζωσι τοὺς ἐν τοῖς ἀλωνίοις καρποὺς, καὶ τέλος νὰ μετρώσιν ἢ νὰ ζυγίζωσιν αὐτοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 9. Ἐὰν ὅμως ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐμφανισθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν ἀνθρῆκτος, διὰ δὲ τὴν μέτρησιν ἢ ζύγισιν προσκαλούμενος προσφορικῶς ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὁ φορολογούμενος τὴν μὲν ἀποσφράγισιν ἐνεργεῖ ἐπίσης ἐνώπιον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ μέτρησιν ἢ ζύγισιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 11 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 8. Ὅστις τῶν φορολογουμένων παραβῇ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 6 καὶ 7, ἢ ἀναιδέως δεματίζῃ ἐθνικὰ μὲ ἰδιωκτητῆ, ἢ ἀφαιρέσῃ προϊόντα ἀλωνισμένα ἢ μὴ, ἢ μεταφέρῃ τὰ δεματῖα του εἰς ἀλώνια κείμενα ἐκτὸς τοῦ οἰκείου τμήματος κρυφίως καὶ πρὸς βλάβην τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ δ' ὁποιοῦδήποτε ἄλλου τρόπου ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸ δημόσιον, ἐὰν ἡ ζημία δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας, καὶ τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸν ἀπλοῦν ἐγγειον φόρον καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τῶν ὁποίων ἀπεπειράθη νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν· ἐὰν δὲ τὸ ποσὸν τῆς ζημίας δὲν ἦναι δυνατόν νὰ ἐξακριβωθῇ, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχμὰς 20—100.

Ἐὰν οἱ ὑφαιρέθεντες καρποὶ παρήχθησαν ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ κατηγορουμένου, τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον ἀναφέρει μὲν τὴν ἀμφισβήτησιν ἐν τῇ ἀποφάσει, ἐπιβάλλει δὲ τὸ πρόστιμον ἢ τὴν χρηματικὴν ποινὴν ὡς ἐπὶ ἰδιωτικῶν κτημάτων.

Ὅσακις ἡ ἀνάκρισις ἐνεργεῖται παρὰ δημοτικοῦ τινος ὑπαλλήλου, τὸ πρόστιμον εἰσπράττεται εἰς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου.

Ἀλλ' ἐὰν ἡ πράξις ἀνεκαλύφθῃ ἢ κατηγγέλθῃ ἀπ' ἄλλον παρὰ τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν ἐπιστάτην τοῦ δημοσίου, τὸ τρίτον τοῦ προστίμου δίδεται εἰς αὐτόν.

Ἄρθρον 9. Ἡ βεβαιοῦσις τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν πρώτων καρπῶν, ἥτοι σίτου, κριθῆς, σιμιγῶς, δημήνου (μαρτιάτικου) σικάλης (βρύζης) βρώμης, ὀρυζίου, κυμίνου, γλυκανίσου, σπασίμου, λιναρίου, ὀσπρίων, σαρωμάτων κτλ. ὡς καὶ τῶν ὀψίμων τῶν εἰς τὰ ἀλώνια κοπανιζομένων, γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ κοίλου, φέροντος τῆς σφραγίδας τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀρχῆς, ἢ διὰ ζυγίσσεως, ὅταν τὰ εἶδη εἶναι ἀνεπίδεκτα μετρήσεως.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἀραβοσίτους, τοὺς συλλεγομένους κατὰ τοὺς μῆνας Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου, ὅσοι δὲν κοπανίζονται εἰς τὰ ἀλώνια, ἀλλὰ μεταφέρονται εἰς κῶνους εἰς τὰς οἰκίας τῶν φορολογουμένων, ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι μετὰ τὴν ἐκ τῶν ἀγρῶν συλλογὴν των νὰ τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὰ ἀλώνια, ἢ ὅπου τοιαῦτα δὲν ὑπάρχουσιν ἀνεγνωρισμένα εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ προσδιοριζόμενας ὑπὸ τοῦ ἐφόρου, τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Εἰδικοῦ Παρέδρου προσφορωτέρας θέσεως. Ἡ δὲ βεβαιοῦσις τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας γίνεται κατ' ἐκλογὴν τῶν φορολογουμένων κατ' ἐκ τῶν ἀκολουθῶν τρόπων Ἡ

Α' Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν ἐκάστης περιοδικῆς συλλογῆς

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 41.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 19 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΛΖ΄,

περὶ κυρώσεως ἐκτάκτων καὶ ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων
τῆς χρήσεως 1854 ἐκ δραχ. 448,731.63/00.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας ἀπε-
ρίσαμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρον 1.

Αἱ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν χορηγηθεῖσαι διὰ Β. Διαταγ-
μάτων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἁρθρῶν 15 καὶ 16 τοῦ περὶ Δημο-
σίου λογιστικοῦ Νόμου ἐκτακτοὶ καὶ ἀναπληρωματικαὶ πιστώ-
σεις ἐπὶ τῆς χρήσεως 1854 ἐκ δραχ. 448,731.63 ἐπικυροῦν-
ται, διαιρούμεναι καθ' ὑπουργεῖα ὡς ἐξῆς

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν	Δρ.	66,946.63
» Δικαιοσύνης.	»	70,000
» Ἐσωτερικῶν.	»	236,055
» Ναυτικῶν.	»	50,000
» Οἰκονομικῶν.	»	25,730
		448,731.63

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἀνωτέρω πιστώσεις θέλουσι ἐπιβαρύνει τὰ διάφορα κεφά-
λαια καὶ ἄρθρα τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν ἐκάστου ὑπουρ-
γείου, κατὰ τὴν εἰς τὸν ἐσωκλειστον πῖνακα κατὰ τὰς τῶν,
καὶ θέλουσι πληρωθῇ ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1854.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ τῆς Γε-
ρουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ
διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος
τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΤΑΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1855.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ.

Π Ι Ν Α Ξ

Τῶν ἐν τῷ Ἄρθρῳ 2 τοῦ νόμου ΣΛΖ΄ ἀναφερομένων πιστώσεων κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα
τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὑπουργεῖον	Κεφάλαιον	Ἄρθρον	Ὀνομασία κεφαλαίων καὶ ἁρθρῶν	Χρονολογία τοῦ Β. Διατάγματος.	Τῆς ἐφημε- ρίδος δι' ἧς ἐδημοσιεύθη τὸ διάταγμα.		Π ο σ ἂ		
					ἡμέ- ρας	ἡμέ- ρας	Κατὰ Διάταγμα	Κατ' ἄρθρον	Ὀλικά καθ' ὑπουργεῖον
Ἐξωτερικῶν	VII	1	Ἀποζημιώσεις δι' ἐκτακτὰ ἔξοδα τῆς ἐν Μοιάχῳ καὶ Βερολίνῳ Πρεσβείας ἀπὸ τοῦ 1834-1839.	1854 Μαΐου.	2	1855 4	50,000	50,000	
		2	ἔξοδα ἐπανόδου.	» Αὐγούστου	31	» »	16,946 63	16,946 63	66946 63
Δικαιοσύνη	Z	4	Διατροφή ὑποδίκων.	» Ὀκτωβρ.	11	1854 44	20,000	20,000	
	II	4	Ἀποζημιώσεις μαρτύρων.	» »	» »	» »	50,000	50,000	70000
Ἐσωτερικῶν	Γ	1	Γενικά μέτρα ἀσφαλείας.	» Ἰουλίου	3	» 25	10,000		
				» Αὐγούστου	24	» 32	10,000		
				» Σεπτεμβρ.	26	1855 8	7,000		
				» Ὀκτωβρ.	19	1854 46	10,000		
				» Νοεμβρ.	8	» 49	30,000		
				» «	30	» 54	5,000		
				1855 Ἰανουαρ.	8	1855 2	30,000	102,000	
		I	Ἐπαρχεῖον Ἀργους.	1854 Μαΐου.	22	1854 18	4,055	4055	
		IA	ἔξοδα ἐκθέσεως ἐλλ. προϊόντων	» Ἰουνίου.	4	» »	10,000		
				» Ὀκτωβρ.	7	» 44	10,000	20,000	
		IB	Κατασκευὴ ὑγειον. καταστημάτων.	» Αὐγούστου	14	» 31	40,000	10,000	
		IIΓ	Νόσοι ἐπιδημικαί.	» »	19	» »	30,000		
				» Νοεμβρ.	8	» 49	40,000		
				» »	21	» 53	30,000		
				1855 Ἰανουαρ.	8	1855 2	30,000	400,000	236055
Ναυτικῶν.	10		Συντήρησις ἀγορασθέντ. πλοίων	1854 Ὀκτωβρ.	22	1854 46	50,000	50,000	50000
Οἰκονομικ.	25		Ἐκτύπωσις χαλκονομισμάτων.	» Σεπτεμβρ.	6	» 34	5,730	5,730	
	26		Δάνεια.	» Νοεμβρ.	27	» 54	20,000	20,000	25730
Τὸ ὅλον.									448731 63

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1855.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΤΑΟΣ.

ται όμως να αραιώσῃ αὐτὰ ἀπὸ τὸν Δημάκην, οὐδὲ νὰ μεταβάλῃ τὴν χρῆσιν καὶ νομὴν αὐτῶν, ἐνόσω ζῶντος τοῦ ῥηθέντος Δημάκη διατηροῦνται αἱ δύο Σχολαὶ παρ' αὐτοῦ, μετὰ δὲ τὴν ἀποβίωσίν του ἐξακολουθεῖ ἡ διατήρησις ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ τούτου τοῦ καθιδρυτοῦ.

Ἄρθρ. 9. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ὅρων θέλει συνταχθῇ συμβόλαιον ἐνώπιον συμβολαιογράφου μεταξὺ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Π. Γ. Δημάκη, δι' οὗ θέλει ὑποσχεθῇ ὁ τελευταῖος, ὅτι παραδέχεται τοὺς ὅρους τούτους καὶ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνει. Τὸ συμβόλαιον δὲ τοῦτο ὑποβληθήσεται μετὰ τὴν συγκάλεισιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων εἰς τὴν ἐπιψήφισιν αὐτῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργούς.

Τὰ συμβαλλόμενα μέρη ὁ εἰρημένος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός καὶ Π. Γ. Δημάκης ὡμολόγησαν, ὅτι ἀπεδέχθησαν ἐν γνώσει ἅπαντα τὰ εἰς ἕκαστον ἀπονειμόμενα διὰ τοῦ Β. Διατάγματος δικαιώματα καὶ ἀπάσας τὰς δι' αὐτοῦ ἐπιβαλλόμενας αὐτοῖς ὑποχρεώσεις, καὶ ὑπόσχονται ἕκαστον τῶν μερῶν τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων του. Ἰδίᾳ δὲ συνμολογεῖται κατὰ προσθήκην, ὅτι ἡ μὲν παράδοσις τῶν ἀνωτέρω Μονῶν θέλει γενῇ παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Εὐφύρου Καλαμῶν, ἡ ἄλλου τινὸς ὑπαλλήλου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διορισθησμένου, ἡ δὲ παραλαβὴ παρὰ τοῦ Πέτρου Γ. Δημάκη, ἡ τοῦ παρ' αὐτοῦ διορισθησμένου πληρεξουσίου του, ἅμα τὸ παρὸν συμβόλαιον ἐπιψηφισθῇ ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

Τῆς παραδόσεως θέλει συνταχθῇ πρωτόκολλον εἰς διπλοῦν, περιέχον τὴν ἑκτασιν καὶ τὴν ὁροθεσίαν τῶν κτιρίων καὶ τῶν κτημάτων αὐτῶν, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐν αὐτοῖς ὑπαρχόντων δένδρων.

Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα ὑπογραφησόμενα παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν παράδοσιν, τοῦ Οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Πέτρου Γ. Δημάκη ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του καὶ τοῦ Γεωμέτρου, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ τῶν ἐνεργησόντων τὴν καταμέτρησιν ἢ ὁροθέτησιν τῶν κτημάτων πραγματοποιησάντων, θέλουσι δοθῇ ἀνὰ ἓν εἰς ἕκαστον τῶν μερῶν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Σεπτεμβρίου τοῦ 1854 ἔτους καὶ ἀναγνωσθὲν ἐνώπιον τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν δύο μαρτύρων πολιτῶν Ἑλλήνων, Κυρίων Γεωργίου Θερινοῦ καὶ Π. Βαλσαμάκη, ὑπαλλήλων, κατοίκων Ἀθηνῶν, γνωστῶν μοι, ὑπεγράφη παρ' αὐτῶν καὶ ἐμοῦ.

Γ. Θερινός.

Π. Ἀργυρόπουλος.

Π. Βαλσαμάκης.

Π. Γ. Δημάκης.

Ὁ συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν Κ. Κοκίδης.

ΝΟΜΟΣ ΣΠΖ'.

Περὶ ἀτελείας δημητριακῶν καρπῶν τῶν Ἰονίων ἐργατῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς ἕκαστον τῶν Ἰονίων ἐργατῶν τῶν εἰς τὴν

Ἐπικράτειαν προσερχομένων διὰ γεωργικὰς ἐργασίας νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ ἐξερχόμενος τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων ἐλεύθερον παντὸς ἐξαγωγικοῦ τέλους τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐργασίας του εἰς 25 κοιλὰ δημητριακῶν καρπῶν συμποσούμενον κατ' ἐκλογὴν τοῦ εἶδους.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου, ὅπου οἱ γεωργοὶ οὗτοι διέμεινον, ἐκδίδει περὶ τῆς ιδιότητος καὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ἀποδείξιν, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ τελωνεῖον θέλει ἐπιτρέπει τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ προσδιορισθέντος ποσοῦ ἄνευ τέλους.

Διὰ δὲ τὰ περιπλέον τῶν 25 κοιλῶν κατ' ἄτομον θέλει πληρόνεσθαι τὸ τέλος κατὰ τὸ ἰσχύον πρωτόκολλον περὶ τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν.

Ἄρθρον 3.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ σήμερον κυρωθεὶς παρ' ἡμῶν, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1855.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΠΖ'.

Περὶ πληρωμῆς τοῦ τμήματος τῶν γηπέδων ἐφ' ὧν οἱ κατέχοντες ὠκοδόμησαν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Οἱ οἰκοδομήσαντες μέχρι τοῦ 1853 ἔτους ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς οἰκίας, ἐργαστήρια, ξενοδοχεῖα, ἢ ἀνεμοκινήτους μύλους, ἢ κατέχοντες νομίμῳ τίτλῳ τοιαῦτα, οἰκοδομὰς, θέλουσι πληρῶσαι τὸ τμήμα τῶν γηπέδων, δι' ἐκτιμῆσεως προσδιοριζόμενον, ἐὰν δὲν ἐπλήρωσαν αὐτὸ, ἢ δὲν ἔλαβον τὰ γήπεδα εἰς προικοδότησιν, κατὰ τὰ ἀπὸ 24 Μαρτίου 1838 καὶ 8 Φεβρουαρίου 1843 Β. Διατάγματα.

Ἄρθρον 2. Εἰς τοὺς ἀνεγείραντας, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον οἰκοδομὰς παραχωρεῖται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ ἡ περιοχὴ αὐτῶν, ἐὰν ὑπάρχῃ ὑπὸ τὴν κατοχὴν των, προσδιοριζομένη κατὰ μέγιστον ὅρον, διὰ μὲν τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰς οἰκίας μέχρι 500 βασιλικῶν τετραγωνικῶν πήχεων, διὰ δὲ τὰ ξενοδοχεῖα μέχρι τρισεκταλίων τὸ περιπλέον τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς, ὡς καὶ τὰ διὰ παραπηγμάτων ἢ περιτειγισμάτων κατεχόμενα ὑπὸ πολιτῶν γήπεδα μεταβαίνουν αὐτοδικαίως εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου.

Πᾶσα δὲ ἀπαίτησις ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους τῶν μέχρι τοῦδε κατόχων διὰ φυτείας ἢ ἄλλας βελτιώσεις παρ' αὐτῶν εἰς ταῦτα γενομένας εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἐκτίμησις τῶν γηπέδων ἐνεργεῖται ὑπὸ δύο πραγματοποιησάντων, διοριζομένων τοῦ ἐθνικοῦ παρὰ τοῦ Δημοσίου, καὶ τοῦ ἑτέρου παρὰ τοῦ ἀνεγείραντος τὴν οἰκοδομήν, ἢ τοῦ νομίμου τίτλῳ κατέχοντος αὐτά. Ἐν περιπτώσει δὲ διχογνω-

ποσότητα προαιρετικὴν ὅχι ὀλιγωτέραν τῶν δραχμῶν πενήκοντα· νὰ πληρώσωσι δὲ καὶ δραχμὰς τρεῖς κατὰ μῆνα ἢ δραχμὰς τριάκοντα ἐξ καὶ ἑτος. Ὅσαι δὲ προσφέρωσιν ἅπαξ 300—400 δραχμὰς ἐπονομάζονται εὐεργέτιδες, καταγεγραμμεναι εἰς τὸν ἐν τῷ ὀρφανοτροφείῳ διατηρούμενον Κώδικα τῶν εὐεργετῶν καὶ καθιδρυτῶν τοῦ καταστήματος. Ἡ δὲ περαιτέρω ἐτήσια ὠρισμένη συνεισφορὰ μένει εἰς τὴν προαίρεσιν αὐτῶν.

Ὅσαι κυρίαι ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους καταγράφησαν μέλη τῆς ἐταιρίας πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος καὶ ὅσαι καταγραφῶσι πρὶν ἢ λήξωσιν οἱ δύο μῆνες ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ὀρφανοτροφείου, καὶ καταγεγραμμεναι πληρώσωσι κατὰ πρῶτον ἄνωτέραν ποσότητα τῶν δραχμῶν πενήκοντα, αὐταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ Κώδικι ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τῶν καθιδρυτῶν τοῦ ὀρφανοτροφείου. Τὸ αὐτὸ θέλει γενῆ διὰ τὰς ἐκτὸς τοῦ Κράτους Κυρίας, ὅσαι ἐντὸς ἐξ ἑτους ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ὀρφανοτροφείου ἐκπληρώσωσι τὰ ἄνωτέρω· καὶ αἱ εὐεργέτιδες αἱ ἐκτὸς καὶ ἐντὸς τοῦ Κράτους καταγεγραφήσονται κατὰ τὰς ἄνωτέρω τεθείσας προθεσμίας θέλουσι λαμβάνει καὶ αὐταὶ προσέτι καὶ τὸν τίτλον τῶν Καθιδρυτῶν τοῦ ὀρφανοτροφείου.

6. Κύριοι δὲ ὁμογενεῖς, προσφέροντες κληροδοτήματα ἅπαξ ἢ ἄλλα συντελοῦντα εἰς συντήρησιν τοῦ Καταστήματος, ἢ καὶ ἄνωτέραν τῶν 500 δραχμῶν συνδρομὴν ἐτήσιαν, οὗτοι ὀνομάζονται Συντηρηταὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου, οἱ δὲ συνεισφέροντες συνδρομὴν ἐτήσιαν πενήκοντα δραχμῶν ὀνομάζονται συνδρομηταί.

7. Ὅσαι Κυρίαι ἢ Κύριοι ἄλλογενεῖς λάβωσι μέρος εἰς διατήρησιν τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου διὰ συνεισφορῶν, ὀνομάζονται ἀναλόγως τούτων κατὰ τὰ ἄνω ὀρισθέντα (5 καὶ 6) μέλη, εὐεργέται, συνδρομηταί, συντηρηταί, ἀλλὰ μὲ τὸ ἐπίθετον ἐκτακτα, πρὸς διαστολὴν ἀπὸ τῶν ὁμογενῶν λεγομένων τακτικῶν.

8. Τακτικὰ μέλη τῆς ἐταιρίας καὶ αἱ εὐεργέτιδες, ἔχοντα τὰ προσόντα κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ἐταιρίας ἔχουσι α) τὸ δικαίωμα ἐλευθέρως εἰσόδου εἰς τὸ κατάστημα· β) νὰ συνέρχωνται εἰς τὰς συνελεύσεις τῆς ἐταιρίας καὶ νὰ προτείνωσι τότε ἐγγράφως τὴν γνώμην των περὶ τῶν συμφερόντων τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου· γ) νὰ συνιστῶσιν ὀρφανὰ ἔχοντα τὰ προσόντα κατὰ τὸν κανονισμὸν, καὶ δ) νὰ φέρωσι ψῆφον.

Τὸ μέλος, τὸ καθυστεροῦν τὴν συνδρομὴν του ὑπὲρ τοὺς ἐξ μῆνας, δὲν λαμβάνει μέρος ἐνεργητικὸν εἰς τὰς συνελεύσεις τῆς ἐταιρίας, οὐδὲ λογίζεται ἔχον δικαίωμα ἐκλογέως, ἢ ἐκλεξιμοῦ ἐξαίρουνται δὲ ἐκ τούτου μόναι αἱ εὐεργέτιδες.

9. Οἱ ΚΚ. τακτικοὶ συνδρομηταὶ καὶ συντηρηταὶ ὄντες ἐν Ἀθήναις χαίρουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα τῶν τακτικῶν μελῶν (8) πλὴν τοῦ τῆς ψήφου.

10. Ἐκαστὸν μέλος τῆς ἐταιρίας τακτικὸν, καθὼς καὶ οἱ τακτικοὶ συνδρομηταὶ καὶ συντηρηταί, λαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ ἐνεργῶσι, καὶ ὅτε ἐκτάκτως ἤθελε τὸ καλεσεῖ ἡ χρεία, καὶ πάντοτε μὲ τὸν μεγαλότερον ζῆλον καὶ τὴν αὐταπάνησιν, ὅσα συντείνουσι πρὸς ὄφελος τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου.

Περὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου.

11. Ἡ ἄνω ῥηθείσα πενταμελὴς ἐπιτροπὴ θέλει φροντίζει ἀμέσως λαμβάνουσα προηγουμένως τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν τῆς Β. Κυβερνήσεως.

α) Περὶ εὐρέσεως καταλλήλου καταστήματος καὶ προμηθείας τῆς ἀναγκαίας ἀποσκευῆς αὐτοῦ.

β) Περὶ τοῦ ἀναγκαίου ἐν αὐτῷ προσωπικοῦ.

γ) Περὶ ἐκλογῆς καὶ παραδοχῆς ὑποτρόφων τῆς ἐταιρίας ὀρφανῶν (τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς κατὰ πρῶτον δὲν θέλει ὑπερβαίνει

τὸν εἰκοστόν)· καὶ τέλος θέλει φροντίζει καὶ περὶ τοῦ κατελλήλου διοργανισμοῦ τοῦ ὀρφανοτροφείου, τεροῦσα εἰς πάντα τοῦ ἐξῆς ὅρους.

12. Κατάστημα μὲν θέλει προβλεφθῇ κατὰ τὸ παρὸν οἰκίαν ἱκανῶς χωρητικὴν, κειμένη εἰς ὅχι κεντρικὸν μέρος τῆς πόλεως, ἀλλὰ εὐαεὲς καὶ ὑγιεινόν. Ἡ δὲ ἐν αὐτῷ ἀποσκευὴ θέλει γενῆ ἢ ἀρκουσαρ ἄλλ' ἄνευ πολυτελείας καὶ περιττότητος· τὸ δὲ προσωπικὸν πρέπει νὰ ἐκλεχθῇ καὶ αὐτὸ κατάλληλον, καὶ ὅσον ἐνεστὶν ὀλιγομελές, συγκείμενον κατὰ τὸ παρὸν ἐκ μιᾶς διευθυντρίας, μιᾶς διδασκαλίσσης, καὶ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων ὑπηρετῶν. Ἐν γενεῇ ἀκριβοστάτην οἰκονομίαν ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι πρὸς ὀφθαλμῶν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου καταστήματος.

13. Ὅρος ἀπαράβατος καὶ ἀπαρασάλευτος ὁ περὶ παραδοχῆς τῶν κορασιῶν τῶν ὀρφανῶν τῆς ἐταιρίας εἶναι ἡ πατρόθεν καὶ μητρόθεν ἀπορφάνωσις· ἡλικία δὲ ἀπαιτεῖται ὅχι κατωτέρα τῶν πέντε ἐτῶν, οὐδ' ἄνωτέρα τῶν ἑνδικοῦ, πρὸς παραδοχὴν αὐτῶν· ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν κατὰ πρῶτον προσληφθησομένων προσδιορίζεται εἰς τὸν εἰκοστόν· κατόπιν δὲ πρέπει νὰ αὐξηθῇ ἀναλόγως τῶν πόρων, οὗς δύναται νὰ διαθέσῃ ἡ ἐταιρία· ἀλλ' ὅμως ἡ ἐπιτροπὴ θέλει σκεφθῇ καὶ εὐθύ· κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ ὀρφανοτροφείου, εἴαν συμφέρῃ νὰ γίνωνται δεκτὰ καὶ ὀρφανὰ (ἢ ἐντελῶς, ἢ πατρόθεν μόνον, ἢ μητρόθεν), ὑπότροφα ἐπὶ πληρωμῇ μηνιαίᾳ μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς δραχμὰς εἰκοσιπέντε συνεισφερομένος εἴτε ὑπὸ συγγενῶν εἴτε ὑπ' ἄλλων· τοῦτο δὲ θέλει πράξει ἔχουσα πρὸς ὀφθαλμῶν οὐ μόνον τὸ ν' αὐξήσῃ τοὺς πόρους τῆς ἐταιρίας, ἀλλὰ καὶ νὰ πλατύνῃ προσέτι τὸν κύκλον τῶν φιλανθρωπικῶν ἐργασιῶν τῆς, χωρὶς ὅμως νὰ ἀπομακρυνθῇ εἰς οὐδὲν διὰ τὴν παραδοχὴν ταύτην ἀπὸ τοῦ πνεύματος καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ καταστήματος.

14. Σκοπὸς τοῦ ὀρφανοτροφείου εἶναι τὸ νὰ μορφώτῃ ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ἐνδιατυμένων κορασιῶν φρονίμους καὶ κοσμίους παρθένους, χρηστὰς οἰκοκυράς, χρησίμους καὶ ἀγαθὰς εἰς τὴν κοινωνίαν γυναῖκας· ὅθεν καὶ ἡ βᾶσις τῆς ἀνατροφῆς αὐτῶν θέλει εἶσθαι χριστιανικὴ ἀγωγή καὶ ἀσκήσις πρὸς ἀπόκτησιν τῶν χριστιανικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀρετῶν· ἢ πρὸς θεὸν εὐτέλεια πρὸ πάντων, τὸ πρὸς τοὺς ἄνωτέρους σέβας, ἢ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη, ἢ φιλανθρωπία, ἢ ταπεινοφροσύνη, ἢ κοσμιότης, ἢ ἐγκράτεια, ἢ καρτερία, καὶ ἡ φιλεργία, θέλουσι εἶσθαι αἱ κυριώτεραι αὐτῶν ἐξασκήσεις.

Ἐκ δὲ τῶν γνώσεων καὶ ἐργῶν θέλουσι διδάσκεισθαι ὅσα συντελοῦσιν εἰς τὸ ν' ἀναδεικνύσιν αὐτὰς φιλοπόνους καὶ φρονίμους τῆς οἰκίας οἰκονόμους καὶ χρησιμωτάτας εἰς τὴν κοινωνικὴν τάξιν, εἰς ἣν προσδιορίζονται καὶ ἰδίως εἰς τὴν εὐτυχὴ μεσαίαν τάξιν τοῦ φιλοπόνου καὶ ἐργατικοῦ λαοῦ· ὅθεν καὶ ἡ τοῦ καταστήματος ἀποσκευὴ καὶ ἡ ἐνδυμασία αὐτῶν καὶ ἡ διαίτα θέλουσι εἶσθαι λιτὰ καὶ ἀπερίττα καὶ ἀπλούστερα, ἀλλὰ καθάρια, κότνια καὶ ὑγιεινὰ· ἐν ἐνὶ λόγῳ τὰ πάντα θέλουσι γίνεσθαι εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ τι δυνάμενον ν' ἀναπτύσσῃ εἰς τὰς ἀπαλὰς καρδίας καὶ τὰς ἀθῶας ψυχὰς τῶν παιδῶν τούτων ἰδέας ἀντιβαίνουσας εἰς τὸν προορισμὸν των.

15. Ἐν συνόψει ἡ ἀνατροφή τῶν κορασιῶν τούτων περιορίζεται εἰς τὴν μάθησιν καὶ ἀσκήσιν τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν τῆς ἠθικῆς καὶ τῶν καθηκόντων τῆς ἀξιοτίμου γυναικός· ὅθεν ἐκ μὲν τῶν γραμμάτων θέλουσι μαθάνειν οὐ μόνον τὸ ἀναγινώσκειν ἐλευθέρως καὶ γράφειν, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ καλῶσιν ὀρθῶς καὶ νὰ γράφωσιν ὁποῦν μὲ ὀρθογραφίαν καὶ νὰ ἐννοῶσι καλῶς τὴν καθαρῶς λαλουμένην Ἑλληνικὴν. Τὰ ἀναγκαϊότερα τῆς πρακτικῆς ἀριθμητικῆς πρὸς μάθησιν καὶ ἀσκήσιν τῶν οἰκιακῶν καταστάσεων, τὰ κυριώτατα τῆς συνοπτικῆς γεωγραφίας καὶ ἱστορίας καὶ μάλιστα τὰ τῆς Ἑλλάδος. Πρὸ παντός δὲ ἄλλου τὰ τῆς

μοπρασίας, καὶ διὰ τοῦ κήρυκος, καὶ νὰ τὰς καταχωρίζωσι καὶ εἰς τὰ πρακτικά.

Ἄρθρον 10. Τὰ πρακτικά τῆς δημοπρασίας κατὰ μὲν τὰς πρώτας δύο ἡμέρας υπογράφονται μόνον παρὰ τῶν Ἀρχῶν, κατὰ δὲ τὴν τρίτην ἡμέραν υπογράφονται παρὰ τοῦ τελευταίου πλειοδότη καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἐὰν τὸ δημόσιον δὲν ᾖναι ἀποχωρῶντως ἐξηραλισμένον διὰ μόνης τῆς παρουσίας τοῦ πλειοδότη, βεβαιοῦνται δὲ παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν καὶ υποβάλλονται διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων δια κοινῆς τῶν ἀρχῶν ἡτιολογημένης ἐκθέσεως, συνοδευμένα μετὰ τὴν διακήρυξιν καὶ τὰς περὶ δημοσιεύσεως αὐτῆς ἀποδείξεις τῶν δημάρχων καὶ τῶν παρέδρων ἢ τῶν ἰσίων τῶν χωρίων.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ᾖναι ἀγράμματος, υπογράφεται δι' ἄλλου ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, προτυπογραφημένων καὶ τοῦτων.

Ἄρθρον 11. Εἰν εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας ὁ τελευταῖος πλειοδότης δὲν υπογράφῃ τὰ πρακτικά καὶ δὲν συνυπογράψῃ εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προβλεπόμενῃ περιπτώσει ἀξιώσεως ἐγγυητῆς, αἱ διενεργοῦσι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ προκαλοῦσιν αὐτὸν αὐθημερὸν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς νὰ συμμορφωθῇ ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἐπὶ ἀπειλῇ ἀναπληστηρίου εἰς βῆρος του. Παρελθούσης δὲ ἐπὶ ματαίῳ τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ πρόσδοξ ἀναπληστηριάζεται τηρουμένων τῶν ὅρων τοῦ ἄρθρου 6.

Ἡ ἐκ τοῦ ἀναπληστηριασμοῦ ἐνδεχομένη ὠρίσεια ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον, ἡ δὲ τυχούσα ζημία καταλογίζεται εἰς βῆρος τοῦ πρώτου πλειοδότη καὶ εἰσπράττεται παραχρῆμα κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Ἐὰν ἡ ἐνοικίασις γίνεταί εἰς καρποὺς ὁ καταλογισμὸς ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν τοῦ ἰσχύοντος πρωτοκόλλου, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν καρπῶν, συνταττομένου ἐπὶ τούτῳ πρωτοκόλλου.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ συμφωνῶν καὶ ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρον 12. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης εἶ-αι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφορὰν του μέχρι πέντε ἡμερῶν λογιζομένων ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον παραλαβῆς τῶν πρακτικῶν. Εἰς αὐτὰς δὲ συμπεριλαμβάνονται αἱ ἀπαιτούμεναι ὡς ἐκ τῆς ἀποστασεως ἡμέραι διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν πρακτικῶν καὶ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὴν ἑδρὰν τοῦ δημάρχου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρον 13. Ἐναπόκειται ὅπως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων νὰ ἐγκρίνη ἢ μὴ τὰ πρακτικά τῆς δημοπρασίας, μετὰ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν ὡς τελευταίῳ κληρονομῶν, κατ' αἱ προσφορὰ τοῦ τελευταίου πλειοδότη ἐφθασεν ἢ ὑπερβῇ τὸν τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον.

Ἄρθρον 14. Ἡ ἐγκρισις τῆς δημοπρασίας κοινοποιεῖται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνηργήθη ἡ δημοπρασία· ὀφείλει δὲ αὕτη ὑπὸ εὐθύνην τῆς νὰ ἐπιδώσῃ ἐντὸς 24 ὥρων τὴν ἐγκρίσιν εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Πᾶσα ἀναβολὴ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐγκρίσεως ὑπὲρ τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν, προερχομένη ὡς ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀπὸ τὴν ἑδρὰν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, δὲν ἀπαλλάττει αὐτὸν τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεώς του.

Ἄρθρον 15. Ὅταν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀναθέτῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν εἰς τὰς διενεργούσας

τὰς δημοπρασίας ἀρχάς, αὗται δὲν ἀπαλλάττονται τῆς πρὸς ἀποζημιώσιν ὑποχρεώσεως· ἐὰν ἀκυρωθῇ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τὰ πρακτικά λόγῳ παρατυπίας.

Ἄρθρ. 16. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως ὁ οἰκονομικὸς ἐφόρος ὀφείλει νὰ ζητήσῃ δυνάμει τοῦ ἄλλου 4 τοῦ Νόμου τὴν ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ ἢ καὶ ἀμφοτέρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου. Ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ υπογράψωσιν ὁμολογίας, συνταττομένας ἐνώπιον τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἐπὶ χαρτοσημοῦ ἀναλόγου ἀξίας, καὶ περιεχούσας τὸ ποσὸν τῆς εἰς χρήματα προσφορᾶς, ἢ τὸ ποσὸν καὶ τὰ εἶδη τῶν ὀφειλόμενων καρπῶν, καθὼς καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν δόσεων ἢ τῆς ἀποδόσεως τῶν καρπῶν. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ ὁ ἐγγυητὴς ᾖναι ἀγράμματος ὑπογράφεται εἰς τὰς ὁμολογίας δι' ἄλλου τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἐνώπιον δύο μαρτύρων προτυπογραφημένων καὶ τοῦτων.

Ἐὰν ἡ ἐνοικίασις γίνεταί εἰς χρήματα, συντάττονται τὸσαι ὁμολογίαι, ὅσαι εἶναι καὶ αἱ δόσεις τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέους τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ παραπέμπονται εἰς τὸν ταμῖαν πρὸς εἰσπραξίν. Ἐὰν δὲ εἰς καρποὺς συντάττεται μία καὶ μόνη ὁμολογία καὶ κατατίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς ἐφορείας.

Ἄρθρ. 17. Ἀμα παραλαβὴ ὁ ἐφόρος τὰς ὁμολογίας τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐκδίδει καὶ παραδίδει εἰς αὐτὸν τὸ ἐνοικιαστήριον, συνταγμένον ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου τάξεως κλεισίως γ', κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων ἐκδοθησόμενον τύπον.

Ὀφείλει δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ προκαταβάλλῃ εἰς τὸ ταμεῖον τὰ ἐξ ὧν τῶν πρωτοῶν ἐπιστατοφυλάκων, ὅπου τοιοῦτοι διωρισθῶσιν, τὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποθήκης καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ κήρυκος, συνιστάμενα εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς ἢ ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, ὁ ταμίας ἐκδιώκει τὴν εἰσπραξίν κατὰ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων διατάξεις.

Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐνοικιαστήριου ὁ οἰκονομικὸς ἐφόρος κοινοποιεῖ ἐγγράφως εἰς τὸν ἀρμόδιον δῆμαρχον τὸ ὄνομα τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ τὸν προκαλεῖ νὰ κἀμῃ τοῦτο γνωστὸν διὰ διλοποιήσεως καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας, τῆς ἀπορίας τὴν πρόσδοξ ἐνοικίαςεν.

Ἄρθρ. 18. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς ἀπαρνηθῇ νὰ υπογράψῃ τὰς ὁμολογίας, ἢ δὲν ἀνέλαβῃ τὴν διαχείρισιν τῆς ἐνοικιασθείσης προσόδου, ἢ πρόσδοξ ἢ βεβαιώσῃ καὶ εἰσπράττεται ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου εἰς βῆρος καὶ διὰ λογαριασμῶν τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ ἐκτίθεται εἰς ἀναπληστηριασμὸν ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ ἰδίου, ἐνοικιαστοῦ, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 11 §§ 2 καὶ 3.

Ἄρθρ. 19. Ἐὰν ὁ Οἰκονομικὸς ἐφόρος ἀμελήσῃ νὰ ἐγγράψῃ ἐγκαιρῶς ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἢ παραδώσῃ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὸ ἐνοικιαστήριον πρὶν ἢ λάβῃ τὰς ὁμολογίας, ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑποχρεοῦται εἰς τὰς νομίμους πολιτικὰς ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρ. 20. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Νόμου πέρας τῆς συγκομιδῆς τῶν πρώτων καρπῶν ὀρίζεται μετὰ τὴν ἐναεξίν τοῦ θεροῦ κατ' ἐπαρχίαν, κατὰ δῆμον, ἢ κατὰ χωρίον ἢ χωρία διὰ πρωτοκόλλου, συνταττομένου ὑπὸ τοῦ ἐπαρχοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς περιφερείας, ὅταν ἡ αὕτη ἐποχὴ ὀρίζεται ὡς πέρας τῆς συγκομιδῆς δι' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δὲ Δημάρχου, ὅταν ὑπάρχωσι λόγοι ὑπαγορεύοντες τὸν προδιορισμὸν ἰδιαίτερης ἐποχῆς διὰ τὸν δῆμον, τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία αὐτοῦ.

Ἀντίγραφα τοῦ πρωτοκόλλου κοινοποιοῦνται ἐπὶ ἀποδείξει

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ μέχρι τοῦδε ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως, καὶ περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως αὐτῷ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, ἐπὶ τῇ ἐπιτήσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, καὶ προσωρινῶς διευθύνοντες τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως τὸν μέχρι τοῦδε ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Π. Ἀργυρόπουλον, ἀναθέτοντες αὐτῷ καὶ τὴν προσωρινὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων ὑπουργείου.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 26.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀμνηστίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1848 περὶ ἀμνηστίας ἡμέτερον Διάταγμα καὶ τὴν ἀναφορὰν τοῦ μετασχόντος τῆς ἐν Εὐβοίᾳ κατὰ τὸ 1847 στάσεως Κωνσταντίνου Ζέρβα, δι' ἧς ἐπικαλεῖται τὸ ἔλεος ἡμῶν, καὶ πεισθέντες ὅτι ὁ εἰρημένος, ἐνεκεν ἀνεξαρτητῶν τῆς θελήσεώς του περιστατικῶν, δὲν ἠδυνήθη νὰ προσέλθῃ εἰς τινα τοῦ Κράτους ἀρχὴν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τούτου ταχθείσης προθεσμίας, καὶ ὅτι ἐδείξε πραγματικὴν διὰ τὸ παρελθὸν μεταμέλειαν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εὐαρεστούμεθα νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν εἰς τοῦτον διὰ τοῦ ρηθέντος Διατάγματος ἀπονεμηθεῖσαν ἀμνηστείαν.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουνίου 1854.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ
Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ, Α. ΖΥΓΟΜΑΛΛΑΣ, Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ἐν Ἀθήναις ὀρφανοτροφείου κορασίων ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν ἀναφορὰν τῶν Κυριῶν Μαρίας Ὑψηλάντου, Ζωῆς Σούτσου, Κυριακούλας Κριεζῆ, Ἀνδρομάχης Μ. Ρενιέρου, καὶ Λουκίας Ρίζου, περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις συστάσεως ὀρφανοτροφείου κορασίων, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Βασιλίσσης, λίαν ἀγαπητῆς ἡμῶν συζύγου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1) Ἐγκρίνεται ἡ ἐν Ἀθήναις σύστασις ὀρφανοτροφείου κορασίων, συντηρουμένου ὑπὸ φιλανθρωπικῆς Κυριῶν ἐταιρίας ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Βασιλίσσης, ἡμετέρας λίαν ἀγαπητῆς συζύγου, καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Ἀμαλῆιον ὀρφανοτροφεῖον Κορασίων.

2) Ἐγκρίνεται καὶ ὁ διὰ τῆς ἀπὸ 8 τρέχοντος μηνὸς ἀναφορᾶς τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑποβληθεῖς ἡμῖν ὁργανισμὸς τοῦ καταστήματος.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουνίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΚΥΡΙΩΝ ΕΤΑΙΡΙΑ.

Σκοπὸς καὶ διοργανισμὸς τῆς Ἑταιρίας.

1. Φιλανθρωπικὴ Κυριῶν ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος, ἥτις εὐημεροῦν νὰ ὀνομασθῇ Προστάτις αὐτῆς, συσταίνεται ἐν Ἀθήναις.

2. Ἡ ἑταιρία αὕτη, σκοπὸν ἔχουσα τὴν σύστασιν καὶ συντήρησιν ὀρφανοτροφείου κορασίων ἐν Ἀθήναις, θέλει ὀνομαζεσθαι φιλανθρωπικὴ ἑταιρία Κυριῶν, πρὸς συντήρησιν ὀρφανοτροφείου Κορασίων ἐν Ἀθήναις· τοῦτο δὲ θέλει ἐπονομασθῇ Ἀμαλῆιον, ὡς ὑπὸ τὴν ἰδιαίτεραν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἀνάσσης τιθέμενον.

3. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον Ἐπιτροπὴ διορίζεται ἐκ τεσσάρων Κυριῶν καὶ ἐνὸς Κυρίου συγκειμένη· μεταξὺ δ' αὐτῶν μία λεγομένη Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς, συσκέπτεται μετὰ τῶν τριῶν ἄλλων μελῶν καὶ τοῦ Κυρίου ἐφόρου ὄντος ἐν ταυτῷ καὶ ταμίου, καὶ τῇ συμπράξει τούτου ἐκτελεῖ τὰ κατὰ πλειοψηφίαν ἀποφασισθέντα. Πάντα δὲ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης καὶ ὁ ἐφορος διορίζονται νῦν κατὰ πρῶτον παρὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος τῆς Προστάτιδος μεταξὺ τῶν καταγεγραμμένων ἤδη μελῶν λαμβανόμενα.

4. Ἡ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ, ἅμα συστηθεῖσα, θέλει σχεθεῖ καὶ προσπαθῇ δι' ὅλων τῶν καταλλήλων τρόπων νὰ προσπορισθῇ τὰ μέσα τὰ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς. Καὶ πάραυτα μὲν διαθέτουσα τὰ ἐνόντα ἤδη μέσα, θέλει προβῇ εἰς σύστασιν τοῦ ὀρφανοτροφείου. Συγχρόνως δὲ θέλει φροντίζει νὰ καταγραφῶσι καὶ μέλη τῆς ἑταιρίας ἐξ ὁμογενῶν Κυριῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

5. Τὰ καταγραφόμενα μέλη ὑποχρεοῦνται νὰ συνεισφέρωσιν ἅπασι, μὲν, ἅμα καταγραφέντα καὶ λαβόντα τὸ ὄπλωμα, μὲν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 14.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Ἀπριλίου

ΝΟΜΟΣ ΣΟΗ'.

Περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 489,750 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 4.

Χορηγῆται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἀναπληρωματικὴ πίστις ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἑνῆα χιλιάδων ἑπτακοσίων πεντήκοντα, ἥτοι 189,750, ἐπὶ τῶν ἐσόδων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1854, καταλογιζομένων ὡς ἑξῆς:

Εἰς χρῆς Δημόσιον	Δραχ.	24,000
Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν	»	1,750
Εἰς ἐξόδα διοικήσεως κλπ.	»	84,000
Εἰς διαφόρους πληρωμὰς	»	80,000

Τὸ ὅλον Δραχ. 189,750

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

Πίναξ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως τῆς χρήσεως 1854.

Προϋπολο- γισμοῦ			Ἑπηρεσία	Ποσὰ πιστώσεως		
Μέρος	Κεφάλ.	Ἄρθρον		Κατ' ἄρθρον	Κατὰ κεφάλαιον	
Α.	2	1	Χρέος Ἑσωτερικόν . . .	Τόκοι ἐγγυοδοσιῶν . .	4000	
»		2	» »	Τόκοι ἐσωτερ. δανείου	20000	24000
Δ.	6	3	Κεντρικὴ ὑπηρεσία . . .	Ὑλικὸν καὶ ἄλλα . . .	1000	1000
»	7	2	Ἐλεγκτ. Συνέδριον . . .	Ὑλικὸν καὶ ἄλλα . . .	750	750
Ε.	16	4	Χαρτόσημον	Δικαιώματα κλπ. . . .	60000	60000
»	18	4	Τυπογραφεῖον	Ἐπισκευαί	8000	8000
»	22	3	Κτημάτων διοικήσεις . .	Ἀπρόβλεπτα ἐξόδα . .	4000	
»		8	» »	Δικηγορικὰ κλπ. . . .	12000	16000
Σ.	23		Ἐπιστροφὰι χρημάτων			30000
»	24		Ἀποζημιώσεις			50000
						189750
Δραχμαὶ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἑνῆα χιλ. ἑπτακοσίας πεντήκοντα . . .						

Ἀνακεφαλαίωσις.

Μέρος	Ὑπηρεσία	Αἰτούμενον ποσόν
Α.	Χρῆς δημόσιον . . .	24000
Δ.	Γενικὴ ὑπηρεσία . . .	1750
Ε.	Ἐξόδα διοικήσεως . . .	84000
Σ.	Διάφοροι πληρωμαί . .	80000
		189850

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Μαρτίου 1855. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναπληρωματικὴ πίστις θέλει διανεμηθῇ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου κατὰ τὸν ὧδε προσκηρτημένον πίνακα.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἐξόδα δι' ἀ. χορηγῆται ἡ ἀνωτέρω ἀναπληρωματικὴ πίστις θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1854.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ἀπριλίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ἀπριλίου 1855.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Χρῆσις 1854.

τινος, ενόσω τὰ κεφάλαια τοῦ Ταμείου δὲν ὑπερβῶσι τὴν ποσότητα δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 59. Διὰ τὴν χορηγίαν τῶν ἐν τῷ 20 ἄρθρῳ τοῦ ὑπογράμματος ΣΚ. Νόμου ὠρισμένων βοηθημάτων ἀπαιτοῦνται τὰ ἐξῆς.

1. Πενία.
2. Χρηστὰ ἔθνη.
3. Εὐφυΐα.
4. Πρόσδος εἰς τὰ μαθήματα.

Τὰ βοηθήματα ταῦτα χορηγοῦνται κατὰ προτίμησιν εἰς τὰ τέκνα τῶν ἀποθανόντων ἢ δυστυχούντων ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἤξυψον μαχόμενοι ἢ διαπρέπουσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. Ἡ πενία συνίσταται εἰς τὴν στέρησιν παντὸς ἄλλου πόρου ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ ἢ τῆς συντάξεως.

Ἄρθρον 60. Τὰ βοηθήματα ταῦτα ἀπονέμονται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, στηριζομένη εἰς πράξιν τῆς Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς συνηυμένην μὲ ἐπίσημα πιστοποιητικὰ, μαρτυροῦντα τὰ ἀνωτέρω προσόντα.

ΚΕΦ. Η'.

Περὶ ἐξόδων τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 61. Τὰ ἐκ τῆς ὀριστικῆς διαθέσεως κεφαλαίων ἐνδεχόμενα ἐξόδα καταλογίζονται εἰς τὴν ἀξίαν τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὅποια ἀντικατέστησαν τὰ κεφάλαια.

Ἄρθρον 62. Ἐὰν ἐπέλθῃ ἀνάγκη ἐπισκευῆς εἰς κτίρια ἀνήκοντα εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ἐνεργεῖται ἡ ἐπισκευὴ κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ Μηχανικοῦ, κατὰ τοὺς περὶ στρατιωτικῶν οἰκοδομῶν κανόνες. Ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ζητεῖται ἡ συναίνεσις τῆς Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις, ἂν ᾖ συμφωνοῦσα, ἐγγράφει ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὴν παραδοχὴν του, καὶ ἀποστέλλει αὐτὸν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 63. Τὰ ἐξόδα τῶν ἐπισκευῶν πληρώνονται ἀπὸ τοῦ Ταμείου τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν, καὶ καταλογίζονται ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐξόδα κτημάτων».

Ἄρθρον 64. Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας ὁ γραμματεὺς παρουσιάζει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν διανεμητικὴν κατάστασιν τοῦ μερίσματος τῶν βοηθειῶν, συντεταγμένην ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χρευσουσῶν οἰκογενειῶν, καὶ τοῦ κατὰ τὸ τέλος τῆς αὐτῆς τριμηνίας ποσοῦ τῶν κεφαλαίων, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 ὑπόδειγμα.

Ἄρθρον 65. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεξεργάζεται αὐτὴν καὶ τὴν παραδίδει εἰς τὸν Βασιλικὸν ἐπιτρόπον, ὅστις ἐξελέγχει τὰ ποσὰ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν δικαιούχων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μητρώων καὶ λογιστικῶν βιβλίων.

Ἄρθρον 66. Μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν ταύτην ὑπογράφεται ἡ διανεμητικὴ κατάστασις παρὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ θεωρεῖται παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ τὸ μὲν σχέδιον τῆς καταστάσεως μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ δὲ καθαρὸν διαβιβάζεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν παρὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς, ἐξαίτουμένου νὰ διαταγῇ ἡ διὰ τῶν στρατιωτικῶν ταμείων πληρωμὴ τοῦ ἀπονεμομένου εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν ποσοῦ, εἰς βάρος τοῦ Ταμείου τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

Ἄρθρον 67. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἐκδίδει τὰς ἀπαιτούμενας διατάγας· τὰ δὲ στρατιωτικὰ Ταμεῖα, ἅμα πληρώσωσι, διαβιβάζουσιν εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις, συντεταγμένας κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 ὑπόδειγμα, καὶ λαμβάνουσιν ἀντ' αὐτῶν τὴν ἀπαιτούμενην συναλλαγματικὴν.

Ἄρθρον 68. ἅμα συγκεντρωθῶσιν εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν ὅλαι αἱ ἀποδείξεις, διαβιβάζονται μετὰ τῆς πρωτοτύπου καταστάσεως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ταμείου τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ἥτις ἐντέλλεται τὴν ἀπόδοσιν τοῦ γενικοῦ ποσοῦ τῆς καταστάσεως ἐπὶ τοῦ Ταμείου παρ' ᾧ ἔχει ἀποτεθειμένα κεφάλαια.

Ἄρθρον 69. Τὸ Ταμεῖον τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν δὲν πληρῶνει βοηθείας ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Αἱ χρεύουσαι οἰκογένειαι, αἱ κεκτημένας δικαίωμα εἰς βοήθειαν, καὶ διαμένουσαι ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ὀφείλουσι νὰ διορίζωσι διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου πληρεξούσιον αὐτῶν, πρὸς παραλαβὴν τῆς ἀνηκούσης αὐταῖς βοηθείας καὶ νὰ διαβιβάζωσιν εἰς αὐτὸν κατὰ τριμηνίαν πιστοποιητικὸν ὑπάρξεως, ἐκδεδομένον παρὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, καὶ ἐπικυρωμένον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἑλληνικοῦ Προξένου.

Τὸ μέρισμα τῶν τοιούτων βοηθειῶν πληρώνεται ἐπὶ ἰδίᾳ ἀναφορᾷ τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

ΚΕΦ. Θ'.

Περὶ τῶν βιβλίων καὶ τῆς λογιστικότητος τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 70. Ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ἔχει τὰ ἐξῆς βιβλία, Πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων.

Βιβλιάριον Διεκπεραιώσεως.

Βιβλίον πρακτικῶν.

Μητρώον τῶν ἐγγάμων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς χωροφυλακῆς, τῆς ὁροφυλακῆς, τῶν διαθεσίμων, ἐν ἀργίᾳ, ἐν ἀποτάξει, καὶ τῶν συνταξιούχων.

Μητρώον τῶν χρευσουσῶν οἰκογενειῶν.

Ἡμερολόγιον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Γενικὸν βιβλίον.

Βιβλίον τῶν ἐξόδων.

Βιβλίον λογαριασμῶν τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Ταμείου.

Βιβλίον λογαριασμῶν τῶν καταβολῶν τῶν ἐγγάμων ἀξιωματικῶν.

Βιβλίον τῶν ὀφειλομένων βοηθειῶν εἰς χρευσούσας οἰκογενείας διαμενούσας ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 71. Τὸ πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων, καὶ τὸ βιβλίον τῆς διεκπεραιώσεως εἰσὶν ὅμοια τοῖς τῶν στρατιωτικῶν σώματων.

Ἄρθρον 72. Τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν διαλαμβάνει ὅλας τὰς πράξεις τῆς Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν ἐγένοντο.

Ἄρθρον 73. Τὸ μητρώον τῶν ἐγγάμων ἀξιωματικῶν συντάσσεται, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2. ὑπόδειγμα, καὶ διαλαμβάνει ὅλας τὰς συμβαινούσας μεταβολὰς εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 74. Τὸ μητρώον τῶν χρευσουσῶν οἰκογενειῶν συντάσσεται, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 8. ὑπόδειγμα, καὶ διαλαμβάνει τὰς εἰς αὐτὰς συμβαινούσας μεταβολὰς.

Ἄρθρον 75. Τὸ ἡμερολόγιον διαλαμβάνει ὅλα τὰ ἐσοδα καὶ ἐξόδα τοῦ ταμείου, καὶ τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν ἔλαβον χώραν.

Τὸ ἡμερολόγιον εἶναι ἡ βᾶσις εἰς ἣν στηρίζονται ὅλαι αἱ ἐπὶ τῶν λογιστικῶν βιβλίων ἐγγραφαί.

Συντάσσεται δὲ τοῦτο, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 9. ὑπόδειγμα.

Ἄρθρον 76. Τὸ γενικὸν βιβλίον διαιρεῖται εἰς τόσας μερίδας, ὅσα ἦδη ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἔχει τὸ ταμεῖον, καὶ ὅσα κτήματα ἤθελεν ἀποκτήσει.

Συντάσσεται δὲ κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 10. ὑπόδειγμα.

Ἄρθρον 77. Τὸ βιβλίον τῶν ἐξόδων διαλαμβάνει ὅλα τὰ ἐξόδα τοῦ ταμείου, διηρημένα κατ' εἶδος.

τὴν εἰρημένην εξέτασιν, καὶ ἀποφαίνονται, ὅπως ἐν τῷ αὐτῷ ἐδαφίῳ ὁρίζεται.

Αὐτοὶ ἀποφαίνονται προσέτι, καὶ περὶ τοῦ ἂν τὸ πάθημα ᾖναι ἀποδοτέον εἰς αἰτία, παραδεδειγμένα ὑπὸ τῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν ἐξεταστικῆς ἐπὶ τῶν συντάξεων ἐπιτροπῆς, ὡς ἀποδεδειγμένα καὶ ὡς προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου.

γ') Ἐὰν δ' ἐγένετο προλαβόντως τοιαύτη εξέτασις, οἱ ἰατροὶ παραδέχονται ὅσα οἱ ἐνεργήσαντες αὐτὴν περὶ τοῦ παθήματος ἐκθέτουσι, καὶ ἀποφαίνονται μόνον περὶ τοῦ ἂν ᾖναι ἀποδοτέον εἰς τοιαῦτα, ὡς εἴρηται αἰτία.

δ') Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς εξέτασεως σημειοῦται ἐν ἐκθέσει συντασσομένη κατὰ τὸν προσηρητημένον τύπον Β', ἥτις ὑπογράφεται παρὰ τῶν ἰατρῶν, θεωρεῖται δὲ παρὰ τοῦ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ καὶ υποβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον ἐπιστρεφόμενων συγχρόνως καὶ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρον 14. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προηγουμένων διατάξεων, ὁ ὑπουργὸς παραπέμπει τὸν αἰτούμενον τὴν ἀπολαυὴν τῆς συντάξεως, μετὰ τῶν ἐκθέσεων καὶ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων, εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ναυτικοῦ, ἥτις ὀφείλει ν' ἀντεξέτασθαι δι' αὐτοψίας τὴν σωματικὴν κατὰστασιν αὐτοῦ καὶ ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ζητημάτων, ἐφ' ὧν καὶ οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι ἰατροὶ ἀπεφάνθησαν.

Ἀλλοις οὐ συστηθῇ ἡ ὑγειονομικὴ τοῦ ναυτικοῦ ἐπιτροπὴ, τὰ εἰρημένα αὐτῆς καθήκοντα ἀνατίθενται εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ στρατοῦ.

Ἄρθρον 15. Ἐὰν οἱ αἰτούμενοι τὴν ἀπολαυὴν τῆς συντάξεως, μακρὰν ὄντες τῆς ἑδρας τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, δὲν δύνανται νὰ ἔλθωσιν, ἢ μετακομισθῶσιν εἰς αὐτὴν ἀνευ βλάβης τῆς υγείας των, ἢ ἄλλου ἀνυπερβλήτου κωλύματος ἐνεκεν, ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ παραδέχεται εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὡς σωματικὴν κατὰστασιν αὐτῶν τὴν περιγραφομένην ἐν ταῖς γενομέναις κατὰ τὰ ἄρθρα 5 ἢ 13 ἰατρικαῖς ἐκθέσεσιν.

Ἄρθρον 16. Ἐὰν ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ ἀποφανθῇ, ὅτι τὸ πάθημα τοῦ αἰτουμένου τὴν ἀπολαυὴν τῆς συντάξεως δὲν εἶναι ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 14, 15, ἢ 16 τοῦ Νόμου, ἢ ὅτι δὲν εἶναι ἀνίατον, ἢ ἀποδοτέον εἰς αἰτία, παραδεδειγμένα ὡς ἀποδεδειγμένα καὶ ὡς προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου, ἡ αἰτήσις ἀπορρίπτεται δι' αἰτιολογημένης τοῦ ὑπουργοῦ ἀποφάσεως.

Εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς ὁρίζει τὴν σύνταξιν, καὶ υποβάλλει εἰς τὴν ἐγκρισιν Ἡμῶν πρότασιν περὶ ἀπονομῆς αὐτῆς εἰς τὸν ἔχοντα τὸ δικαίωμα.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ τῶν τύπων, καθ' οὓς δικαιολογοῦνται καὶ ἐξελέγχονται αἱ περὶ ἀπολαυῆς συντάξεως ἀξιώσεις τῶν χηρῶν, καὶ περὶ τῶν προθεσμιῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἡ δικαιολόγησις γίνεται.

Ἄρθρον 17. Αἱ τῶν χηρῶν αἰτήσεις περὶ ἀπολαυῆς συντάξεως, καὶ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν αἰτήσεων ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἐγγράφα υποβάλλονται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον, καὶ ἐξελέγχονται παρὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐξεταστικῆς ἐπὶ τῶν συντάξεων ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 18. Πρὸς ὑποστήριξιν τῶν περὶ ἀπολαυῆς συντάξεως αἰτήσεων αὐτῶν, ἀπαιτεῖται νὰ προσάξωσιν

Α'. Αἱ χῆραι τῶν ἐν μάχῃ φονευθέντων, ἢ ἀπολεσθέντων περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιτεταγμένης ὑπηρεσίας.

Ἐπίσημον ἐγγράφον, ἐκθέτον λεπτομερῶς ἐκ τῶν δύο ῥηθισῶν θανάτου περιπτώσεων τὴν συμβᾶσαν.

Β'. Αἱ χῆραι τῶν ἀποθανόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ πλοίων.

Α'. Ἐπίσημα ἐγγράφα δηλοῦντα

Ἐν περιπτώσει θανάτου, προελθόντος ἀπὸ συμβεβηκότων πολέμου.

Ὅτι τὸ συμβεβηκὸς τοῦ πολέμου, εἰς δ' ἡ ἀναφερομένη χῆρα τὸν θάνατον ἀποδίδει, συνέβη τῷ συζύγῳ αὐτῆς δηλουμένου προσέτι καὶ τοῦ εἶδους τοῦ συμβεβηκότος, τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ τόπου.

Ἐν περιπτώσει θανάτου προελθόντος ἐξ ἐνδημικοῦ ἢ μεταδοτοῦ νοσήματος

1. Ὅτι ὁ ἀποθνήσκων ἐξετέθη ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων του εἰς τὴν ἐπίρροιαν ἐνδημικοῦ ἢ μεταδοτοῦ νοσήματος.

2. Τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐξετέθη.

3. Τὸ εἶδος τοῦ νοσήματος, καὶ τὸν τόπον εἰς ὃν ἐπεκράτει.

Β'. Πιστοποιητικὸν ἰατροῦ, ἢ, μὴ ὑπαρχούσης βεβαιότητος, ὅτι ἐνοσηλεύετο ὑπὸ ἰατροῦ καθ' ἣν ἐποχὴν ἐτελεύτησεν, ἐπίσημον ἐγγράφον, ἐξ οὗ νὰ ἐξάγεται ὅτι ἐκ τῶν εἰρημένων συμβεβηκότων ἢ νοσημάτων ὁ θάνατος προῆλθε, σημειουμένης καὶ τῆς ἐποχῆς τούτου.

γ'. Ἐπίσημον ἐγγράφον δηλοῦν, ὅτι κατὰ τὴν τελευτὴν του ὁ ἀποθνήσκων ἦτον ἐκ τῶν ἐπὶ πλοίων ὑπηρετούντων, τοῦ πλοίου, εἰς δ' ἀνήκεν, ὀνομαστικῶς ἀναφερομένου.

Γ'. Αἱ χῆραι τῶν ἀποθανόντων συνεπείᾳ τραυμάτων, συμβάντων κατὰ πόλεμον ἢ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιτεταγμένης ὑπηρεσίας.

Α'. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7. ἐδάφ. β'. τοῦ παρόντος διατάγματος ὁριζόμενον, ἐν περιπτώσει τραύματος, ἐπίσημον ἐγγράφον.

Β'. Πιστοποιητικὸν τοῦ τελευταίως τὸν ἀποθνήσκοντα νοσηλεύσαντος ἰατροῦ, ἢ, μὴ ὑπαρχούσης βεβαιότητος, ὅτι ἐνοσηλεύθη ὑπὸ ἰατροῦ, ἐπίσημον ἐγγράφον, ἐξ οὗ νὰ ἐξάγεται, ὅτι ἐκ τῶν εἰρημένων τραυμάτων ὁ παθὼν ἐτελεύτησε, σημειουμένης καὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ θανάτου.

Ἐὰν δὲ ὁ θάνατος ἐπῆλθε μετὰ τὴν ἀπέλευσιν του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἡ χῆρα αὐτοῦ ἀπαιτεῖται νὰ προσάξῃ καὶ

γ'. Τὴν γενομένην συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 6 ἐδάφ. γ'. βεβαίωσιν τοῦ τραύματος ἢ βεβαιώσεως τοιαύτης μὴ γενομένης διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεως τοῦ συζύγου, τὴν ἀποδείξιν, ὅτι ἐξήτησεν αὐτὴν, πρὶν ἀπέλθῃ τῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἐντὸς τριῶν μετὰ τὴν ἀπέλευσιν ἡμερῶν, ἐὰν καθ' ὑποχρέωσιν ἀπῆλθεν.

δ'. Ἀποδεικτικὸν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ γάμου.

Δ'. Αἱ χῆραι τῶν ἀποστρατευτῶν, καὶ αἱ χῆραι τῶν ἀποστρατευσίων

Α'. Αἱ τῶν ἀποστρατευτῶν ἀντίγραφον τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος, δι' οὗ οἱ ἀποθνήσκοντες ὑπὸ σύνταξιν διατέλουν αἱ τῶν ἀποστρατευσίων ἐὰν μὲν διὰ πολυετὴ ὑπηρεσίαν οἱ σύζυγοι αὐτῶν τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως εἶχον, τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 4, ἐὰν δὲ διὰ τραῦμα ἢ νόσημα, τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀπαιτούμενα ἐγγράφα.

Β'. Ἀποδεικτικὸν ὅμοιον τῷ ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ ἐδαφίῳ δ'.

Ἄρθρον 19. Ὁρεῖται πᾶσα χῆρα, πρὸς τοῖς εἰρημένοις, νὰ παρουσιάσῃ καὶ ἀποδεικτικὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, δηλοῦντα.

Α'. Τὴν τήρησιν τῶν περὶ νυμφεύσεως τῶν ναυτικῶν εἰδικῶν διατάξεων.

Β'. Τὴν μὴ διάλυσιν τοῦ γάμου διὰ διαζυγίου, ἢ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοιτῆς.

γ'. Τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν ἀρρένων τέκνων, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνυπάνδρων θηλέων.

Εάν δὲ τινὰ ἐκ τῶν προδόντων τούτων ἀποδίδουσι τὸν ἐγγεῖον φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0, εἰς αὐτὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων κλπ. Νόμου.

Ἄρθρ. 7. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ μὲν τοῦ προδόντος τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν σταριδαμπέλων προσδιορίζεται 10 τοῖς 0/0, ἐπὶ δὲ τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν μωροδένδρων 5 λεπτὸ ἐπὶ ἐκάστου δένδρου ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἄρθρ. 8. Ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῶν προδόντων τῶν δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζεται ὡς ἐξῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτὰ ὀκτὼ τὴν ὀκάν.

Ἐπὶ τῆς κατειργασμένης καὶ ἀκατεργάστου μετὰξῆς πρὸς δραχμὰς 2·50 τὴν ὀκάν.

Ἐπὶ τῶν κουκουλίων δραχμ. μίαν τὴν ὀκάν.

Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προδόντων συμπεριλαμβανόμενου καὶ τοῦ μούστου 10 τοῖς 0/0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν.

Ἄρθρον 9. Οἱ ὅροι τῶν συμβολαίων, παραχωρητηρίων ἢ ἐγκρίσεων, ὑφ' οὗς παρεχωρήθησαν κτήματα εἰς μετανάστας ἢ ἄλλους πολίτας, διατηροῦσι τὴν ἰσχύν των.

Ἄρθρον 10. Τὰ ὑφ' οἰονδήποτε τίτλων παραχωρούμενα κτήματα ἀποδίδουσι ἐγγεῖον φόρον καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας, ὅταν τὸ παραχωρητήριον ἐγγράφον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου παραδοθῇ τοῖς δικαιούχοις μετὰ τὴν 4. Ἀπριλίου 1855.

Ἄρθρον 11. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαίωματος τῆς ἐπικαρπίας.

1) Αἱ ἀμπελοὶ μέχρι 5 ἐτῶν συμπληρωμένων

2) Αἱ ἐνοικιαζόμεναι ἐθνικαὶ ἀμπελοὶ καὶ αἱ τῶν ἐπισκοπῶν καὶ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων.

Ἄρθρον 12. Ἀπαλλάττονται παντὸς ἐγγείου φόρου καὶ δικαίωματος ἐπικαρπίας.

1) Τὰ ἄχυρα.

2) Ἐν στρέμμα γῆς ὅπου καὶ ἂν καίται, πρὸς καλλιέργειαν βρωσίμων εἰδῶν δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ καλλιέργητου.

3) Τὰ σποράδην ὁπωρόφρα δένδρα τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω στρέμματος, ἢ εἰς τοὺς ἀγρούς, αὐλάς καὶ ἀμπελώνας εὐρισκόμενα.

4) Τὰ ἀσταχυολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχυολόγον.

5) Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου, ριζαρίου, τριφυλλίου καὶ κορμυρίου.

6) Τὰ φύλλα τῶν σικαμινομυρεῶν, ὡς πρὸς τὸν ἐγγεῖον φόρον.

7) Ἡ βώβη, ὁ βίκος καὶ τὰ ἀγριολάχθουρά, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται, καὶ

8) 50 ὀκάδες ἐκ τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων ἐλαίων πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἐκάστου ἰδιοκτήτου, ὡς πρὸς τὸν ἐγγεῖον φόρον.

Ἄρθρον 13. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου,

Ἐκτελεσθεὶς δ' οὗτος παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαΐου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαΐου 1855.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 18.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ ΣΠΔ'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερούντων ἐσόδων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Οἱ καθυστερούντες φορολογούμενοι προσκαλοῦνται εὐθὺς μετὰ τὴν λήξιν τῆς πρὸς ἀπόττιν τοῦ φόρου ὀριζμένης προθεσμίας ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου, ἢ κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ εἰσπράκτορος, ἅπαντες ὁμοῦ οἱ ἐν τῷ αὐτῷ δήμῳ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν τῶν φόρων ὑπαγόμενοι, ἵνα πληρώσωσι τὸ χρέος των.

Ἡ πρόσκλησις γίνεται διὰ καταλόγου περιέχοντος τὸ ὄνομα, καὶ ἐπώνυμον ἐκάστου φορολογουμένου, τὸ εἶδος, τὸ πρῶτον τοῦ φόρου καὶ τὸ ἔτος εἰς ὃ ἀνήκει, καὶ κοινοποιεῖται εἰς αὐτοὺς δι' ἐκθέσεως τοῦ καταλόγου ἐντὸς τοῦ δημαρχικοῦ καταστήματος τοῦ δήμου, εἰς ὃν ὑπάγονται· ἐντὸς δὲ τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως τοῦ καταλόγου εἰδοποιοῦνται περὶ ταύτης οἱ φορολογούμενοι ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ἢ τῶν εἰδικῶν Παρέδρων δι' ἀποσπασμάτων τοῦ καταλόγου, δημοσιευόμενον κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνθήκην διὰ κηρύξεως, ἢ ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσεως, ἢ διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς Πρωτεύουσας καὶ τῶν λοιπῶν χωρίων. Αἱ ἀνωτέρω κοινοποιήσεις βεβαιοῦνται ὑπὸ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν Δημοτικῶν ὑπαλλήλων δι' ἐγγράφων παραχρῆμα ἐκδιδόμενων καὶ παρὰ τοῦ Δημάρχου διαδιδάσκόμενων εἰς τὸν κτήσαντα τὴν ἐκθεσὶν ὑπάλληλον.

Ἄρθρον 2. Οἱ ὀφειλέται εἰς εἰσπράξεως ἢ διαχειρίσεως χρημάτων, κερπῶν, καὶ ἄλλων οἰονδήποτε πραγμάτων τοῦ δημοτίου, καθὼς καὶ οἱ δι' ὁμολογιῶν, πρακτικῶν δημοπρασιῶν καὶ ἄλλων τίτλων, ἢ ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων χρεωστοῦντες εἰς τὸν δημοτίον, προσκαλοῦνται ἐγγράφως ἰδίᾳ ἕκαστος, οἱ μὲν εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ὑπαγόμενοι, ἅμα γνωσθῇ τὸ ἐλλειμμα, οἱ δὲ εἰς τὴν δευτέραν, εὐθὺς μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τοῦ χρέους των, ἵνα ἀποτίσωσι αὐτό.

Ἡ πρόσκλησις ἐπιδίδεται ὑπὸ τοῦ εἰσπράκτορος ἢ ταμιακοῦ τινος ὑπαλλήλου εἰς τὸν ὀφειλέτην αὐτόν· ἐάν δὲ εὗρος ᾖ καὶ ἀπὼν, ἐπιδίδεται εἰς τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ συνοικοῦντας συγγενεῖς ἢ ὑπηρετάς, ἢ ἄλλους συνοίκους αὐτοῦ.

Ὁ δὲ παραλαμβάνων τὴν πρόσκλησιν ὑπογράφεται εἰς τὸ ἐπιδοτήριον τοῦ εἰσπράκτορος. Εάν οὐδεὶς εὗρεθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἢ οἱ ἐν αὐτῇ ἐνοικοῦντες δὲν δύνανται, ἢ δὲν θέλουν νὰ παραλάβωσι τὴν πρόσκλησιν, τοιχοκολλᾶται αὕτη ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς ἢ δύο μαρτύρων εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου ἢ τῆς οἰκίας τοῦ ὀφειλέτου. Εάν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἐπιδοτήριον ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ συμπαρακληθέντος μάρτυρος ἢ μαρτύρων. Εάν ὁ ὀφειλέτης ᾖ ἀπὼν ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του, ἔχει δὲ ἐν αὐτῇ πληρεξούσιον, ἢ πρόσκλησις δύναται νὰ ἐπιδοθῇ καὶ εἰς αὐτόν κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον.

αὐτῶν, τρίτος πραγματογνώμων, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου, ἀποφασίζει ὁριστικῶς, ἢ παραδεχόμενος θάτεραν τῶν γνώμων, ἢ σχηματίζων ἰδίαν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν δύο γνώμων.

Περὶ τῆς ἐκτιμήσεως συντάσσεται ἔκθεσις, ἣτις ὑπογράφεται παρὰ τῶν πραγματογνώμων, καθίσταται ὑποχρεωτικὴ δι' ἀμφότερα τὰ μέρη.

Ἐάν ὁ ἀνεγείρας τὴν οἰκοδομήν, προσκαλούμενος διὰ δικαστοῦ κλητῆρος, δὲν διορίσῃ τὸν ἐκ μέρους τοῦ πραγματογνώμονος ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου διορίζει αὐτὸν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς ἐπαρχίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας κεῖται τὸ κτῆμα.

Ἐάν ἔκθεσιν τῶν πραγματογνώμων κερύττει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἐκτελεστέην.

Ἀρθρον 4. Τὸ τίμημα τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἀπαλλοτριουμένων γηπέδων θέλει πληρωθῇ ἀτόκως εἰς ἑπτὰ ἐτησίους συνεχεῖς ἴσας δόσεις, ὧν ἡ πρώτη πληρόνεται εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παραχωρητηρίου, περὶ τῆς ὁποίας ὁ ἀρμοδῖος ταμίας θέλει νομίμως εἰδοποιήσῃ τὸν δικαιοῦχον, τὸ δὲ παραχωρητήριον παραδίδεται μετὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀ. δόσεως.

Τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγράψῃ πρώτην ὑποθήκην ἐπὶ τοῦ κτήματος αὐτοῦ, ἰσχύουσαν μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ τιμήματος τῶν γηπέδων.

Ἀρθρον 5. Τῶν ὠφελημάτων τοῦ παρόντος Νόμου θέλουσι μετέξαι καὶ οἱ ἀνεγείραντες μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1853 ἐθνικὰς οἰκίας, ἐργαστήρια, ξενοδοχεῖα καὶ ἀνεμοκινήτους μύλους ἐπὶ ἐθνικῶν ἐρειπίων, ἢ οἱ ἐπισκευάσκοντες τοιαύτας οἰκοδομὰς, ἐάν ἡ τῆς ἐπισκευῆς δαπάνη ὑπερβαίῃ κατὰ τὸ ἥμισυ τὴν ἀξίαν αὐτῶν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν γηπέδων θέλει συμπεριληφθῇ καὶ ἡ ἀξία τῶν ἐρειπίων ἢ ἐπισκευασθεισῶν οἰκοδομῶν.

Ἀρθρον 6. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τὸν παρόντα Νόμον, ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος τὰς αἰτήσεις τῶν ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορὸν τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ κεῖται τὸ κτῆμα, ἄλλως θέλουσι στερηθῇ τῶν ὠφελημάτων αὐτῶν.

Ἀρθρον 7. Οἱ ἀνεγείραντες ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἢ ἐπὶ ἐθνικῶν ἐρειπίων οἰκοδομὰς, περὶ ὧν ὁ παρὼν Νόμος ἐνδιαλαμβάνει, ὡς καὶ οἱ ἐπισκευάσκοντες τοιαύτας δυνάμει ἐτέρων Νόμων ἢ Βασιλικῶν διαταγμάτων, δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου, ἀλλὰ μένουσιν ὑπὸ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν Νόμων καὶ τῶν διαταγμάτων, κατὰ τὰ ὁποῖα προσεκτήσαντο τὴν κυριότητα τῶν κτημάτων αὐτῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Μαΐου 1855.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΠΗ'.

Περὶ τριμήνου πιστώσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ κάμῃ χρῆσιν ποσοῦ ἴσου μετὰ τὸ τεταρτημόριον τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1854, διὰ τὰ ἐξόδα τῶν μηνῶν Μαΐου, Ἰουνίου, καὶ Ἰουλίου τοῦ 1855 ἀπέναντι τοῦ ψηφισθησομένου προϋπολογισμοῦ διὰ τὸ ἔτος 1855.

Ἀρθρον 2.

Συγχωρεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ κάμῃ χρῆσιν πλήρους τῆς ἐν τῷ κεφ. II' ἀρθρου 2 τοῦ ὑποβιβλημένου εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1855 ἔτους τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργεῖου πιστώσεως ἐκ ὀρχυμῶν εἴκοσι χιλιάδων ἀριθμὸς 20,000 διὰ κάθαρσιν λιμένων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαΐου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Μαΐου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 20—21.

(Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΠΘ'.

Περὶ γραμματοσύμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρον 1. Πᾶν γράμμα ἀποστελλόμενον διὰ τῶν δημοσίων ἢ δημοτικῶν ταχυδρομείων ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο μέρος τοῦ Βασιλείου ἄνευ διακρίσεως ἀποστάσεως ὑπόκειται εἰς ταχυδρομικὸν τέλος λεπτ. 20, ὅταν ἔχῃ 15 γραμμῶν βάρος ἢ ἑλάττω, λεπτ. 40 ὅταν ἔχῃ βάρος 16 ἕως 30 γραμμῶν, λεπτ. 80 ὅταν ἔχῃ βάρος 31 ἕως 100 γραμμῶν.

δλουν τους ενδιαφερομένους: ένοικιαστές, διά να υποβάλωσι ενστάσεις των εντός τριών ημερών εις τόν Οίκονομ. Έφορον, εν έχωσι τοιαύτας.

Τό πρωτόκολλον καί αι τυχούσαι ενστάσεις των ένοικιαστών υποβάλλονται παρά του Επαρχου καί του Οίκονομ. Έφορου εις τήν επί των Οικονομικών ύπουργείον, τό όποίον εκδίδει την επί των αποφασιν του.

Η απόφασις του ύπουργείου παραπέμπεται εις τόν Οίκονομ. Έφορον καί κοινοποιείται παρ' αυτού επί αποδείξει διά της μοδίου δημοτικής αρχής εις τους ένοικιαστές, καί επί τη βάσει αυτής ενεργούνται τα περί αναπληρώσεως ή καταλογισμού των ενδεχομένων έλλειμμάτων των ένοικιαστών, συμφώνως με τας διατάξεις του άνω μνημονευθέντος άρθρου του νόμου.

Κατά τόν αυτόν τρόπον κανονίζεται καί τό πέρας της συγγραφής των πρώτων άραβοσίτων ως καί των χαλαμοδικίων.

Άρθρον 21. Η εν τη κεντρική αποθήκη παραδόσις των καρπών ενεργείται γεμιζομένου του κοιλου διά του περιέχοντος τόν φόρον σάκκου καί κοπτομένου διά κυλινδρουειδούς κοπτήρος μέχρι του επί του στομίου τεθειμένου σιδήρου.

Άρθρον 22. Εάν οι ένοικιασται δέν γνωστοποιήσωσι δι' αναφοράς των προς τόν ταμίαν κατά τό άρθρον 31 του νόμου τάς αποθήκας, εν αις θέλουν αποταμιεύει τό έλαιον, τά κουρούλια, τά σόδα καί την σταφίδα, ό ταμίας ενεργεί συντηρητικήν κα τάσχεσιν, της όποιας τά έξοδα επιβαρύνουσι τους ένοικιαστές.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περί εκποιήσεως διά δημοπρασίας των δημοσίων καρπών.

Άρθρον 23. Αί περί εκποιήσεως δημοσίων καρπών δημοπρασίαι ενεργούνται παρά των όριζομένων εις τό άρθρον 2 του Νόμου αρχών εις τας πρωτεύουσας των επαρχιών ή καί εις άλλας πόλεις ή κωμοπόλεις, κατ' έγκρισιν του επί των Οικονομικών Έπουργείου, καί διαρκούσι τρεις κατά συνέχειαν ήμέρας από της 9 π. μ. μέχρι της 12.

Διά πᾶσαν δέ δημοπρασίαν προηγείται διακήρυξις του οικονομικού έφορου δημοσιευμένη:

α) Εν περιλήψει μὲν δ' α' τινος έφημερίδος, ολόκληρος δέ διά τοιχοκολλήσεως εις τὰ δημοσιώτερα μέρη όλων των δήμων της Επαρχίας, δέκα τουλάχιστον ήμέρας: πρό της έναρξεως της δημοπρασίας, όταν ή εκποιουμένη ποσότης υπερβαινη την αξίαν των 10,000 δραχμών, καί

β) Διά μόνης τοιχοκολλήσεως ως ανωτέρω καί πρό επτά ήμερών τουλάχιστον, όπότα, ή εκποιουμένη ποσότης είναι άξίας κατωτέρας των 10,000 δραχμών.

Εν τη πρώτη περιπτώσει ή διακήρυξις διευθύνεται εις τό επί των Οικονομικών Έπουργείον διά να δημοσιευη περιληπτικώς δια του τύπου.

Η τοιχοκόλλησις της διακήρυξεως γίνεται επιμελεία των αρμοδίων δημοτικών αρχών: διά πᾶσαν δέ τοιχοκόλλησιν συντάσσεται πράξις, ήτις επιθεοδίουμένη παρά των δημοτικών αρχών αποστέλλεται προς τόν Οικονομικόν Έφορον πρό της έναρξεως της δημοπρασίας.

Άρθρον 24. Εκάστη διακήρυξις πρραπέμπει εις τους όρους του παρόντος διατάγματος: ήτοι: δέ περιέχει.

α) Τό ποσόν καί είδος του εκποιουμένου καρπου.

β) Τό μέρος, όπου εύρίσκεται καί όπου μέλλει να πρραδοθῇ.

γ) Την ήμέραν της έναρξεως καί λήξεως της δημοπρασίας: καί

δ) Αν ή δημοπρασία ήνα. τελειωτική καί υποχρεωτική διά τό δημόσιον, ή μιν η υπό την έγκρισιν του επί των Οικονομικών Έπουργείου ή των επαρχιακών αρχών.

Άρθρον 25. Προκειμένου περί δημοπρασίας τελειωτικής τε

καί υποχρεωτικής διά τό δημόσιον, τό ύπουργείον προπδιορίζει τόν ελάχιστον όρον της τιμής των εκποιηθησομένων καρπών. Πλήν, εάν εν τῷ μεταξυ συμβῇ αύξησις των τιμών εκείνων έφ' ών έθεμελιώθη ό ελάχιστος ούτος όρος, αι διενεργούται τας δημοπρασίας αρχαι αναβιβάζουσιν αυτόν αναλόγως πρό της έναρξεως της δημοπρασίας.

Άρθρον 26. Εάν τό επί των Οικονομικών ύπουργείον, ένεκα της μη τηρήσεως των διατάξεων του νόμου ή του παρόντος διατάγματος, άκυρώσῃ τὰ πρακτικά δημοπρασίας κηρυχθείσης τελειωτικής καί υποχρεωτικής διά τό δημόσιον, όφείλει εντός της εν τῷ άρθρω 12 όριζομένης προθεσμίας, να κοινοποιήσῃ την περί τούτου ήτιολογημένην απόφασιν έγγραφως καί επί αποδείξει εις τόν τελευταίον πλειοδότην διά της δημοτικής αρχής εν τη περιφερεία της όποιας ενεργήθη ή δημοπρασία.

Άρθρον 27. Τά άρθρα 3, 7, 8, 10—15 εφαρμόζονται αναλόγως καί ως προς την εκποίησιν των δημοσίων καρπών υπό τας ακόλουθους τροποποιήσεις:

α) Οι δι' έγγραφου προσφοράς πλειοδοτούντες δύνανται να προφέρωσι ολιγώτερα των 5 τοις 0/0.

β) Είναι δεκτά καί κλάσματα δραχμής.

γ) Εν περιπτώσει, καθ' ήν αι δημοπρασίαι εκηρύχθησαν διά διακήρυξεως, δημοσιευθείσης διά του τύπου, τὰ πρακτικά συνοδεύονται όμοῦ με τας αποδείξεις των δημοτικών αρχών καί με τό φύλλον της έφημερίδος, εν ᾧ αύτη είναι καταχωρισμένη.

Άρθρον 28. Αί επαναληπτικαί δημοπρασίαι κηρύττονται διά διακήρυξεως, συνταττομένης κατά τό άρθρον 24, αρχονται δέ μετὰ τρεις ήμέρας, όφ' ής ή διακήρυξις του Οικονομικού έφορου τοιχοκολληθῇ εις μόνον τόν τόπον της δημοπρασίας επί αποδείξει του δημάρχου, καί διαρκούσι τρεις κατά συνέχειαν ήμέρας από της 9 π. μ. μέχρι της 12.

Εάν ή επαναληπτική δημοπρασία ενεργήται συνεπεία προσφοράς, ό δέ προσφερτής δέν εύρεθῇ εις τόν τόπον της δημοπρασίας διά να υπογράψῃ τὰ πρακτικά, προσαρτᾶται εις αυτά ή προσφορά.

Άρθρον 29. Ο αγοραστής είαι υπόχρεως να παραλάβῃ από την αποθήκην τους αγορασθέντας καρπούς: εντός πέντε ήμερών από της κοινοποιήσεως της έγκρίσεως, άφ' ου προηγουμένως προσαγάγῃ εις τόν έφορον τριπλότυπον γραμματίον συμφηφισμού του ταμίου προς βεβαίωσιν ότι παρακατέθεσεν ολόκληρον τό αντίτιμον.

Αλλ' εάν δέν παρουσιάσῃ τό γραμματίον του συμφηφισμού εντός της πενθημερου προθεσμίας, ό Οικονομικός έφορος ενεργεί αναπλειστηριασμόν επί κινδύνω του αγοραστοῦ καί καταλογίζει εις βάρος αυτού εκτός της τυχούσης ζημίας καί τό αναλογού μέρος των έξοδων διά τό προσωπικόν καί τὰ ένοίκια της αποθήκης, λογιζομένων άφ' ής παρήλθεν ή ως ανωτέρω πενήτερος προθεσμία.

Εάν εκ του αναπλειστηριασμού προκύψῃ ωφέλεια αύτη ανήκει εις τό δημόσιον.

Εν περιπτώσει δέ, καθ' ήν ό αγοραστής καταθῇς ολόκληρον τό αντίτιμον των καρπών δέν παραλάβῃ έμπροθέσμως αυτούς, υποχρεούται εις την πληρωμήν των αναλόγων έξοδων της αποθήκης μέχρι της ολοσχερούς παραλαβῆς αυτών.

Εάν όμως κατέθετε μέρος του αντίτιμου, αναπλειστηριάζεται αναλόγον με τό υπόλοιπον χρέος του προσόν εκ των εκποιηθέντων καρπών.

Τά έξοδα της αποθήκης, καί ή εκ του αναπλειστηριασμού τυχούσα ζημία εισράττονται διοικητικώς κατά τας περί καταδίωξεως των καθυστερούντων διατάξεις.

Οί αναπλειστηριασμοί ενεργούνται κατά τας διατάξεις του άρθρου 28.

παρακαταχολήρας, τότε, εις την πρώτην περίστασιν ἄρχεται ὁ αποκλεισμός ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν δὲν ἐφάνησαν πλέον εἰς τὸν τόπον καὶ παύει, ἐὰν ἤρχοντο ἀπὸ τόπον ὑπαγόμενον εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου καθάρσεως τὴν ἑκτὴν ἡμέραν, ἐὰν δὲ ἤρχοντο ἀπὸ τόπον ἐπιχόλερον, τὴν δεκάτην· εἰς τὴν δευτέραν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ὑπὸ καθάρσιν ἀνθρώπων, καὶ παύει, ἐὰν μὲν οὗτοι ἤρχοντο ἀπὸ τόπου ὑπαγόμενον εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου πιστοποιήσεως, τὴν ὅττην ἡμέραν, δὲ ἐὰν ἤρχοντο ἀπὸ ἐπιχόλερον τὴν ὀγδόην.

Β'. Διὰ τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπιχολέρων

α'. Ὅταν ἐγγινε συγκοινωνία μετ' ἀνθρώπων ἐξωθεν ἐλθόντων καὶ πασχόντων χολέραν, ἄρχεται ἀπ' ἧς ἡμέρας ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τὸν τόπον καὶ παύει, ἐὰν μὲν ὁ ἀρρώστος εἶχεν ἀποχωρισθῇ ἢ τελευτήσῃ πρὶν ἢ διαμείνῃ περισσότερον τῶν τριῶν ὥρων εἰς τὸν τόπον τὴν δεκάτην ἡμέραν, εἰς ἐναντίαν δὲ περίστασιν τὴν δωδεκάτην ἡμέραν.

β'. Ὅταν τις τόπος κηρυχθῇ ἐπιχόλερος ἕνεκα ἀνθρώπων ἐξωθεν ἐλθόντων, δι' οὗς ὑπάρχουσι πληροφορίες, ὅτι ἐπασχον πιθανῶς συμπτώματα χολέρας, δὲν ἀνευρίσκονται δὲ οὗτοι, ἢ ἀνεχώρησαν ἤδη, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίστασιν ἄρχεται ἡ καθάρσις ἀπὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας, καθ' ἣν δὲν ἐφάνησαν πλέον εἰς τὸν τόπον, καὶ παύει τὴν δωδεκάτην ἡμέραν· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεώς των, καὶ παύει τὴν δεκάτην.

γ'. Ὅταν φανῇ χολέρα ἐντὸς τινὸς τόπου τοῦ Κράτους παύει ὁ αποκλεισμός τῶν κηρυχθέντων ὡς ἐπιχολέρων τόπων, ὅταν καθ' ὅλην τὴν ὑγειονομικὴν περιοχὴν ἐπὶ δέκα πέντε ἡμέρας δὲν συνέβῃ κρούσμα χολέρας.

12. Οἱ ἀρμοδίιοι ἐπαρχοὶ προκηρύττουν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν παύσει ὁ αποκλεισμός, καὶ κάμνουν γνωστὴν αὐτὴν ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὰς κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν των ὑγειονομικὰς ἀρχάς, διὰ νὰ ὁδηγηθῶσιν ὡς πρὸς τὰς ἐκδιδόμενας παρ' αὐτῶν πιστοποιήσεις.

Ἐὰν κείνται κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν περιοχὴν τῶν ὑπὸ καθάρσιν μερῶν τόποι ὑπαγόμενοι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν δύο ἢ καὶ περισσότερων ἐπαρχῶν, οὗτοι θέλουν συνεννοεῖσθαι ἀδιαλείπτως περὶ τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως τῶν ὑπὸ καθάρσιν τόπων, καὶ περὶ τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν θέλει κηρυχθῇ ἡ παύσις τοῦ αποκλεισμοῦ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀριζομένων βάσεων.

13. Ὅταν τόπος τις τοῦ Κράτους τεθῇ εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως ἕνεκα χολέρας φανείσης ἐν αὐτῷ, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ λοιμοκαθαρτήριον ἐπιτήδειον, εἴτε ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως, εἴτε ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του, διὰ νὰ καθαρίζωνται ἀσφαλῶς οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τοῦ τόπου τούτου, συσταίνεται προσωρινὸν λοιμοκαθαρτήριον ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, εἴτε κατὰ θάλασσαν, εἴτε κατὰ ξηράν· ἐὰν δὲ δὲν ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς συγκοινωνίας ἐν μόνον, δύνανται νὰ συστηθῶσι καὶ δύο τοιαῦτα.

14. Τὰ προσωρινὰ λοιμοκαθαρτήρια θέλουν ἀνεγείρεσθαι πλησίον τῆς ὑγειονομικῆς γραμμῆς τῶν ἐπιχολέρων τόπων, εἰς μέρη ἀπέχοντα πεντακόσια μέτρα τοῦλάχιστον ἀπὸ τόπους κατοικημένους, ὅσον ἐνεστὶν ὑγεινὰ καὶ πρόσφορα διὰ τὴν συγκοινωνίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐν αὐτοῖς.

15. Εἰς τὰ κατὰ ξηράν προσωρινὰ λοιμοκαθαρτήρια δὲν θέλουν εἶσθαι δεκτοὶ πρὸς καθάρσιν ὁμοῦ περισσότεροι ἄνθρωποι ἀπὸ ὅσους δύνανται νὰ χωρήσωσι ἀνευ βλάβης τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν περὶ καθάρσεως ἕνεκα χολέρας διατάξεων.

16. Ἡ μετ' ἀλλήλων συγκοινωνία τόπων κειμένων ἐντὸς τῆς ὑγειονομικῆς περιοχῆς μὴ προσβληθέντων δὲ ὑπὸ τῆς νόσου χολέρας δὲν διακόπτεται, ἀλλ' οἱ μεταβαίνοντες ἀπὸ ἑνα εἰς ἄλλον τοιοῦτον τόπον ἐντὸς τῆς ὑγειονομικῆς περιοχῆς ὀφείλουν νὰ φέρωσιν ἀποδεικτικὸν τῆς ἀρμοδίας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου, ὅθεν προέρχονται, ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς αὐτὸν χολέρα ἢ ὑπόνοια αὐτῆς, καὶ ὅτι ἀπὸ δέκα ἡμέρας καὶ ἐντεῦθεν δὲν εὑρέθησαν εἰς τὸν τόπον ἐπιχόλερον. Οἱ μὴ φέροντες τοιοῦτον ἀποδεικτικὸν ἀποπέμπονται, ὅθεν ἤλθον, καὶ καταδιώκονται ὡς παραβάται τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων.

Οἱ ἐμποδιζόντες καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον τὴν συγκοινωνίαν μετ' ἀνθρώπων φερόντων τὰ εἰρημένα ἀποδεικτικά, τιμωροῦνται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

17. Οἱ κείμενοι ἐντὸς τῆς ὑγειονομικῆς γραμμῆς τόποι δύνανται νὰ δέχωνται τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῶν ἐπιχολέρων χωρίων, κωμοπόλεων καὶ πόλεων, ὅταν ἔχωσιν ἐξωθεν αὐτῶν εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀπόστασιν (ἄρθρ. 5) οἰκήματα ἢ παραπήγματα, εἰς τὰ ὅποια δύνανται νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν νενομισμένην αὐτῶν καθάρσιν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ θεραπείαν ἱατροῦ.

18. Ὅλοι οἱ ἐκτὸς τῆς ὑγειονομικῆς γραμμῆς κείμενοι τόποι μένουν εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν μετὰ τῆς λοιπῆς ἐπικρατείας, ἀλλ' οἱ παρακείμενοι εἰς τὴν γραμμὴν ταύτην τόποι μέχρις ὅκτ' ὁδοιπορικῶν ὥρων ἀποστάσεως ὑπόκεινται εἰς ἀπλὴν ὑγειονομικὴν ἐπιτήρησιν.

19. Πᾶς ὁ ὁδοιπορῶν ἐντὸς τῆς ὑπὸ ὑγειονομικὴν ἐπιτήρησιν εὐρισκομένης περιοχῆς ὀφείλει νὰ φέρῃ ἀποδεικτικὸν ἐπιστάτου λοιμοκαθαρητηρίου, δηλοῦν ὅτι ἐπεραίωσεν ἐν αὐτῷ τὴν νενομισμένην καθάρσιν, ἢ ἀποδεικτικὸν τῆς ἀρμοδίας ἐπιτοπίου ἀρχῆς ἐμφαίνον ὅτι ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐξεδόθη τὸ ἀποδεικτικὸν εἶναι ἄνσος καὶ ὅτι ὁ φέρων αὐτὸ δὲν εὑρέθη ἀπὸ 15 ἡμέρας καὶ ἐντεῦθεν εἰς τόπον ὑγειονομικῶς ἀποκεκλεισμένον.

Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου δημοτικῆς ἀρχῆς τῆς ἐδρευούσης εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεως, τοῦ δημάρχου δηλαδή ἢ τοῦ ἐιδικοῦ παρέδρου, ἢ ὑπὸ τοῦ ἀστυνόμου, ὅπου ἐδρεύει τοιοῦτος.

20. Ὅταν τόπος τις ἐκ τῶν εὐρισκομένων ἐντὸς τῆς ὑπὸ ὑγειονομικὴν ἐπιτήρησιν περιοχῆς ἀποκλεισθῇ ὑγειονομικῶς ἀκολούθως, τὰ ἐκδοθέντα πρὸ τοῦ αποκλεισμοῦ αὐτοῦ ἀποδεικτικά δὲν ἰσχύουν πλέον, ἀλλ' οἱ ἔχοντες τοιοῦτα πρέπει νὰ ἐφοδιασθῶσι μετ' ἄλλο ἀποδεικτικὸν μεταγενέστερον τοῦ αποκλεισμοῦ.

21. Ὁ μὴ φέρων τὸ ἀπαιτούμενον ἀποδεικτικὸν ἀποχωρίζεται ὑγειονομικῶς κατὰ τὰ ἄρθρ. 1 καὶ 5 τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ ἐνεργοῦνται ὅσα ὀρίζονται ἐν αὐτοῖς.

Ἐὰν ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος δὲν ἀποδείξῃ ὅτι ἔρχεται ἀπὸ τόπον ἄνσος ἢ ὅτι ἀπὸ 15 ἡμέρας καὶ ἐντεῦθεν, δὲν εὑρέθη εἰς τὸν τόπον ὑγειονομικῶς ἀποκεκλεισμένον θέλει τελειῶναι ὁλόκληρον τὴν καθάρσιν αὐτοῦ (ἄρθρ. 11). Πρὸς τοῦτοις, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἔρχεται ἀπὸ τόπον ἀποκεκλεισμένον θέλει καταδιώκεσθαι κατὰ τὰς ποινικὰς διατάξεις τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου.

22. Οἱ ἐπαρχοὶ, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων κείνται οἱ ἐμπεριλαμβανόμενοι εἰς τὴν περιοχὴν τὴν διατελοῦσαν ὑπὸ ὑγειονομικὴν ἐπιτήρησιν τόποι, ὀφείλουν νὰ κάμνωσι γνωστὴν ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς αὐτῆς, συμφῶνως μετὰ τὸ ἄρθρ. 14 τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου, τὴν ὑγειονομικὴν κατάστασιν, εἰς ἣν ἐτέθησαν οἱ τόποι, δηλοῦντες ἀκριβῶς καὶ τὰ ὅρια, μέχρι τῶν ὁποίων ἐκτείνονται τὰ ληρθέντα μέτρα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑποφύλων κατατεθέντα τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΒΟΥΓΑΦΗΣ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1855.

ΝΟΜΟΣ ΣΟΕ'.

Περὶ τετραμήνου πιστώσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υψηλίστατοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Επιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ κάμῃ χρῆσιν ποσοῦ ἴσου μετὰ τὸ τρίτημόριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1854 διὰ τὰ ἐξόδα τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1855 ἀπέναντι τοῦ ψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ διὰ τὸ ἔτος 1855.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαρτίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Μαρτίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΣΟΤ'.

Περὶ παραστάσεως τῶν προθεσμιῶν τοῦ Νόμου ΣΑΒ'.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υψηλίστατοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τοὺς μὴ συμμορφωθέντας μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1853 περὶ καθυστερούντων ἐξ ἐνοικιάσεως Νόμου, ἐπιθυμοῦντας δὲ νὰ μεθεξῶσι τῶν εὐεργετημάτων αὐτοῦ, χορηγεῖται νέα προθεσμία, εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 4 πέντε μηνῶν, διὰ νὰ δηλώσωσι τὴν περὶ τούτου ἐπιθυμίαν των, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ Νόμου τριῶν μὲν μηνῶν, ἐὰν ὦσιν ἐντὸς, πέντε δὲ μηνῶν, ἐὰν ὦσιν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, διὰ νὰ ὑποβάλωσι τὰς ἀντιρρήσεις των, ἐὰν ἔχωσι, καθ' ὁλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ χρέους των.

Ἄρθρον 2.

Ἀπολαμβάνουσι τῶν εὐεργετημάτων τοῦ μνησθέντος Νόμου, ἂν συμμορφωθῶσι μετὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, καὶ οἱ ὀφειλέται τοῦ δημοσίου ἐκ μονοτῶν ἢ πολυστῶν ἐνοικίων ἰχθυοτροφείων, τῶν ὁποίων ἡ ἐνοικίασις ἔληξε μέχρι τέλους τοῦ 1851.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαρτίου 1855.

Ο Θ Ω Ν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαρτίου 1855.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμὰς 7,000

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 τοῦ περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου, καὶ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους Νόμου, καθὼς καὶ τὴν ἀπὸ 24 τρέχοντος μηνὸς πράξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττοντες.

Ἄρθρον 1.

Χορηγεῖται πίστωση ἀναπληρωτικῇ δραχμῶν ἑπτὰ χιλιάδων (ἀριθ. 7,000) ἐπὶ τοῦ Κεφ. Γ'. Ἄρθρον 1. Γενικά μέτρα ἀσφαλείας τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου τῆς χρήσεως τοῦ ἐνεστῶτος 1854 ἔτους.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Σεπτεμβρίου 1854.

Ο Θ Ω Ν

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 9, 10, 11 καὶ 12

(Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΣΟΖ'.

Περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Υψηλίστατοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ τῶν Δημοτριακῶν καρπῶν.

Ἐνοικίασις.

Ἄρθρ. 1. Οἱ ἐπὶ τῶν δημοτριακῶν καρπῶν ἐγγεῖοι φόροι κατὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐνοικιάζονται διὰ δημοπρασίας κατὰ τμήμα, περιέχον ἐν ἡ πολλὰ συνάμα χωρία μέχρις ὁλοκληρίου δήμου, ὅταν τὰ ὅρια τῶν χωρίων ᾖναι δυσδιάκριτα ἢ θεωρηθῇ τοῦτο συμφερότερον, καὶ αποδίδονται εἰς ὁμοειδεῖς καρποὺς ἐκ τῶν κυριωτέρων τοῦ ἐνοικιαζομένου τμήματος, προσδιοριζομένους παρὰ τοῦ ὕπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ διακήρυξις καὶ τὰ πρακτικά τῆς δημοπρασίας, συνταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, φέρουσι πίστιν δημοσίων ἐγγράφων.

δῆμον. Κατὰ τὴν αὐτὴν τὴν τρόπον διατίθεται καὶ ὁ ἐγγεῖος φόρος τῶν παραγομένων ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν.

Τὸ ἐνοίκιον ὅλων τῶν ἀνωτέρω δασικῶν προϊόντων εἰς χρήματα πληρώνεται εἰς δύο ἴσας δόσεις, τὴν 1. καὶ 15. Σεπτεμ.

Βεβαίωσις καὶ εἰσπραξίς.

Ἄρθρον 33. Ὁ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ῥητίνης καὶ κατράμης βεβαιῶνται διὰ ζυγίσσεως κατ' ὁκάδας τοῦ προϊόντος εἰς τὰς θέσεις, τὰς ὁποίας προσδιορίζει τὸ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργείων, καὶ ἀποδίδονται εἰς χρήματα κατὰ τὴν εἰς τὸν οἰκτεῖον δῆμον τρέχουσαν τιμὴν βεβαιουμένην διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου, τοῦ δασονόμου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας, ἐὰν ὁ ἀρμοδῖος δήμαρχος προσκληθεὶς δὲν παρουσιασθῇ.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐγγεῖου φόρου ἐπὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων τῶν παραγομένων ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν, γίνεται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων κατὰ τὰς ἐκδοθησόμενας ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργείων ὁδηγίας.

Ἄρθρον 34. Ἐκαστος τῶν συλλεκτῶν τῆς ῥητίνης καὶ κατράμης ὀφείλει πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκ τῶν λαχκῶν ἐξπώγῃς ἢ τῆς μεταφορᾶς τῶν προϊόντων τούτων νὰ εἰδοποιῇ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ δασάρχου, ἢ δασονόμου τὸν ἐνοικιαστήν, διὰ νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν ζυγίσιν τοῦ προϊόντος, καὶ ἐὰν οὗτος ἢ ὁ ἐπιστάτης αὐτοῦ δὲν παρευρεθῇ, ζυγίζει μόνος αὐτὸ ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς τοῦλάχιστον τῶν δασονομικῶν ὑπαλλήλων, συντασσόμενος περὶ τούτου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον ἐπέχει τόπον διπλοτύπου τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρον 35. Ὅστις συλλέξῃ λαθραίως ῥητίνην ἢ κατράμην εἰς ἐθνικά δάση, ἢ δασικά προϊόντα εἰς ἰδιωτικά δάση, ἢ δι' οἷον ἄλλοτε ἄλλου τρόπου ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστήν τιμωρεῖται κατὰ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 8. τοῦ παρόντος Νόμου.

Τὸ τρίτον τοῦ προστίμου δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, ἐκτὸς ἐὰν οὗτος εἴναι ὁ ἐνοικιαστής, ἢ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ τῶν ἀμπέλων, περιβολίων, λαχνοκήπων σικυώνων (μποστανίων) καὶ τῶν γαιῶν τῶν χρησιμευσουσῶν πρὸς καλλιέργειαν γρασιδίων, τριφυλλίων, γεωμήλων, κρομμύων, κοκαρίων, σκορόδων, καπνῶν καὶ βαμβάκιων.

Βεβαίωσις.

Ἄρθρον 36. Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐγγεῖου φόρου καὶ τοῦ δικαίωματος τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, περιβολίων, λαχνοκήπων, σικυώνων (μποστανίων) καὶ τῶν γαιῶν τῶν χρησιμευσουσῶν πρὸς καλλιέργειαν γρασιδίων, τριφυλλίων, γεωμήλων, κρομμύων, κοκαρίων, σκορόδων, καπνῶν καὶ βαμβάκιων γίνεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Πᾶς ἰδιοκτήτης ἢ καλλιεργητὴς οἰουδήποτε κτήματος ὀφείλει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τοῦ νὰ δηλώσῃ ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου ἐντὸς τῶν κατωτέρω προσδιοριζομένων ἐποχῶν εἰς τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ οὐοίου κεῖται τὸ κτῆμα, τὴν θέσιν καὶ τὴν ὁροθεσίαν αὐτοῦ, τὴν ἔκτασίν του εἰς Β. στρέμματα, τὸ πρῶτον τῆς προσόδου, καὶ τὴν ιδιότητα αὐτοῦ, ταῦτέστιν ἂν ᾖ ἐθνικὸν, ἐθνικοῦδίοκτητον ἢ ἰδιωτικόν.

Διὰ τὰ γρασιδία καὶ τριφυλλία ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου

Διὰ τὰς ἀμπέλους » » Ἀπριλίου

Διὰ τὰ περιβόλια καὶ καπνὰ » » Ἰουλίου

Διὰ τὰ βαμβάκια ἐντὸς τῆς 15 Αὐγούστου

Διὰ τοὺς λαχνοκήπους ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου

Διὰ τοὺς σικυώνας (μποστανία) γεωμήλα, κρομμύα, κοκάρια καὶ σκορόδα » » Ἰουνίου

Δι' ἕκαστον κτῆμα καὶ δι' ἕκαστον προϊόν συντάσσεται ὁ φορολογούμενος ἰδιαιτέρων δηλώσεων. Ὅσακις δὲ ἐν αὐτῇ σπεύδονται διάφορα προϊόντα, ἢ δηλώσεις γίνεται διὰ τὸ ἐπικρατέστερον. Ἐὰν δὲ καλλιεργῇ κτῆματα εἰς διάφορα χωρία δίδει ἰδιαιτέρων δι' ἕκαστον χωρίον δηλώσεων.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται διπλᾶ, καὶ ἡ μὲν ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητὴν ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ δημάρχου, τὸ δὲ στέλεχος κρατεῖται παρὰ τῷ δημαρχείῳ.

Ἄρθρον 37. Εἰς τὸ δημαρχεῖον κρατεῖται ἰδιαιτέρον βιβλίον δι' ἕκαστον προϊόν, καὶ εἰς αὐτὸ, διηρημένον κατὰ χωρία, ἐγγράφονται ἐν περιλήψει καὶ κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν αἱ δηλώσεις.

Τὸ βιβλίον κλείεται τὸ ἑσπέρως τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν λήγει ἡ πρὸς δηλώσεων προθεσμία, καὶ τὸν ἐπιοῦσαν ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον. Μετὰ δεκαπέντε δὲ ἡμέρας ὀφείλει ὁ δήμαρχος νὰ παραπέμπῃ τὸ βιβλίον καὶ τὰ στέλεχη τῶν δηλώσεων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορον.

Ἄρθρον 38. Ὅστις τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν παραμελήσῃ νὰ κάμῃ τὴν δηλώσιν του ἐντὸς τῆς ὀριζομένης προθεσμίας, ἢ δηλώσῃ ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς ἐκτάσεως τοῦ κτήματος του, ἢ παραστήσῃ τούτο ὡς ἰδιωτικόν, ἐνῶ εἶναι ἐθνικὸν ἢ ἐθνικοῦδίοκτητον, κατὰ μὲν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν περίπτωσιν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς καταμετρήσεως καὶ τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἴσον μὲ τὸν ἀπλοῦν φόρον τοῦ κτήματος, τὸν ὁποῖον δὲν ἐδήλωσεν, ἢ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψε, κατὰ δὲν τὴν τρίτην περίπτωσιν μὲ πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ κτῆμα, τοῦ οὐοίου τὴν ιδιότητα ἐκάλυψεν. Ἐὰν ὁ καλλιεργητὴς ἰδιοκτητῶν γαιῶν ἀποδημήσῃ ἢ δὲν εἶναι σφερέγγυος, ὁ ἰδιοκτήτης ἀποκαθίσταται ὑποχρεῶς εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου.

Τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνωτέρω προστίμου, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει τὸ ἀρμοδίον πταισματοδικεῖον, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ μὴ δηλωθὲν κτῆμα, ἢ τὰ ὑποκρυθέντα στρέμματα, ἢ εἰς τὸν ἀποδείξαντα τὴν ιδιότητα τοῦ κτήματος.

Ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς ὀφείλει ἅμα πληροφορηθῇ, ὅτι κτῆμα τι ἢ μέρος αὐτοῦ δὲν ἐδήλωθη, νὰ διατάξῃ τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ καὶ τὴν καταμέτρησίν του. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ἂν τὸ δηλωθὲν κτῆμα ὡς ἰδιοκτητον εἶναι ἐθνικὸν ἢ ἐθνικοῦδίοκτητον.

Ἄρθρον 39. Ἡ καταμέτρησις ἐνεργεῖται παρ' ἐπιστήμονος γεωμέτρου τῇ προσκλήσει τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφοροῦ, διὰ μὲν τὰς ἀμπέλους ἐντὸς πέντε μηνῶν, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ κτῆματα καὶ προϊόντα ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραπομπῆς τῶν δηλώσεων καὶ τοῦ βιβλίου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορον.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταμετρήσεως ἐγγράφονται εἰς πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἰσχύϊν δημοσίου ἐγγράφου καὶ ἐκτελοῦνται διωικητικῶς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀπλοῦν ἐγγεῖον φόρον, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας καὶ τὰ ἐξόδα τῆς καταμετρήσεως.

Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλυομένου τοῦ γεωμέτρου, καθὼς καὶ ὅπου οὗτος δὲν ἐπαρκεῖ, ἡ καταμέτρησις τῶν μὲν ἀμπέλων καὶ περιβολίων ἐνεργεῖται ὑπὸ τριῶν πραγματογνωμόνων διοριζομένων κατὰ πλειονοψηρίαν παρὰ τοῦ ἐπάρχου ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφοροῦ καὶ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, τῶν δὲ λοιπῶν κτημάτων ὑπὸ πραγματογνώμονος διοριζομένου παρὰ τοῦ ἐφοροῦ.

Διὰ τὰς ἐνεργουμένας κατὰ παραγγελίαν τοῦ ἐφοροῦ κατα-

τας λιμένας ἢ τὰς ἀκτὰς ἐκατέρας τῶν Ἐπικρατειῶν, πᾶσι δὲ κατὰ βούλησιν θέλει δοθῇ αὐτῷ διὰ τὴν διάσωσιν τῶν πλοίων καὶ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν διωθέντων πραγμάτων, ἅτινα, μετὰ τὴν προαίρεσιν ἢ ἀποδοσιν τῶν τυχόν γενομένων πρὸς διάσωσιν δαπανῶν, θέλουσι παραδίδεσθαι εἰς τὴν πλησιέστεραν Προξενικὴν Ἀρχὴν ἐκατέρας τῶν Δυνάμεων, εἰς οὐδὲν τέλος υποβαλλόμενα ὡςάκις δὲν ταυθῶσι δι' ἐπιτόπιον κατανάλωσιν.

Ἄρθρον 8.

Ο ναυτικός χαιρετισμός (salut maritime) θέλει γίνεσθαι καὶ ἀποδίδεσθαι ἀμοιβαίως εἰς ἐνδειξὴν φιλίας μεταξὺ τῶν πολεμίων πλοίων τῶν δύο ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν κατὰ τὰς αὐτὰς περιπτώσεις, τύπους καὶ κανόνας ὡς τοῦτο πράττεται γὰρ καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης μεταξὺ τῶν πλοίων τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων.

Τὰ πολεμικὰ πλοία ἐκατέρας τῶν Δυνάμεων, ὅσα ἀπαντήσωσι πλοία ἀνήκοντα εἰς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῆς ἄλλης, θέλουσιν ἀφίνει αὐτὰ ἐλεύθερα νὰ ἐξακολουθῶσι τὸν πλοῦν αὐτῶν, καὶ ἐν ἀνάγκῃ μάλιστα, θέλουσι τὰ συντρέχει.

Ἄρθρον 9.

Οἱ ἔμποροι τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, οἱ εὐρισκόμενοι ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ τῆς αὐτοῦ Αυτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου, καὶ οἱ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, οἱ εὐρισκόμενοι ἐν Ἑλλάδι, δὲν θέλουσι παντελῶς ἐνοχλεῖσθαι εἰς τὰς ἐμπορικὰς τῶν υποθέσεις, δι' αἷς δύνανται νὰ μεταχειρίζωνται μεσίτας οἰουδήποτε ἔθνους καὶ ἂν ᾖσιν.

Ἄρθρον 10.

Συμφωνεῖται μεταξὺ τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν, ὅτι ἡ ἀντεμπορία ἢ συνισταμένη εἰς προϊόντα ἐγχώρια ἢ ξένα, ἀποστελλόμενα ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, δύνανται νὰ γίνηται ἐλευθέρως ὑπὸ τῶν πλοίων καὶ τῶν ὑπηκόων ἐκατέρας τῶν Δυνάμεων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ υποβάλλωνται εἰς τὰς αὐτὰς υποχρεώσεις καὶ νὰ πληρῶνται τὰ αὐτὰ δικαιώματα εἰς αὐτὰς ὑπόκεινται τὰ μᾶλλον εὐνοούμενα πλοία, ἐγχώρια ἢ ξένα.

Ἄρθρον 11.

Οἱ ἔμποροι τοῦ ἑνὸς τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν καὶ οἱ δικαιοῦχοι αὐτῶν δύνανται ν' ἀγοράζωσιν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ἄλλου πᾶν εἶδος ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς ἐσωτερικῆς βιομηχανίας, ἐπὶ σκοπῷ μεταπωλῆσεως πρὸς κατανάλωσιν ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ, χωρὶς νὰ καταβάλλωσιν, εἴτε κατὰ τὴν ἀγορὰν εἴτε κατὰ τὴν πώλησιν, δικαιώματα διάφορα ἢ ἀνώτερα ἐκείνων, ἅτινα ἐν ὁμοίαις περιπτώσεσι πληρῶνται παρὰ τῶν ἐγχωρίων ὑπηκόων, τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων μεταξὺ ἐκείνων οἵτινες μετέρχονται τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον.

Ἄρθρον 12.

Οἱ ὑπήκοοι ἐκατέρας τῶν Δυνάμεων δύνανται ἐλευθέρως ν' ἀγοράζωσι καὶ ἐμπορεύωνται, καθ' ἅπαντα τὰ μέρη τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, πραγματείας μετακομισθείσας ἐκ τῆς ἄλλοδαπῆς, μηδὲν ὑποβαλλόμενοι εἰς δικαιώματα διάφορα ἢ ἀνώτερα ἐκείνων, ἅτινα πληρῶνται ἐν ὁμοίαις περιστάσεσιν παρὰ τῶν ὑπηκόων τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων Δυνάμεων.

Ἄρθρον 13.

Οἱ ἔμποροι τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ οἱ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους θέλουσιν ἀπολαβεῖν ἐν ἐκατέρᾳ τῶν Ἐπικρατειῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀγοράζειν, μετακομίζειν καὶ ἐπιβιβάζειν ὁριστικῶς τὰ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς ἐσωτερικῆς βιομηχανίας, ἅτινα εἰσι προωρισμένα εἰς ἐξαγωγήν, τῶν αὐτῶν προνομίων καὶ ἀτελειῶν, καὶ θέλουσι μεταχειρίζεσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, μὴ καταβάλλοντες διὰ τοῦτο εἰμὴ τὰ τέλη εἰς αὐτὰς ὑπόκεινται οἱ ὑπήκοοι τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἔθνων.

naufage dans les ports ou sur les côtes des territoires respectifs, tout secours possible lui sera donné tant pour la conservation des personnes et des effets, que pour la sûreté des objets sauvés, qui après le prélèvement ou le remboursement des frais qui auront été faits pour le sauvetage, seront remis à la plus proche autorité consulaire repective, sans être assujétis à aucun droit, s'ils ne sont pas vendus pour la consommation locale.

Article VIII.

Le salut maritime aura lieu et sera réciproquement rendu, en démonstration d'amitié, entre les vaisseaux de guerre des deux Hautes parties contractantes, dans les mêmes occasions, formes et règles que cela se pratique généralement, en temps de paix, entre les bâtiments de la marine militaire des Puissances Européennes.

Les vaisseaux de guerre de l'une des deux Puissances qui rencontreront les navires appartenant à la marine marchande de l'autre, les laisseront poursuivre librement leur route et les aideront même en cas de besoin.

Article IX.

Les commerçants du Royaume Hellénique dans les États de S. M. Impériale le Sultan et ceux de l'Empire Ottoman en Grèce ne seront troublés en rien dans leurs affaires de commerce pour lesquelles ils pourront se servir de courtiers de quelque nation que ce soit.

Article X.

Il est convenu entre les Hautes Parties contractantes que le commerce côtier consistant en produits indigènes ou étrangers, expédiés d'un port à l'autre de l'un des deux États, pourra se faire librement par les navires et les sujets des deux pays respectifs, à la charge par eux de se soumettre aux mêmes obligations et d'acquitter les mêmes droits auxquels sont assujétis les navires les plus favorisés soit nationaux soit étrangers.

Article XI.

Les marchands de l'une des Hautes Parties contractantes et leurs ayant cause pourront acheter dans le pays de l'autre, tout objet, produit du sol ou de l'industrie intérieure, dans le but de le revendre pour la consommation de ce même pays, sans payer, lors de l'achat et de la vente, des droits autres ou plus forts que ceux qui sont payés, dans les circonstances analogues, par les sujets indigènes les plus favorisés parmi ceux qui se livrent au commerce intérieur.

Article XII.

Les sujets de l'une et de l'autre Puissance pourront librement acheter et trafiquer dans toutes les parties des États respectifs des marchandises apportées des pays étrangers, sans être assujétis à des droits autres ou plus forts que ceux qui sont payés dans les circonstances analogues, par les sujets des Puissances les plus favorisées.

Articles XIII.

Les négociants du Royaume Hellénique et de l'Empire Ottoman jouiront dans les États respectifs, quant à la liberté d'acheter, de transporter et d'embarquer définitivement les articles du produit du sol ou de l'industrie intérieure, destinés à être exportés, des mêmes prérogatives, franchises et traites assujétis les sujets des nations les plus favorisées.

Τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὴν ἀνατυπωθεῖσαν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως
τοῦ ἐτους 1855.

Διάταγμα	περί χορηγίας έκτάκτου πιστώσεως εκ δρ. 30,000 επί του κεφαλ. ΙΓ'.	Σελ. 1.	17
»	περί χορηγίας αναπληρωματικής πιστώσεως εκ δρ. 30,000 επί του κεφαλ. Γ'. άρθρον 1.	» 1.	17
»	ηλοποίησις του υπουργείου της Δικαιοσύνης περί αναδημοσιεύσεως του ΣΕΘ' νόμου περί χορηγήσεως πιστώσεως εκ δραχ. 60,000 εις το υπουργείον των Εσωτερικών.	» 2.	19
Νόμος	περί χορηγήσεως πιστώσεως εκ δραχ. 50,000 εις το υπουργείον των Εξωτερικών.	» 2.	20
»	περί χορηγήσεως έκτάκτου πιστώσεως εκ δρ. 16,946,63 εις το υπουργείον των Εξωτερικών.	» 2.	24
»	περί παραλληλισμού των ξένων χρυσών τε και άργυρών νομισμάτων με τα Ελληνικά	» 2.	26
»	περί διοργανισμού της Εσωτερικής υπηρεσίας του επί των Εκκλησιαστικών κ.τ.λ. υπουργείου και των χρεών του παρ' αὐτῷ Γενικοῦ Γραμματέως.	» 3.	26
»	περί διορισμοῦ πρὸς ἀναπλήρωσιν ἐκλιπόντος ἐκτελεστοῦ της Ριζαρείου διαθήκης.	» 4.	27
Νόμος	περί ἰσχύος κατὰ τὸ ε. ε. τῶν περὶ φορολογίας τῶν ζώων καὶ μελισσῶν ΣΜΕ' ΣΜΔ', καὶ ΣΕΣ νόμων.	» 4.	27
»	περί τετραμήνου πιστώσεως	» 5.	33
»	περί παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν τοῦ Νόμου ΣΑΒ'.	» 5.	33
Διάταγμα	περί ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 7000	» 5.	33
Νόμος	περί βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.	» 5.	34
»	περί ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως εκ δρ. 189,750 ἐπ. τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1854.	» 15.	34
»	περί ἐκδόσεως 400.000 φύλλων χαρτοσήμου ἀνευ τοῦ ὕδατινου σημείου.	» 16.	34
»	περί σχύος καὶ καθ' ὅλον τὸ 1855 ἔτος τοῦ ΣΟΒ νόμου περί ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περί ὀργανισμοῦ τῶν Προξενικῶν ἀρχῶν ἐκτὸς τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.	» 16.	34
»	περί συστάσεως ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων μερῶν τῆς Ἑλλάδος.	» 16	34
»	περί τιμωρίας τῶν παραβαιπόντων τοὺς τύπους περί μεταφορᾶς δημη-	» 16	34
	τριακῶν καρπῶν ἐκ τῶν Παραδο-		
	ναβίων λιμένων.		17
	» περί προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ 1855.		17
Νόμος	περί εἰσπραξεως τῶν καθυστερούντων ἐσόδων.		19
Διάταγμα	περί ἐκτελέσεως τοῦ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας νόμου.		20
Νόμος	περί παραχωρήσεως τριῶν διαλελυμένων μοναστηρίων εἰς τὸν Πέτρον Δημάκην ἐξ Ἀλαγωνίας πρὸς σύττασιν σχολείων		24
»	περί ἀτελείας δημητριακῶν καρπῶν τῶν Ἰονίων ἐργατῶν.		26
»	περί πληρωμῆς τοῦ τμήματος τῶν γηπέδων ἐφ' ὧν οἱ κατέχοντες ὠκοδόμησαν.		26
»	περί τριμήνου πιστώσεως		27
»	περί γραμματοσήμου.		27
»	περί ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ τὸ ἔτος 1854.		29
Διάταγμα	περί ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ναυτικῶν συντάξεων Νόμου.		29
»	περί ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Εκκλησιαστικῶν κτλ. ὑπουργοῦ Γ. Ψύλλα.		33
»	περί ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ Α. Αόντου.		33
»	περί διορισμοῦ τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Α. Μαυροκορδάτου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν, καὶ περί διορισμοῦ τοῦ μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ Π. Ἀργυροπούλου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων.		33
»	περί διορισμοῦ τοῦ Α. Κρεστένιτου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.		34
»	περί διορισμοῦ τοῦ Α. Ζυγομαλά ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν.		34
»	περί προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Εκκλησιαστικῶν κ. τ. λ. ὑπουργείου εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Εξωτερικῶν ὑπουργὸν Π. Ἀργυροπούλου.		34
»	περί Β. εὐαρεσκείας εἰς τὸν πραιποσίτων διευθύνοντα τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείον Δ. Καλλέργην.		34